

ወንጌይኩ መዋዕለ ትካት ተዘከርኩ ዓመተ ዓለም ወለንበብኩ።
 የቀድሞውን ዘመን አሰብሁ ዓመተ ዓለምንም ቆጠርሁ አነበብሁም።
 (መዝ 76፥5)

ኢትዮጵያ መስከረም 1 ቀን 2004 ዓ.ም. ላይ በራሷ አቆጣጠር 2012 ዓ.ም. 17504 ዓመተ ዓለም፣ 1728 ዓመተ ሰማዕታት፣ 4 ዓመተ ወንጌላዊ፣ በጉንዳጉንዲ አቆጣጠሯ 7048 ዓመት፣ በቢዘን 7276 ዓመት፣ መቀበሏን ያውቃለች? ስለነዚህና ሌሎች የጨረቃና ከዋክብት አቆጣጠሮች፣ ስለኢትዮጵያ ሥነ ፈለክ (አስትሮኖሚ) በዚህ መጽሐፍ ውስጥ ያገኛሉ። "በረጋ መንፈስ የሚያነብ የባሕረ ሐሳብን ምሥጢር ይቀስማል።" ደጋግሞ የሚያነብ በባሕረ ሐሳብ ውስጥ ይዋናል። ነገር ግን የሚገኘው ብቻውን ሳይሆን መግቢያና መውጫውን ከሚያውቁት ከአለቃ ያሬድ ፈንታ ጋር ነውና የሚያስጋው አይኖርም።

ከዚህ በፊት የታተሙ

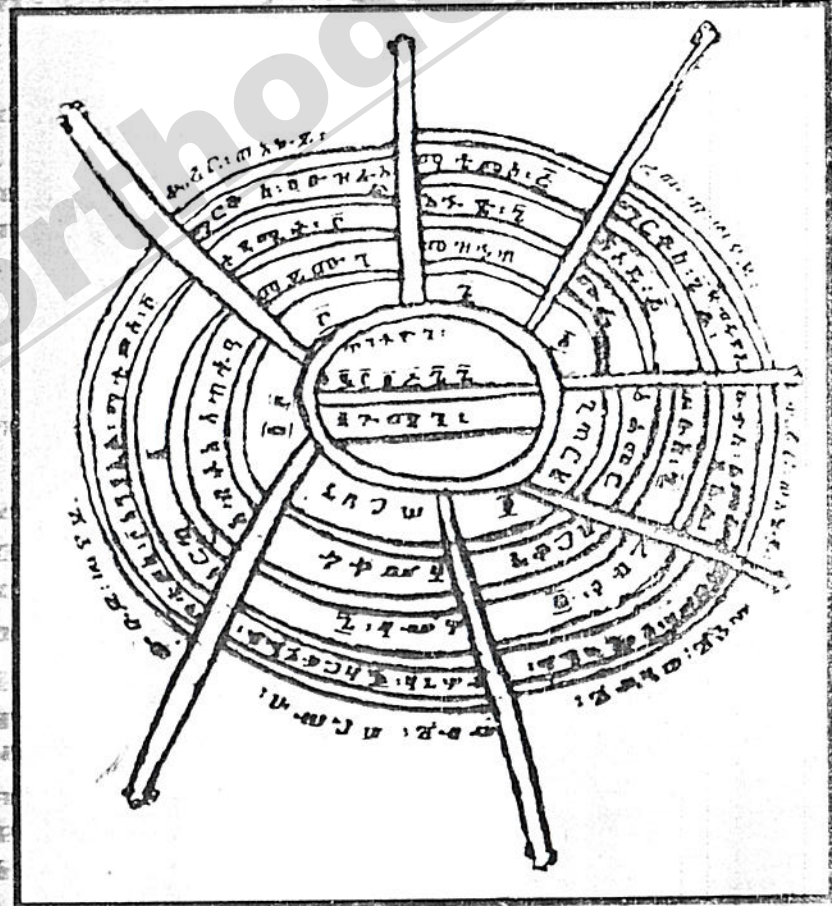
- > መጽሐፈ ገጻዌ ሐዲስ ዘተሰናኦው በአርባዕቱ ክፍላት አዝግን
- > ፍኖተ ገእዝ(ዘመናዊ)
- > የንግግር ሥርዓቶችና አገባቦች(Rules and Forms of Speech)

የጋ 50.00 ብር

ህትመት ፋር አስተ ትላለግን ለሰነድ ገንዘብ

የሐዲስ ሐዲስ

የቀመርና የሥነ ፈለክ ምሥጢር

በአለቃ ያሬድ ፈንታ ወልደ ዮሐንስ

በክርስቲያን ጥበቃ

የቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ምኒልክ ምኒልክ

በአለቃ ያጌድ ፊንታ ወልደ ዮሐንስ

የጌዳ
17-8-2024 ዓ/ም

መክሥት

መክፈቻ ጸሎት ----- 1

እኩቴት ወክብር ----- 3

ቀዳሚ ቃል ----- 5

መቅድም ----- 6

መፍትሔ ቃላት ----- 8

መግቢያ ----- 16

1. ባሕረ ሐሳብ ----- 19

- የባሕረ ሐሳብ አዋጅ ----- 20
- የድሜጥሮስ ታሪክ ----- 27
- የአጽዋማትና በዓላት ሥርዓት ----- 30

2. መርሐ ዕውር ----- 32

- ዓመተ ዓለም ----- 33
- አዕዋዳት ----- 34
- ዐውደ ዕለት በጥንታት ሲገለጽ ----- 39
- ዐውደ ጳጉሜን በሰንበተ ወንጌላውያን ----- 48
- የዐውደ አበቅቴ ትንተና ----- 50
- የዘመነ ሐዲስ አጽዋማትና በዓላት ----- 58
- የብሉይ አጽዋማትና በዓላት ----- 61
- አምሳል መርገፍ ----- 63
- የአበቅቴ ትስስር ----- 65
- የአጽዋማትና በዓላት አወጣጥ ምሳሌ ----- 69
- የቀመር ጥንታት -----

© የደራሲው መብት በሕግ የተጠበቀ ነው
 7504 ዓመተ ዓለም ፣ 2004 ዓመተ ሥጋዌ (በፀሐይ)፣
 2012 ዓመተ ምሕረት (በፀሐይና በጨረቃ)፣
 1728 ዓመተ ሰማዕታት፣
 ዘመነ ዮሐንስ ወንጌላዊ።

የሽፋን ዲዛይን፣ ብዙነህ መለሰ
 መነሻ ሐሳብ፣ ሔናክ ያሬድ

የሽፋን መግለጫ

ስለዕለታትና ዓመታት መመላለስ (ዐውደ ዕለትና ዐውደ ጳጉሜን)፣
 እንዲሁም ስለነፋሳት ባሕርይ የሚያሳይ ከጥንታዊ ብራና
 የተገኘ የባሕረ ሐሳብ ሥዕልና ከአቡሻህር መጽሐፍ ከተወሰደ
 የአንድ ገጽ ምንባብ ጋር።

3. መጽሐፍት ሕርግራግ-----	86
4. እምርት ዕለት-----	128
• ቀመረ አዳም-----	128
• ዓመተ ሕይወቱ ለአዳም-----	129
• የሺሕ ዓመት መነሻና መድረሻ ዕለት-----	133
• ከመገመርያው አዳም እስከ ሁለተኛው አዳም-----	134
• ዐበይትና ንኡሳን ሰብዕያት-----	138
• የጌታችን ሐረግ ትውልድ-----	144
• የእመቤታችን ሐረግ ትውልድ-----	148
5. ሐሳብ አቡሻክር-----	154
• ዓመተ ዓለም በፀሐይና ጨረቃ-----	154
• የጨረቃ የዕለት መንገድና ሕጻን-----	157
• የከዋክብት ምግብና-----	164
• ቀመረ ዐረብ-----	172
6. ሐሳብ ፈለክ-----	175
• ዑደተ ፀሐይ-----	175
• የአራቱ ክፍላተ ዓመት ምግብና-----	177
• ኬክሮስና ክንትሮስ-----	182
7. ሐሳብ ነፋሳት-----	190
8. ሐሳብ ሰዓታት-----	196
መክደኛ-----	201
ስምአት-----	210
ስለደራሲው-----	213

መክፈቻ ጸሎት

በስመ እግዚአብሔር አብ መስተሣሀል ወመሐሪ በቃሉ ወበመንፈሱ ኩሎ ዓለመ ሣራሪ።

ወበስመ እግዚአብሔር ወልድ ቃለ አብ ነባቢ፣ ወቃለ መንፈስ ቅዱስ ተናጋሪ ኩሎ ፍጥረተ በአሐቲ ምክር ገባሪ።

ወበስመ እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ፣ መንፈስ አብ ወወልድ ንጢአተነ ዘይሰሪ

ገቡዓ ወከሡተ በአሐቲ ሥምረተ ፈጠረ እንዘ አስምክ በዝንቱ ጉንደ ሃይማኖት አስካለ በረከት ዘይፈሪ።

እጽሕፍ ለክሙ አበው እስመ
 አእምርክምዎ ለቀዳማዊ።
 እጽሕፍ ለክሙ ወራዙት እስመ
 ሞእክምዎ ለእኩይ።
 ጸሐፍኩ ለክሙ ደቂቅየ እስመ
 አእምርክምዎ ለአብ።

1ዮሐንስ 2.03

ትርጓሜ

በቃሉና በመንፈሱ ዓለምን ሁሉ ስለመሠረተ፣ መሐሪና ይቅር ባይ ስለሆነው ስለእግዚአብሔር አብ ስም፣ የአብ ቃል ነባቢ፣ የመንፈስ ቅዱስ ቃል ተናጋሪ ስለሆነው፣ ፍጥረትን ሁሉ በአንዲት ምክር ስለፈጠረ ስለእግዚአብሔር ወልድ ስም፣ በአንዲት የፈጣሪ ፈቃድ ሥዉርና ግልጽ የሆነውን ኃጢአት ይቅር ስለሚል የአብና የወልድ መንፈስ ስለሆነ ስለ እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ስም፣ የበረከት ፍሬን በሚያፈራ በዚህ የሃይማኖት ግንድ አምኛ፡-

«አባቶች ሆይ፤ በመጀመርያ የነበረውን ዐውቃችኋልና እጽፍላችኋለሁ፤ ጉልማሶች ሆይ፤ ክፉን ድል ነሥታችሁታልና

እጽፍላችኋለሁ፤ ልጆች ሆይ፤ አብን ዐውቃችሁታልና
እጽፍላችኋለሁ። (1ኛ ዮሐንስ 2፥13)

አኩራት ወክብር

ይህ መጽሐፍ የተዘጋጀው የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ሊቃውንት በሚያስተምሩበት፣ ባሕረ ሐሳብ ተብሎ በተሰየመው የቤተ ክርስቲያን ሥርዓተ ትምህርት መሠረት ነው።

በተለይም የባሕረ ሐሳቡን ትምህርት በሚገባ ያስተማሩኝና ምሥጢሩንም የገለጹልኝ መምህራን ባለውለታዎቼ ስለሆኑ ስማቸውን በመጥቀስ ለመጽሐፉ አንባቢዎች ማሳወቅ እወዳለሁ።

- 1ኛ. መምህር ይኔይስ ወርቁ ዘብሔረ ጉጃም
- 2ኛ. መምህር ጌራ ወርቅ ገብረ እግዚአብሔር ዘደብረ ዳም ገዳም፤
- 3ኛ. አለቃ ወልደ ኪሮስ ገብረ መድኅን ዘብሔረ ሐረቆ ቅድስት ማርያም ጽዮን እንተ ይእቲ ደብረ ሲና ናቸው።

እኔም ከእነዚህ መምህራን የተማርኩትን ትምህርት በቅዱስ ጳውሎስ ከፍተኛ መንፈሳዊ ትምህርት ቤት ይማሩ ለነበሩ ደቀ መዛሙርት ከ1976 እስከ 2000 ዓ.ም. ለ24 ዓመታት አስተምራለሁ።

የባሕረ ሐሳብ ትምህርት በጥቁር ሰሌዳ ላይ እየተጻፈ ደቀ መዛሙርት እንዲማሩት ማድረግ የተገባመረውም በዚህ ትምህርት ቤት ነው። ደቀ መዛሙርቱ ጥልቅ ዕውቀት ስለነበራቸው ትምህርቱን እጅግ ይወዱት ነበር። እሊህ ደቀ መዛሙርት ባገራቸው ትምህርት የበሰሉና ባለሞያዎች ስለነበሩ በመማር ማስተማሩ ወቅት ከእነርሱ የተረዳኋቸውን ፍሬ ነገሮች በማክል ዛሬ እነሆ መጽሐፉን በዚህ ቅርጽ አቅርቤዋለሁ።

ይህ ጽሑፍ በመገናኛ ገጽ ተዘጋጅቶ ከቀረበ በኋላም በ1975 ዓ.ም. በነበረው ጉባኤ ሊቃውንት ታይቶና ተመርምሮ ሊቃውንቱ በሥነ ጽሑፍ ባንድ ቃል ተስማምተው መጽሐፉ እንዲታተም ፈቅደናል በማለት ሰኔ 2 ቀን 1975 ዓ.ም. ፈርመውበታል።

ላስተማሩኝ መምህራንና የመገናኛ መርምሮ ጽሑፍን መርምሮ እንዲታተም ለፈቀደልኝ ጉባኤ ሊቃውንት ምስጋና አቀርባለሁ። እንዲሁም ይህን መጽሐፍ ሳዘጋጅ ሔኖክ ያሬድ በአርታዲነት፣ ሙሉጌታ ያሬድ የጽሑፍን ረቂቅ በትጋትና በቅንነት እየተከታተለ በማጻፍና በማባዛት፣ ፍጥረት ገረመው ጽሑፍን ተግታ ሳትሰለች በተደጋጋሚ በመጻፍ፣ ሐዲስ እስጢፋኖስ ገላጭ ሥዕሎችን በማዘጋጀት፣ ብዙነህ መለሰ ቅርጸ መጽሐፍን በማደራጀት፣ ኅሩይ አብዱ ጠቃሚ ሐሳብ በመስጠት፣ ሁሉም በየሙያቸው ስለረዱኝ ከልብ የመነጨ ምስጋና አቀርብላቸዋለሁ። መጽሐፍ መልክ እንዲይዝና የጎትመት ብርሃን እንዲያገኝ ላደረጉት አባ ዳንኤል አሰፋ ምስጋናዬ ከፍ ያለ ነው።

ቀዳሚ ቃል

ጊዜ ለሰው ልጅ እጅጉን ቅርብ፣ እጅጉንም ምሥጢራዊ ነው። የሰው ልጅ ሐሳብ፣ ንግግርና ተግባር የሚከናወነው በጊዜ ውስጥ ነው። የጊዜአትና የዘመናት ቍጥርም ከሰው ልጅ ሕይወት ጋር የተቆራኘ ነው። የአንድ ማኅበረሰብም ማንነት አንዱ መገለጫም የዘመን አቁጣጠር ነው።

ለመሆኑ ዘመን እንዴት ይቆጠራል? እንዴትስ ይመደባል? የትንሣኤ በዓል አንዴ መጋቢት 26፣ አንዴም ሚያዝያ 30 የሚውለው ለምን ይሆን? ለምንስ ይዘዋወራል? ጌህ የአለቃ ያሬድ ፈንታ የብዙ ዓመታት ድካም ፍሬ የሆነው መጽሐፍ እነኝህንና እነኝህን ለመሳሰሉ ጥያቄዎች መልስ ይሰጣል።

“ለቃለ እግዚአብሔር ጥናት ሰዋስው፣ ለምስጋና ዜማ፣ ለምሥጢራት ቀኖና እንደሚያስፈልግ ሁሉ፣ ለጌታ በዓላት ደግሞ ባሕረ ሐሳብ ያስፈልገናል” ይሉናል ደራሲው።

በረጋ መንፈስ የሚያነብ የባሕረ ሐሳብን ምሥጢር ይቀስማል። ደጋግሞ የሚያነብ በባሕረ ሐሳብ ውስጥ ይዋኛል። ነገር ግን የሚዋኘው ብቻውን ሳይሆን መግቢያና መውጫውን ከሚያውቁት ከአለቃ ያሬድ ፈንታ ጋር ነውና የሚያሰጋው አይኖርም። ይልቁንም ጥበብን በሰፊው ያስተናግዳል እንጂ።

አባ ዳንኤል አሰፋ

መቅድም

በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ትውፊት የሚነገር መሠረታዊ ድንጋጌ አለ። እንደ ቀኖናም ይታሰባል። ድንጋጌውም የሚከተለው ነው።

- 1) ምሥጢረ አቅማራትንና ሥነ ፈለካትን፣ የቤተ ክርስቲያን በዓላትና አጽዋማት የሚውሉበት ትክክለኛውን ቀን ለማወቅ ባሕረ ሐሳብን፤
- 2) የቅዱሳት መጻሕፍትን ትርጓሜ ለማወቅና ወንጌልን ለማስተማር ሰዋስውን፤
- 3) ቤተ ክርስቲያንን በዜማ ለማገልገል ሦስቱ የዜማ ስልቶችን፤
- 4) ቤተ ክርስቲያንን ለማስተዳደርና ምሥጢራትን በሚገባ ለመፈጸም የቀኖናን ሕግ መማርና ማወቅ ይገባል። ከዚህ አዕማድ በመነሣትም የኢትዮጵያን ቤተ ክርስቲያን ባሕረ ሐሳብ አጠቃላይ ገጽታ በዚህ መጽሐፍ ለማሳየት ተሞክሯል።

ይህ መጽሐፍ ባሕረ ሐሳብን ለማጥናት መነሻ ይሆን እንደሆነ ነው እንጂ፤ ትምህርቱ እንደ ስሙ እጅግ ጥልቅ ስለሆነ በዚህ ጽሑፍ የሚወሰን አይደለም። ገና ብዙ ይቀረዋል። ስለዚህ ይህ ባሕረ ሐሳብ የተባለው መጽሐፍ የቤተ ክርስቲያን ታላቅ ሙያና ያገርም ቅርስ ስለሆነ፤ መጽሐፈ አቡሻህርንና መርሐ ዕዉርን፣ ጊዮርጊስ ወልደ አሚድ የተባለ መጽሐፍን፣ መጽሐፈ ሔኖክና መጽሐፈ ኩፋሌን እንዲሁም እነዚህን የመሰሉ ሌሎች መጻሕፍትንም ጭምር በማጥናት ተሟልቶ እንዲጻፍ የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን እንድታስብበት ለማሳሰብ ጸሐፊው ይህን መጽሐፍ ያቀርባል።

አለቃ ያሬድ ፈንታ ወልደ ዮሐንስ

መለብው

- ዝንቱ መጽሐፍ ዘያዜክር ቀደምተ አበወ፤
- ወልደ ያሬድ ሔኖክ በከመ ዜነወ፤
- በያሬድ ፈንታ ወልደ ዮሐንስ ተሰነወ፤
- ለትውልደ ትውልድ ከመ ይኩን መለብወ፤
- እስመ በውስቴቱ ምሥጢረ አቅማራት ወሥነ ፈለካት ሀለወ።

ያሬድ ፈንታ ወልደ ዮሐንስ

www.ethiopianorthodox.org

መፍትሔ ቃላት

ልቦ ምድር:- የአይሁድ በዓል፣ ባሕረ ኤርትራን የተሻገሩበት ደረቅ ምድር የሚታሰብበት፤

ላዕላይ ቀመር:- ተዘዋዋሪዎቹ አጽዋማትና በዓላት የሚውሉበት የላይኛው ቀን ወለን፤

ሐሳብ ቢዘን:- አዳም የተፈጠረበት ዕለተ ዓርብን ጥንተ ቀመር ያደረገ የዓመት ስሌት

ሐሳብ ጉንዳጉንዲ:- ሰማይና ምድር የተፈጠሩበት ዕለተ እሑድን ጥንተ ቀመር ያደረገ የዓመት ስሌት፤

ሕጻን:- ጉድለት ፣ ጉዳይ ፣ ቅሬታ ማለት ነው። ለምሳሌ ጨረቃ በዕለት፣ በ15 ቀን፣ በወርና በዓመት ከፀሐይ የምታገድለው ቀንና ሰዓት ሕጻን ይባላል። ለምሳሌ የፀሐይ ወር 30 ቀን ሲሆን የጨረቃ ግን 29 ነው።

በዚህም ጨረቃ ከፀሐይ አንድ ቀን ስለምታገድል ሕጻን መሰኘቱ ስለዚህ ነው። የዓመቱ ሕጻንም እስከ 19 ዓመት ቢሰበሰብ ወይም በ19 ቢበዛ 7 ወር ሆኖ ትራፋተ ዐውድ (የዐውድ ትርፎች) ይገኝበታል።

ሕርግራግ:- የአጽዋማትና የበዓላት አወጣጥ ሥርዓት በዘርዘር የተጻፈበት ሠንጠረዥ

መርሐ ዕወር:- አንድ መሪ ማየት የተሳነውን ሰው መርቶ ከሚፈልግበት ቦታ እንዲያደርሰው፣ ይህም መጽሐፍ አላዋቂውን ሰው መርቶና አስተምሮ ምስጢረ አቅማርን፣ የቁጥር ምስጢርን ከማወቅ ያደርሰዋል ማለት ነው።

መባጃ ሐመር:- የአጽዋማትና በዓላት ማስገኛ ልዩ ቁጥር፣ መባረያ ሐመር (የቦጋ ማመላለሻ) የመጥቅዕና የዕለታት ተውሳክ ድምር ሆኖ አጽዋማትና በዓላት የሚውሉበትን ቀን ያመለክታል። የመጽሐፉን

ስም ባሕረ ሐሳብ፣ ወደላይና ወደታች የሚመላለሱበት ሥርዓትም ሐመር (መርከብ) ብለውታል።

መናዝል:- አስራ ሁለቱን ወሮች ብርሃን የሚመግቡ (መገብተ አውራጃ) ከሐመል እስከ ሐት ያሉ በእንስሳት ስም የሚጠሩ 12 ከዋክብት።

መዓልት:- የብርሃን ጊዜ፣ የፀሐይ ብርሃን የሚታይባቸው 12ቱ ሰዓታት ማለት ነው።

መጠነ ራብዕት:- አንድ አራተኛ፤

መጥቅዕ:- የአይሁድ አዲስ ዓመት መባቻ፣ አዋጅ የሚነገርበት ነጋሪት፣ ደወል ማለት ነው። የዕለታት ተውሳክ ሲደመርበት ውጤቱ መባጃ ሐመር ይሆናል።

መጸለት:- ዳስ፣ የአይሁድ በዓል፤

ሚጠተ ብርሃናት:- የብርሃናት መመላለስ ማለት ነው። ያውም ብርሃናት በ12ቱ የፈለክ ደጃፎች (ጎዋሳወ ፈለክ የሚመላለሱበት ሥርዓት ነው።

ማኅፈድ:- አዳራሽ፣ ግንብ፣ ምሽግ።

ማዕዶት:- መሸጋገርያ፣ ድልድይ፣ ፋሲካ ምሥጢረ አቅማር:- የዓመታትን ሥራና ሰብዕያቸው የዕለታትን መፈራረቅ የሰንበታትን አከፋፈል በስፍር በቁጥር የሚገለጽበት ስሌት ነው።

ምዕዛር:- የብርሃን ወንፊት፣ ብርሃን የሚነዛበት ብሱ ነዳላው

ሠርቀ ሌሊት:- የሌሊት መባቻ (መዝገመርያ)

ሠርቀ መዓልት :- የመዓልት መባቻ

ሠርቀ ወርጎ:- የወር መባቻ

ሠርቅ:- መባቻ፣ የወር መጀመርያ ቀን

ሠግር:- መራመድ፣ ስድስተኛዋ ጳጉሜን ሠግረ ዮሐንስ፣ ዮሐንስ ተራምዶባት የምትውል፣ በየአራት ዓመቱ የምትመጣ

ሥነ ፈለክ:- በአየር፣ በጠፈርና በዙርያው ያለ የፍጥረት ሁሉ ዓይነት፤

ርደተ ማየ አይጎ:- የጥፋት ውኃ፣ ድምሳሌ በኖኅ ዘመን የወረደ፤

ሱቦጌ:- ሰባት፣ ሰባተኛ ልዩ ልዩ አገባብ ያለው፤

ሳቤላ:- ሕልምን የምትተረጉም ነቢይት፣ የዓለምን ገርጋዕ ዓመታት በዘጠኝ ፀሐይ (ዘመን) የመደበች።

ሳኒታ:- ማግስት፤

ስቀረት:- መብሳት፣ መበሳት ፣ አበሳስ፤

ሺሕ ዓመት:- ዐሥር መቶ፤

ቀመረ ዓረብ :- 228 ዓመተ ፀሐይን የያዘ የቀጥር መደብ፤ ይህም የጨረቃ ዓመተ ዓለም የሚታወቅበት ስሌት ነው።

ቀመር:- ቀጥር ፣ ሐሳብ ፣ የቀጥር መደብ ማለት ነው።

ቀዳምያት:- የመገገመርያ፤

በዓለ ሰዊት:- የእሸት በዓል፤

በዓለ ናዕት:- የአይሁድ የቁጣ በዓል፤

በኩራት:- ከሰውም ሆነ ከእንስሳ መገገመርያ የተወለደው፤

በድር:- የአይሁድ ጸም፣ በሠራነው ባለፈው ኃጢአታችን ይቅር በለን ተብሎ የሚጸም

በእተ ጸም:- የጸመ መግቢያ፣ ዐቢይ ጸም፣ ሁዳዴ፤

ተውሳክ : ጭማሪ፣ ተጨማሪ፣ ማሟያ፣ ማስተካከያ፣ ለአጽዋማትና በዓላት ማውጫ የሚያገለግል ቁጥር፤

ታሕታይ ቀመር:- ተዘዋዋሪ የሆኑ አጽዋማትና በዓላት የማይሻገሩበት የታችኛው ቀመር መስመር፤

ትራፋተ ዐውድ:- ከጨረቃ ዐደት የተገኘ የጊዜ ትርፍራፊ፣ ከሌሊት ብተት ጋር እየተደመረ የጨረቃ ወር መባቻን የሚያስገኝ፤

ትስብእት:- ሰው መሆን፣ በተለይ የጌታችንን ዕለተ ጽንሰ የሚያመለክት፤

ኑልቄ ዜና መዋዕል:- የዘመናት ታሪክ ቁጥር፤

ኖኅት:- ደጃፍ፤

ናጌብ:- ብርሃናት የሚመላለሱበት፣ የሚወጡበትና የሚገቡበት፤

ንዝሐተ ደም:- ደምን መርጨት፤

አምሳል:- ምሳሌ፣ አምሳያ፤

አምስት ቀን ተኩል:- 5500 ዓመታት፤

አሥርቆት:- የእያንዳንዱን የሌሊትና የመዓልት መባቻ የሚታወቅበት ሥርዓት፤

አበቅቴ:- ተረፈ ዓመት ወይም ተረፈ ጨረቃ፣ ሕጻኛና ሠርቀ መዓልት ሲደመርበት ሠርቀ ሌሊትን ያመለክታል።

አቡሻህር:- አቡሻህር የተባለ የሐንስ የጻፈው የቁጥር መጽሐፍ ነው። መጽሐፉ በደራሲው ስም ተሰይሟል።ሙሉ ስሙ አቡሻህር ኢብን ቡትሩስ ራሒብ ሲሆን በእስክንድሪያ የኖረው በ13ኛው ምእት ዓመት ነው።

አስተርአዮ:- መታየት፣መገለጥ፤

አንቀጽ ብፁአን:- መምህራን አንብበው፣ተርጉመው የሚያስተምሩት ቃለ ወንጌል (ማቴ5+1)፤

አንቀጽ አባግዕ:- መምህራን አንብበው፣ተርጉመው የሚያስተምሩት ቃለ ወንጌል (ማቴ18+12)፤

ኢየዐርግ:- አጽዋማትና በዓላት የሚመላለሱበት የላይኛው የቀመር መስመር፤

ኢይወርድ:- አጽዋማትና በዓላት የሚመላለሱበት የታችኛው የቀመር መስመር፤

እምርት ዕለት:- የታወቀች ዕለት ያውም የወሩ መባቻ፤

ኬክሮስ:- ብርሃናት የሚመላለሱበት ከሰሜን እስከ ደቡብ የተዘረጋ የሐሳብ መስመር

ክንትሮስ:- ብርሃናት የሚመላለሱበት ከምስራቅ እስከ ምዕራብ የተዘረጋ የሐሳብ መስመር

ወክበር:- ገባር፣ተረፈ ንኡስ ቀመር፣ ዓመተ አበቅቴ ማለት ነው። አብቅቴና መጥቅዕ ከወንበር ይገኛሉ።

ዐውደ ዓመት:- በፀሐይ 365 ቀን ከ15 ኬክሮስ ከ6 ካልዲት ነው። በጨረቃ 354 ቀን 22 ኬክሮስ ካል 37 ሣልሲት 52 ራብዲት 48 ኃምሲት ነው። በከዋክብት 364 ዕለት፤ በሐሳብ ነቢያት 360 ዕለት ወይም 42 ወር ነው። (ራእ:11:2፣12:14፣ዳን:7:25)

ዐረፍተ ሣህል:- ዐሥራ አምስት ኬክሮስ የሚገኝበት የብርሃን ክፍል፤

ዐጽፈ አውራጉ:- የወሩ 30 ቀን በሱባኤ ሲቀመር የሚቀረው 2 ቀን በሌላው ወር ተደምሮ የሚቆጠር ስለሆነ ነው። ዐጽፍ ማለት እጥፍ ድርብ ማለት ነው።

ዓመተ ምሕረት:- ዘመነ ሐዲስ አንድ ወገን ነው፤ ይህም ከጌታችን ልደት ገምሮ እስከ ዛሬ ድረስ ያለ በፀሐይና በጨረቃ ጥምር አቆጣጠር የሚቆጠር ዓመት ነው። ያውም ከ5500 ቀመር የሚተርፈው 8 ዓመት ይደመርበታል። ለምሳሌ በ2004 ዓመተ ሥጋዌ ላይ ሲደመርበት 2012 ዓመተ ምሕረትን ይሰጣል። የትንሣኤ በዓል የሚውልበት ቀን የሚታወቀውም ከ2012 ዓመት በሚገኘው አበቅቴ ነው።

ዓመተ ምሕረት:- ዓመተ ዓለምም ዓመተ ምሕረት ይባላል። ወትባርክ አክሲስ ዓመተ ምሕረትክ -በቸርነትህ ዓመትን ታቀዳጃለህ/ በቸርነትህ ዘመን የሚገኘውን እህሉን ታበዛዋለህ እንዲል፤(መዝ 64:11) ዓመተ ዓለም ስለምን ዓመተ ምሕረት ተባለ ቢባል ሰው በዚህ ዓለም ንስሐ ገብቶ ምግባር ትሩፋት ቢሠራ ከእግዚአብሔር ዘንድ ይቅርታን ስለሚያገኝ ነው።

ዓመተ ምሕረት:- ዓመተ ዓለም ለዐውደ ቀመር 532 ዓመት ተካፍሎ የሚገኘው ቀሪ ወይም ትርፋ ዓመተ ቀመር፣ ዓመተ ምሕረት ይባላል። ለምሳሌ 2005 ዓመተ ሥጋዌ በዓመተ ዓለም 7505 ሲሆን፣በዐውደ ቀመር ሲገደፍ 14 ዐውደ ቀመር ሞልቶ 57 ይተርፋል፤ይህ ትርፍ ዓመተ ምሕረት ይባላል።

ዓመተ ሥጋዌ:- ዘመነ መሲሕ አንድ ወገን ነው። ይህም ጌታችን ሰው ከሆነበት ገምሮ እስከ ዛሬ ድረስ ያለ 2004 ዓመተ ፀሐይ ነው። ከዚህ የመስከረም መባቻ የሚታወቅበት ተረፈ ፀሐይ (አበቅቴ ፀሐይ ፣ ሐሳብ ፀሐይ ፣ ጥንተዮን) ይገኛል።

ዓመተ ሰማዕታት:- ክርስቲያኖች በዘመነ ዲዮቅሊጥያኖስ 276 ዓ.ም. ከደረሰባቸው ፍጅት ተነሥቶ የሚቆጥር፤

ዓመተ ዓለም:- መዋዕለ ዓለም አንድ ወገን ነው። ይህም ከፍጥረተ ዓለም እስከ ዛሬ ድረስ ያለ 7504 ዓመት ነው። ያውም ከጌታ ልደት

በፊት 5500 ከጌታ ልደት በኋላ 2004 ዓመት ያለ የዘመን ድምር ነው። (5500 + 2004) = 7504።

ዕለተ ጠቢባን፡- ጠቢባን መምህራን ተመራምረው ያገኙት ዕለት ማለት ነው። እነርሱም እሑድና ሰኞ ናቸው።

ዕለተ ምርያ፡- 5ኛ ጳጉሜን፤

ዕለተ ሠግር፡- 6ኛ ጳጉሜን፤ ዕለተ ዮሐንስ፡- የመስከረም ወር መባቻ ወይም የዘመን መለወጫ ዕለት (መስከረም 1 ቀን)፤

የቍጥር ቤት፡- ከኬክሮስ እስከ ሳድሲት የተዘረዘሩት ስድስቱ የቍጥር ስልቶች ናቸው።

የጨረቃ ጥንተ፡- የጨረቃ ዐውደ ዓመት መባቻ የሚታወቅበት ስሌት ነው። ያውም ተረፈ ጨረቃ ወይም አበቅቴ ወርን ይባላል።

ድሜጥሮስ፡- የዓመተ ዓለም ቁጥር ስሌት አዕማድ የሆኑትን አበቅቴንና መጥቅዕን ተመራምሮ ያገኘ በሥስተኛው ምእት ዓመት የኖረ የእስክንድርያ ሊቀ ጳጳሳት፤

ግደፍ፡- ለአንድ ዐውድ ተካፍሎ ከሚገኘው ውጤት የሚተርፈው ቁጥር፤

ጥንተ ዕለት፡- ከእሑድ የሚነሣ፣ ሐሳብ ሰማይ ወምድር፣ ዕለተ ዮሐንስ ተብሎም ይታወቃል፤ የሦስቱም ትርጓሜያቸው አንድ ነው፤ ከእሑድ እስከ ቅዳሜ ሲዞር ሲመላለስ ይኖራል።

ጥንተ ቀመር፡- ቀመር የተገናኘበት ማክሰኞ ነው። ከማክሰኞ እስከ ሰኞ ሲዞር ሲመላለስ ይኖራል።

ጥንተ፡- ብርሃናት ከተፈጠሩበት ረቡዕ ተነሥቶ የሚቆጥር፤ አበቅቴ ፀሐይ፣ ሐሳብ ፀሐይም ይባላል፤ የሦስቱም ትርጓሜያቸው አንድ ነው። ያውም ተረፈ ፀሐይ ማለት ሲሆን የመስከረም መባቻ የሚውልበትን ዕለት ያመለክታል። ከረቡዕ እስከ ማክሰኞ ሲዞር ሲመላለስ ይኖራል።

ፈለክ፡- ጠፈር፣ አየር፣ ማዕርግ ማለት ነው። ያውም ፀሐይና ጨረቃ፣ ከዋክብትም የሚታዩበት የኅዋው ክፍል ነው።

መግቢያ

ይህ መጽሐፍ ታሪካዊና ባህላዊ ለሆነ የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን የሐሳብ ዘመንና የጉልቁ ዜና መዋዕል ትምህርት መሠረትና ምንጭ ነው። መጽሐፉ አራት ዐበይት ክፍሎች አጠቃልሎ የያዘ ነው።

1. መርሐ ዕውር እና ምሥጢረ አቅማር፤
2. አቡሻህር 3. ሥነ ፈለክ 4. ሐሳብ ነፋሳት

የሁሉም ሥርዓተ ትምህርት በአገዝና በቀመር ስለተወሰነና የትምህርታቸው ምሥጢርም እንደ ባሕር ዕውቅና ጥልቅ ስለሆነ መምህራን የሁለቱን ክፍል የአንድነት ስም ባሕረ ሐሳብ ብለውታል። የባሕረ ሐሳቡ ትምህርትም በስምንት ምዕራፍ ተከፍሎ በዚህ መጽሐፍ ተጽፏል። ያውም እንዲህ ነው።

አንደኛው ምዕራፍ የባሕረ ሐሳብን ምንነትና ክፍሎቹ፣ የአብነት መምህራን አጽዋማትና በዓላት በየዓመቱ የሚውሉበትን ቀን ለማስረዳት የባሕረ ሐሳብን አዋጅ ሲያውጁ፣ በሥነ ፍጥረት ዝምረው በሰባቱ ዕለታት የተፈጠሩትን ፍጥረታት የአዳምና የሔዋንን ተፈጥሮ፣ የድሜጥሮስን ታሪክና የአጽዋማትና በዓላት ሥርዓት በዝርዝር ያስረዳል።

ሁለተኛው ምዕራፍ መርሐ ዕውር ነው። አራተኛው ምዕራፍ ዓመተ ዓለምን በአዕዋዳት እየቀመረ አበቅቴና መጥቅዕን፣ ጥንተዮንና ዕለተ ዮሐንስን ያስገኛል። በጥንተዮን፣ በአበቅቴና በመጥቅዕም አጽዋማትና በዓላት የሚውሉበትን ቀን፣ ኢየሐርጋቸውና ኢይወርዳቸውን ተውሳካቸውንም ይገልጻል። የብሉይና የሐዲስ ኪዳን በዓላት በማነጻጸርም የአምሳል መርገፋቸውን ምሥጢር ያትታል። የአሥርቆትንም ሥርዓት ቅደም ተከተል እየዘረዘረ በሚገባ ይጽፋል። የሐሳብ ሳቤላ፣ የሐሳብ ቢዘንና የሐሳብ ጉንዳጉንዲ፣ የዓመተ ሰማዕታትንም ልዩነት ያስረዳል።

ዓለም አቀፍ ስነ-ምግባር እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ በዘመናት እየተመላለሱ የሐሳብ ዘመን ሥርዓተ ቀመርና ታሪክ የፈጸሙና

የሚፈጽሙ አርእስትን እየዘረዘረ ያስረዳል። እንዲሁም የብሉይና የሐዲስ ኪዳን ጥንተ በዓላትና አጽዋማት ማክሰኞ ጥንተ ቀመር የሆኑበትን ምክንያት፣ የሰባተኛው ሺሕ ዓመት አበቅቴ ፀሐይ አወጣጥ ስሌት፣ የሰባቱ ዕለታት ጥንታዊነት ምሥጢር ይገልጻል።

ሦስተኛው ምዕራፍ መጽሐፍ ሕርግግ ነው። በአንድ ዐቢይ ቀመር፣ በ19 ዐውደ ፀሐይ፣ በ28 ዐውደ አበቅቴ፣ በ7 ዐውደ ማሳተም፣ በ4 ክፍለ ሰንበታት፣ በ4 ሳዕሳይ ቀመር፣ በ4 ታሕታይ ቀመር ተመድቦ የተዘጋጀ የምስጢረ አቅማር ሠንጠረዥ በዝርዝር የተጻፈበት ነው። ሠንጠረዥም በታላት ተከፍሏል።

1. በ19 ንሑስ ቀመር ብቻ የሚመላለሱ አጽዋማትና በዓላት ሠንጠረዥ ለብቻው በመዝገብ አንድ ገጽ፤
2. በ532 ዐቢይ ቀመር የሚመላለሱ አጽዋማትና በዓላት ሠንጠረዥ ከገጽ 99 እስከ 127 ገጽ ድረስ በዚህ ምዕራፍ በዝርዝር ተጽፏል።

አራተኛው ምዕራፍ እምርት ዕለት ይሰኛል። ቀመረ አዳምና ዓመተ ሕይወቱ፣ ዓመተ አዳምና ዓመተ ኖሳ፣ ከሰባት ሺሕ ዓመታት መካከልም የእያንዳንዱን ሺሕ ዓመት መነሻና መድረሻ ዕለት፣ ስምንተኛው ሺሕ የተዘገመበትና የሚፈጸምበት ዓመት፣ ከቀዳማዊ አዳም እስከ ዳግማዊ አዳም ያለ ኑልቁ ዜና መዋዕል በዓመታት፣ በዐቢይ ቀመርና በዓመተ ምሕረት ተለይቶ የታወቀበት ስሌትን ያመለክታል። ዳግማዊም ዐበይት ሰባዕያትና ንሑሳን ሰባዕያትን፣ የእመቤታችንና የጌታችን ሐረገ ትውልድን፣ በበዓል ትስብእትንና በዓለ ትንሣኤ መካከል ያሉ የጌታችን በዓላት የሚውሉበትን ቀን በአበቅቴ ፀሐይና በዕለተ ምርያ፣ በዕለተ ሠግርም እየቀመረ ለይቶ ያሳውቃል።

አምስተኛው ምዕራፍ ሐሳብ አቡሻህር ነው። ዓመተ ዓለምን በፀሐይና በጨረቃ መንገድ እየቀመረ ያስረዳል። 7 የቍጥር ቤቶችን፣ የጨረቃ የዕለት መንገድና ሕጻንን፣ የጨረቃ የ15 ቀን መንገድና ሕጻንን፣ የጨረቃ የወር መንገድና ሕጻንን፣ የጨረቃ የዓመት መንገድና ሕጻንን፣ ቀመረ ትራፋተ ዐውድን፣ ቀመረ

ዐረብን፣ የጨረቃ ጥንተጥንን፣ እነዚህን ሁሉ እንደየአቋጣጠራቸው ሥርዓት እየቀመረ በዝርዝር ይገልጻል። በአራተኛው ቀን፣ ረቡዕ ለተፈጠሩት ብርሃናት መነሻ የሆነው ብርሃን ለታላላቅ ብርሃናት ሲሰጥ የሚለካባቸው ሰባቱን መስፈርታት የፀሐይና የጨረቃ ምዕላራት (ስቀረታት) መክፈትና መዘጋትን ይዘረዝራል።

ስድስተኛው ምዕራፍ ሐሳብ ፈለክ ነው። ሚጠተ ብርሃናትን ይመለከታል። ፀሐይ ከደቡብ ዳርቻ እስከ ሰሜን ጫፍ ባሉት 6 ደጃፎች ከጥር እስከ ሰኔ ወር፣ ዳግመኛም ከሰሜን ጫፍ እስከ ደቡብ ዳርቻ ባሉት 6 ደጃፎች ከሐምሌ እስከ ታኅሣሥ ወር እየተመላለሰ ዓለምን የሚመግብ መሆኑ ይገልጻል። ምግብናውም ብርሃን ነው። ጨረቃም ከብርሃን ፀሐይ በምታገኘው ሰባተኛ ክፍለ ብርሃን፣ ብርሃንዋ በተደገመበት ገጽ ሰማይ ሕጻጽዋን እንደምትገምር፣ ብርሃንዋ በተፈጸመበት ገጽ ሰማይም ብርሃንዋን እንደምትፈጽም ገልጿል። በዚህ መሠረት በየቀኑ በብርሃንዋ ላይ ብርሃንን እንደምትጨምርና በ15ኛው ቀንም ሌሊቱን ሁሉ ስታበራ እንደምታድር ያስረዳል። በተጨማሪም መገባቱ አዝማኝ የሚባሉ አራት ዐበይት ከዋክብት፣ 12 መገባቱ አውራጎና 28 መገባቱ ዕለታት፣ ከዋክብት ከፀሐይና ከጨረቃ ጋር ተመድበው በብርሃናቸው ዓለምን እንደሚመግቡ ይገልጻል።

ሰባተኛው ምዕራፍ ሐሳብ ነፋሳትን ይመለከታል። በአራቱ የሰማይ ማዕዘን 12ቱ ነፋሳት የሚነፍሱባቸው 12 ደጃፎች መኖራቸውን ገልጿል። ከእነሱ አራቱ ነፋሳተ ምሕረት፣ ፆቱ ነፋሳተ መዓት መሆናቸውን ያስረዳል።

ስምንተኛው ምዕራፍ የእጅ ወይም የግድግዳ ሰዓት ባልነበረበት ዘመን ዐሥራ ሁለቱ ሰዓተ መዓልት በየወሩ እንዴት እንደሚመላለሱ፣ ቁጣሪው ቀጥ ብሎ ቁም የራሱን ጥላ በጫማ እየሰፈረ የጊዜውን ሰዓት መጠን ለይቶ ያስረዳ እንደ ነበር በዝርዝር ይገልጻል። እንዲሁም የመዓልትና የሌሊት ስፍረ ሰዓት የመበላለጥ ደረጃን አስረድቶ ሁለቱም መዓልትና ሌሊት እኩል የሚሆኑባቸው ወሮች መስከረምና መጋቢት እንደሆኑ ያመለክታል።

ምዕራፍ አንድ

ባሕረ ሐሳብ

ባሕረ ሐሳብ ማለት ቍጥር ያለው ዘመን ማለት ነው። ሐሳብ ባሕር ቢል ግን የዘመን ቍጥር ማለት ነው። ባሕርን ዘመን ብሎ የተረጎመው ሱቱኤል ዕዝራ ነው። ንባቡም እንዲህ ነው፡- እስመ በመዳልው ተደልወ ዓለም ወበመስፈርት ሰፈሮ ለባሕር ወኢያረምምሃ ወኢይነቅህ እስከ ይትፈጸም መስፈርት ዘተውህበ ሎቱ፤ ማለት፣ ይህ ዓለም በሚዛን ተመዝኗልና፣ ባሕርንም በላዳን ሰፍሮታልና። የተሰጠው ዘመኑ እስኪፈጸም ድረስ ዝም ይላል፤ አያልፍም ብሏል። የኢትዮጵያ መተርጉማንም ወበመስፈርት ሰፈሮ ለባሕር የሚለውን ንባብ ዘመኑን በስምንት ሺሕ ወስኖታልና ብለው ተርጉመውታል። (ሱቱኤል ዕዝራ 2:37)።

ሐሳብንም ቍጥር ብሎ የተረጎመው ነቢዩ ዳዊት ነው። ንባቡም እንዲህ ነው፡- ብፁዓን እለ ተንድገ ሎሙ ንጢአቶሙ ወእለ ኢሐሰበ ሎሙ ከኅፃኑ ጌጋዮሙ፤ ማለት ኃጢአታቸው ዘንስሐ የተሰረዩላቸው በደላቸውም በንስሐ ያልተቁጠረባቸው ሰዎች ንዑዳን ክቡራን ናቸው (መዝ. 31÷1) ብሏል።

ዳግመኛም ባሕረ ሐሳብ ማለት ቀድሞ የነበረ፣ አሁንም ያል፣ ለወደፊቱም የሚኖር ዘለዓለማዊ እግዚአብሔር በዚች ባለንባት ዓለም ሳድሲትን በኃምሲት፣ ኃምሲትን በራብዲት፣ ራብዲትን በሣልሲት፣ ሣልሲትን በካልዲት፣ ካልዲትን በኬክርስ፣ ኬክርስን በሰዓት፣ ሰዓትን በዕለት፣ ዕለትን በዓምንት፣ ሳምንትን በወር፣ ወርን ደግሞ በዓመት አጠቃልሎ ሌሊትንና መዓልትን እያፈራረቀ የሚመግብን እግዚአብሔር መሆኑን በቍጥር በስፍር የሚያስረዳ መጽሐፍ ማለት ነው።

የባሕረ ሐሳብ ትምህርት መርሐ ዕዉር፣ ሐሳብ አቡሻህርና ሐሳብ ፈለክ ተብሎ በሦስት ክፍሎች ይከፈላል።

መርሐ ዕዉር ማለት አላዋቂዎችን መርቶ ወደ ዕውቀት ደረጃ የሚያደርስ መጽሐፍ ማለት ነው። በውስጡም የአጽዋመትንና የበዓላትን አወጣጥ መንገድ፣ የኢየሩሳሌምንና የኢይወርዳቸውን

ሥርዓት የአቅማራትንና የሰንበታትን የሰብዓዊትንም ሥርዓት አጠቃልሎ የያዘ ነው። በተጨማሪም ስለአቅቱ ወርሃና መጥቅፅ፣ ስለአቅቱ ፀሐይና ሐሳብ ሰማይ ወምድር ወይም ዕለተ የሐንስ አቁጣጠር ሥርዓት በዝርዝር የሚያስረዳ መጽሐፍ ነው።

ዜና አርእስተ ሐሳብ ማለት ዓለም ከተፈጠረ ገምግሞ እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ ቀድሞ የሆነውንና በኋላም የሚሆነውን የሐሳብ ዘመን ሥርዓት ታሪክ የሚናገር ነው። በዘመናት እየተመለሱ ይህን ሥርዓት የፈጸሙና የሚፈጸሙ አርእስትም አሉት። የአቅማራትና የዓመታት ተግባር፣ ነቢያት እንደ ከፈሉት መጠንም የሰንበታትና የሰብዓዊቸው ሥርዓት ይዘረዝርበታል።

የአብ-ሻህርን መጽሐፍ የጻፈው አብ-ሻህር የተባለ ሊቅ ስለሆነ መጽሐፉ በስሙ ተሰይሟል። በውስጡም የፀሐይን፣ የጨረቃንና የከዋክብትን፣ የሥነ ፈለክንም ነገር በጠቅላላው ይናገራል። በተጨማሪም ቀመረ ትራፋተ ዐውድን፣ ቀመረ ዐረብን፣ በጨረቃ ዓመት ፍጻሜ የጨረቃ ጥንተ፡፡ የሚታወቁባቸው ሰባት የሑጥር ቤቶችን አጠቃልሎ የያዘ ነው።

ሐሳብ ፈለክ የብርሃናቱን ፀሐይ፣ጨረቃ፣ከዋክብት መመለስ (ሚጠተ ብርሃናትን) እንዲሁም ሐሳብ ነፋሳትን ይመለከታል።

ስለዚህ ከዚህ በላይ በሦስት አርእስት የተከፈለው የባሕረ ሐሳብ ትምህርት እንደ ባሕር አዝዋሪት ውስጡ ጥልቅ፣ ምሥጢሩ ረቂቅ ስለሆነ የሐሳብ ዘመን መተርጉማን ሦስቱን አርእስት አንድ መጽሐፍ አድርገው የመጽሐፉ ስም ባሕረ ሐሳብ ብለው ሰይሙታል።

የባሕረ ሐሳብ አዋጅ

ይህ አዋጅ ከጥንት ገምግሞ የአብነት መምህራን የባሕረ ሐሳብን አዋጅ በመስከረም 1 ቀን ዕለተ የሐንስ ሲያሰሙበት የነበረ ስለሆነ አብነት እንዲሆን ገጸ ንባቡ ሳይለወጥ እንደ ነበረው ተጽፏል። ያውም እንዲህ ነው፡-

እግዚአብሔር ዓለምን ከመፍጠሩ በፊት እንደ ዛሬ ሁሉ አንድነቱ ሦስትነቱን ሳይጠቀልለው ሦስትነቱ አንድነቱን ሳይክፍለው በአንድነት በሦስትነት ሲሠለስ ሲቀደስ ይኖር ነበር። እምቅድመ ዓለም ወእስከ ለዓለም ሀሎ እግዚአብሔር በትሥልስቱ እግዚአብሔር በመለኮቱ እግዚአብሔር በመንግሥቱ፣ ማለት እግዚአብሔር ከዓለም በፊት እስከ ዘለዓለምም ድረስ በሦስትነቱ አለ። እግዚአብሔር በመለኮቱ፣ እግዚአብሔር በመንግሥቱ አለ ይላል (ዲዮስቆሮስ ቅዳሴ)። ይህለሱ በአካላት ወይትወሐዱ በመለኮት እንዘ አሐዱ ሠለስቱ ወእንዘ ሠለስቱ አሐዱ፣ ማለት እግዚአብሔር በአካላት ሦስት በመለኮት አንድ ነው። አንድ ሲኾን ሦስት፣ ሦስት ሲሆን አንድ ነውና ይላል (ባስልዮስ)።

ዓለም ሳይፈጠር እግዚአብሔርን ማን ያመሰግነው ነበር ቢሉ ባሕርዩ ምስጉን ነው። አንድም በነሊና ሥላሴ ያሉ መላእክት ደቂቀ አዳም ያመሰግኑት ነበር ብለው ይመልሳሉ። እምቅድመ ይፍጥር መላእክተ ለቅዳሴ ኢተፀርዐ ስብሐተ ክብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ፣ ማለት መላእክትን ለምስጋና ከመፍጠሩ በፊት የአብ፣ የወልድ፣ የመንፈስ ቅዱስ ምስጋና አልተቋረጠም ነበር ይላል (ጎርጎርዮስ ሊቃ)። ነቢዩ ዳዊትም እግዚአብሔርሰ ንጉሥ ውኃቱ እምቅድመ ዓለም፣ ማለት እግዚአብሔር ዓለም ከመፈጠሩ በፊት ንጉሥ ነበር ብሏል (መዝ. 73.12)።

የእሑድ ፍጥረታት

ለእግዚአብሔር ጥንት አስገኝ የለውም። በዚህ ጌትነት ላለ ዓለምን ልፍጠር ብሎ አሰበ። አስቦም አልቀረ። ቅዳሜ ማታ ለእሑድ አጥቢያ ሰማይንና ምድርን፣ እሳትንና ነፋስን፣ ውሀንና ጨለማን መላእክትንና ብርሃንን ፈጠረ። በቀዳሚ ገብረ እግዚአብሔር ሰማዩ ወምድረ፣ እንዳለ ሙሴ በኑሪት፣ በኩፋሌ ወገብረ አርባዕተ ዘመደ፣ ማለት አራት ፍጥረታትን ፈጠረ ይላል። ሰማይ ለሰማያውያን፣ ምድር ለምድራውያን ቦታቸው ስለኾነ እንዲህ አለ እንጂ የፈጠራቸው ስምንት ናቸው ይላሉ።

የሰኞ ፍጥረታት

በሰኞ ዕለት የተፈጠሩ ፍጥረታት የሚከተሉት ናቸው። ከዚህ ዝምር እስከ ብሩህ ሰማይ ውሀ መልቶ ተፈጥሯል። እሱ ደ ማታ ለሰኞ አጥቢያ፡- ለይትጋባዕ ማይ ውስተ ምዕላዲሁ ወያሰተርኪ የብሰ፤ ውሀው ባንድ ቦታ ይሰብሰብ፤ ደረቁም ይገለጥ ብሎ ውሀውን ሰበሰበ። ያን ከአራት ክፍሎ በየቦታው አዘጋጀው። አንዱ ይህ የምናየው ሰማይ ነው። ኹለተኛውን ከጠፈር በላይ ወስኖታል። ሐኖስ ይባላል። ይኸውም ኃያል ተሐዋኪ ማለት ነው። ወማይ ዘመልዕልተ ሰማይ ተፍዕታይ ውእቱ፤ ከጠፈር በላይ ያለው ውሀ ተባዕት ነው እንዳለ ሔኖክ (13.32)። ማይኒ ዘመልዕልተ ሰማይት፤ ከሰማይት በላይ ያለ ውሀም፤ እንዳለ ዳዊት (መዝ.148)። ሦስተኛውን በአድማስና በናጌብ መካከል ዙርያውን አጎድጉዶ ወስኖታል (አስፍሮታል)። ይኸውም ውቅያኖስ ይባላል። ጠፈርን ከእብነ አድማስ ጋር አያይዞታል። ወአስተጣበቅዎ ዲበ እብነ ኩኩሕ እንዳለ ኢዮብ፤ በጠፈር በዙርያዎ 12 እልፍ (120000) ደጃፎችን አወጣ። ከቅዱስ ሚካኤል ሰራዊትም፤ 24 እልፍ (240000) መላእክትን አምጥቶ በያንዳንዱ ደጃፍ ሁለት ሁለት ጠባቂዎችን ሾመ። ወሢመ ክልኤተ ክልኤተ ርኡባነ ለሰ አሐዱ አንቀጽ እንዲል፤ ጠባቂዎቹም ከሥላሴ ማኅተም ያለበት ደብዳቤ ያልያዘውን አያስወጡም አያስወርዱም።

በምድር በዙርያዎ ሁለት ተራራዎችን አስገኘ። የወድያኛውን አድማስ አለው። ከዚያም 12 መስኮት በምሥራቅ፤ 12 መስኮት በምዕራብ አወጣለት። ነፋሳት የሚወጡበት ነው። የወዲህኛውን ናጌብ አለው። ዐረፍተ ሣህል ማለት ነው። ለዚህም 6 መስኮት በምሥራቅ 6 መስኮት በምዕራብ አወጣለት። ይኸም ብርሃናት የሚመለሰበት ነው። አራተኛውን እጅ ውሀ ከምድር በታች አጽንቶታል። ዘአጽንፃ ለምድር ዲበ ማይ እንዳለ ክቡር ዳዊት (መዝ. 23.2)። ነገር ግን ከምድር ጋር ተራርቃለች። ወሰቀላ ለምድር ዲበ ወኢምንት ዕራቃ እንዳለ ኢዮብ (26.7)። ይህም ምድሪቱን በታችዋ አንዳች አልባ አንጠለጠላት ማለት ነው።

የማክሰኞ ፍጥረታት

ምድር ሁለንተናዎ ጭቃ ነበርና ሰኞ ማታ ለማክሰኞ አጥብያ ከእግረ አድማስ ነፋሳትን አውጥቶ ሲያስማማት አደረ። እንደ ሠኔ እርሻ ስትኾን ለታብቃል ምድር ዘርዐ፤ ወሐመልማለ፤ ዘይዘራዕ በበዘርዐ፤ ወበበጽጌሁ፤ ወበበፍሬሁ፤ ምድር በየዘሩና በየአበባው፤ በየፍሬውም የሚያፈራ ዘርንና ልምላሜን ታውጣ ብሎ ባዘዘ ጊዜ በመጥረቢያ የሚቈረጡ ዕዕዋት፤ በማጭድ የሚታጨዱ አዝርእት፤ በጥፍር የሚለቀሙ አትክልት ሦስት ፍጥረታት ተገኝተዋል። ወበሠሱስ ዕለት ገብረ እግዚአብሔር ዕው ዐበይተ ወንኡሳነ እግዚአብሔር፤ በሦስተኛው ቀን ታላላቆችንና ታናናሾችን ዛፎች ፈጠረ። እንዳለ ኤጌፋንዮስ አክሲማሮስ። የዕፀ ሕይወትም ተፈጥሮ በዚህ ቀን ነው። ከዚህም ከዕፀ ሕይወት ሥር አራት አፍላጋት(ወንዞች) ይወጣሉ። እነሱም ኤፌሶን፤ ግዮን፤ ጢግሮስ፤ ኤፍራጥስ ናቸው።

የረቡዕ ፍጥረታት

ማክሰኞ ማታ ለረቡዕ አጥቢያ ለይኩኑ ብርሃናት በጠፈረ ሰማይ፤ ማለት ብርሃናት በሰማይ ጠፈር ላይ ይሁኑ ባለ ጊዜ ፀሐይ፤ ጨረቃ፤ ከዋክብት ተገኝተዋል። ጨረቃን ሲፈጥራት ሰሌዳዋን ከነፋስና ከውሀ የወደደውን ያህል ነሥቶ ብርሃን ሥሎባታል። ቅርዕዋም በሰው አምሳል አድርጎታል። በዕሥራ ሠርቀ ሌሊት ታስተርኢ ወርን በአርአያ ብእሲ ሌሊተ ወመዓልተ በሰማይ፤ ማለት በሃያኛው ሠርቀ ሌሊት ጨረቃ በሌሊትና በመዓልት በሰው አምሳል በሰማይ ትታያለች፤ እንዳለ ሔኖክ። የፀሐይንም ሰሌዳ ከእሳትና ከነፋስ የወደደውን ያህል ነሥቶ ብርሃን ሥሎባታል። ቅርፁም እንደ ጨረቃ ነው። የሁለቱም መጠናቸው እኩል ነው። የከዋክብት የሠሌዳቸው መጠን ግን ይነስም ይብዛም አልተጻፈም። በብርሃን እንዲበላለጡ ግን ኮከብ እምኮከብ ይኔይስ ክብሩ፤ ኮከብ ከኮከብ በክብር ይበልጣል ብሎ ቅዱስ ጳውሎስ ተናግሯል። ወነሥክ ብርሃነ እምዚአሁ ብርሃን መጠነ ንጠተ ሥርናይ እንዲል (ቅዳሴ ግሩም)። ብርሃን ይሁን ብሎ ከፈጠረው ከደገኛው ብርሃን የስንዴን ቅንጣት ያህል ብርሃንን አመጣ። ይህ ብርሃን ለታላላቅ ብርሃናት ሲለጥ የሚለካባቸው ሰባት መስፈርታት አሉ። (በለዝዚህ መስፈርታት ዝርዝር በምዕራፍ አሥስት ተመልከት)

የገሙስ ፍጥረታት .

ረቡዕ ማታ ለገሙስ አጥቢያ ለታውዕእ ባሕር ዘመደ ግሣት ወኩሎ ዘይተሐወስ ዘቦ መንፈስ ሕይወት፤ ባሕር የግሣትን ወገንና የሕይወት መንፈስ ያለው የሚንቀሳቀሰውም ሁሉ ታውጣ ብሎ እግዚአብሔር በተናገረ ጊዜ በልባቸው የሚላቡ፤ በእግራቸው የሚሸከረከሩ፤ በክንፋቸው የሚበሩ ሦስት ፍጥረታት ተገኝተዋል። ከነዚህም የሚበሉ የማይበሉም አሉ። ኢትብላዕ ኩሎ ዘአልቦ ክንፈ ወቅሃረ ዘውስተ ማይ፤ በውሀ ውስጥ ካለው ክንፍና ቅርፊት የሌለውን ሁሉ አትባላ ብሎ ሙሴ እንደተናገረ (ዘሌ.11፥10-12)። ከርከዴን የምትባል ወፍ በገነት ጓሮ ትኖራለች። ከባሕር ስትገባ ባሕሩ ከሁለት ይከፈላል። በፀሐይ ፀዳል ዕንቁን ትፀንሳለች። የሌዋታንም ተፈጥሮ በዚህ ቀን ነው።

የዓርብ ፍጥረታት

ገሙስ ማታ ለዓርብ አጥቢያ ለታውዕእ የብስ ዘመደ እንስሳት፤ ምድር የእንስሳትን ወገን ሁሉ ታውጣ ብሎ እግዚአብሔር በተናገረ ጊዜ በልባቸው የሚላቡ፤ በእግራቸው የሚሸከረከሩ፤ በክንፋቸው የሚበሩ ሦስት ፍጥረታት ተገኝተዋል። ከነዚህም የሚበሉ የማይበሉም አሉ። ብልዑ ኩሎ እንስሳ ዘንፉቅ ሰኩናሁ ወስጡቅ ጽፍ፤ ሰኩናው የተከፈለ፤ ጥፍሩ የተሰነጠቀ፤ የሚያመሰክም እንስሳ ሁሉ ብሎ ሙሴ እንደተናገረ (ዘሌ.11፥1-3)። የብሔሞትም ተፈጥሮ በዚህ ቀን ነው። እስከዚህ ድረስ 21 ፍጥረት ነው። እነዚህንስ ለምን ፈጠራቸው ቢሉ፤ ለሰው መማርያ ማወቅያ መመርመርያ ሊሆኑ ፈጥሯቸዋል። ወኩሎ ዘተፈጥረ ለመፍቅደ ነባብያን ቦ እምኔሆሙ ለምህር ወቦ እምኔሆሙ ለተዘከሮ፤ ከተፈጠረውም መካከል ለትምህርት ለተዘከሮ የሚሹኑ አሉ ብሎ አረጋዊ መንፈሳዊ እንደተናገረ፤ ወለእመ ፈቀድክ ታእምር ዘንተ እምአፍአ ብክ መምህር ወሰማዕት ካልዕ ዘይመርሐክ ንብ አንክሮተ እግዚአብሔር፤ ይህን ታውቅ ዘንድ ብትሻ እግዚአብሔርን ወደ ማድነቅ የሚመራሕ መምህር ሌላም ምስክር ከውጭ አለልህ ብሎ ማር ይስሐቅ እንደ ተናገረ። ወዘሊያስተርኢ እግዚአብሔር እምፍጥረተ ዓለም ይትወወቅ በፍጥረቱ ለፍጥረቱ፤ ከፍጥረተ ዓለም ዠምሮ የማይታይ እግዚአብሔር በፍጥረቱ ለፍጥረቱ ይታወቃል ብሎ ቅዱስ ጳውሎስ እንደተናገረ (ሮሜ 1፥20)። በሐዋርያት

ሥራም፤ እንዘ ኢየሁድግ ርእሶ ዘ እንበለ ሰማዕት፤ ራሱን ያለምስክር አልተወም ተብሎ ተጽፏል (ሐዋ. 14፥15-17)።

የአዳምና የሔዋን ተፈጥሮ

እግዚአብሔር በዕለተ ዓርብ በነገህ ከማእከለ ምድር መሬትን ነሥቶ አዳምን ፈጠረ (ዘፍ. 2፥7፥19)። ሔዋንንም በሳምንቱ ፈጥሯታል (ኩፋሌ 4፥7፥8)። እርሱን በ40 ቀን፤ እርስዋን በ80 ቀን በመንፈስ ቅዱስ አክብሮ ሰባቱ ሀብታትን አላጸሮ ብርሃን አልብሶ፤ ብርሃን አገናጸፎ ገነት አግብቷቸዋል። ሰባት ሀብታት የተባሉም ኃይል፤ ኩነኔ፤ መንግሥት፤ ንጽሕና፤ ክህነት፤ ትንቢትና አሚን ናቸው። በዕለተ ቀዳሚት ግን አልፈጠረም። ይህ የተፈጠረው ፍጥረት እያንዳንዱ ቢቈጠር ፍጡር ተናግሮ ባልፈጸመውም ነበር። እየወገን እየወገኑ ብዙውን አንድ ብዙውን አንድ እያሉ ቢቈጥሩ ግን ከእሑድ እስከ ዓርብ ድረስ የተፈጠረው ፍጥረት 22 ነው። ወኩሎ ኩሎ እስራ ወክልሌተ ዘመደ፤ እንዳለ ኩፋሌ (ኩፋ.3፥2)።

ከዚህ በኋላ አዳም ሰባት ዓመት ሲሆነው ምክረ ከይሲ ሰምቶ፤ አምላክነትን ሽቶ፤ ዕፀ በለስን በልቶ ከገነት ወጣ። በፈታሐኒቱ አንጻር መሐሪነቱን ተመራምሮ ንስሐ ገባ። ጌታም ንስሐውን ተቀብሎ በገሙስ ዕለት ወበመንፈቃ ለዕለት እትወለድ እምወለተ ወለትክ፤ ወእድኅክ ውስተ መርሀብክ ወእትቤዘወክ በመስቀልየ ወበሞትየ፤ በአምስት ቀን ተኩል ከልጅ ልጅህ ተወልጄ በግቢህ እድሐለሁ፤ በመስቀሌና በሞቴም እቤኸሃለሁ ብሎ ቃል ኪዳን ሰጠው። በዚህ ምክንያት ቁጥር ተገርመረ።

ልጆቹ ነቢያት ይህን ይዘው እኩሉ በፀሐይ፤ እኩሉ በጨረቃ፤ እኩሉ በከዋክብት ዘመናትን መቀጠር ገፍመሩ። ከዚህ በኋላ ትንቢት ሲነገር፤ ሱባዔ ሲቀጠር ኖሯል። ቀን ሲደርስ አንባ ይፈርስ እንዲሉ 5 ሺሕ 500 ዘመን ሲፈጸም በዘመነ ዮሐንስ እሑድ መጋቢት 29 ቀን ሰው ሽነ። በዘመነ ማቴዎስ ማክለኞ ታኅሣሥ 29 ቀን በዐሥረኛው ሰንተ ሌሊት ተወለደ። ተወልዶም ሕግ ጠባይዓዊን፤ ሕግ መጽሐፋዊን ሲፈጸም አደገ። ሕግ ጠባይዓዊ እንደምን ነው ቢሉ፤ ተወልጄ ዕለቱን ልደግ ሳይል በየጊዜው በየጥቂቱ ማደግ ነው። በበሕቅ ልሕቀ እንዘ ይትኤዘገዝ ለአገማዲሁ ወለይእቲ እሙ እንዲል (ድን፤ ሱቃ 2፥40)። ሕግ መጽሐፋዊስ እንደምን ነው ቢሉ ሕገ ኦሪትን መፈጸም፤ በ8 ቀን ቤተ ግዝረት፤ ባርባ ቀን ዕጉሳ ርግብ

(የርግብ ጫጩት)፣ ዘውድ ማዕነቅ (ቡላል/ዋኔ) ይዞ ቤተ እግዚአብሔር መግባት፣ በዓመት ሦስት ጊዜ ለገቢረ በዓል ወደ ኢየሩሳሌም መውጣት ነው። ለያስተርኢ ተባዕትክ ሠለስተ ጊዜያተ ለሰዓመት (ዘፀ. 23፥14-17፣ ዘዳ. 16፥16)። ዘሰ ኢዐርግ ለሰዓል ርጉም ውሕቱ እንዲል፤ በሌሎቹ ሌዋውያን ከሃያ ዓመት በፊት እንዳይወጡ ሥርዓት ተሠርቶላቸዋል። ጌታ ግን በ12 ዓመት መውጣቱ ለማስተማር ነው እንጂ ለሌላ አይደለም። እንዲህ እያለ ሠላሳ ዘመን ሲሆነው በእደ ዮሐንስ፣ በማየ ዮርዳናስ ተጠምቆ የባሕርይ ልጅነቱን ከአብ ከመንፈስ ቅዱስ አስመስክሮ ገዳም ሺዶ አርባ መዓልት አርባ ሌሊት ጸመ። መዋዕለ ጸሙ ሲፈጸም ሰይጣን በሦስት ነገር ተፈታተነው። በምንና በምን ቢሉ በትዕቢት፣ በስዕል እና በአፍቅሮ ንዋይ። በትዕቢት ቢመጣበት በትሕትና፣ በስዕል እና ቢመጣበት በትሕርምት፣ በአፍቅሮ ንዋይ ቢመጣበት በጸሊኦ ንዋይ ድል ነሥቶታል። የሰይጣን ሦስት ዐበይት ጦሮቹ እሊህ ናቸው። ሰውም እነዚህን ድል ከነሣ ሌላው ኃጢአት አይቆምለትም።

ከዚህ በኋላ ምድረ እስራኤል ገብቶ ትምህርት ተአምራት ዠመረ፤ አደረገ። የእጁን ተአምራት አይተው የቃሉን ትምህርት ሰምተው ከብዙ መንደር ከዐሥር አህጉር ተወጣጥተው አምስት ገበያ ያህል ሰዎች ተከተሉት። ከሊሁም መቶ ሃያ ቤተ ሰዎችን መረጠ። ወረሰባ ሐዋርያተ አምሰብአ ዚአሁ እንዲል፤ አስቀድሞ ርሥራ ሁለት ሐዋርያትን፣ ቀጥሎ ወገረዮ ካልዓነ ሰብዓ፣ ይላል ሰብዓ ሁለት አርድእትን፣ ቀጥሎ ሠላሳ ስድስት ቅዱሳት አንስትን መረጠ። መቶ ሃያ ቤተሰብ የሚያሰኙ እሊህ ናቸው። በእሊህ ትምህርት ተአምራት አይከፈልባቸውም። ከዋለበት ይውላሉ፣ ካደረገበት ያድራሉ። ሌሎቹን ግን ምሴት ይከለክላቸዋል። ከዚህ በኋላ ለዐሥራ ሁለቱ ነገዶ እስራኤል በየዕቅዳቸው ገብቶ ወር፣ ወር ሰብክላቸዋል። ሦስት ዓመት ከሦስት ወር አስተምሮ ትምህርት ተአምራት ሲረዳሉት ለመድኃኒተ ዓለም በማእከለ ምድር በቀራንዮ ተሰቀለ (የዓለም መድኃኒት ሆኖ በመካከለኛው ምድር በቀራንዮ ተሰቀለ)። ወገብረ መድኃኒተ በማእከለ ምድር፣ እንዲል (መዝ. 73፥12)። ወኢይደልዎ ለነቢይ መዋት በአፍአ ዘእንበለ በኢየሩሳሌም እንዲል፤ ሦስት መዓልት ሦስት ሌሊት በከርሠ መቃብር አድሮ ተነሣ። እስከዚያ ወዴት ኖሯል ቢሉ፡- በሊኦል ለነበሩ ነፍሳት ዐሥራ አምስቱን አህጉረ ገነት ርስት አድርጎ ሲያካፍል ቄይቶ፣ ተነሥቶም ለሐዋርያት ሥልጣን ክህነትን ሰጥቶ አርባ ቀን መጽሐፈ ኪዳንን ሥርዓተ ቤተ ክርስቲያንን አስተምሯቸዋል። ለነፍሳትም ምሥጢረ መንግሥተ ሰማያትን

አስተምሯቸዋል። ወነበረ ምስሌያሙ አርብዓ መዋዕለ እንዘ ይሚህሮሙ ምሥጢረ መንግሥተ ሰማያት እንዲል፤ በአርባ ቀን ፓትሪያርክነት (በትሪያርክነትን) ሹሚቸው ዐረገ። ባረገ ባሥረኛው ቀን፣ በተነሣ በንምሳኛው ቀን ለሐዋርያት መንፈስ ቅዱስን ሰደደላቸው። እስከዚያ ወዴት ኖሯል ቢሉ በትርጓሜ ወንጌል እንደታተተው ባሥረኛው ማዕርግ የገባን እኛ ነበርንና ከጥንት በታችን እንደመለሰን ለማጠየቅ ባሥረኛው ቀን ሰደደላቸው። አንድም በዘጠኙ ከተማ ያሉ መላእክት ሥጋዊውን አያውቁም ነበርና እነዚያን ሲያስተምር ኖሯል። ይህ እንዳይሆን ፈጣሪ ፍጡር ይመስል አንዱን ሥራውን ሲሠራ አንዱ ሥራ ይከፈልበታል። ወዲያስ ቢያስተምራቸው ወዲያስ ቢሰዳቸው ይላኑዋል ብሎ ሐተታ ከቀደመው ይገባል። አንድም ዐሥሩን ቃላት ዐሥሩን ሕዋሳት ጠብቄ ሰጠኋችሁ። እናንተም ብትጠብቁ ይሰጣችኋል ለማለት ባሥረኛው ቀን ሰደደላቸው። ሐዋርያትም መንፈስ ቅዱስን ተቀብለው ፍሩሃን የነበሩ ጥበዓን ሆኑ፣ ከብሌት ታደሱ በአእምሮ ጉለመሱ፣ ምሥጢር አወቁ፣ አንድ ቋንቋ ያወቁ የነበር ሰባ ሁለት ቋንቋ ተገለጸላቸው። ወተናገሩ በነገረ ኩሉ በሐውርት (በአገሩ ሁሉ ቋንቋ ተናገሩ) እንዲል።

ከዚህ በኋላ በኅብረት መዲናቸው ኢየሩሳሌም ዓመት አስተማሩ። ወነበሩ ዓመተ ፍጽምተ በኢየሩሳሌም እንዲል። ከዚህም በኋላ በኢየሩሳሌም ካሉ ምእመናን ጋራ አንድ ሆነው ጸምን መጸም፣ በዓለ ትንሣኤን ማክበር ዠመሩ። ለስብከተ ወንጌል ይፋጠኑ ነበርና ሥርዓቱን አልወሰኑትም። ከሐዋርያት ቀጥለው የተነሡ ሊቃውንት ግን ሥርዓተ ጸም ቢጠፋባቸው በአተ ጸምን በጥር በ12 ቀን ዠምረው በየካቲት 21 ቀን እየፈጸሙ በዓልን ሳያብሉ (ሳያከብሩ) ያርፉ ነበር። ስሙን ሕማማትንም በመጋቢት 22 ቀን ዠምረው በ28 ቀን እየፈጸሙ በ29 ቀን ትንሣኤን ያከብሩ ነበር። ይህ ሥርዓት ሲያያዝ ከዘመነ ድሜጥሮስ ደረሰ።

የድሜጥሮስ ታሪክ

ድሜጥሮስ ጌታችን ባረገ በመቶ ሰማንያ ዘመን በእስክንድርያ ሊቀ ጳጳስነት ተሾመ። በተሾመ በ27 ዘመን መንፈስ ቅዱስ ባሕረ ሐሳብ የተባለ የቀጥር መጽሐፍን ገለጸለት። ታሪኩም እንዲህ ነው፡- አርማስቆስ ደማስቆስ የሚባሉ ሁለት ወንድማማቾች ነበሩ። በረኅብ ምክንያት ብሔረ ሞዓብ ተሰደው ይኖሩ ነበር።

ሚጠቃቸው ሳይደርስ (ከመመለሳቸው በፊት) የልዕልተ ወይን አባት ሞተ። ከእነሱም ቤት ከድሜጥሮስ ጋር አደገች። አካለ መጠን ሁለቱም ሲያደርሱ አሕዛብ የበዙበት ምእመናን ያነሱበት ወራት ነበርና ገጽሐ ነፍስ ኪፈርስ ገጽሐ ሥጋ ይፍረስ ብለው አጋቧቸው። ከዚህ በኋላ ሥርዓተ መርዓዊ ወመርዓት (የሙሽሮች ሥርዓት) ያድርሱ ብለው መጋረጃ ጥለውባቸው ወጡ። እርሰዎም ወንድሜ ይህን ነገር ያሰብከው እኔን ንቀህ ነው ወይስ ተዘምደውን አለችው። እኔስ አንቺንም ተዘምደውንም ንቁ አይደለም። የእናቴና ያባቴ ፈቃድ እፈጽማለሁ ብዬ ነው እንጂ አላት። ፈቃድሽማ ከሽነ በድንግልና አንፍርምን አላት። ይሁን አለችው። እንኪያውስ የተፋታን እንደሆን አንቺንም ለሌላ፣ እኔንም ለሌላ ያጋቡናልና ባንድ እንኑር አላት። እሺ አለችው። ከዚህ በኋላ ባንድ አልጋ ተኝተው፣ አንድ ምንጣፍ አንጥፈው፣ አንድ ልብስ ሰብለው 48 ዘመን ኑረዋል። ይኸውም ይታወቅ ዘንድ መልእክት ቅዱስ ሚካኤል ቀኝ ክንፉን ለሱ ግራ ክንፉን ለርስዎ አልብሷቸው አድሮ ጧት በአምሳለ ርግብ በመስኮት ወጥቶ ሲኼድ ያዩት ነበር። ንሕነሰ ንሬኢ ዘከመ ገጸ መልእክት እግዚአብሔር ንስረ ወይዴልል ክንፎ ዘየማን ሳላለየ ወክንፎ ዘዐጋም ሳላሌሃ እምጊዜ ንነውም እስከ ጊዜ ጽባሕ ወውአተ ጊዜ ይትገባለኝ፤ እንዲል።

ከዚህ በኋላ የልያኖስ የሚባል የማርቆስ ዐሥራ አንደኛ ሊቀ ጳጳስ ነበር፤ ሕዝቡ ተሰብስበው ወጥተው አባታችን አንተ አረጀህ ካንተ ቀጥሎ የሚሾመውን ንገረን አሉት። እናንተም እዘኑ እኔም አዝናለሁ ብሎ ሱባዔ ገባ። መልእክት መጥቶ ያለጊዜው የደረሰ ሦስት የወይን ዘለላ ይዞ የሚመጣ ሰው አለ ካንተ ቀጥሎ የሚሾመው እሱ ነው ብሎ ነግሮታል። እርሱም ሱባዔውን ሲፈጽም አገኛቸው? አላቸው። እኛስ አላገኝም አሉት። እኔ አግኝቻለሁ፤ ያለ ጊዜ የደረሰ ሦስት የወይን ዘለላን ይዞ የሚመጣ ሰው አለ። ከእኔ ቀጥሎ የሚሾመው እሱ ነው ብሏቸዋል።

ይህም ድሜጥሮስ ድኮ ታጣቂ ሞፈር አራቂ፣ ወይን አጽዳቂ ነበር። ከዕለታት ባንድ ቀን ወይን ለማቃናት ከወይን ቦታ ቢገባ ያለ ጊዜው የደረሰ ሦስት የወይን ዘለላ አገኘ። ወስዶ ለሚስቱ ሰጣት። እስከዎም ይህ ለእኛ አይገባም ወስደህ ለሊቀ ጳጳሱ አበርክተህ አሁን ዘበሰማያት ተቀብለህበት ና አለችው። እርሱም ወስዶ ለሊቀ ጳጳሱ አበርክቶ አሁን ዘበሰማያት ተቀብሎበት ሲወጣ ከኔ ቀጥሎ የሚሾመው ይህ ነው ብሏቸዋል። አንድም ሊቀ ጳጳሱ አልዋለም፤ አላደረገም። ዕለቱን

ሙቷል። ቀብረው ሲመለሱ ደረሰ። ተሾምልን አሉት። እኔ ደንቆሮ በሊቁ ወንበር እኔ ባለሕጉ በንጹሐ ወንበር እንደምን አድርጎ ይሽንልኛል አላቸው። አባታችን ነግሮናልና ተሾምልን አሉት። በሀገራችሁ ሊቀ ጳጳስ ሲሾም ምን ሠርቶ ይሾማል አላቸው። አንቀጸ አባግዕን፣ አንቀጸ ብፁዓንን አንብቦ ተርጉሞ ይሾማል አሉት። አንቀጸ ብፁዓንን አንቀጸ አባግዕን አንብቦ ተርጉሞ ተሾሟል። ወዲያው 81 መጻሕፍት ተገልጸውለታል።

ከዚህ በኋላ የሕዝቡ ጎጢአት ተገልጸለት አንተ በቅተሃል ቀረብ፤ አንተ አልበቃህም አትቀረብ እያለ ይከለክላቸው (ነበር) ዠመር። እጩገነት ከሚስት እንዲሉ፣ እርሱ በማይገባው በንጹሐ በማርቆስ ወንበር ተቀምጦ እኛን አንተ በቅተሃል ተቀበል፤ አንተ አልበቃህም አትቀበል እያለ ይከለክለን ዠመር ብለው አሙት። አምተውም አልቀሩ የሐሰት ምስክር ዋጅተው፣ ከሳሽ አስነሥተው ለንጉሡ ለደዱለት። እርሱም በመንፈስ ቅዱስ ተገልጸለት በአገልግል አድርጎ በውሀው ላይ ዳመጠ፣ በዳመጠው ላይ እሳት አድርጎ ለንጉሡ ላክለት። ንጉሡም ዳመጠውን እሳቱ ሳያቃጥለው እሳቱን ውሀው ሳያጠፋው አይቶ ለምቹን አስጠርቶ ይህ ሰው ደግ ነው፤ በእኔ ጊዜ አይከሰስም አይወቀስም ብሏቸዋል። የእነሱ መልእክተኞች በፊት ተነሥተው በሰላሳ ቀን ደርሰዋል። የርሱ መልእክተኞች በኋላ ተነሥተው በሰላሳ ቀን ደርሰዋል። የነሱ መልእክተኞች በፊት ተነሥተው በሰላሳ ቀን መድረሳቸው በሰላሳ የመገደፉ ምሳሌ ነው። የሱ መልእክተኞች በኋላ ተነሥተው በሰላሳ ቀን መድረሳቸው በሰላሳ የመገደፉ ምሳሌ ነው።

ከዚህ በኋላ መልእክት መጥቶ ሕዝቡ አንተን እያሙ የሚገቡ ሹፍአልና ባንተና በሚስትህ መካከል ያለውን ምሥጢር ለሕዝቡ ግለጽላቸው አለው። ክሥት ዘሀሎ ማእከሌክ ወማእከለ ብእሲትክ እንዲል፤ እርሱም ሕዝቡን ዕንጨት እየያዛችሁ ተሰብስቡ ብሎ አዋጅ ነገረ። ሕዝቡም ዕንጨት እየያዙ ተሰበሰቡ። ያን እንደ ደመራ ደምሮ ሊቀ ዲያቆንን ሰወጣ በእሳት እንድታቃጥለው ብሎት ቅዳሴ ገባ። ከቅዳሴ ከወጣ በኋላ ሺዶ ከፍሕሙ መካከል ይጸልይ ዠመር። ሕዝቡም በምን ይሞትልናል ስንል ዛሬስ በገዛ እጁ ከእሳት ገብቶ ሊሞትልን ነው አሉት። ሚስቱም ከቤተ ደናግል ነበረችና ልዕልተ ወይን ልዕልተ ወይን ብሎ ጠርቶ ስፍሂ ዐጽፈኪ (ነጠላሽን ዘርጊ) አላት። ፍሕሙን በእጁ እየታፈነ ከልብስዎ ላይ አደረገላት። እርሰዎም ወንዱን ሴቱን እጅ ነሥታ ብታራግፈው ልብሷ ከዘለው

ከማጉ አንድ እንኳ ላይቀነብር ተገኝቷል። ሕዝቡም ይህ ነገር ምንድን ነው አባታችን ሆይ ግለጽልን አሉት። እርሱም እንዲህ አለ፤ ከተጋባን 48 ዘመናችን ነው። ከአንድ አልጋ ተኝተን፤ አንድ ምንጣፍ አንጥፈን፤ አንድ ልብስ ለብለን ስንኖር በግብረ ሥጋ አልተዋወቅንም አላቸው። ሕዝቡም ገድግ ለነ ሰረይ ለነ (ነጢአታችንን ተውልን፤ ይቅርም በለን) ብለው ከጫማው ወደቁ። እርሱም ይፍታሕ ወይገድግ ሊቀ ካህናት ኢየሱስ ክርስቶስ (ሊቀ ካህናት ኢየሱስ ክርስቶስ ይቅር ይበላችሁ፤ ከነጢአታችሁ የተፈታችሁ ሁኑ) ብሎ ናዝዚቸዋል። ኑዛዜም ያን ጊዜ ተዠምሯል።

የአጽዋማትና በዓላት ሥርዓት

ከዚህ በኋላ ድሜጥሮስ እንዲህ አለ። እኔስ የጌታዬ ፈቃድ ቢሆን ጸመ ነነዌ፤ ዐቢይ ጸም፤ ጸመ ሐዋርያት ከሰኞ፤ ደብረ ዘይት፤ ሆሣዕና፤ ትንሣኤ፤ ጳራቅሊጦስ ከእሑድ፤ ረክበ ካህናት፤ ጸመ ድላነት ከረቡዕ፤ ዕርገት ከገሙስ፤ ስቅለት ከዓርብ ባይወጣ መልካም ነበር ብሎ ተመኘ። መልእክ መጥቶ ሁልጊዜ በተምኔት ይፈጸማል? ክቀኑ 7 ሱባዔ፤ ከሌሊቱ 23 ሱባዔ ገብተህ እየው አለው። ስለምን የቀኑን አሳንሶ የሌሊቱን አበዛው ቢሉ ቀን ሲፈርድ ሲተኝ፤ የተጣላ ሲያስታርቅ፤ የተበደለ ሲያስክስ፤ የተቀማ ሲያስመልስ ይውላል። ሌሊት ግን ይህ ኹሉ የለበትምና ስለዚህ ነው። የመዓልቱ 7 ሱባዔ ሲባዛ 49 ይሆናል። ከዚህ 30 ሲቀነስ 19 ይተርፋል። ይህን መጥቅሶ ብለህ ከዕለታት ተውሳክ ጋር ደምረህ የአጽዋማት፤ የበዓላት ማውጫ ይሁንህ ብሎታል። የሌሊቱ 23 ሱባዔ ሲባዛ 161 ይሆናል። ይህ በ30 ሲቀመር 5 ሱባዔ ሆኖ 11 ይተርፋል። ይህን አበቅቱ ብለህ ከሕጻኑ ከዕለት ጋር ደምረህ የሌሊት ማውጫ ይሁንህ ብሎታል።

የድሜጥሮስ መልእክት

ቅዱስ ድሜጥሮስ የአጽዋማትና የበዓላት ኢየሮርጋቸውንና ኢይወርዳቸውን በአንድ ዐቢይ ቀመር ቀምሮ ለሦስቱ ሊቃነ ጳጳሳት፤ አራተኛም በኢየሩሳሌም ላለው ኤጲስቆጶስ ሰደደላቸው። እነርሱም ተቀብለው ሐዋርያት በዲድስቅልያ ካስተማሩት ጋር አንድ ኹኖ ቢያገኙት ደስ ብሎአቸው አስተምረውበታል። ከሁሉ ደርሷል። ሆለስቱ ምእትም ጉባኤ ሠርተው አስተምረውበታል።

ወለስተላጻቅዋ ለጸመ አርብዓ ቅድስት፤ ምስለ ሰሙነ ሕማማት ወሠርዑ አበቅቱ ውስተ አብያተ ክርስቲያናት (አርባ ጸምን ከሰሙነ ሕማማት ጋራ አዛመዱት) እንዲል። ቍጥርም ቢሳሳት የእስክንድርያ ሊቀ ጳጳሳት ይመስክር ብለዋል። ወልዘዙ ኩሉ ዘሰሕተ አበቅቱ ወሐሳብ ይትመራሕ በሊቀ ጳጳሳት ዘእስክንድርያ እንዲል።

ይህንም መጽሐፍ ቢኾን ክርስቲያን ኹሉ፤ ባይኾን ካህን ኹሉ ሊማረው ይገባል። ካህን ወመነኮስ ዘኢየሁዳ መጽሐፈ ሐሳብ ይከውን ከመ ፈለግ ዘአልቦ ማይ፤ ወከመ ሀገር ዘአልቦ ሰብእ እንዲል። ባሕረ ሐሳብን ያልተማረ ካህንና መነኩሴ ውሀ በሌለው ወንዝ፤ ሰው በሌለው ሀገር ይመሰላል። ውሀ የሌለው ወንዝ ዛፋ አምሮ ለምልሞ አብቦ ይታያል። ነጋድያን ከሩቅ ሆነው አሻግረው አይተው ከዚህ ወንዝ አርፈን ውሀ ጠጥተን ከብቶቻችንም አጠጥተን እያሉ እያሰቡና ተስፋ እያደረጉ ይመጣሉ። አስበውም አይቀሩ ከዚያ ይደርሳሉ። ውሀ የሌለው ሆኖ ቢያገኙት አዝነው ተክዘው ከቀቢጸ ይደርሳሉ። ውሀ የሌለው ሆኖ ቢያገኙት አዝነው ተክዘው ከቀቢጸ ተስፋ ደርሰው ይኼዳሉ። ምእመናንም እንዲሁ ባሕረ ሐሳብን ያልተማረ ካህን አምሞ ጠምጥሞ ሰናፊሉን አንሰርትቶ ሲኼድ ያይታል። አባታችንን አጽዋማት በዓላት የሚውሉበትን ቀን እንጠይቃቸው ብለው ያስባሉ። አስበውም አይቀሩ ይጠይቁታል። አላውቅም ያላቸው እንደሆን አዝነው ተክዘው ከቀቢጸ ተስፋ ደርሰው ይኼዳሉና። ስለዚህ ውሀ በሌለው ወንዝ ይመሰላሉ። እንዲሁም ሰው የሌለው ሀገር ቢኼዱ ቢኼዱ ዱር እንጂ ሰው አይገኝበትም። ባሕረ ሐሳብ ያልተማረ ካህንም ሕጻጽ እንጂ ዕውቀት አይገኝበትም። በብሉይና በሐዲስ የተሠሩ አጽዋማት በዓላት የሚውሉበት ቀን፤ ታሕታይና ላዕላይ ቀመራቸውን ለይቶ አያውቅምና። ተከራክርም ሥርዓተ በዓላትንና አጽዋማትን አያጸናምና። ስለዚህ ሰው በሌለው ሀገር ይመሰላል። የዚህም መጽሐፍ ደግነቱ ይታወቅ ዘንድ በአራቱ መዓዘን ያሉ ምእመናን በአተ ጸምን በአንድ ሰኞ ዝምረው በአንድ እሑድ ትንሣኤን ያከብራሉ።

ምዕራፍ ሁለት

መርሐ ዕዉር

የባሕረ ሐሳብ መምህራን ከብዙ ክፍል ክፍለው በማላጠር ያዘጋጁትን መርሐ ዕዉር የተባለውን መጽሐፍ መሐሪና ይቅር ባይ በሆነው በእግዚአብሔር ስም ረዳትነት መጻፍን እንገምራለን። ይህም ሕዝብ ሁሉ የብሉይና የሐዲስ አጽዋማትና በዓላትን ለማወቅ ቃል በቃል ይማሩት ዘንድ የተዘጋጀ ነው። ምክንያቱም የአይሁድ በዓል ከምእመናን ሐዲስ በዓል ጋራ ማክበር የማይገባ መሆኑን እንዲያውቁ ነው።

በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ፩ አምላክ ዘለዓለም። እግዚአብሔር ቅድመ ዓለም ባንድነት በሦስትነት ሳለ ክብሩ በባሕርይ እንደቀረ አይቶ ዓለምን ልፍጠር ብሎ አሰበ። አስም አልቀረም። ሰውና መላእክትን ስሙን ለመቀደስ ክብሩን ለመውረስ፤ የቀረው ለአንክሮ ለተዘክሮ ለምግብ ሥጋ ለምግብ ነፍስ ፈጠረ። ወኩሉ ዘተፈጥረ ለመፍቅደ ነባብያን። ቦ እምኔሆሙ ለምህር፣ ወቦ እምኔሆሙ ለተገብሮ እንዘ ኢየንድግ ርእሶ ዘእንበለ ሰማዕት። ወለእመ ኅሠሥክ ሰማዕተ አማናዌ ብክ መምህር ወሰማዕት እምአፍአ ዘይመርሐክ ንበ አንክሮተ እግዚአብሔር። ወዘኢያስተርኢ እግዚአብሔር እምፍጥረተ ዓለም በፍጥረቱ ለፍጥረቱ። እስመ ኬንያ ይትዕወቅ በኪኑ ወእሙራንኒ በተግባርሙ፤ እንዲል (አክሲማርስ፣ ፊልክስዩስ፣ ማር ይስሐቅ)።

የተፈጠረው ፍጥረት ሁሉ ለነባብያን ፍላጎት ነው። ከተፈጠረው ፍጥረትም ለትምህርት የሚሆን አለ። ለግብርና ሥራም የሚሆን አለ። ራሱን ያለምስክር አልተወምና አንተ እውነተኛ ምስክርን ከፈለግህ ወደ እግዚአብሔር ድንቅ ሥራ የሚመራሕ መምህርና ምስክር የሚሆን ከውጭ አለልህ፤ ታገኛለህም። እግዚአብሔር ከፍጥረተ ዓለም ዝምሮ ለፍጥረቱ፣ በፍጥረቱ የማይታይ ነው። ጥበበኛ ሰው በጥበቡ፣ አዋቂዎችም በዕውቀታቸው ይታወቃሉና።

እግዚአብሔር የፈጠረው ፍጥረት እያንዳንዱ ቢቁጠር በፍጡር ቃል ተቁጥሮ ባልተፈጸመም ነበር። ነገር ግን እየወገን እየወገኑ ብዙውን አንድ ብዙውን አንድ እያሉ ቢቁጥሩ ከእሱድ እስከ ዓርብ የተፈጠረው ፍጥረት 22 ነው። ዓለም የተፈጠረበት አሁን ጥንተ ዕለት ይባላል። አዝርዕት አትክልት፣ ዕፅዋት የተፈጠሩበት ዕለተ ሠሉስ (ማክሰኞ) ጥንተ ቀመር ይባላል። ፀሐይ ጨረቃ ከዋክብት የተፈጠሩበት ዕለተ ረቡዕ ጥንተዮን ይባላል። ያን ይአቲ ሀገረ ፀሐይ፤ እንዲል።

የሐሳብ ዘመን ስሌት በአቅማራትና በአዕዋዳት ተቁጥሮ ተሰፍሮ የተወሰነ ስለሆነ ስሌቱ ከታወቀ አያሳስትም። መንገዱ አንድ ነውና።

ዓመተ ዓለም

ዓለም ከተፈጠረ ዝምሮ እስከ ልደተ ክርስቶስ ያለ ዘመን ዓመተ ፍዳ፣ ዓመተ ኩነኔ ዘመነ ብሉይ ይባላል። ከልደተ ክርስቶስ ዝምሮ እስከ ዛሬ ያለ ዘመን ዓመተ ምሕረት፣ ዓመተ ሥጋዊ፣ ዘመነ ሐዲስ ይባላል። መላው ዓመተ ዓለም፣ መዋዕለ ዓለም ይባላል። ዓመተ ዓለም ባለው ዓመተ ምሕረት ይላል። ምክንያቱም ሰው በዚህ ዓለም ሳለ ኃጢአት ሠርቶ ንስሐ ቢገባ፣ ምግባር ትሩፋት ቢሠራ ከእግዚአብሔር ዘንድ ይቅርታን የሚያገኝ ስለሆነ ነው። በዕለት ገሪት ሰማዕኩክ፣ ወበዕለተ መድኃኒት ረዳእኩክ፣ ወናሁ ይእዜ ዕለት ገሪት፣ ወናሁ ዮም ዕለተ አድጎኖት፤ እንዲል (2ቆር፣ 6+2)። የተመረጠኝ ቀን እነሆ ዛሬ ናት። ድኅነት የሚገኝባትም ቀን እነሆ ዛሬ ናት።

አስረጅ

ዓለም ከተፈጠረ ዝምሮ የዘመነ ሐዲስ ሦስተኛው ሺሕ ዓመት እስከባተሙት 2001 ዓ.ም. ድረስ ያለ ዘመን ቢቁጠር በፀሐይ 7501 ዓመት፣ በጨረቃ 7730 ዓመት፣ 8 ወር 8 ቀን ይሆናል። ዓለም ከተፈጠረ ዝምሮ እስከ ልደተ ክርስቶስ ያለ ዘመን ቢቁጠር በፀሐይ 5500 ዘመን፣ በጨረቃ 5668 ዓመት ከ10 ወር ከ9 ቀን ይሆናል። ከክርስቶስ ልደት ዝምሮ እስከ ዛሬ ድረስ ያለ ዘመን

በፀሐይ 2001 ዓመቲ በጨረቃ 2061 ዓመት፣ 9 ወር ከ29 ቀን ይሆናል።

አዕዋዳት

ዐውድ ማለት ዙርያ፣ ክብብ፣ ክብር እስከ በር ካመት እስካመት ያለ፣ ለተወሰነ ክብብ ላለው ሁሉ የሚነገር ነው። በብዙ ቁጥር ሲነገር አዕዋዳት ይባላል። (ኪዳነ ወልድ)

ለዓመተ ዓለም መቀጠርያ መስፈርያ የሚሆኑ ሰባት አዕዋዳት አሉ። እነርሱ ዐውደ ዕለት፣ ዐውደ ወርጎ፣ ዐውደ ዓመት፣ ዐውደ እበቅቱ፣ ዐውደ ፀሐይ፣ ዐውደ ማኅተም፣ ዐውደ ቀመር ናቸው። ዐውደ ጳጉሜን ሲታከልበት ስምንት ይሆናሉ።

1. ዐውደ ዕለት፡- የሰባት ዕለታት ዑደት ነው።

ጥንተ ዕለት (የዕለት መገመርያ) ከሚባለው ከአሁኑ ተነሥቶ ስኞ፣ ማክሰኞ፣ ረቡዕ፣ ሐሙስ፣ ዓርብ ብሎ ቅዳሜ ላይ ያበቃል። እሊህ ሰባቱ ዕለታት አውራጎን ለማስገኘት በዚህ ሲመላለሱ ይኖራሉ።

2. ዐውደ ወርጎ፡- በፀሐይ ዘወትር 30 ዕለት ነው። በጨረቃ አንድ ጊዜ 29 ቀን፣ አንድ ጊዜ 30 ቀን ይሆናል። ይህም ዓመታትን ለማስገኘት በዚህ ሲመላለስ ይኖራል። በፀሐይ መደብ ወር ተብለው የሚጠሩ እነዚህ ናቸው። 1ኛ መስከረም፣ 2ኛ ጥቅምት፣ 3ኛ ጎዳር፣ 4ኛ ታኅሣሥ፣ 5ኛ ጥር፣ 6ኛ የካቲት፣ 7ኛ መጋቢት፣ 8ኛ ሚያዝያ፣ 9ኛ ግንቦት፣ 10ኛ ሰኔ፣ 11ኛ ሐምሌ፣ 12ኛ ነሐሴ፣ 13ኛ ጳጉሜን፣ እነዚህ አንድ ዓመት ይሆናሉ። በጨረቃ መደብ በዐደቱ ልክ በወሩ ስም ላይ የጨረቃ የሚል ቅጥያ ይደረግላቸዋል። የጨረቃ መስከረም፣ የሚያዝያ መስከረም እንዲሉ።

የወሮች ብተት

መስከረም በሚብትበት ዕለት ማግስት ጥር ይብታል። ጥቅምት በሚብትበት ዕለት ማግስት የካቲት፣ ጎዳር በሚብትበት ዕለት ማግስት መጋቢት፣ ታኅሣሥ በሚብትበት ዕለት ማግስት ሚያዝያ ይብታል።

ዳግመኛም መስከረም በሚብትበት ዕለት ሚያዝያ ይብታል። ጥቅምት በሚብትበት ዕለት ግንቦት ይብታል። ጎዳር በሚብትበት ዕለት ሠኔ፣ ታኅሣሥ በሚብትበት ዕለት ሐምሌ፣ ጥር በሚብትበት ዕለት ነሐሴ፣ የካቲት በሚብትበት ዕለት ጳጉሜን ይብታል። መጋቢት ግን ተመሳሳይ ወር ስለሌለው ለብቻው ይሆናል።

3. ዐውደ ዓመት፡- በፀሐይ 365 ዕለት፣ በጨረቃ 354 ዕለት ይሆናል። ዐውደ ዓመት በፀሐይ 365 ዕለት ከ15 ኬክሮስ፣ ከ6 ካልዲት አይደለምን? በጨረቃስ 354 ዕለት 22 ኬክሮስ፣ ከ1 ካልዲት፣ ከ37 ሣልሲት፣ ከ52 ከብዲት ከ48 ኃምሲት አይደለምን? ቢሉ፣ ወውስተ ውጥድኒ ንብል አልቦ ወኪሐሐቶ፣ እንዲል 60 ካልሞላ ብሎ ትርፋን ትቶ መናገር ነው እንጂ ቍጥሩስ አለ ተብሎ ይመለሳል። ከፀሐይ ወሮች ዐጽፈ አውራጎ፣ ከጨረቃ ወሮች ሕጻጸ አውራጎ ይገኛል።

4. ዐውደ ጳጉሜን፡- 4 ዓመት ነው። እያንዳንዱ ዓመትም በአራቱ ወንጌላውያን ስም እንደቅደም ተከተላቸው ተሰይሟል። የመገመርያው ማቴዎስ፣ ሁለተኛው ማርቆስ፣ ሦስተኛው ሉቃስ፣ አራተኛው ዮሐንስ ነው። በዐውደ ጳጉሜን ውስጥ ዓመተ ወንጌላውያን ይገኝበታል።

ዓመተ ወንጌላውያን

ዓመተ ወንጌላውያን ማለት ዓመተ ዓለም ለአራት ክፍል ሲከፈል ትርፍ ሆኖ የሚገኘው ዓመት ነው። ያውም እንዲህ ነው፡-

ዓመተ ወንጌላውያንን ለማወቅ ዓመተ ዓለም ለአራት ክፍል ይከፈላል። ክፍያው እኩል ሆኖ ምንም ባይተርፍ ያንጊዜ ወንጌላዊው የሐንስ፣ ጳጉሜን 6 ይሆናል። ከክፍያው አንድ ዓመት ቢተርፍ ግን ወንጌላዊው ማቴዎስ፣ ጳጉሜን 5 ይሆናል። 2 ዓመት ቢተርፍ ወንጌላዊው ማርቆስ፣ ጳጉሜን 5 ይሆናል። 3 ዓመት ቢተርፍ ወንጌላዊው ሉቃስ፣ ጳጉሜን 5 ይሆናል። ሦስቱ ወንጌላውያን እያንዳንዳቸው አምስቱን ጳጉሜን ይዘው እየተከታተሉ በየአራቱ ዓመት ይመላለሳሉ። የሐንስ ግን ለብቻው ስድስቱን ጳጉሜን ይዞ ይመላለሳል።

ማቴዎስ ምግብናውን በሠርክ ይገጥሙል። ከሠርክ እስከ መንፈቀ ሌሊት መግቢያ በ6 ሰዓት በ15 ኬክሮስ ይፈጽማል። ማርቆስ ምግብናውን በመንፈቀ ሌሊት ይገጥሙል። ከመንፈቀ ሌሊት እስከ ነግሠ መግቢያ በ6 ሰዓት በ15 ኬክሮስ ይፈጽማል። ሉቃስ ምግብናውን በነግሠ ይገጥሙል። ከነግሠ እስከ ቀትር መግቢያ በ6 ሰዓት በ15 ኬክሮስ ይፈጽማል። የሐንስ ምግብናውን በቀትር ይገጥሙል። ከቀትር እስከ ሠርክ መግቢያ በ6 ሰዓት በ15 ኬክሮስ ይፈጽማል። 15 ኬክሮስ በ4 ሲባዛ (15x4) =60 ኬክሮስ ሆኖ አንድ መዓልት ይባላል። በአራተኛው ዘመን 6ኛ ጳጉሜን የሚባል ይህ ነው። በዚህ ላይ የሌሊቱ ሲደመር 24 ሰዓት ይሆናል። ይህም አንድ ዕለት ነው።

የመዓልቱና የሌሊቱ ሰዓት ሐተታ ሲዘረዘርም እንዲህ ነው፡- ከመገናኛው ከዘመነ ማቴዎስ 3 ሰዓተ መዓልት 3 ሰዓተ ሌሊት ይገኛል። ይህ ሲደመር 6 ሰዓት ይሆናል። ከሁለተኛው ከዘመነ ማርቆስ 3 ሰዓተ መዓልት 3 ሰዓተ ሌሊት ይገኛል። ይህ ሲደመር 6 ሰዓት ይሆናል። ከሦስተኛው ከዘመነ ሉቃስ 3 ሰዓተ መዓልት 3 ሰዓተ ሌሊት ይገኛል። ይህ ሲደመር 6 ሰዓት ይሆናል። ከአራተኛው ከዘመነ የሐንስ 3 ሰዓተ መዓልት 3 ሰዓተ ሌሊት ይገኛል። ይህ ሲደመር 6 ሰዓት ይሆናል። 6 ሰዓት በ4 ሲባዛ (6x4) =24 ሰዓት ሆኖ አንድ ዕለት ይባላል። 6ኛ ጳጉሜን የሚባለው ይህ ነው።

ይህ ትክክለኛ ስሌት መሆኑ የሚታወቀውም እንዲህ ነው። ከመጋቢት 26 ቀን እስከ ሠኔ 25 ቀን ያለው ዕለት 91 ይሆናል። ያንጊዜ መዓልት እየረዘመ ሌሊት እያጠረ ይኼዳል። መዓልት ይስሕቦ ለሌሊት ይነውግ መዓልት

ወየሐጽር ሌሊት፣ እንዲል ከዚህ 3 ሰዓተ መዓልት ይገኛል። ዘመኑ በእኛ ጸደይ በዕብራውያን መፀው ነው። መጋቢው ኮከብ ምልክቱል ይባላል። መሬትን ይመግባል።

ከሠኔ 26 እስከ መስከረም 25 ቀን ያለው ዕለት 91 ነው። ይህ መዓልቱም ሌሊቱም ዕሩይ ነው። ወታገብን መዓልት አሐደ ሰዓተ ለሌሊት፣ እንዲል። ዘመኑም በእኛ ክረምት በዕብራውያን ሐጋይ ነው። መጋቢው ኮከብ ሕልመልሜሌክ ይባላል። ውሀን ይመግባል።

ከመስከረም 26 እስከ ታኅሣሥ 25 ያለው ዕለት 91 ነው። ያንጊዜ መዓልት እያጠረ ሌሊት እየረዘመ ይኼዳል። ሌሊት ይስሕቦ ለመዓልት ይነውህ ሌሊት ወየሐጽር መዓልት፣ እንዲል። ከዚህ 3 ሰዓተ ሌሊት ይገኛል። ዘመኑ በእኛ መፀው በዕብራውያን ጸደይ ነው። መጋቢው ኮከብ ሚላኤል ይባላል። ነፋስን ይመግባል።

ከታኅሣሥ 26 እስከ መጋቢት 25 ያለው ዕለት 91 ነው። ይህ ሌሊቱም መዓልቱም ዕሩይ ነው። ወታገብን ሌሊት አሐደ ሰዓተ ለመዓልት፣ እንዲል። ዘመኑ በእኛ ሐጋይ በዕብራውያን ክረምት ነው። መጋቢው ኮከብ ናርኤል ይባላል። አሳትን ይመግባል። በአንድ ዓመት የተገኘው 3 ሰዓተ መዓልትና 3 ሰዓተ ሌሊት በአራት ዓመት 24 (6x4) ሰዓት ሆኖ አንድ ዕለት ይባላል። ይኸውም 6ኛው ጳጉሜን ነው።

5. ዐውደ አበቅቴ፡- 19 ዘመን ነው። በዚህ ፀሐይና ጨረቃ፣ ዐውደ ዓመታቸውን ፈጽመው በተፈጠሩበት ጥገት ተራክቦ ያደርጉበታል። በየ19 ዓመት መስከረም አንድ ቀን እኩል ዐውደ ዓመታቸውን ይጀምራሉ። ነቢዩ አሪት ሙሴ፣ መምህራን ወንጌል ሐዋርያት፣ ሊቀ ጳጳሳት ድሜጥሮስ ከ20ው አንድ፣ ከ40ው 2፣ ከ60ው 3፣ ከ80ው 4፣ ከ100ው 5 ነገሥታችሁ ቍጠሩ ያሉት ስለዚህ ነው። ከዚህ 7 የጨረቃ ወር ይገኛል።

6. ዐውደ ፀሐይ፡- 28 ዓመት ነው። በዚህ ዕለት፣ ወንጌላዊ ይገናኙበታል። ዕለቱ ረቡዕ፣ ወንጌላዊው ማቴዎስ ነው።

ዕለቱን ፀሐይ አለው። ወበት-እዛዝክ ይቀውም ዕለት፤ እንዲል።
ወንጌላዊውን ፀሐይ አለው አንትሙ ውሕቱ ብርሃኑ ለዓለም፤
ካላቸው አንዱ እርሱ ነውና። ከዚህ አበቅቲ ፀሐይ ይገኛል።

7. ዐውደ ማኅተም፡- 76 ዓመት ነው። በዚህ አበቅቲና ወንጌላዊ ይገናኙበታል። አበቅቲ 18፣ ወንጌላዊው ዮሐንስ ነው። ማኅተም አለው አበቅቲው ለአበቅቲ ፍጻሜ እንደሆነ ወንጌላዊውም ለወንጌላውያን ፍጻሜ ነውና።

8. ዐውደ ቀመር፡- 532 ዓመት ነው። በዚህ ዕለት፣ አበቅቲ፣ ወንጌላዊ ይገናኙበታል። አበቅቲው 18፣ ወንጌላዊው ዮሐንስ፣ ዕለቱ ሠኑይ (ሰኞ) ነው። አይለወጥም፤ ሠሉሱ ማቴዎስ የሚል ነውና። ዐውዱ በዘመነ ማቴዎስ በማክሰኞ ዕለት አንድ ብሎ ይጀምርና በ532ኛ ዓመት ላይ በዘመነ ዮሐንስ በሰኞ ዕለት ይፈጸማል።

ከእሊህ ከስምንቱ አዕዋዳት ሦስቱ በዕለት ይቁጠራሉ። በዕለት የሚቁጠሩት ሦስቱ ዐውደ ዕለት ዐውደ ወርጎ፣ ዐውደ ዓመት ናቸው። በዓመት የሚቁጠሩ አምስቱ ዐውደ ጳጉሜን፣ ዐውደ አበቅቲ፣ ዐውደ ፀሐይ፣ ዐውደ ማኅተም፣ ዐውደ ቀመር ናቸው።

ዕለታትን አዕዋድ አላቸው። አውራጎን የሚያስገኙ ስለሆነ፣ አውራጎን አዕዋድ አላቸው። ዓመታትን የሚያስገኙ ስለሆነ፣ በከመ ይትወለዳ አውራጎ እምዕሉታት፣ ወዓመታት እምአውራጎ ከማሁ ይትወለዳ አእምሮታት እምግባራት፣ ወእመከራት ዘቡቱ ያንጽሕ ዐውደ እክሉ፣ እንዲል።

ዳግመኛም ቀመርን ለሦስት ስም በሰጡ ጊዜ ዐውደ ቀመር ዐቢይ ቀመር፣ ዐውደ ማኅተም ማእከላዊ ቀመር፣ ዐውደ አበቅቲ ንኡስ ቀመር ይባላል። በዐውደ ማኅተም ቦታ ዐውደ ፀሐይ፣ በዐውደ ፀሐይ ቦታ ዐውደ ማኅተም የሚል አብነት ይገኛል። ከሁለቱ አንዱ ቢታጣ ከቀመር ገብቶ ይቁጠራል።

ሌሎች ዐውዶችም በየ15 ዓመት የሚመላለሰው ዐውደ እንድቅትዮን፣ በየ49 ዓመት የሚመላለሰው ዐውደ ኢዮቤልዩ፣ አሉ።

1. ዐውደ ዕለት በጥንታት ሲገለጽ

ጥንት ማለት መነሻ መዝናኛ ማለት ነው። ሲበዛ ጥንታት ይሰኛል። የፀሐይ ጥንታት ሦስት ናቸው። እነርሱም ዓለም የተፈጠረበት እሑድ ጥንተ ዕለት፣ ዕፀዋት አዝርዕት የተፈጠሩበትና ቀመር የተዝናዘበት ማክሰኞ (ሠሉስ) ጥንተ ቀመር፣ ፀሐይና ጨረቃ ከዋክብትም የተፈጠሩበት ረቡዕ ጥንተዮን ይባላል። ያን ይእቲ ሀገረ ፀሐይ፣እንዲል (ዘፀ. 1፥11)።

ዳግመኛም የጥንታት ሐተታ ተዘርዘሮ ሲጻፍ እስከ ሰባት ይደርሳል። ይኸውም እሑድ ጥንተ ዕለት፣ ጥንተ ጽልመት፣ ጥንተ መላእክት፣ ጥንተ ብርሃን፣ ጥንተ ቅዳሴ፣ ሰኞ ጥንተ ሳኒታ፣ ጥንተ አስተርእዮ፣ ማክሰኞ ጥንተ ዘርዕ፣ ጥንተ ልደት፣ ጥንተ ጥምቀት፣ ጥንተ ቀመሩ ለማቴዎስ፣ ረቡዕ ጥንተዮን፣ ጥንተ ቀመሩ ለማርቆስ፣ ጎሙስ ጥንተ ወርጎ፣ ጥንተ ፍጹሕ፣ ጥንተ ቀመሩ ለሉቃስ፣ ዓርብ ጥንተ አዳም፣ ጥንተ ቀመሩ ለሠግር፣ ቅዳሜ ጥንተ ዕረፍት፣ ጥንተ ቀመሩ ለዮሐንስ ማለት ነው።

የጥንተ ዓለም ቀመር

ሌሊትንና መዓልትን የሚለዩ ጨረቃና ፀሐይ የተፈጠሩበት ዕለት ረቡዕ ቢሆንም እንኳ የሐሳብ ዘመን መምህራን ጥንተ ዓለም ወይም ጥንተ ቀመር ያደረጉት ዕለት ማክሰኞን ነው። ምክንያቱም ከፍሬና ከአበባ ጋር ዛፎች ሁሉ የበቀሉበት፣ የብስ የታየበት፣ ማያት (ውኃ) የተከፈሉበት፣ የመዝናኛው ወር የባተበት ዕለት ማክሰኞ ነውና። ስለዚህ መፀውንና ጸደይን (ዘልግ)፣ ክረምትንና ሐጋይን (በጋ) የምትለይ ማእከላዊት፣ ከከባዊት የሆነች እንዲት ቀን ከንቱ ሆና እንዳትቀር ቀመራቸውን በማክሰኞ እንደ ዝናዎ መምህራኑ ያስረዳሉ (ዘፍ 1፥14-19)።

ወዘረደሰ ጥንተ ዓለም በሠሉስ ይቤሉ እስመ በሠሉስ አስተርእዮ የብስ፣ ወተክፍሉ ማያት፣ ወሠረቀ ቀዳማይ ወርጎ (ሚያዝያ) በዕለት ሠሉስ እንዲል(መርሐ ዕዉር)።

በዚህ አንጻርም ማክሰኞን ጥንተ ቀመር ያደረጉ የሐሳብ ዘመን መምህራን የሐዲሱ ዓለም ጥንትና መሠረት የሆነው ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በ5,500 ዓመት በዕለተ እሑድ በዘመነ ዮሐንስ ተፀንሶ፣ በ5,501 ዓመት በዕለተ ሠሉስ በዘመነ ማቴዎስ ተወለደ ብለው ያስተምራሉ።

ኢትዮጵያውያንና ግብጻውያንም እንደ ዕብራውያን አቁጣጠር ዐውደ ዓመታቸውን በስድስተኛው ወር በመስከረም መባቻ ያደረጉት በመስከረምና በመገባወርያው ወር በሚያዝያ ፀሐይ የሚወጣበትና የሚገባበት ማኅፈድ (ደጃፍ) አንድ ስለሆነ ነው። ያውም አራተኛው ጥንት ወይም ደጃፍ ነው።

ጥንተ ቀመር

ቀመር የቁጥር መደብ ሲሆን፣ ጥንተ ቀመርም ቀመር የተገኘበት ቀን ማለት ነው። ያም ቀን ማክሰኞ ነው። ዐቢይ ቀመር በማክሰኞ ተገኘው በተገኘበት በ532 ዓመት በሰባተኛው ቀን ሰኞ በዘመነ ዮሐንስ ይፈጸማል። ዐቢይ ቀመር በማባለው በዚህ ባንዱ ቀመር በሌሊትና በመዓልት ብተት የሚውሉ በዓላትና አጽዋማት ከዚህ ሥርዓት ለዘለዓለሙ ሳይፋለሱና ሳይለወጡ፣ ሳይናወጹም በሌሎቹ አቅማራት ሁሉ እንዲሁ ይውላሉ። በአንዱ ቀመር የተጻፈው የበዓላትና የአጽዋማት ሁሉ ሥርዓትም በአቅማራት ዓለም ሁሉ የሚፈጸም ነው እንጂ የአንድ ቀመር ሥርዓት ብቻ አይደለም።

ጥንተ ቀመርን ለማወቅ ዓመተ ዓለም ለአራት ይከፈላል። አራተኛው ክፍል መጠነ ራብዕት ይባላል። በመጠነ ራብዕት ላይ ዓመተ ዓለም ተደምሮ ለ7 ዐውደ ዕለት ይከፈላል። ከክፍያው የተረፈው ዕለተ ቀመር ይሆናል። 1 ቢተርፍ ዕለተ ቀመር ማክሰኞ ይሆናል። 2 ቢተርፍ ዕለተ ቀመር ረቡዕ ነው። 3 ቢተርፍ ኅሙስ፣ 4 ቢተርፍ ዓርብ፣ 5 ቢተርፍ ቀዳም፣ 6 ቢተርፍ እሑድ፣ 7 ቢሆን ዕለተ ቀመር ሰኞ ይሆናል። የጥንተ ቀመር መመላለሻ 7 ነው። ያውም ከማክሰኞ እስከ ሰኞ ነው።

ጥንተዮን

ጥንተዮን ማለት ጥንተ ፀሐይ፣ ዕለተ ተረክቦቶሙ ለብርሃናት ማለት ነው። ስማ ለፀሐይ ያን ይእቲ፣ እንዲል (ዘፀ- 1:11)። ለዕለተ ቀመር ከወጣው ላይ 1 ሲቀነስ ጥንተዮን ይገኛል። ተቀንሶ የተገኘው ውጤት 1 ቢሆን ጥንተዮን ረቡዕ ይሆናል። 2 ቢሆን ኅሙስ፣ 3 ቢሆን ዓርብ፣ 4 ቢሆን ቀዳም፣ 5 ቢሆን እሑድ፣ 6 ቢሆን ሰኞ፣ 7 ቢሆን ማክሰኞ ጥንተ ዮን ይሆናል። የጥንተዮን መመላለሻ 7 ነው። ያውም ከረቡዕ እስከ ማክሰኞ ነው። መስከረም አንድን የሚያመለክተው ጥንተዮን አበቅቴ ፀሐይም ይባላል።

ዕለተ ዮሐንስ

ዕለተ ዮሐንስ ማለት በዮሐንስ ወንጌላዊ የተገኘበት መጥምቁ ዮሐንስ የሚከበርበት፣ ዕለት ማለት ነው። መነሻውም እሑድ ነው። ይህም ጥንተ ዕለት ይባላል። በመገባወርያ ሰማይና ምድር የተፈጠረበት ዕለት ስለሆነም ሐሳብ ሰማይ ወምድር ይባላል።

ለዕለተ ቀመር በወጣው ላይ 2 ዕለተ ጠቢባን (ከማክሰኞ በፊት ያሉት ሁለቱ ቀኖች እሑድና ሰኞ) ሲደመር ዕለተ ዮሐንስ ይገኛል። የተገኘው ውጤት 1 ቢሆን ዕለተ ዮሐንስ እሑድ ይሆናል። 2 ቢሆን ዕለተ ዮሐንስ ሰኞ ይሆናል። 3 ቢሆን ማክሰኞ፣ 4 ቢሆን ረቡዕ 5 ቢሆን ኅሙስ፣ 6 ቢሆን ዓርብ፣ 7 ቢሆን ዕለተ ዮሐንስ ቀዳም ይሆናል። ዕለተ ዮሐንስ ማለትም የመስከረም መባቻ ማለት ነው። የዕለተ ዮሐንስ መመላለሻ 7 ነው። ያውም ከእሑድ እስከ ቀዳም ነው። በሰባቱ ዕለታት ብተት በየሰባቱ ዓመት የሚመላለሱ፡- ጥንተዮን የሚባለው ሐሳብ ፀሐይ፣ ጥንተ ዕለት የሚባለው ሐሳብ ሰማይ ወምድር ናቸው።

አስረጅ

የ7000 ዓ.ዓ. አበቅቴ ፀሐይን ለማወቅ ከ7 ሺሕ ዓመት ዕለተ ምርያን (5ኛ ጳጉሜን) እና ዕለተ ሠግርን (6ኛ ጳጉሜን) ለይቶ አውጥቶና ደምሮ ለ7 ዐውደ ዕለት ይከፈላል። ከ7 ዐውደ ዕለት የተረፈው አበቅቴ ፀሐይ ይሆናል። ያውም እንዲህ ነው፡-

ባሕረ ሐሳብ

የ7000 ዓመት፡-

$$\begin{aligned} \text{ዕለተ ምርያ } 7000 \times 1 &= 7000 \text{ ዕለት} \\ \text{ዕለተ ሠግር } 7000 \div 4 &= 1750 \text{ ዕለት} \end{aligned}$$

ድምር 8750 ዕለት

ከ8750 ዕለት እንደ ሲቀነስ 8749 ዕለት ይሆናል። ይህ በ7 ዐውደ ዕለት ሲቀመር 1249 ሱባዔ ዕለት ሆኖ 6 ይተርፋል። ስለዚህ ያንጊዜ ጥንተዮን 6፣ ዕለተ ዮሐንስ 2 ሆኖ ነበር። ቀኑም ስኞ ነው። ስለዚህ በዚህ ስሌት መሠረት መምህራኑ፡-ሰባተኛው ሺሕ የተፈጸመበት ዕለት ስኞ፣

ጥንተዮን ወይም አበቅቴ ፀሐይ	6
ዕለተ ዮሐንስ ወይም ሐሳብ ሰማይ ወምድር	2
አበቅቴ ወርኅ	17
መሆኑን አውቀው ተረድተዋል።	

ሰባቱ ሺሕ ዓመት በተለያዩ ዐውዶች ሲሰፈር

ብፁዕ አባ ዞሲማስ በሰባቱ ሺሕ የሐልቅ ዓለም ብሎ እንደ ጻፈው (ራሕ. 16፣17) (መጽሐፈ ዞሲማስ ገጽ 409) በቀድሞ ዘመን ዓለም በሰባት ዕለታት እንደ ተፈጠረ እንዲሁም 7 ሺሕ ዓመት ሲፈጸም ዓለሙ ያልፋል የሚል ትውፊታዊ ትምህርት ስለነበር የሐሳብ ዘመን መምህራን ሰባተኛው ሺሕ ዓመት የሚፈጸምበትን ዕለት ለማወቅ፣ በሰባቱ ዕለታት ብተት በየሰባቱ ዓመት የሚመሳሰሉትን ሐሳብ ፀሐይ የሚባለው ጥንተዮንና ሐሳብ ሰማይ ወምድር የሚባለው ዕለተ ዮሐንስን፣ እንዲሁም አበቅቴ ወርኅን ለይቶ ለማወቅ ጉቱን ሺሕ በ15 ዐውደ እንድቅትዮን፣ በ4 ዐውደ ጳጉሜን፣ በ19 ዐውደ አበቅቴ ቀምረውት ነበር። ያውም እንዲህ ነው፡-

ባሕረ ሐሳብ

ከአዳም ገሮምድ እስከ 7 ሺሕ ዓመት ፍጻሜ ያለው ዘመን፡-

በ15 ዐውደ እንድቅትዮን ሲቀመር 466 አንቀጽ ሆኖ 10 ይተርፋል። ስለዚህ ያንጊዜ እንድቅትዮን 10፣ ጳጉሜን 5 ሆኖ ነበር።

በ4 ዐውደ ጳጉሜን ሲቀመር 1750 አንቀጽ ሆኖ ምንም የተረፈ ስለሌለ ያንጊዜ ጳጉሜን 6 ሆኖ ነበር።

በ19 ዐውደ አበቅቴ ሲቀመር 368 አንቀጽ ሆኖ 8 ተርፎ ነበር። ከ8 ዓመት እንደ ተቀንሶ፣ ቀሪው በ11 ተባዝቶ ለ30 ሲከፈል 17 ተረፈ። ስለዚህ ያንጊዜ አበቅቴ ወርኅ 17፣ ጳጉሜን 5 ቀን ሆኖ ነበር።

ሰባተኛው ሺሕ ዘመን አልፎ አሁን ስምንተኛው ሺሕ ዘመን ከገባ 503 ዓመት አብቅቶ በ2004 ዓመት 504ኛው ዓመት ላይ እንገኛለን። ዓመተ ዓለሙም ከአዳም ተነሥተን ስንቆጥረው 7504 ዓመት ላይ ደርሰናል።

ከዚህ በላይ በተጻፈው ስሌት መሠረት እኛም የመስከረምን መባቻ ዕለት ከሰባቱ ዕለታት ለይቶ ለማውጣት ጥንተዮንን አስቀድመን ማወቅ ይገባናል። ለምሳሌ በ2004 ዓመተ ሥጋዊ የመስከረም መባቻ ዕለት ስኞ እንደሆነ ሁላችንም አውቀናል። ነገር ግን ማወቃችን በልማድ ሳይሆን በርግጥ ስኞ መሆኑ እንዴት ይታወቃል? የመስከረም መባቻ ስኞ መሆኑ የታወቀው በ2004 ዓመት የተገኘው ጥንተዮን 6 ስለሆነ ነው። የተገኘበት መንገድም እንዲህ ነው፡-

2004 ዓመት በ28 ዐውደ ፀሐይ ሲቀመር 71 ዐውደ ፀሐይ ሆኖ 16 ዓመት ይተርፋል።

ከ16 ዓመት፡-

$$\begin{aligned} \text{ዕለተ ምርያ } 16 \times 1 &= 16 \text{ ቀን} \\ \text{ዕለተ ሠግር } 16 \div 4 &= 4 \text{ ቀን} \\ \text{ድምር} &= 20 \text{ ቀን ይሆናል።} \end{aligned}$$

20 ቀን በ7 ዐውደ ዕለት ሲቀመር 2 ሱባዔ ሆኖ 6 ይተርፋል። ይህ ጥንተ፡፡ ይህ ጥንተ፡፡ ይህ ጥንተ፡፡

ስለዚህ በ2004 ዓመተ ሥጋዊ የተገኘው ጥንተ፡፡ 6 ስለሆነ የመስከረም መባቻ ወይም ዕለተ የሐንስ ሰኞ መሆኑ እንዲህ ይታወቃል። ይህ የአሠራር ሥርዓት የመስከረምን መባቻ ለማግኘት በየዓመቱ የሚሠራበት ቋሚ ሕግ ነው። አይለወጥም።

ምሳሌ፡

7504 ዓመተ ዓለም ለ4 ሲከፈል ለየንዳንዱ ወንጌላዊ 1876 ደርሶ ምንም አይተርፍም። ስለሆነም ወንጌላዊው የሐንስ መሆኑ በዚህ ይታወቃል። ይህ 1876 መጠነ ራብዕት ለወንጌላውያን በዓመት ይቁጠራል። ለ6ኛ ጳጉሜን ሲሆን ግን የሚቁጠረው በዕለት ነው። ምክንያቱም ወንጌላዊ ባመት ጳጉሜን በዕለት ድርሻቸው አንድ ስለሆነ ነው።

የ2004 ዓመት ዕለተ ቀመርን ለማወቅ ከ7504 ዓመት ዕለተ ምርያንና ዕለተ ሠግርን ለይቶ አውጥቶና ደምሮ ለ7 ዐውደ ዕለት ይከፈላል። ከሱባዔ የተረፈው ዕለተ ቀመር ይሆናል። ያውም እንዲህ ነው የ7504 ዓመተ ዓለም፡-

ዕለተ ምርያ	7504 ዕለት
ዕለተ ሠግር	1876 ዕለት
ድምር	9380 ዕለት።

9380 ዕለት በ7 ሲቀመር (9380÷7) =1340 ሱባዔ ይደርሳል። ባለመትረፉ 7 ስለሆነ የ2004 ዓመት ዕለተ ቀመር ሰኞ መሆኑ በዚህ ይታወቃል። ምክንያቱም ከጥንተ ቀመር ከማክሰኞ ዝምሮ ሲቁጠር ሰኞ 7ኛ ቀን ነውና።

የ2004 ዓመት ጥንተ፡፡ ለማወቅ ለዕለተ ቀመር ከወጣው 7 ላይ 1 ሲቀነስ 6 ይተርፋል። የተረፈው 6 ስለሆነ የ2004 ጥንተ፡፡ ሰኞ ይሆናል። ምክንያቱም ከጥንተ፡፡ ከረቡዕ ዝምሮ ሲቁጠር ሰኞ 6ኛ ቀን ነውና።

የ2004 ዓመት ዕለተ የሐንስ (ጥንተ ዕለት) ለማወቅ ለዕለተ ቀመር በወጣው 7 ላይ 2 ዕለተ ጠቢባን ሲደመር 9 ይሆናል። በ7 ሲገድፉት 2 ስለሚተርፍ በ2004 ዓመት ዕለተ የሐንስ ሰኞ እንደሆነ በዚህ ይታወቃል። ምክንያቱም ከጥንተ ዕለት ከአሁኑ ዝምሮ ሲቁጠር ሰኞ ሁለተኛ ቀን ነውና።

ዕለተ ምርያ

የፀሐይ ዐውደ ዓመት በ4 ክፍል ቢከፈል 91፣ 91 ዕለት ደርሶ አንዲት ቀን ትተርፋለች። ወይም በ7 ቢከፈል 52 ሱባዔ ሆኖ አንዲት ቀን ትተርፋለች። ዕለተ ምርያ የምትባል ይህች ናት። ዕለተ ምርያ ማለት ዕለተ መድኃኒት፣ አዕቀዲት ማለት ነው። ዕለተ መድኃኒት ማለት ጌታችን የተወለደበትን ቀን የምታስታውቅ ማለት ነው። አዕቀዲትም ማለት ዓመቱን የምታዘዋውር የምታለዋውጥ ማለት ነው። አምስተኛይቱ ጳጉሜን ዕለተ ምርያ አዕቀዲት ትባላለች። 6ኛይቱ ጳጉሜን መጠነ ራብዕት ሠግረ የሐንስ ትባላለች። ሠግረ የሐንስ ማለትም የሐንስ ተራምዶ የሚውልበት ቀን ማለት ነው።

ዳግመኛም ዕለተ ምርያን፣ አዕቀዲትን ለማወቅ የዓመቱ ዕለተ በሱባዔ ሲቀመር 1 ዕለት ከ15 ኬክሮስ ይተርፋል። ከ1 ዓመት 1 ዕለት ከ15 ኬክሮስ፣ ከ2 ዓመት 2 ዕለት ከ30 ኬክሮስ፣ ከ3 ዓመት 3 ዕለት ከ45 ኬክሮስ፣ ከ4ኛው ዓመት 5 ዕለት ከ60 ኬክሮስ ይገኛል። 5ኛይቱ ጳጉሜን ዕለተ ምርያ፣ አዕቀዲት ትባላለች። 60ው ኬክሮስ 1 መዓልት ሆኖ 6ኛ ጳጉሜን፣ መጠነ ራብዕት ወይም ሠግረ የሐንስ ይባላል።

ዕለተ ጠቢባን

ያለ ትምህርት ጥበብ፣ ያለ ምርምር ርቀት አይገኝም። ዕለተ ጠቢባን ማለት ጠቢባን መምህራን ተመራምረው ያገኙት ዕለተ ማለት ነው። ያውም አሁኑና ሰኞ ነው። ዳግመኛም ጠቢባን ሥላሴ ከዕለታት መርጠው ዓለምን የፈጠሩበት ዕለተ ማለት ነው። በኋላም ጌታችን የተጸነሰበት፣ ከሙታንም ተለይቶ የተነሣበት፣ ዓለምን የሚያሳልፍበት ዕለተ ማለት ነው።

ዐጽፈ አውራጎ

የፀሐይ ወር 30 ቀን ነው። ይህ በ7 ሲቀመር 4 ሰባዔ ሆኖ 2 ቀን ይተርፋል። ዐጽፈ አውራጎ የሚባል ይህ ነው። ዐጽፈ አውራጎ ማለት የአንዱ ወር ከሌላው ወር ተደርቦ የሚቆጠር ማለት ነው። ይህም የመስከረም ከጥቅምት፣ የጥቅምት ከኅዳር ጋር ይቆጠራል።

የመንፈቁ 12፣ የዓመቱ 24 ዐጽፈ አውራጎ ይሆናል። ይህም በሠርቀ መዓልት ከዕለተ ጠቢባን፣ ከጥንተዮን ጋራ አንድ ሆኖ ይቆጠራል። መቆጠሩም በተገኘ ጊዜ ነው። መገኘቱም ከ28 ቀን በኋላ ነው። አስኪገኝ ድረስ ግን በሠርቀ መዓልት፣ በዕለተ ጠቢባን፣ በጥንተዮን ይቆጠራል።

ሰንበተ ክርስቲያንና ዕለተ በዓላት

ያለፈውንና የሚመጣውን ዕለተ በዓልና ሰንበተ ክርስቲያንን ለማወቅ በየዓመቱ የሚወጣውን ጥንተዮን በየወሩ ያለውን ዐጽፈ አውራጎ ከወሩ መባቻ ዝምሮ እስከ ደረሱበት ያለውን ሠርቀ መዓልት፣ ሁለቱን ዕለተ ጠቢባን እሊህ አራቱን አንድ አድርጎ ቁጥሮ ድምሩ በ7 ሲቀመር 1 ቢተርፍ አሁኑ 2 ቢተርፍ ሰኞ ስነዮ፣ 3 ቢተርፍ ማክሰኞ ሠሉሱ፣ 4 ቢተርፍ ሮብ ረቡዕ፣ 5 ቢተርፍ ገሙስ ገሙሱ፣ 6 ቢተርፍ ዓርብ ሰዓሱ፣ 7 ቢተርፍ ቀዳም ለቡዕ። ሰንበተ ክርስቲያን ወይም ዕለተ በዓል ይባላል። አሚሩ በሦስት ወገን ይነገራል። ይህም አመ አሚሩ፣ አመ ዐሠሩ ወአሚሩ፣ አመ ዕሥራ ወአሚሩ ማለት ነው።

ሰንበተ ሰንበታት

ሰንበተ ሰንበታት ማለት ጸሎትን ወደ እግዚአብሔር የሚያሳርጉበት ዕለት ነው። ዝኒ ዘያዕርጉ ቦቱ ጸሎተ ንባ እግዚአብሔር፣ እንዲል። የሰንበተ ሰንበታትን ቀን ለማወቅ ሥርዓቱ እንዲህ ነው። ዕለተ ዮሐንስ ሰኞ ቢሆን ከዚያው ዝምሮ በሌላው ቀን ቢሆን ካለፈው ወይም ከሚመጣው ሰኞ ዝምሮ ቁጥሮ በ133 በ133 ቀን ይውላል። ዕለቱም አሁኑ ነው። በዓመት ሦስት ጊዜ ይውላል። 3ኛው ግን በ99 ዕለት ብቻ ይውላል።

በዚሁ አንቀጽ ሰንበተ ሰንበታት ማለት በዓመቱ ከሚውሉት ሌሎች ሰንበታት ተለይታ በመቶ ሠላሳ ሦስት ቀን ካህናት ጸሎትን ወደ እግዚአብሔር የሚያሳርጉበት ዕለተ አሁኑ ናት። ይህችም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ዳግመኛ ለሚመጣበት ሰንበተ ሰንበታት አምላል ናት። የሰንበት ሰንበት ማለት ነው።

ሰባተኛዬቱ ሰንበትና አሁኑ ሰንበት

ሰባተኛዬቱ ሰንበት ቀድሞ እግዚአብሔር ዓለምን ፈጥሮ፣ በኋላም ዓለም የሚድንበትን ሥራ ሁሉ ፈጽሞ ያረፈባት ዕለት ስለሆነች፣ ምእመናን ሁሉ ከነቢያት ማኅበር ጋር ሆነው ያክብሯታል፤ ይዘምሩላታል።

አሁኑ ሰንበትም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከሙታን ተለይቶ የተነሣባት ዕለት ስለሆነች፣ ክርስቲያኖች ሁሉ ከማኅበረ ሐዋርያት ጋር ሆነው በየላምንቱ ያክብሯታል፤ ይዘምሩላታል። የዚህን ዓለም ተድላ ደስታ ንቆ፣ እግዚአብሔርን በማምለክ እነዚህን ሁለት ሰንበታት በቅን ልቡና፣ በንጹሕ ኅሊና የሚያክብር፣ ዳግመኛ ጌታ ወደሚመጣበት ሰንበተ ሰንበታት በክብር በመላእክትም ዝማራ ይገባል። ይህች ዳግም ምጽአት የሚሆንባት ሰንበተ ሰንበታት፣ ፀሐይና ጨረቃ፣ ኅሕና ምሽት፣ ቀንና ሌሊት፣ በጋና ክረምት የማይፈራረቁበት ዕለተ እግዚአብሔር ናት።

እስራኤል ከግብጽ ምድር በወጡበት ጊዜ እስራኤልና ግብጻውያን በአንድ ቦታ ሳሉ ለግብጻውያን ጨለማ እንደሆነባቸው ለእስራኤል ግን ብርሃን እንደሆነባቸው፤ ያንጊዜ እንዲሁ ለበደለኛው የኃጢአቱ ጨለማ እንደ ዕውር ያደነባብረዋል፤ ለጸድቁም ከበጎ ሥራው የተነሣ ብርሃን እንደመበረቅ ብልጭታ ያበራሰታል።

ይህች ሰንበተ ሰንበታት በቀኖች ሰባዔ አትቆጠርም፤ በኢየቤልዩም ሰንበታት (ሰባዕያት) አትሰፈርም፤ የሰንበታት ሰንበት ናትና። እግዚአብሔር የንጉሦች ንጉሥ፣ የጌቶች ጌታ እንዲባል፤ እንዲሁም እርስዎ ለዘለዓለሙ ጸንታ የምትኖር ስለሆነች የሰንበታት ሰንበት ትባላለች።

ይች ሰንበተ ሰንበታት የምትባል ዕለት፣ ቀድሞ እግዚአብሔር ዓለምን የፈጠረባት፣ በኋላም የተጠነባባሰች፣ ከሙታን ተለይቶ የተነሣባት፣ ዳግመኛም ዓለምን ለማሳለፍ የሚመጣባትና ሐዲስ ሰማይ፣ ሐዲስ ምጽር የሚገለጽባት ዕለተ እኩድ ናት። ዛቲ ዕለት እንተ ገብረ እግዚአብሔር ንትፊሣሕ ወንትሐሠይ ባቲ፣(ይህች ዕለት እግዚአብሔር ፍጥረትን የፈጠረባት ናትና በርስዋ ፈጽሞ ደስ ይበለጃ) መዝ. 117፣ ራእ. 21፣1-27፣ 2ኛ ጴጥ. 3፣13፣ መጽሐፈ ምሥጢር ገጽ 324-25።

ሰንበተ ረቡዕ

ሰንበተ ረቡዕ ማለት ጸሎትን ወደ እግዚአብሔር የሚያሳርጉበት ዕለት ነው። ዝኒ ዘያዕርጉ ቦቱ ጸሎተ ገብ እግዚአብሔር፣ እንዲል የሰንበተ ረቡዕን ቀን ለማወቅ ሥርዓቱ እንዲህ ነው። ዕለተ ዮሐንስ ኅሙስ ቢሆን ከዚያ ዝምሮ በሌላ ቀን ቢሆን ካለፈው ወይም ከሚመጣው ኅሙስ ዝምሮ ቁጥር በ91፣ በ91 ዕለት ይውላል። ዕለቱም ረቡዕ ነው። በዓመት 4 ጊዜ ይውላል።

ርኅወ ሰማይ

ርኅወ ሰማይ ማለት፣ የሰማይ መስኮት መከፈትን ያመለክታል። ዕለቱም በውሀና በዘይት ላይ የሚጸልዩበት፣ ውሀውንም ዘይቱንም ለፈውስና ለረድኤት የሚቀቡበትና የሚጠጡበት ዕለት ነው። ዝኒ ዘይጼልይ ቦቱ ላዕለ ማይ ወዘይት ወይትቀብፀው ወይስትዩ ለፈውስ ወሰረድኤት፣ እንዲል። የርኅወ ሰማይ ዕለት ለማወቅም ሥርዓቱ እንዲህ ነው። ከጳጉሜን 2 ወይም 3 ቀን ዝምሮ ቁጥር በ52፣ በ52 ዕለት ይውላል። በዓመት 7 ጊዜ ይውላል።

2. ዐውደ ጳጉሜን በሰንበተ ወንጌላውያን

አራቱ ወንጌላውያን በዐውደ ጳጉሜን በሚመላለሱ አራት ዓመታት ሰማቸው ሲጠራ የሚኖረው የክርስቶስን ሥርዓተ ትሰብእት ስለጸፉና ስለሰተማሩ፣ በአራቱ መዓዘን ዓለምም ወንጌልን ስለሰበኩ ነው እንጂ እንዲያው ለከንቱ የተጠሩ አይደለም። እነዚህ

ወንጌላውያን አንዱን ዐቢይ ቀመር ከአራት ክፍል አድርገው በተካፈሉት ጊዜ ለያንዳንዳቸው በዘመን 133፣ በቀመር 7 ይደርሳቸዋል። አራቱም ክፍሎች ሰንበታት ይባላሉ። ሰንበት ማለት በዚሁ ገጽ ሰ-ባዔ ማለት ነው።

ከክርስቶስ ልደት በኋላ ከአዳም ዝምሮ እስከ ኅልፈተ ዓለም ድረስ መዝሙርያይቱ ክፍለ ሰንበት በማቴዎስ ስም ስለተሰየመች ሰንበተ ማቴዎስ ትባላለች። ሁለተኛይቱ ክፍለ ሰንበት በማርቆስ ስም ስለተሰየመች ሰንበተ ማርቆስ፣ ሦስተኛይቱ ክፍለ ሰንበት በሉቃስ ስም ስለተሰየመች ሰንበተ ሉቃስ አራተኛይቱ ክፍለ ሰንበት በዮሐንስ ስም ስለተሰየመች ሰንበተ ዮሐንስ ትባላለች። እያንዳንድም ክፍለ ሰንበት 7 አናቅጸ አበቅቱን ትፈጽማለች። እያንዳንድም አንቀጸ አበቅቱም 19 ምዕዋደ ዓመትን ትፈጽማለች። የአንቀጸ አበቅቱ ሁሉ መነሻ አልቦ አበቅቱ ነው። ፍጻሜውም 18 አበቅቱ ነው።

ዳግመኛም አራቱ ወንጌላውያን ያራቱ ኪሩቤል አምሳል ናቸው። ቤተ ክርስቲያንም የመንበረ መንግሥት አምሳል ናት። እግዚአብሔር አራት ማዕዘን ባለው በኪሩቤል መንበር ላይ በሰማየ ሰማያት እንዲቀመጥ፣ በምድርም ሳራቱ ወንጌላውያን ማዕዘንነት በተሠራች ቤተ ክርስቲያን ቀመር ራስ ላይ ይቀመጣል። ኪሩቤል ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ እያሉ እንዲያመሰግኑ፣ የመለኮትን ቃል የሚናገሩ አራቱ ወንጌላውያንም ከሕያው አምላክ ልጅ አንደበት ከሚመነጭ ጥሩ የምስጋና ፈሳሽን እየቀዱ ዓመተ ዓለምን ባራት ክፍል መደበው በማጠጣት እግዚአብሔርን ሲያመሰግኑ ይኖራሉ። አርባዕቱ ወንጌላውያን እለ ይትናገሩ ቃለ ዘመለኮት ወይቀድሙ አስራበ ስብሐት ጽሩየ እምነትዐ አፉሁ ለወልደ አምላክ ሕያው፣ እንዲል (ሰዓታት ዘሌሊት፣ መጽሐፈ ምሥጢር ገጽ 271)

አምሳልነታቸው

ወልደ ዳዊት ወልደ አብርሃም ብሎ የጻፈና ያስተማረ ማቴዎስ በገጽ ሰብእ ይመሰላል። አዲስ ትምህርትን በማስተማር የግብጽ ሰዎችን ያስደነገጠና ያስፈራ ማርቆስ በገጽ አንበሳ ይመሰላል። ስለሚሰዋው ፍሪዳ ያስተማረና የጻፈ ሉቃስ በገጽ ላሕም ይመሰላል። ቃል ሥጋ ሆነ ብሎ ረቂቅ ምሥጢርን ያስተማረ ዮሐንስ በገጽ ንስር ይመሰላል።

3. የዐውደ አበቅቴ ትንተና

አበቅቴ የዘመን ቁጥር ትርፍ ማለት ነው። በሌላ አነጋገርም ተረፈ ዓመት፣ ተረፈ ጉልቀም ይባላል። በፀሐይ ዓመት 365 ቀንና በጨረቃ ዓመት 354 ቀን መካከል ያለው የ11 ቀን ልዩነት አበቅቴ ይባላል። መጥቅፅ ማለት አዋጅ መንገርያ ነጋሪት ማለት ነው። ተዘዋዋሪዎቹ አጽዋማትና በዓላት የሚታወጁት፣ የሚነገሩት በመጥቅፅ አማካይነት ነው። ዘሌዋ.23:4፣24፣ኢዮኤ. 2:15።

የመጥቅፅ ትርጓሜው እንዲህ ከሆነ በዘመነ ብሉይ የተሠሩ አጽዋማት በዓላት ከሚውሉባቸው ዕለታት ተለይቶ ዕለቱ ስለምን መጥቅፅ ተባለ ቢሉ፣ ቀድሞ እስራኤል ዓመተ ሥጋዌን፣ ዓመተ ጎድጎትን ለመማር ወደ ደብተራ ኦሪት ይገቡ ዘንድ ሌዋውያን ነጋሪት (መጥቅፅ) የሚመቱበት ስለሆነ ነው። ዳግመኛም መጥቅፅ በተመታ ጊዜ ሰዉን የሩቁን ከቅርብ፣ የቅርቡን ከሩቅ ለብስቦ በአንድ ቦታ እንዲያስገኝ እርሱም አጽዋማትንና በዓላትን ለብስቦ ያስገኛልና። ይህም ነገዌ፣ በአተ ጸም፣ ጸመ ሐዋርያት ሰኞ፣ ረከብ፣ ምሕላ ድጎነት ረቡዕ፣ ዕርገት ጎሙስ፣ ስቅለት ዓርብ፣ ደብረ ዘይት፣ ሆሣዕና፣ ትንሣኤ፣ ጳራቅሊጦስ እሑድ መዋላቸውን ያመለክታል። ውበሂለ መጥቅፅሂ አስተጋባኢ ብሂል እስመ ከመ መጥቅፅ ዘብርት፣ ወዘሐዲን፣ ዘዕፅ ወዘእብን ያስተጋብእ ሰብአ ከማሁ ውእቱኒ ያስተጋብእ በዓላተ ወአጽዋማተ ዘኩሉን ዕለታት ወዓመታት፣ እንዲል (መርሐ ዕዉር)።

የቀመር መዠመርያ

የቀመር ሁሉ መዠመርያ አልቦ አበቅቴ ነው። ፍጹሜው ግን 18 አበቅቴ ነው። እንዲህ ከሆነ አበቅቴ አልቦ በሆነ ጊዜ ሠርቀ ሌሊት በመዓልትና በሕጻን አውራጎ እንዴት ይቁጠራል ቢሉ? ከተገኘ በኋላ አለመግባቱን መናገር ነው። ወሰብ ኮነ አልቦ አበቅቴ አሜሃ ይትሐሰብ ሠርቀ ሌሊት በመዓልት ወበመናፍቅ ዘውእቱ ሕጻን አውራጎ! እንዲል።

ለአበቅቴ ዐሥራ አንድ፣ ዐሥራ አንድ መንሳት ስለምን ነው ቢሉ? የፀሐይ ዐውደ ዓመት 365 ዕለት ነው። ከዚህ ጨረቃ 354 ዕለት በጄደችለት ጊዜ 11 ዕለት ይተርፋልና ስለዚህ ነው። ከዚህ በኋላ

ፀሐይ ዐውደ ዓመቱን ሳያደርስ፣ ጨረቃ ከ11 ዕለታት አስቀድሞ ሌላውን ዓመት ይዠምርበታል። ወእምዝ ዘእንበለ ያብጽኡ ፀሐይ ዐውደ ዓመት ይዌጥን ቦቱ ወርጎ ካልአ ዓመተ እምቅድመ ዐሠርቱ ወአሐዱ ዕለት ዘውእቶሙ 6 ሕጻን አውራጎ ወ5ቱ ጳጉሜን፣ እንዲል (መርሐ ዕዉር)። 11 ዕለታትም የ6 ሕጻንና የጳጉሜን 5 ድምር ናቸው።

የአበቅቴ አዋጅ

ልደተ አበቅቴ በኋላ ይዘረዘራል። አዋጁ እንዲታወቅ ግን ከዚህ ይነገራል። ልደተ አበቅቴ ከነሐሴ 8 ቀን በታች አይወርድም። ከጳጉሜን 5 ቀን በላይ አይወጣም። ከነሐሴ 30 ቀን 7 ቢቀነስ 23 ቀን ይተርፋል። 23 በ5 ጳጉሜን ላይ ሲደመር 28 ይሆናል። በዚህ ሲመላለስ ይኖራል። ልደተ አበቅቴ ከነሐሴ 8 በታች አይወርድም። ከጳጉሜን 5 በላይ አይወጣም።

6ኛው ጳጉሜን ግን እንደ አምስተኛው ጳጉሜን ለያንዳንዱ ወንጌላዊ የማይደርስ ስለሆነ አራቱ ወንጌላውያን በሰዓት በኩክሮስ ከአራት አድርገው ይካፈሉታል እንጂ ከአበቅቴ ጉቡቶ አይቆጠርም። አከፋፊሉም እንዲህ ነው።

ልደተ አበቅቴ

1ኛ ዓመት አልቦ አበቅቴ በሆነ ጊዜ የጨረቃ ዐውደ ዓመት በመስከረም መባቻ ይዠመራል። ይህም ነሐሴ 24 ቀን በመፈጸሙ ይታወቃል። ከመስከረም እስከ ሐምሌ 330 ዕለት ነው። በዚህ ላይ ከነሐሴ 24 ሲደመርበት 354 ዕለት ይሆናል። ይህ የጨረቃ ዐውደ ዓመት ነው። ያንጊዜ ልደተ አበቅቴ ነሐሴ በባተ በ25ኛው ቀን ይሆናል። ከነሐሴ 30 ቀን 24 ቢቀነስ 6 ይተርፋል። በዚህ ላይ 5 ጳጉሜን ሲደመር 11 ይሆናል። ይህ የመዠመርያው ዓመት አበቅቴ ነው።

ፀሐይ ከጨረቃ የምታተርፈው 11 ዕለት ብቻ አይደለም። 22 ኬክሮስ፣ 1 ካልዲት፣ 37 ሣልሲት፣ 52 ራብዲት 48 ኃምሲት ጭምር ነው እንጂ። ድሜጥሮስ ግን አጽዋማትና በዓላት የሚውሉባቸው ዕለታትንና አውራጎን ለማግኘት 11 ዕለታትን ብቻ አድርጎ የቀሩትን አልሻቸውም ነበር። አቡሻህር ግን በኋላ ሠርቀ

ሌሊትና ልደተ ወርዳ ባይተካክልላት ከኬክሮስ እስከ ኃምሲት ያሉትን ዕለታት አጠራቅሞ ዕለታትን አገኘ። ስማቸውም ትራፋተ ዐውድ አላቸው። ከዐውደ አበቅቴ የተረፉ ማለት ነው። እሊህ ዕለታት እስከ ዛሬ ድረስ 4 ዕለታት ሆነዋል። ባለው አበቅቴ ላይ እሊህን ዕለታት ካልጨመሩ እውነተኛ ልደተ ወርዳና ሠርቀ ሌሊት አይገኝም። ስለዚህ ባለው አበቅቴ ላይ አራቴን ዕለታት መጨመር የግድ ነው።

2ኛ ዓመት ከመስከረም እስከ ሐምሌ 330 ዕለት ነው። በዚህ ላይ 11 አበቅቴና 13 ከነሐሴ ሲደመር 354 ይሆናል። ይህ የጨረቃ ዐውደ ዓመት ነው። ያንጊዜ ልደተ አበቅቴ ነሐሴ በባተ በ14ኛው ቀን ይሆናል። ከነሐሴ 30 ቀን 13 ሲቀነስ 17 ይተርፋል። በዚህ ላይ 5 ጳጉሜን ሲደመር 22 ይሆናል። ይህ የሁለተኛው ዓመት አበቅቴ ነው። አበቅቴ ከ20 በላይ ሲሆን ሠግር ነው።

3ኛ ዓመት ከመስከረም እስከ ሐምሌ 330 ዕለት ነው። በዚህ ላይ አበቅቴ 22፣ 30 ቀን ነሐሴ፣ ከጳጉሜ 2 ሲደመሩ 384 ዕለት ይሆናሉ። ከዚህም 30ው የሠግር ወር ብሎ 354ቱ ዕለት የጨረቃ ዐውደ ዓመት ይሆናል። ያንጊዜ ልደተ አበቅቴ ጳጉሜን በባተ በ3ኛው ቀን ይሆናል። ከጳጉሜን 5 ቀን 2 ሲቀነስ 3 ይተርፋል። ይህ የሦስተኛው ዓመት አበቅቴ ነው። ድምሩ በገዡ 384 ሲሆን 30ው ሠግር፣ የቀረው የጨረቃ ዐውደ ዓመት ይባላል። ድምሩ 354 ሲሆን ግን እንዳለ ተይዞ እስከ አልቦ ድረስ ይቆጠራል። በ5 ዓመት፣ በ8 ዓመት፣ በ10ኛው ዓመት ሠግር ይሆናል። በ10ኛው ዓመት 20 አበቅቴ ይገኛል። አበቅቴ ከ20 በላይ ሲሆን ሠግር ነው።

11ኛው ዓመት ከመስከረም እስከ ሐምሌ 330 ዕለት ነው። በዚህ ላይ አበቅቴ 20፣ 30 ነሐሴ፣ ከጳጉሜን 4 ሲደመር 384 ዕለት ይሆናል። ከዚህ 30ው የሠግር ወር ብሎ 354ቱ የጨረቃ ዐውደ ዓመት ይሆናል። ያንጊዜ ልደተ አበቅቴ ጳጉሜን በባተ በ5ኛው ቀን ይሆናል። ከጳጉሜን 5 ቀን 4 ሲቀነስ 1 ይተርፋል። የ11ኛው ዓመት አበቅቴ ይህ ነው። በዚህ ጊዜ ኢየሩሳሌም ነው። በዚህ ስሌት እስከ 18 ዓመት ይቆጠራል። በ18ኛው ዓመት 18 አበቅቴ ይገኛል።

19ኛ ዓመት ከመስከረም እስከ ሐምሌ 330 ዕለት ነው። በዚህ ላይ 18 አበቅቴ 6 ከነሐሴ ሲደመር 354 ዕለት ይሆናል። ይህ የጨረቃ ዐውደ ዓመት ነው። ያንጊዜ ልደተ አበቅቴ ነሐሴ በባተ በ7ኛው ቀን ይሆናል። ልደተ አበቅቴ ከነሐሴ 8 አይወርድም ተብሎ ነበር። ወደ

7 ስለምን ወረደ ቢባል አልቦ አበቅቴ የሚሆንበት ዓመት ስለሆነ ነው ይባላል። ከነሐሴ 30 ቀን 6 ሲቀነስ 24 ይተርፋል። በዚህ ላይ ጳጉሜን ሲደመር 29 ይሆናል። ይህ ሕጽጽ ወርጎ ተብሎ ከሠግር ወርጎ ጋር ይቆጠራል። ያንጊዜ አልቦ አበቅቴ ይሆናል። ከዚህ ከአንዱ ንሐሰ ቀመር 7 የሠግር ወር ይገኛል። ከሁለት ንሐሰ ቀመር 1 ዓመት ከ2 ወር ይገኛል። ከፍጥረተ ዓለም እስከ ዛሬ ድረስ እንዲህ እየተቆጠረ ቢሰላ ጨረቃ ከፀሐይ የምታርፈው ዘመን ይታወቃል።

አልቦ በሆነ ባመቱ 11 አበቅቴ ይሆናል። በሁለተኛው ዓመት 22 አበቅቴ፣ በሦስተኛው ዓመት 3 አበቅቴ፣ በ4ኛው ዓመት 14 አበቅቴ፣ በ5ኛው ዓመት 25፣ በ6ኛው ዓመት 6፣ በ7ኛው ዓመት 17፣ በ8ኛው ዓመት 28፣ በ9ኛው ዓመት 9፣ በ10ኛው ዓመት 23፣ በ14ኛው ዓመት 4፣ በ15ኛው ዓመት 15፣ በ16ኛው ዓመት 26፣ በ17ኛው ዓመት 7፣ በ18ኛው ዓመት 18 አበቅቴ ይሆናል። በ19ኛው ዓመት 29 አበቅቴ ይገኛል። ይህ አልቦ ነው። ከመመላለሻው ተላልፎ በሕጽጽ ወርጎ ልክ ስለሆነ ባለው ይያዛል። ወደ 20ኛው ዓመት እይተላለፍም። ትገድፎ ወኪታመጽኦ ንቦ ዕስራ እስመ ኮነ መጠነ ንልቁ ወርጎ ሕጽጽ፣ እንዲል። ባለው አበቅቴ ላይ 11 ቢደመር የሚመጣው ዓመት አበቅቴ፣ 19 ቢደመር ያለፈው ዓመት አበቅቴ ይታወቃል። አበቅቴና መጥቅፅ አንድ ላይ ቢደመሩ 30 ይሆናሉ። ከ30 አይወርዱም፣ ከ30 አይበልጡም።

በዓለ መጥቅፅ

አልቦ አበቅቴ በኸነ ጊዜ በዓለ መጥቅፅ በመስከረም ይውላል። በዚህ ጊዜ አጽዋማትና በዓላት መስከረም በባተ በ30ኛው ዕለት ተውሳክ ይወጣሉ። ተውሳክ መባቻ ሐመር ሆኖ ይባላል። ሠርቀ ሌሊትም በሕጽጽና በሠርቀ መዓልት ብቻ ይወጣል። በ11 አበቅቴ ጊዜ በዓለ መጥቅፅ መስከረም 19 ቀን ይሆናል። በ22 አበቅቴ ጊዜ በዓለ መጥቅፅ ጥቅምት 8 ቀን ይሆናል። በ3 አበቅቴ ጊዜ በዓለ መጥቅፅ መስከረም 27 ቀን ይውላል። ሁሉም እንዲህ እየተቀመረ እስከ አልቦ ድረስ ይቆጠራል። በ17 አበቅቴ ጊዜ በዓለ መጥቅፅ ጥቅምት 13 ቀን ይሆናል። በዚህ ጊዜ ኢየሩሳሌም ነው። ይህን ጊዜ አጽዋማትና በዓላት በላዕላይ ቀመራቸው ይውላሉ። ይሁን እንጂ መጥቅፅ የዋለበት ቀን ቀዳም (ቅዳሜ) ካልሆነ ላዕላይ ቀመር አይሆንም። በ15 አበቅቴ ጊዜ በዓለ መጥቅፅ መስከረም 15 ቀን ይሆናል። በዚህ ጊዜ ኢየሩሳሌም ነው። ይህን ጊዜ አጽዋማትና

ግላት በታሕታይ ቀመራቸው ይውላሉ። በዓለ መጥቅቅ የዋለበት ቀን ዓርብ ካልሆነ ግን ታሕታይ ቀመር አይሆንም። በዓለ መጥቅቅ ከመስከረም 15 በታች አይወርድም። ከጥቅምት 13 በላይ አይወጣም። ከመስከረም 16፣ ከጥቅምት 13 ቀን ሲደመር 29 ይሆናል። በዓለ መጥቅቅ በዚህ ሲመላለስ ይኖራል። በዘመነ ብሉይ የተሠሩ አጽዋማትና በዓላት መመላለሻቸው 29 ነው የሚባለው ስለዚህ ነው።

በዓለ መጥቅቅ የሚውልባቸው ዕለታት ግን 19 ናቸው። ከእነርሱም 11ዱ በመስከረም 8ቱ በጥቅምት የሚገኙ ናቸው። በመስከረም ከ15 በላይ በ17፣ በ20፣ በ22፣ በ25፣ በ28 በዓለ መጥቅቅ አይውልባቸውም። ከ16 እሊህ 5 ሲቀነሱ 11 ይቀራል። 11ዱ በመስከረም ይገኛሉ የተባሉት እሊህ ናቸው። በጥቅምት ከ13 በታች በ1፣ በ3፣ በ6፣ በ9፣ በ11 መጥቅቅ አይውልባቸውም። ከ13 እሊህ 5 ሲቀነሱ 8 ይተርፋል። 8 በጥቅምት ይገኛሉ የተባለው ይህ ነው።

ተረፈ መጥቅቅ

ባለፈውና በሚመጣው መጥቅቅ መካከል አንዳንድ ጊዜ 19፣ አንዳንድ ጊዜ 49 ይገኛል። ማእከለ መጥቅቅ ዘገለፈ ወማእከለ መጥቅቅ ዘይመጽእ ቦ ጊዜ ዘበበወሠርቱ ወተሰዓቱ ይትረከብ፣ ወቦ ጊዜ ዘበበአርብዓ ወተሰዓቱ ይትረከብ፣ እንዲል። 19 ቢገኝ ባለው ይያዛል። 49 ቢገኝ 30ው ተቀንሶ 19ኙ ይያዛል። ለመጥቅቅ 19 መንሣት ስለዚህ ነው።

በአልቦ አበቅቴ ጊዜ በዓለ መጥቅቅ መስከረም በባተ በ30ኛው ቀን ይውላል። አልቦ በሆነ ባመቱ በዓለ መጥቅቅ መስከረም 19 ይውላል። ከጥቅምት እስከ ነሐሴ 11 ወር ነው። ከመስከረም 30 ቀን 19 ሲቀነስ 11 ይተርፋል። ማእከል የተባለ ይህ ነው። ማእከል ማለት ተረፈ መጥቅቅ ማለት ነው። ከጥቅምት እስከ ነሐሴ 11 ወር ነው።

አልቦ በሆነ በ2ኛው ዓመት በዓለ መጥቅቅ ጥቅምት 8 ቀን ይውላል። ማእከል (ወይም ተረፈ መጥቅቅ) የተባለው 11ና 8 ከጥቅምት ሲደመር 19 ይሆናል። አንዳንድ ጊዜ 19 ይገኛል ያለው ይህ ነው። ቦ ጊዜ ዘበበ ወሠርቱ ወተሰዓቱ ይትረከብ፣ እንዲል ለመጥቅቅ 19 መንሣት ስለዚህ ነው። ከጥቅምት 30 ቀን 8 ሲቀነስ

22 ይተርፋል። ማእከል የተባለ ይህ ነው። ከጥቅምት እስከ ነሐሴ 11 ወር ነው።

በ3ኛው ዓመት በዓለ መጥቅቅ መስከረም 27 ይውላል። ማእከል የተባለው 22ና 27 ከመስከረም ሲደመር 49 ይሆናል። አንዳንድ ጊዜ 49 ይገኛል ያለው ይህ ነው። ቦ ጊዜ ዘበበ አርብዓ ወተሰዓቱ ይትረከብ፣ እንዲል። ከ49ኙ 30ው ተቀንሶ 19 ይያዛል። ለመጥቅቅ 19 መንሣት ስለዚህ ነው። ከመስከረም 30 ቀን 27 ሲቀነስ 3 ይተርፋል። ማእከል የተባለው ይህ ነው። ከጥቅምት እስከ ነሐሴ 11 ወር ነው። እንዲህ እየተቀመረ እስከ አልቦ ድረስ ይቆጠራል።

በ4ኛው ዓመት በዓለ መጥቅቅ መስከረም 16 ቀን ይውላል። በ5ኛው ዓመት ጥቅምት 5 ቀን፣ በ6ኛው ዓመት መስከረም 24 ቀን፣ በ7ኛው ዓመት ጥቅምት 13 ቀን፣ በ8ኛው ዓመት ጥቅምት 2 ቀን፣ በ9ኛው ዓመት መስከረም 21 ቀን፣ በ10ኛው ዓመት ጥቅምት 10፣ በ11ኛው ዓመት መስከረም 29 ቀን፣ በ12ኛው ዓመት መስከረም 18 ቀን፣ በ13ኛው ዓመት ጥቅምት 7 ቀን፣ በ14ኛው ዓመት መስከረም 26 ቀን፣ በ15ኛው ዓመት መስከረም 15 ቀን፣ በ16ኛው ዓመት ጥቅምት 4 ቀን፣ በ17ኛው ዓመት መስከረም 23 ቀን፣ በዓለ መጥቅቅ ይሆናል። ከመስከረም 30 ቀን 23 ሲቀነስ 7 ይተርፋል። ማእከል የተባለ ይህ ነው። ከጥቅምት እስከ ነሐሴ 11 ወር ነው።

በ18ኛው ዓመት በዓለ መጥቅቅ ጥቅምት 12 ቀን ይውላል። ማእከል የተባለው 7 ና 12 ከጥቅምት ሲደመር 19 ይሆናል። አንዳንድ ጊዜ 19 ይገኛል ያለው ይህ ነው። ቦ ጊዜ ዘበበ ወሠርቱ ወተሰዓቱ ይትረከብ፣ እንዲል ከጥቅምት 30 ቀን 12 ሲቀነስ 18 ይተርፋል። ተረፈ መጥቅቅ (ማእከል) የሚባል ይህ ነው። ከጥቅምት እስከ ነሐሴ 11 ወር ነው።

በ19ኛው ዓመት አበቅቴ 29 ይሆናል። በዓለ መጥቅቅ መስከረም በባተ በ30ኛው ቀን ይውላል። በዚህ ጊዜ መጥቅቅ ሙሉ ወር ሆኖ ወደ 11 ወር ይጨመራል። ምሉ ዓመት ሆኖ ይቀራል። ያንጊዜ አልቦ መጥቅቅ ይባላል። 29ኙም አበቅቴ ሕጹጽ ወርጎ ሆኖ ይቀራል። በዚህ ጊዜ አልቦ አበቅቴ ይሆናል። ባለው መጥቅቅ ላይ 19 ቢጨመር የሚመጣው 11 ቢጨመር ያለፈው መጥቅቅ ይታወቃል።

የአንድ ዐውደ አበቅቴ ንዝ

ዓመተ አበቅቴ	አበቅቴ	መጥቅፅ	ልደተ አበቅቴ
1ኛ	አልቦ(0)	መስከረም 30	መባቻ(0)
2ኛ	11	መስከረም 19	ነሐሴ 25
3ኛ	22	ጥቅምት 8	ነሐሴ 14
4ኛ	3(33)	መስከረም 27	ጳጉሜን 3
5ኛ	14(44)	መስከረም 16	ነሐሴ 22
6ኛ	25(55)	ጥቅምት 5	ነሐሴ 11
7ኛ	6(66)	መስከረም 2	ነሐሴ 30
8ኛ	17(77)	ጥቅምት 13	ነሐሴ 19
9ኛ	28(88)	ጥቅምት 2	ነሐሴ 8
10ኛ	9(99)	መስከረም 21	ነሐሴ 27
11ኛ	20(110)	ጥቅምት 10	ነሐሴ 16
12ኛ	1(121)	መስከረም 29	ጳጉሜን 5
13ኛ	12(132)	መስከረም 18	ነሐሴ 24
14ኛ	23(143)	ጥቅምት 7	ነሐሴ 13
15ኛ	4(154)	መስከረም 26	ጳጉሜን 2
16ኛ	15(165)	መስከረም 15	ነሐሴ 21
17ኛ	26(176)	ጥቅምት 4	ነሐሴ 10
18ኛ	7(187)	መስከረም 23	ነሐሴ 29
19ኛ	18(198)	ጥቅምት 12	ነሐሴ 18

ዕለተ መጥቅፅ

መጥቅፅ ማለት 7ኛ ወር 7ኛ ጨረቃ ማለት ነው። ዝንቱ ወርን ይኩንክሙ ቀዳማዮ አውራጎ፤ ተብሏልና። ከሚያዝያ ዝምሮ ጥቅምት 7ኛ ወር ነው። የመጥቅፅ ትርጓሜ እንዲህ ከሆነ ዕለቱ ስለምን መጥቅፅ ተባለ ቢባል አራት፣ አመ ርእሰ ሳብዕ ሠርቀ ወርጎ ግብሩ መጥቅፅ፣ ትላለችና ። በዚህ ቀን ሌዋውያን ዓመተ ጎደጎትን ለመናገር ሰው ስብስበው ነጋሪት ይመቱበት ነበር። ዛሬም መምህራን በዚህ ቀን ሰው ስብስቦው አጽዋማትን በዓላትን ይናገሩና ሕይወት ቦታ ስለገባ ዕለቱ መጥቅፅ ተባለ።

የመጥቅፅ አዋጅ

ከ14 በላይ ያለ መጥቅፅ በመስከረም፣ ከ14 በታች ያለ መጥቅፅ በጥቅምት ይውላል። መጥቅፅ ከዕለታት ተውሳክ ጋር ተደምሮ ሲቁጠር ከ30 ቢተርፍ ትርፍ መባቻ ሐመር ሆኖ ይባላል። አማራጭ የሚሆን ሌላም መንገድ አለ። ይህም ከ2 እስከ 13 ያለ መጥቅፅ በጥቅምት ላይ ይወድቃል። ከ15 በላይ ያለ መጥቅፅ ጸግሞ በመስከረም ላይ ይወድቃል (ይውላል)። 14 መጥቅፅ ስለሌለ 14ትን ፈጽሞ አይነካም። መጥቅፅ በመስከረም ላይ ሲወድቅ ጸመ ነንዌ ጥር ላይ ይውላል። መጥቅፅ ጥቅምት ላይ ሲወድቅ ግን ነንዌ የካቲት ላይ ይውላል። መጥቅፅ መስከረም ላይ ወድቆ ተውሳክ ዕለት ተጨምሮበት ከ30 በላይ ሆኖ ቢተርፍ ተረፋ መባቻ ሐመር ይሆናል። በዚህ ጊዜ ጸመ ነንዌ በየካቲት እንጂ በጥር አይውልም። አልቦ አበቅቴ በሆነ ጊዜም አጽዋማትና በዓላት መጥቅፅ አያስፈልጋቸውም። መስከረም በባተ በሠላሳኛው ቀን ተውሳክና በተውሳካቸው ብቻ ይወጣሉ።

የሰባቱ ዕለታት ተውሳክ

ሰባቱ ዕለታት የሚባሉት ከእሑድ እስከ ቅዳሜ ያሉ ዕለታት ናቸው። እነርሱም እሑድ፣ ሰኞ(ሰነይ)፣ ማክለኞ (ሠሉስ)፣ ረቡዕ፣ ጎሙስ፣ ዓርብና ቅዳሜ (ቀዳም) ናቸው። ለሁሉም ተውሳክ አላቸው። ተውሳካቸው የሚዠናወጡ በቅዳሜ ነው።

ዕለት	ተውሳክ	ዕለት	ተውሳክ
ቅዳሜ	8	ረቡዕ	4
እሑድ	7	ጎሙስ	3
ሰኞ	6	ዓርብ	2
ማክለኞ	5		

የዕለታት ተውሳክ ከየት እንደተገኘ የሚታወቅበት መንገድም እንዲህ ነው። መጥቅፅ ቅዳሜ ቢሆን ከሳኒታ መጥቅፅ እስከ ነንዌ ያለው ዕለት 128 ነው። እሑድ ቢሆን 127፣ ሰኞ ቢሆን 126 ቀን፣ ማክለኞ ቢሆን 125፣ ረቡዕ ቢሆን 124፣ ጎሙስ ቢሆን 123 ቀን።

ዓርብ ቢሆን 122 ዕለት ይገኛል። ይህ ሁሉ በ30 ዐውደ ወርጎ ተቀምጦ የሚተርፈው የያንዳንዱ ዕለት ተወሳክ ይሆናል።

የዘመነ ሐዲስ አጽዋማትና በዓላት

በዘመነ ሐዲስ የተሠሩ ተዘዋዋሪ አጽዋማትና በዓላት 11 ናቸው። እነርሱም ጸመ ነንዌ፣ በአተ ጸም (ዐቢይ ጸም)፣ ደብረ ዘይት ሆሣዕና፣ ስቅለት፣ ትንሣኤ፣ ረክበ ካህናት፣ ዕርገት፣ ጸራቅሊጦስ፣ ጸመ ሐዋርያት ጸመ ድጎነት ይባላሉ። የሊህ መሠረታቸው ነንዌ ነው። ለሁሉም ተወሳክ አላቸው። ለጸመ ነንዌ ተወሳክ የለውም። በመባጃ ሐመር ብቻ ይታወቃል። የሌሎቹ አጽዋማትና በዓላት ተወሳክ በበአተ ጸም ይገኙሉ።

በዓል/ጸም	ተወሳክ	በዓል/ጸም	ተወሳክ
በአተ ጸም	14	ረክበ ካህናት	3
ደብረ ዘይት	11	ዕርገት	18
ሆሣዕና	2	ዩራቅሊጦስ	28
ስቅለት	7	ጸመ ሐዋርያት	29
ትንሣኤ	9	ጸመ ድጎነት	1

የዘመነ ሐዲስ አጽዋማትና በዓላት ተወሳክ የሚገኝበት መንገድም እንዲህ ነው። በዘመነ ሐዲስ ለተሠሩ አጽዋማትና በዓላት መሠረታቸው ጸመ ነንዌ ነው። ከሳኒታ (ማግስት) ነንዌ እስከ በአተ ጸም 14 ዕለት ይገኛል። ይህ የበአተ ጸም ተወሳክ ነው። እስከ ደብረ ዘይት 41 ዕለት ይገኛል። እስከ ሆሣዕና 62 ይገኛል። እስከ ትንሣኤ 69 ቀን ይገኛል። እስከ ረክበ ካህናት 93 ዕለት ይገኛል። እስከ ዕርገት 108 ዕለት ይገኛል። እስከ ጸራቅሊጦስ 118፣ እስከ ጸመ ሐዋርያት 119 ዕለት ይገኛል። እስከ ምሕላ ድጎነት 121 ዕለት ይገኛል። ይህ ሁሉ በ30 ዐውደ ወርጎ ተቀምጦ የሚተርፈው የያንዳንዱ ጸምና በዓል ተወሳክ ይሆናል። የጸመ ሐዋርያት ተወሳክ 6 ነው የሚሉ ሌሎች። አቡሻህር ተወሳክ የለውም ይላል። የጸመ ሐዋርያት መሠረቱ ግንቦት 25 ነው። በዓለ 50 ከ25 በታች ቢወርድ እስከ 25 ያለው

ዕለት ጸመ ሐዋርያት አይደለም። ከ25 በላይ ቢወጣ ጸመ ሐዋርያት በበዓለ ገምሳ ምክንያት ይበላል። ሮብና ዓርብ እንደተበሉ። በዚህ በዓለ ገምሳ ሲፈጸም በሳኒታ ጸራቅሊጦስ ለኞ መጠም ይገባል። ጸመ ሐዋርያት ቀድሞ አልፏልና ይላል። እንዲህ ከሆነ የጸመ ሐዋርያት ተወሳክ የኢትዮጵያ ውሳኔ እንጂ የድሜጥሮስ እንዳይደለ ይታወቃል ይባላል።

ኢየሮርግና ኢይወርድ

የሐዲስ አጽዋማትና በዓላት የሠርቆ መዓልታቸው ኢየሮርግ፣ ኢይወርድ መመላለሻ ቀጥሎ ይገኛል። ኢይወርዳቸው 17 ኢየሮርጋቸው 21፣ መመላለሻቸው 35 ነው።

መጥቅዕ 15 ሆኖ በዓለ መጥቅዕ ዓርብ መስከረም 15 ቀን ቢውል ያን ጊዜ አጽዋማትና በዓላት በታሕታይ ቀመራቸው ይውላሉ። የዓርብ ተወሳክ 29 15 መጥቅዕ ሲደመር 17 የሆናል። ጸመ ነንዌ ከጥር 17 በታች አይወርድም።

መጥቅዕ 13 ሆኖ በዓለ መጥቅዕ ቅዳሜ ጥቅምት 13 ቢውል ያን ጊዜ አጽዋማትና በዓላት በላዕላይ ቀመራቸው ይውላሉ። የቅዳሜ ተወሳክ 8ና 13 መጥቅዕ ሲደመር 21 ይሆናል። ነንዌ ከየካቲት 21 በላይ አይወጣም። ከጥር 30 ቀን 16 ሲቀነስ 14 ይተርፋል። ይህ በ21 ላይ ሲደመር 35 ይሆናል። ጸመ ነንዌ በዚህ ሲመላለስ ይኖራል።

የበአተ ጸም ተወሳክ 14ና 17 ሲደመር 31 ይሆናል። 31 በ30 ሲቀመር 1 ወር ሆኖ 1 ብቻ ይተርፋል። በአተ ጸም ከየካቲት 1 በታች አይወርድም። 14ና 21 ሲደመር 35 ይሆናል። ይህ በ30 ሲቀመር 1 ወር ሆኖ 5 ይተርፋል። በአተ ጸም ከመጋቢት 5 በላይ አይወጣም። በየካቲት 30 ቀን ላይ ከመጋቢት 5 ሲደመር 35 ይሆናል። በዚህ ሲመላለስ ይኖራል።

የደብረ ዘይት ተወሳክ 11ና 17 ሲደመር 28 ይሆናል። ደብረ ዘይት ከየካቲት 28 በታች አይወርድም። 11ና 21 ሲደመር 32 ይሆናል። ይህ በ30 ሲቀመር 1 ወር ሆኖ 2 ይተርፋል። ደብረ ዘይት ከሚያዝያ 2 በላይ አይወጣም። ከየካቲት 30 ቀን 27 ሲቀነስ 3 ይተርፋል። ከየካቲት 31 መጋቢት 30፣ ከሚያዝያ 2 ሲደመር 35 ይሆናል። በዚህ ሲመላለስ ይኖራል።

የሆሣዕና ተውሳክ 29 17 ሲደመር 19 ይሆናል። ሆሣዕና ከመጋቢት 19 በታች አይወርድም። 29 21 ሲደመር 23 ይሆናል። ሆሣዕና ከሚያዝያ 23 በላይ አይወጣም። ከመጋቢት 30 ቀን 18 ሲቀነስ 12 ይተርፋል። መጋቢት 12 ከሚያዝያ 23 ሲደመር 35 ይሆናል። በዚህ ሲመላለስ ይኖራል።

የስቅለት ተውሳክ 7 ና 17 ሲደመር 24 ይሆናል። ስቅለት ከመጋቢት 24 በታች አይወርድም። 7 ና 21 ሲደመር 28 ይሆናል። ስቅለት ከሚያዝያ 28 በላይ አይወጣም። ከመጋቢት 30 ቀን 23 ሲቀነስ 7 ይተርፋል። ከመጋቢት 7 ከሚያዝያ 28 ሲደመር 35 ይሆናል። በዚህ ሲመላለስ ይኖራል።

የትንሣኤ ተውሳክ 9 ና 17 ሲደመር 26 ይሆናል። ትንሣኤ ከመጋቢት 26 ቀን አይወርድም። 9 ና 21 ሲደመር 30 ይሆናል። ትንሣኤ ከሚያዝያ 30 በላይ አይወጣም። ከመጋቢት 30 ቀን 25 ሲቀነስ 5 ይተርፋል። ከመጋቢት 5 ከሚያዝያ 30 ሲደመር 35 ይሆናል። በዚህ ሲመላለስ ይኖራል።

የረክብ ካህናት ተውሳክ 3 በ17 ላይ ሲደመር 20 ይሆናል። ረክብ ከሚያዝያ 20 በታች አይወርድም። 3 በ21 ላይ ሲደመር 24 ይሆናል። ከግንቦት 24 በላይ አይወጣም። ከሚያዝያ 30 ቀን 19 ሲቀነስ 11 ይተርፋል። በሚያዝያ 11 ላይ 24 ሲደመር 35 ይሆናል። በዚህ ሲመላለስ ይኖራል።

የዕርገት ተውሳክ 18 በ17 ላይ ሲደመር 35 ይሆናል። ይህ በ30 ሲቀመር 1 ወር ሆኖ 5 ይተርፋል። ዕርገት ከግንቦት 5 በታች አይወርድም። 18 በ21 ላይ ሲደመር 39 ይሆናል። ይህ በ30 ሲቀመር 1 ወር ሆኖ 9 ይተርፋል። ዕርገት ከሠኔ 9 በላይ አይወጣም። ከግንቦት 30 ቀን 4 ሲቀነስ 26 ይተርፋል። በ26 ላይ 9 ሲደመር 35 ይሆናል። በዚህ ሲመላለስ ይኖራል።

የጳራቅሊጦስ ተውሳክ 28 በ17 ላይ ሲደመር 45 ይሆናል። ይህ በ30 ሲቀመር 1 ወር ሆኖ 15 ይተርፋል። ጳራቅሊጦስ ከግንቦት 15 በታች አይወርድም። 28 በ21 ላይ ሲደመር 49 ይሆናል። ይህ በ30 ሲቀመር 1 ወር ሆኖ 19 ይተርፋል። ጳራቅሊጦስ ከሠኔ 19 በላይ አይወጣም። ከግንቦት 30 ቀን 14 ሲቀነስ 16 ይተርፋል። በ16 ላይ 19 ሲደመር 35 ይሆናል። በዚህ ሲመላለስ ይኖራል።

የጳመ ሐዋርያት ተውሳክ 29 በ17 ላይ ሲደመር 46 ይሆናል። ይህ በ30 ሲቀመር 1 ወር ሆኖ 16 ይተርፋል። ጳመ ሐዋርያት ከግንቦት 16 በታች አይወርድም። 29 በ21 ላይ ሲደመር 50 ይሆናል። ይህ በ30 ሲቀመር 1 ወር ሆኖ 20 ይተርፋል። ጳመ ሐዋርያት ከሠኔ 20 በላይ አይወጣም። ከግንቦት 30 ቀን 15 ሲቀነስ 15 ይተርፋል። 15 ና 20 ሲደመር 35 ይሆናል። በዚህ ሲመላለስ ይኖራል።

የጳመ ድኅነት ተውሳክ 1 በ17 ላይ ሲደመር 18 ይሆናል። ጳመ ድኅነት ከግንቦት 18 በታች አይወርድም። 1 ና 21 ሲደመር 22 ይሆናል። ከሠኔ 22 ቀን በላይ አይወጣም። ከግንቦት 30 ቀን 17 ሲቀነስ 13 ይተርፋል። በ13 ላይ 22 ሲደመር 35 ይሆናል። በዚህ ሲመላለስ ይኖራል።

የብሉይ አጽዋማትና በዓላት

በዘመነ ብሉይ የተሠሩ አጽዋማትና በዓላት ዘጠኝ ናቸው። እነርሱም መጥቅፅ፣ በድር፣ መጸለት፣ ጳመ አይሁድ፣ ፍሥሕ፣ ልቦ ምድር፣ በዓለ ሰዊት፣ ጳመ አስቴር፣ ጳመ ዮዲት ይባላሉ። መነሻቸውም እንዲህ ነው። በዓለ መጥቅፅ በኖላ፣ የሐዘን ቀን የሚባለው ጳመ አይሁድ (በድር) በያዕቆብ፣ በዓለ መጸለትና በዓለ ናዕት፣ በዓለ ፍሥሕ በአብርሃም፣ ንዝሐተደምና በሊዓ ናዕት ፍሥሕ የሚደረግበት ዕለት በሙሴ ተዠምረዋል። በዓለ ሰዊት የእሸቱ አሥራት የሚገባበት፣ ልቦ ምድር ባሕረ ኤርትራን የተሻገሩበትን ዕለት የሚያከብሩበት ነው። ጳመ አስቴር በሐማ ጊዜ፣ ጳመ ዮዲት ደግሞ በሆሎፎርኒስ ጊዜ ተዠምረዋል።

ከእሊህም ሦስቱ መጥቅፅ፣ በድርና መጸለት ተለይተው በመስከረምና በጥቅምት ይውላሉ። ጳመ አይሁድ በጥርና በየካቲት ይውላል። ፍሥሕ በመጋቢትና በሚያዝያ ይውላል። ልቦ ምድር በሚያዝያና በግንቦት ይውላል። በዓለ ሰዊት በግንቦትና በሠኔ ይውላል። ጳመ አስቴርና ጳመ ዮዲት በነሐሴና በጳጉሜን ይውላሉ። ጳመ ዮዲት ተለይታ በ8፣ በ10፣ በ12፣ በ13 መጥቅፅ ጊዜ በመስከረም አራት ጊዜ ትውላለች።

ብሉይ አጽዋማትና በዓላት መሠረታቸው መጥቅፅ ነው። ለመጥቅፅ ተውሳክ የለውም። በገንዘቡ ይወጣል። የቀሩት ግን ተውሳክ አላቸው። የበድር ተውሳክ 9 ነው። የመጸለት 14፣ የጳመ

አይሁድ 15፣ የፍሥሕ 10፣ የልቦ ምድር 3፣ የበዓል ሰዊት 30፣ የጸመ አስቴር 21፣ የጸመ ዮሴት ተውሳክ 28 ነው። ፍሥሕን መሠረት ያደረጉ እንደሆነ ግን የልቦ ምድር ተውሳክ 23፣ የበዓል ሰዊት 20፣ የጸመ አስቴር 11፣ የጸመ ዮሴት 18፣ የመጥቅፅ 20፣ የቦድር 29፣ የመጸለት 4፣ የጸመ አይሁድ ተውሳክ 5 ይሆናል።

ሠርቀ ሌሊታቸውም እንዲህ ነው፡- የመጥቅፅ ሌሊት 1 ነው፣ የቦድር ሌሊት 10፣ የመጸለት ሌሊት 15፣ የጸመ አይሁድ 18፣ የፍሥሕ 14፣ የልቦ ምድር በሚያዝያ ቢውል 7፣ በግንቦት ቢውል 8 ይሆናል። የበዓል ሰዊት ሌሊት 5፣ የጸመ አስቴር 27፣ የጸመ ዮሴት ሌሊት 4 ነው። ጸመ ዮሴት ተለይታ በመስከረም የዋለች እንደሆነ ባለፈው አበቅቴ፣ ባለፈው ሕጻን ጳጉሜን አውጥተው ቢቁጥሩ 29 ሌሊት፣ ጳጉሜንን አግብተው ቢቁጥሩ 34 ይሆናል። በዚህ 30ው ሲቀንስ 4 ይተርፋል። ከጥንተ ሌሊቱ ይገባል።

የብሉይ አጽዋማትና በዓላት ተውሳክ

የዘመነ ብሉይ አጽዋማትና በዓላት ተውሳክ ከየት እንደ መጣ የሚታወቅበት መንገድም እንዲህ ነው። የብሉይ አጽዋማትና በዓላት መሠረታቸው መጥቅፅ ነው። ከሳኒታ መጥቅፅ እስከ በድር 9 ዕለት ይገኛል። ይህ የቦድር ተውሳክ ነው። እስከ መጸለት 14 ዕለት ይገኛል። ይህ የመጸለት ተውሳክ ነው። ከሳኒታ መጥቅፅ እስከ ጸመ አይሁድ (ሙሴ) 135 ዕለት ይገኛል። እስከ ፍሥሕ 190 ዕለት፣ እስከ ልቦምድር 213፣ እስከ በዓል ሰዊት 240 ዕለት፣ እስከ ጸመ አስቴር 321፣ እስከ ጸመ ዮሴት 328 ዕለት ይገኛል። ይህ ሁሉ በ30 ዐውደ ወርጎ ተቀምጦ የሚተርፈው የያንዳንዱ ጸምና በዓል ተውሳክ ይሆናል።

በ31 ፍሥሕ መሠረታቸው የሆነ እንደሆነ ግን ከሳኒታ ፍሥሕ እስከ ልቦ ምድር 23 ዕለት ይገኛል። ይህ የልቦ ምድር ተውሳክ ነው። እስከ በዓል ሰዊት 50 ዕለት ይገኛል። እስከ ጸመ አስቴር 131 ይገኛል። እስከ ጸመ ዮሴት 138 ዕለት ይገኛል። ይህ ሁሉ በ30 ተቀምጦ የሚተርፈው የያንዳንዱ ጸምና በዓል ተውሳክ ይሆናል።

ኢይዐርግና ኢይወርድ

የብሉይ አጽዋማትና በዓላት የሠርቀ መዓልታቸው፣ ኢዐርግ፣ ኢይወርድ መመላለሻ ቀጥሎ ይነገራል። ኢይወርዳቸው

15 መጥቅፅ ኢዐርጋቸው 13 መጥቅፅ መመላለሻቸው 29 ነው። የቦድር ተውሳክ 9 በ15 መጥቅፅ ላይ ሲደመር 24 ይሆናል። ቦድር ከመስከረም 24 በታች አይወርድም። 9ና 13 ሲደመር 22 ይሆናል። ቦድር ከጥቅምት 22 በላይ አይወጣም። ከመስከረም 30 ቀን 23 ሲቀንስ 7 ይተርፋል። ይህ በጥቅምት 22 ላይ ሲደመር 29 ይሆናል። በዚህ ሲመላለስ ይኖራል።

የበዓል መጸለት ተውሳክ 14ና 15 መጥቅፅ ሲደመር 29 ይሆናል። በዓል መጸለት ከመስከረም 29 በታች አይወርድም። 14ና 13 ሲደመር 27 ይሆናል። በዓል መጸለት ከጥቅምት 27 በላይ አይወጣም። ከመስከረም 30 ቀን 28 ሲቀንስ 2 ይተርፋል። ይህ በጥቅምት 27 ላይ ሲደመር 29 ይሆናል። በዚህ ሲመላለስ ይኖራል።

የጸመ አይሁድ (ሙሴ) ተውሳክ 15ና 15 ሲደመር 30 ይሆናል። ጸመ አይሁድ ከጥር 30 በታች አይወርድም። 15ና 13 ሲደመር 28 ይሆናል። ጸመ አይሁድ ከየካቲት 28 በላይ አይወጣም። ከጥር 30 ቀን 29 ሲቀንስ 1 ይተርፋል። ይህ በየካቲት 28 ላይ ሲደመር 29 ይሆናል። በዚህ ሲመላለስ ይኖራል።

የፍሥሕ ተውሳክ 10ና 15 ሲደመር 25 ይሆናል። ፍሥሕ ከመጋቢት 25 በታች አይወርድም። 10ና 13 ሲደመር 23 ይሆናል። ፍሥሕ ከሚያዝያ 23 በላይ አይወጣም። ከመጋቢት 30 ቀን 24 ሲቀንስ 6 ይተርፋል። ይህ በሚያዝያ 23 ላይ ሲደመር 29 ይሆናል። በዚህ ሲመላለስ ይኖራል።

የልቦ ምድር ተውሳክ 3 በ15 መጥቅፅ ላይ ሲደመር 18 ይሆናል። ልቦ ምድር ከሚያዝያ 18 በታች አይወርድም። 3ና 13 መጥቅፅ ሲደመር 16 ይሆናል። ልቦ ምድር ከግንቦት 16 በላይ አይወጣም። ከሚያዝያ 30 17 ሲቀንስ 13 ይተርፋል። ይህ በግንቦት 16 ላይ ሲደመር 29 ይሆናል። በዚህ ሲመላለስ ይኖራል። የቀሩት አጽዋማትና በዓላትም ኢዐርጋቸውና ኢይወርዳቸው በዚህ መንገድ ይታወቃል።

አምሳል መርገፍ

በዘመነ ብሉይ የተሠሩ አጽዋማት በዓላትን ጸማቸውን እንጸመው፣ በዓላቸውን አናከብረው፣ ስለምን እንማራቸዋለን፣ አናስተምራቸዋለን? ቢሉ ኦሪት ለውንጌል አምሳል መርገፍ

እንደሆነች፣ በዘመነ ብሉይ የተሠሩ አጽዋማትና በዓላትም በዘመነ ሐዲስ ለተሠሩ አጽዋማትና በዓላት አምሳል መርገፍ ናቸውና። ስለዚህ እንማራቸዋለን እናስተምራቸዋለን። ምሳሌነታቸውም እንዲህ ነው፡-

በዓለ መጥቅፅ የበዓለ ዮሐንስ ምሳሌ ነው። ምሳሌነቱም ቀድሞ ሌዋውያን ዓመተ ጎድጎት፣ ዓመተ ሥጋዊ ሊሆን ይህን ያህል ዘመን ቀረ እያሉ ያስተምሩ እንደነበር መምህራንም ጸመ ነዋ፣ ዐቢይ ጸም፣ ትንሣኤ፣ ጸመ ድጎነት ሊሆን ይህን ያህል ቀርቷል፤ እያሉ የሚያስተምሩበት ቀን ስለሆነ ነው።

በድር የጸመ ንስሐ ምሳሌ ነው። ምሳሌነቱም እስራኤል በዚህ ቀን ኃጢአታችንን ይቅር በለን፣ ዕዳ በደል አትበልብን እያሉ ይጸልዩ እንደነበር፣ ምእመናንም ኃጢአታችንን ይቅር በለን እያሉ የሚያዘኑበት ቀን ስለሆነ ነው።

በሠርቀ ወርጎም የጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ልደት ገብቶበታል። መጸለት የበዓለ ጥምቀት ምሳሌ ነው። ምሳሌነቱም እስራኤል በዚህ ቀን ጃንጥላ ጥለው፣ ድንኳን ተክለው፣ ከባሕር ወርደው ያከብሩት እንደ ነበር ምእመናንም በበዓለ ጥምቀት ከባሕር ወርደው ጃንጥላ ጥለው፣ ድንኳን ተክለው የሚያከብሩት ዕለት ስለሆነ ነው።

ጸመ ሙሴ (አይሁድ) የበአተ ጸም ምሳሌ ነው። ምሳሌነቱም ሙሴ ከሰው ተለይቶ፣ ደብረ ሲና ወጥቶ እህል ውሀ ትቶ የጸመው ጸም እንደሆነ፣ ጌታም ከሰው ተለይቶ ገዳመ ቆርንቶስ ገብቶ እህል ውሀ ትቶ የጸመው ስለሆነ ነው።

በዓለ ፍሥሕ የስቅለት ምሳሌ ነው። ምሳሌነቱም በዚህ በዓል እስራኤል በግ ይሠውበት እንደነበር በግዕዝ ገጽ ስለሆነ ነው።

ልበ ምድር የማዕደት (የትንሣኤ) ምሳሌ ነው። ምሳሌነቱም እስራኤል ከግብጽ የወጡበት ባሕረ ኤርትራን የተሻገሩበት ዕለት እንደሆነ፣ ማዕደትም (ትንሣኤ) ነፍሳት ከሲኦል ከገሃነም የወጡበት ባሕረ አሳት የተሻገሩበት ዕለት ስለሆነ ነው።

በዓለ ሰዊት የበዓለ ጳራቅሊጦስ ምሳሌ ነው። ምሳሌነቱም ሌዋውያን የእሸቱን ቀዳምያት፣ ዓሥራት፣ በኩራት የሚቀበሉበት እንደሆነ፣

ሐዋርያትም ሀብተ መንፈስ ቅዱስ የተቀበሉበት ስለሆነ ነው። ሃዲ ንቴክዝ ንሕነሂ እስመ ነሣእን ጸጋሁ ለመንፈስ ቅዱስ፣ እንዲል።

ጸመ አስቴር የጸመ ረቡዕ ምሳሌ ነው። ምሳሌነቱም የእስራኤል ምክረ ሞታቸው የተፈጸመበት ዕለት እንደሆነ ረቡዕም የጌታ ምክረ ሞቱ የተፈጸመበት ስለሆነ ነው።

ጸመ ዮዲት የጸመ ዓርብ ምሳሌ ነው። ምሳሌነቱም እስራኤል የዳኑበት ሆሎፎርኒስ የተቀጣበት ዕለት እንደሆነ ዓርብም ነፍሳት የዳኑበት፣ ዲያብሎስ የተቀጣበት ዕለት ስለሆነ ነው። ስለዚህ እኛ የምንማራቸው ለማወቅ፣ ለምእመናን የምናስተምራቸው ለማሳወቅ ነው እንጂ አጽዋማቱን የምንጸማቸው በዓላቱን የምናከብራቸው ሆኖ አይደለም።

የአበቅቴ ትስስር

ከብሉይ አጽዋማት በዓላት

አበቅቴና መጥቅፅ ሲደመሩ ዘወትር 30 ናቸው። አበቅቴና በድር ሲደመሩ ቢበዙ 29፣ ቢያንሱ 9 ይሆናል። አበቅቴና መጸለት ቢበዙ 44፣ ቢያንሱ 14 ይሆናሉ። አበቅቴና ጸመ አይሁድ (ሙሴ) ቢበዙ 45፣ ቢያንሱ 15 ይሆናሉ። አበቅቴና ልበ ምድር ቢበዙ 33፣ ቢያንሱ 3 ይሆናሉ። አበቅቴና በዓለ ሰዊት ዘወትር 30 ናቸው። አበቅቴና ጸመ አስቴር ቢበዙ 51፣ ቢያንሱ 21 ይሆናሉ። አበቅቴና ጸመ ዮዲት ሲደመሩ ቢበዙ 58 ቢያንሱ 28 ይሆናሉ። አበቅቴና ፍሥሕ ቢበዙ 40፣ ቢያንሱ 10 ይሆናሉ። አበቅቴ ወፍሥሕ እመ ይበዝኑ አርብዓ፣ ወእመ ይውገዱ ዐሥረ ይከውኑ እንዲል (መርዕወር)።

ከዕለተ ፍሥሕ

በአልቦ አበቅቴ ጊዜ ፍሥሕ በሚያዝያ 10 ቀን ይውላል። አልቦ በሆነ ባመቱ፣ በ11 አበቅቴ ጊዜ ፍሥሕ በመጋቢት በ29 ቀን ይውላል። 11 ና 29 ሲደመር 40 ይሆናል። ቢበዙ 40 ይሆናሉ ያለው ይህ ነው። በ22 አበቅቴ ጊዜ ፍሥሕ ሚያዝያ 18 ቀን ይሆናል። 18 እና 22 ሲደመር 40 ይሆናል። ቢበዙ 40 ይሆናሉ ያለው ይህ ነው። በ3 አበቅቴ ጊዜ ፍሥሕ በሚያዝያ 7 ቀን

ይሆናል። 3 ና 7 ሲደመር 10 ይሆናል። ቢያንሱ 10 ይሆናሉ ያለው ይህ ነው። እንዲህ እየተሰላ እስከ አልቦ ድረስ ይቆጠራል።

በ11፣ በ12፣ በ14፣ በ15 አበቅቴ ጊዜ ፍሥሕ በመጋቢት ትውላለች። የቀረው ግን በሚያዝያ ይሆናል። ፍሥሕ ከመጋቢት 25 በታች አይወርድም። ከሚያዝያ 23 በላይ አይወጣም። ከመጋቢት 6፣ ከሚያዝያ 23 ሲደመር 29 ይሆናል። በዚህ ሲመላለስ ይኖራል። በአበቅቴ ፍሥሕ በፍሥሕ አበቅቴ ይታወቃል። ከፍሥሕ ቀጥሎ ያለው እሑድ ትንሣኤ ነው።

ፍሥሕን አራት ነገሮች ይጠብቁታል። ገቦ መጥቅፅ፣ 190 ዕለት፣ ሰሙነ ሕማማት፣ 14 ሌሊት እሊህ አራቱ ይጠብቁታል። ፍሥሕን ሳያልፉ ትንሣኤን ቢያደርጉ እንደገና ትንሣኤን ማድረግ ያሻል። ስለዚህም ነገር ቀድሞ ሐዋርያት በዲድስቅልያ፣ በጎላም ጉባኤ ኒቅያ፣ በሁለተኛው ሱባዔ ትንሣኤ አታድርጉ፤ እስከ 21 ጨረቃ ጠብቁ፤ ከአይሁድ በዓል ጋራ እንዳትገናኙ ተጠንቀቁ። ፍሥሕ ዓርብና ቅዳሜ ቢውል እሑድ ትንሣኤ አታድርጉ። በዓለ አይሁድ ነው። በሁለተኛው እሑድ አድርጉ፤ ብለዋል። በስድስት ሺሕ ከአንድ ስመን ፍሥሕ ቅዳሜ ሆኖ ምእመናን አይሁድ ከፍሥሐቸው ጋራ እንዲሆንላቸው እሑድ ትንሣኤ እናድርግ አሉ። ማርቆስ ወልደ ቀንበር አይገባም። ቀድሞ አባቶቻችን ሐዋርያት ጎላም በጉባኤ ኒቅያ ከአይሁድ በዓል ጋራ አትገናኙ 21 ጨረቃ ጠብቁ ብለዋል ብሎ ተነሣባቸው። ምእመናን አይሁድ መንፈሳዊ ትምህርት የጉደላቸው እልክኞች ሰዎች ናቸውና ቀጥቅጠው ገደሉት። በዚህም እርሱ ሰማዕት ተብሎበታል። ዛሬም ፍሥሕን በቀዳም ስዑር ያደርጋሉ። እውነተኛ ፍሥሕ አይደለም። እውነተኛው ፍሥሕ ግን አስቀድሞ በሕማማት ረቡዕ ይሆናል። በምን ይታወቃል ቢሉ? ፍሥሕ የታዘዘበት 14ኛው ጨረቃ ነው። በቀዳም ስዑር 18 ጨረቃ ይሆናል። ስለዚህ ፍሥሕ ካለፈ በጎላ ሁለተኛ ፍሥሕ ማድረግ ይሆናል። እውነተኛ ሆኖ ቢሆን በነጋው ትንሣኤ ባልሆነም ነበር። ያለ እውቀት ያለ መማር የተደረገ ነገር ነው። እውነተኛውን ፍሥሕ ለማግኘት ከመጥቅፅ 4 ነሥቶ ባበቅቴ ላይ 4 መጨመር ያስፈልጋል። ስለምን ቢሉ? በአንቀጸ አበቅቴ በተናገርናቸው በኬክርስና በካልዲት ምክንያት የመጥቅፅ ብተት ወደ ታች 4 ቀን ወርደዋል። አበቅቴ 4 ቀን ስቧል። ይህንም ለማወቅ ከአቡሻህር ቃል ትምህርት በጥቂቱ መማር ያስፈልጋል። የፍሥሕም ኢየሱስ ከአለፉ ጎሙስ አይወጣም። ከተፅዕኖ ዓርብ አይወርድም። ይህም መለዋለጥ በሔኖክና በኩፋሌ ተነግሯል።

አበቅቴና ወንጌላዊ

ባለው አበቅቴ ላይ 14 ቢደመር ባራት፣ ባራት ዓመት የሚመጣ ወንጌላዊ አበቅቴ ይታወቃል። በማቴዎስ ላይ ቢጨመር የማቴዎስ፣ በማርቆስ ላይ ቢጨመር የማርቆስ፣ በሉቃስ ላይ ቢጨመር የሉቃስ፣ በዮሐንስ ላይ ቢጨመር የዮሐንስ ይታወቃል። ዳግመኛም ባለው አበቅቴ ላይ 16 ቢጨመር ባራት፣ ባራት ዓመት የሆነው፣ ያለፈው ወንጌላዊ አበቅቴ ይታወቃል።

በአልቦ አበቅቴ፣ በ11 አበቅቴ፣ በ22 አበቅቴ የተነሣ ወንጌላዊ በአንድ ንኡስ ቀመር አምስት፣ አምስት ጊዜ ይመላለሳል። በ3 አበቅቴ የተነሣ ወንጌላዊ ግን በአንድ ንኡስ ቀመር አራት ጊዜ ተመላልሶ በአምስተኛው አልቦን ይቀበላል።

በአልቦ አበቅቴ የተነሣ ወንጌላዊ በ2ኛው 14 አበቅቴ፣ በ3ኛው 28 አበቅቴ፣ በ4ኛው 12 አበቅቴ፣ በ5ኛው 26 አበቅቴ ይደርሳል። በ11 አበቅቴ የተነሣ ወንጌላዊ በ2ኛው 25 አበቅቴ፣ በ3ኛው 9 አበቅቴ፣ በ4ኛው 23 አበቅቴ፣ በ5ኛው 7 አበቅቴ ይደርሳል። በ22 አበቅቴ የተነሣ ወንጌላዊ በ2ኛው 6 አበቅቴ፣ በ3ኛው 20 አበቅቴ፣ በ4ኛው 4 አበቅቴ፣ በ5ኛው 18 አበቅቴ ይደርሳል። በ3 አበቅቴ አተነሣ ወንጌላዊ በ2ኛው 17 አበቅቴ፣ በ3ኛው 1 አበቅቴ፣ በ4ኛው 15 አበቅቴ፣ በ5ኛው 29 አበቅቴ ደርሶት አልቦን ይቀበላል።

አልቦና ወንጌላዊ

አልቦን የሚቀበል ወንጌላዊ በአራት አራተኛው ዓመት ነው። ከማቴዎስ የሐንስ፣ ከዮሐንስ ሉቃስ፣ ከሉቃስ ማርቆስ፣ ከማርቆስ ማቴዎስ ይቀበላል። ማቴዎስ ቀመሩን ማክሰኞ ገምሮ በሳኒታው ረቡዕ ይፈጽማል። ከርሱ የሚቀበል ወንጌላዊ በፊቱ ሠግር አለና ባራተኛው ቀን ዓርብ ቀመሩን ይቀበላል። የሐንስ ቀመሩን ዓርብ ገምሮ በሳኒታው ቅዳሜ ይፈጽማል። ሉቃስና ማርቆስ ርእሰ አንቀጽ በሆኑ ጊዜ ቀመራቸውን በ3ኛው ቀን ይፈጽማሉ ከርሳቸው የሚቀበል ወንጌላዊ በአራተኛው ቀን ይቀበላል።

የቀመር መዝሙርያው ማክሰኞ ነው። ማክሰኞ ማቴዎስ አንድ፣ እሑድ ማቴዎስ 5፣ ዓርብ ማቴዎስ 9፣ ረቡዕ ማቴዎስ 13፣ ሰኞ ማቴዎስ 17፣ ማክሰኞ ማርቆስ 18፣ ረቡዕ ሉቃስ 19፣ አንድ አልቦ ደረሰ። ጎሙስ ሠግር ነው።

ዓርብ ዮሐንስ አንድ፣ ረቡዕ ዮሐንስ 5፣ ሰኞ ዮሐንስ 9 ቅዳሜ ዮሐንስ 13፣ ኅሙስ ዮሐንስ 17፣ ዓርብ ማቴዎስ 18፣ ቅዳሜ ማርቆስ 19 2 አልቦ ደረሰ። እሁድ ሉቃስ አንድ፣ ዓርብ ሉቃስ 5፣ ረቡዕ ሉቃስ 9፣ ሰኞ ሉቃስ 13፣ ቅዳሜ ሉቃስ 17፣ እሁድ ሠግር ነው። ሰኞ ዮሐንስ 18፣ ማክሰኞ ማቴዎስ 19፣ 3 አልቦ ደረሰ።

ረቡዕ ማርቆስ አንድ፣ ሰኞ ማርቆስ 5፣ ቅዳሜ ማርቆስ 9፣ ኅሙስ ማርቆስ 13፣ ማክሰኞ ማርቆስ 17፣ ረቡዕ ሉቃስ 18፣ ኅሙስ ሠግር ነው። ዓርብ ዮሐንስ 19፣ 4 አልቦ ደረሰ።

አበቅቴና ጾመ ነነዌ

በአልቦ አበቅቴ ጊዜ መስከረም ኅሙስ ብቸ ዓርብ ቢያልቅ ያንጊዜ ጾመ ነነዌ የካቲት በባተ በ2 ቀን ይውላል፤ መስከረም ሮብ ብቸ ኅሙስ ቢያልቅ ያንጊዜ ጾመ ነነዌ የካቲት በባተ በ3 ቀን ይውላል። መስከረም ማክሰኞ ብቸ ሮብ ቢያልቅ ያንጊዜ ጾመ ነነዌ የካቲት በባተ በ4 ቀን ይውላል። መስከረም ሰኞ ብቸ ማክሰኞ ቢያልቅ ያንጊዜ ጾመ ነነዌ የካቲት በባተ በ5 ቀን ይውላል። መስከረም እሁድ ብቸ ሰኞ ቢያልቅ ያንጊዜ ጾመ ነነዌ የካቲት በባተ በ6 ቀን ይውላል። መስከረም ቅዳሜ ብቸ እሁድ ቢያልቅ ያንጊዜ ጾመ ነነዌ የካቲት በባተ በ7 ቀን ይውላል። መስከረም ዓርብ ብቸ ቅዳሜ ቢያልቅ ያንጊዜ ጾመ ነነዌ የካቲት በባተ በ8 ቀን ይውላል።

የበዓላትና አጽዋማት አወጣጥ ምሳሌ በዓመተ ዓለም

የባሕረ ሐሳብ መግቢያ በር፣ መክፈቻ ቁልፍም የመስከረም መባቻ ነው። ስለዚህ በፀሐይም ሆነ በጨረቃ አቋጣጠር መንገድ የያንዳንዱ ዓመት የመስከረም መባቻ ዕለት የሚታወቀው የአበቅቴ ፀሐይንና የአበቅቴ ወርህን አወጣጥ ሥርዓት ለይቶ በማወቅ ነው። ምክንያቱም የፀሐይና የጨረቃ ብርሃን የዘመናት መስፈርያ ነው።

በ2001 ዓመተ ሥጋዌ አበቅቴ ፀሐይ 2፣ አበቅቴ ወርህ 4 ነው። አበቅቴ ፀሐይ የመስከረም አንድ ሠርቀ መዓልት፣ አበቅቴ ወርህ የመስከረም አንድ ሠርቀ ሌሊት ስንት እንደሆነ ተለይቶ የሚታወቅበት ስሌት ነው። መዓልቱ ለብቻ ሌሊቱ ለብቻ የሚቋጠረውም ቅዱሳት መጻሕፍትን መሠረት በማድረግ ነው። ምክንያቱም ሙሴ በሲና ተራራ ላይ፣ ጌታችን በምድረ በዳ አርባ መዓልትና አርባ ሌሊት እንደ ቄዩ ተጽፏልና ነው (ዘፀ. 24፥17፣ ማቴ. 4፥2)።

የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያንም ሌሊቱን ለብቻ፣ መዓልቱን ለብቻ መድባ የመዓልቱን መባቻ ሠርቀ መዓልት፣ የሌሊቱን መባቻ ሠርቀ ሌሊት ብላ እየቋጠረች በየቀኑ የአሥርቀቱን ሥርዓት የምታደርሰው ጌታችንንና ሙሴን ፀብነት በማድረግ ነው።

ስለዚህ ሦስተኛው ሺሕ በባተበት በ2001 ዓመተ ሥጋዌ የተገኘው አበቅቴ ፀሐይ 2 ስለሆነ የመስከረም መባቻ ኅሙስ፣ ሠርቀ መዓልቱ 1 ነው። እንዲሁም የወጣው አበቅቴ ወርህ 4 ስለሆነ የጨረቃ መስከረም መባቻ ጳጉሜን 2 ቀን ሆኖ ከዚያ ዝምሮ ሲቋጠር የመስከረም አንድ ሠርቀ ሌሊት 6 ይሆናል።

እሊህ አበቅቴ ፀሐይና አበቅቴ ወርህ የተባሉ የሐሳብ ዘመን አርእስት፣ እግዚአብሔር ጠቢባን ለሆኑ አገልጋዮቹ ካህናት የገለጸላቸው መቅደመ ሐሳብ ናቸው። ካህናቱ በእነርሱ እየተመሩ ለሰው ልጆች መድኃኒትና ሕይወት የሚሆነ የታወቁ በዓላት በየዓመቱ የሚውሉባቸውን ዕለታት ያውቁና ያስተውሉም ዘንድ ነው። መቅደመ ሐሳብ ዘክሪያው ለሙ እግዚአብሔር ለካህናቱሁ

ጠቢባን ከመ ያእምሩ ወይሉብዉ ንበ ይውዕሉ በዓላት እሙራት ዘበዕለታቲሆሙ ኮነ መድኅኒት ወሕይወት ለሰብእ እንዲል። (መርሐ ዕዉር)

በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ሐሳብ ዘመን እነዚህ የቍጥር አርእስት የሚታወቁባቸው ሁለት መንገዶች አሉ።

1ኛ. ዘመኑ ዓለም ከተፈጠረ ዠምሮ የተቈጠረ እንደሆነ ሁለቱም ከ7501 ዓመተ ዓለም ይገኛሉ። ስሌቱም እንዲህ ነው። 7501 ዓመተ ዓለም በባህይና በንኡስ ቀመር ሲቀመር 14 ወንበር ይገኛል። ከዚህ 4 አበቅቴ ወርጎ፣ 26 መጥቅዕ ይወጣል። ዳግመኛም ከ7501 ዓ.ዓ. የሚገኝ የዕለተ ምርያና የዕለተ ሠግር ድምር በሱባዔ ሲቀመር 2 አበቅቴ ፀሐይ ስለተረፈ በዚህ የመስከረም መባቻ ኅሙስ መሆኑ ይታወቃል።

2ኛ. ዘመኑ ከክርስቶስ ልደት ዠምሮ ሲቈጠር ግን፡-

ሀ. በፀሐይ 2001 ዓመት ይሆናል። ይህ ዓመተ ሥጋዌ ዘመነ መሢሕ ይባላል። ከዚህ አበቅቴ ፀሐይ ይገኛል። አበቅቴ ፀሐይ ማለት ተረፈ ፀሐይ፣ ጥንተዮን ማለት ነው። ስሌቱም እንዲህ ነው። 2001 ዓመት በ28 ዐውደ ፀሐይ ሲቀመር 71 ዐውደ ፀሐይ ሆኖ 13 ዓመት ይተርፋል። ከ13 ዓመት ዕለተ ምርያ 13 ቀን፣ ዕለተ ሠግር 3 ቀን ድምር 16 ቀን ይገኛል። ይህ በሱባዔ ሲቀመር 2 አበቅቴ ፀሐይ ይተርፋል። በዚህ የመስከረም መባቻ ኅሙስ መሆኑ ይታወቃል።

ለ. በፀሐይና በጨረቃ ጥምር አቈጣጠር 2009 ዓመት ይሆናል። ይህ ዓመተ ምሕረት ዘመነ ሐዲስ ይባላል። ከዚህ አበቅቴ ወርጎ ይወጣል። አበቅቴ ወርጎ ማለት ተረፈ ጨረቃ ማለት ነው። ስሌቱም እንዲህ ነው። 2009 ዓመት በ19 ንኡስ ቀመር ሲቀመር 105 ንኡስ ቀመር ሆኖ 14 ወንበር ይተርፋል። ከ14 ወንበር 4 አበቅቴ ወርጎ፣ 26 መጥቅዕ ይገኛል።

1. ከ7501 ዓመተ ዓለምና ከ2009 ዓመተ ምሕረት የተገኘው ወንበር፣ አበቅቴ ወርጎና መጥቅዕ፣

2. ከ7501 ዓመተ ዓለምና ከ2001 ዓመተ ሥጋዌ የተገኘው አበቅቴ ፀሐይ አንድ ዓይነት ስለሆነ በኢትዮጵያና በአውሮፓ ሐሳብ ዘመን መካከል ልዩነት የሌለ መሆኑን ይህ ስሌት ያስረዳል።

የአውሮፓ ሐሳብ ዘመን ግን ከክርስቶስ ልደት ብቻ ዠምሮ ዘመኑን የሚቈጥር ስለሆነ አበቅቴ ወርጎ የሚገኝበትን 2009 ዓመተ ወርጎን ቁጥሮ ያስረዳል እንጂ አበቅቴ ፀሐይ የሚገኝበትን 2001 ዓመተ ፀሐይን ቁጥሮ አያስረዳም። ስለዚህ የቀመሩን መንገድ ባለመገንዘብ በልማድ በኢትዮጵያና በአውሮፓ የዘመን አቈጣጠር መካከል የ8 ዓመት ልዩነት አለ ተብሎ ይነገራል እንጂ እንኳን የ8 ዓመት የአንድ ዓመት ያህል ልዩነት እንደሌለ ሥርዓተ ቀመሩ ያስረዳል።

የ8ቱ ዓመት ልዩነት ግን በፀሐይና በጨረቃ የዘመን አቈጣጠር መካከል ያለ ልዩነት ነው እንጂ በኢትዮጵያና በአውሮፓ ሐሳብ ዘመን መካከል እንዳይደለ የባሕረ ሐሳብ መምህራንና መጻሕፍቻቸው ይመሰክራሉ። (አቡሻህር አንቀጽ 26።)

ዓመተ ምሕረት

ዳግመኛም በዓመተ ምሕረት ብቻ አጽዋማትና በዓላት የሚውሉበት ቀን ማወቅ ይቻላል። «ወለእመ ፈቀድከ ታእምሮ አበቅቴ ወርጎ እምዓመተ ሥጋዌ ትዌስከ ለዕሌሁ ተሰዓተ ዓመተ ዘልፈ. ዘይተርፍ እምዓመተ ፍዳ ወእምዝ ትገድፍ አሐደ ዘልፈ። ወዘተርፈ ትቁምር በዐሠርቱ ወተሰዓቱ ዓመት ዘውእቱ ንኡስ ቀመር» አበቅቴ ወርጎን ከዓመተ ሥጋዌ ለማግኘት ከፈለግህ ከዓመተ ፍዳ የተረፈውን 9 ዓመት በዓመተ ሥጋዌ ላይ ሁልጊዜ ትደምራለህ። ከዚህ በኋላ ከድምሩ አንዱን ዓመት ለዘመን ቀንሰህ የተረፈውን በ19 ንኡስ ቀመር ትቀምረዋለህ ይላል (አቡሻ.አን. 26)። ያውም እንዲህ ነው፡- 5500 ዓመት በ19 ሲቀመር 289 ንኡስ ቀመር ሆኖ 9 ዓመት ይተርፋል። ከዚህ 9 ዓመት አንዱን ለዘመን ቀንሶ 8ቱ ዓመት በዓመተ ሥጋዌ ላይ ሁልጊዜ ይደመራል የተባለው ይህ ነው።

ከክርስቶስ ልደት ዠምሮ እስከ ዛሬ ድረስ ያለ ዘመን ሲቈጠር በፀሐይ 2001 ዓመት ነው። ይህ ዓመተ ሥጋዌ ዘመነ መሢሕ ይባላል። ከዚህ አበቅቴ ፀሐይ ይገኛል። አበቅቴ ፀሐይ ማለት

ጥንተ-ጥን ማለት ነው። በፀሐይና በጨረቃ ጥምር አቁጣጠርም (2001+8)=2009 ዓመት ይሆናል። ይህም ዓመተ ምሕረት ዘመነ ሐዲስ ይባላል። ከዚህ አበቅቴ ወርጎ ይገኛል። 2009 ዓመተ ምሕረት በ19 ንኡስ ቀመር ሲቀመር (2009+19)=105 ንኡስ ቀመር ሆኖ 14 ዓመተ አበቅቴ ይተርፋል። ይህ የ2001 ዓመተ ሥጋዊ ወንበር ነው።

የዘመኑን አበቅቴ ለማግኘት 14 ወንበር በ11 ጥንተ አበቅቴ ተባዝቶ (14x11) ለ30 ዐውደ ወርጎ ሲከፈል 5 ወር ሆኖ 4 ቀን ይተርፋል። ይህ የ2001 ዓመተ ሥጋዊ አበቅቴ ነው።

ዳግመኛም የዘመኑን መጥቅፅ ለማግኘት 14 ወንበር በ19 ጥንተ መጥቅፅ ተባዝቶ (14x19) ለ30 ዐውደ ወርጎ ሲከፈል 8 ወር ሆኖ 26 ቀን ይተርፋል። ይህ የ2001 ዓመተ ሥጋዊ መጥቅፅ ነው።

በ2001 ዓመተ ሥጋዊ የመስከረም መባቻ ኅሙስ፣ ወንጌላዊው ማቴዎስ፣ አበቅቴ 4፣ መጥቅፅ 26 መሆኑ ታውቋል። ስለዚህ በዓለ መጥቅፅ መስከረም በባተ በ26ኛው ቀን ሰኞ ይውላል። የሰኞ ተውሳክ 6 በ26 መጥቅፅ ላይ ሲደመር 32 ይሆናል። 32 ለ30 ሲከፈል 1 ወር ሆኖ 2 ይተርፋል። ይህ የ2001 ዓመተ ሥጋዊ መባቻ ሐመር ነው። የካቲት እሑድ ይብታል። የካቲት በባተ በ2ኛው ቀን ሰኞ ጾመ ነገዌ ይገባል። ሌሎቹ አጽዋማትና በዓላትም እስከ ጾመ ድንገት ድረስ በዚህ መንገድ ይታወቃሉ።

አንባቢ ሆይ! ከ7501 ዓመተ ዓለምና ከ2009 ዓመተ ምሕረት የተገኘው ውጤት፡-

- 1ኛ ወንበር 14
- 2ኛ አበቅቴ 4
- 3ኛ መጥቅፅ 26
- 4ኛ መባቻ ሐመር 2 ነው።

ከሁለቱም የተገኘው ውጤት አንድ መሆኑ በዚህ ስሌት ስለተረጋገጠ በኢትዮጵያና በአውሮፓ ዘመን አቁጣጠር መካከል ፈጽሞ ልዩነት እንደሌለ ልንገነዘብ ይገባል። 8ቱ ዓመት ግን የፀሐይና የጨረቃ አቁጣጠር ልዩነት ነው እንጂ የኢትዮጵያና የአውሮፓ አቁጣጠር ልዩነት እንዳይደለ ሥርዓተ ቀመሩ ያስረዳል።

ትንሣኤን በአበቅቴ (የአበቅቴ ወርጎ አዋጅ)

አበቅቴ ወርጎ ማለት ተረፈ ጨረቃ ወይም በቁመ አበቅቴ ማለት ነው። በአበቅቴ ወርጎ አጽዋማትና በዓላት የሚውሉበት ቀን ማወቅ ይቻላል። አዋጁም እንዲህ ነው፡- አበቅቴና ፍጥሕ ሲደመሩ ውጤታቸው ቢበላ 40፣ ቢያንስ 10 ይሆናል። በዘመኑ የተገኘው አበቅቴ ከ10 በላይ ከሆነ ከ40፣ ከ10 በታች ከሆነ ከ10 ተቀንሶ የሚገኘው ውጤት ከ1 እስከ 23 ቢሆን በሚያዝያ፣ ከ25 እስከ 30 ቢሆን በመጋቢት በዓለ ፍጥሕ ይውላል። ከፍጥሕ ቀጥሎ ባለው እሑድም ሁልጊዜ ትንሣኤ ይውላል። ሌሎቹ አጽዋማትና በዓላትም የላዕላይ ቀመራቸው ቀን ከትንሣኤ ቀን ጋራ ተደምሮ በሚገኘው ውጤት የሚውሉበት ቀን ይታወቃል። ያውም እንዲህ ነው፡-

የአጽዋማትና በዓላት የላዕላይ ቀመራቸው ቀን

ተቁ	ጾም/በዓል	ላዕላይ ቀመር
1	ጾመ ነገዌ	የካቲት 21
2	ዐቢይ ጾም	መጋቢት 5
3	ደብረ ዘይት	ሚያዝያ 2
4	ሆሣዕና	ሚያዝያ 23
5	ስቅለት	ሚያዝያ 28
6	ትንሣኤ	ሚያዝያ 30
7	ረክበ ካህናት	ግንቦት 24
8	ዕርገት	ሠኔ 9
9	ጳራትሊሆስ	ሠኔ 19
10	ጾመ ሐዋርያት	ሠኔ 20
11	ጾመ ድንገት	ሠኔ 22

በ2001 ዓመተ ሥጋዊ የተገኘው አበቅቴ 4 ነው። ይህ በአዋጁ መሠረት ከ10 ሲቀንስ 6 ይተርፋል። ሚያዝያ ኅሙስ ይብታል። ሚያዝያ በባተ በ6ኛው ቀን ማክሰኞ በዓለ ፍጥሕ፣ በ11ኛው ቀን እሑድ ትንሣኤ ይውላል።

በላዕላይ ቀመር ጊዜ ጾመ ነገዌ የሚውልበት ቀን የካቲት 21 ነው። ይህ በአዋጁ መሠረት ትንሣኤ ከዋለበት ከሚያዝያ 11 ቀን ጋር ሲደመር 32 ቀን ይሆናል። ይህ በዐውደ ወርጎ ሲቀመር 1 ወር ሆኖ 2 ይተርፋል። የካቲት እኩድ ይብታል። የካቲት በባተ በ2ኛው ቀን ሰኞ ጾመ ነገዌ ይገባል።

በላዕላይ ቀመር ጊዜ ዐቢይ ጾመ መጋቢት 5 ቀን ይውላል። ይህ ከሚያዝያ 11 ቀን ጋር ሲደመር 16 ይሆናል። የካቲት በባተ በ16ኛው ቀን ሰኞ በአተ ጾም ይሆናል።

በላዕላይ ቀመር ጊዜ ደብረ ዘይት ሚያዝያ 2 ቀን ይውላል። ይህ ከሚያዝያ 11 ቀን ጋር ሲደመር 13 ይሆናል። መጋቢት ማክሰኞ ይብታል። መጋቢት በባተ በ13ኛው ቀን እኩድ ደብረ ዘይት ይውላል።

በላዕላይ ቀመር ጊዜ ሆሣዕና ሚያዝያ 23 ቀን ይውላል። ይህ ከሚያዝያ 11 ቀን ጋር ሲደመር 34 ይሆናል። 34 በዐውደ ወርጎ ሲቀመር 1 ወር ሆኖ 4 ይተርፋል። ሚያዝያ ጎሙስ ይብታል። ጎሙስ በባተ በ4ኛው ቀን እኩድ ሆሣዕና ይውላል።

በላዕላይ ቀመር ጊዜ ስቅለት የሚውልበት ቀን ሚያዝያ 28 ቀን ነው። ይህ ከሚያዝያ 11 ቀን ሲደመር 39 ይሆናል። 39 በዐውደ ወርጎ ሲቀመር 1 ወር ሆኖ 9 ይተርፋል። ሚያዝያ በባተ በ9ኛው ቀን ዓርብ ስቅለት ይውላል።

በላዕላይ ቀመር ጊዜ ትንሣኤ የሚውልበት ቀን ሚያዝያ 30 ቀን ነው። ይህ በሚያዝያ 11 ላይ ሲደመር 41 ይሆናል። 41 በዐውደ ወርጎ ሲቀመር 1 ወር ሆኖ 11 ይተርፋል። ሚያዝያ በባተ በ11ኛው ቀን ትንሣኤ ይውላል።

በላዕላይ ቀመር ጊዜ ረክበ ካህናት የሚውልበት ቀን ረቡዕ ግንቦት 24 ቀን ነው። ይህ በሚያዝያ 11 ላይ ሲደመር 35 ይሆናል። 35 በዐውደ ወርጎ ሲቀመር 1 ወር ሆኖ 5 ቀን ይተርፋል። ግንቦት ቅዳሜ ይብታል። ግንቦት በባተ በ5ኛው ቀን ረቡዕ ረክበ ካህናት ይውላል።

በላዕላይ ቀመር ጊዜ ዕርገት የሚውልበት ቀን ጎሙስ ሠኔ 9 ቀን ነው። ይህ በሚያዝያ 11 ላይ ሲደመር 20 ይሆናል። ግንቦት በባተ በ20ኛው ቀን ጎሙስ ዕርገት ይውላል።

በላዕላይ ቀመር ጊዜ ጳራቅሊጦስ የሚውልበት ቀን እኩድ ሠኔ 19 ቀን ነው። ይህ በሚያዝያ 11 ላይ ሲደመር 30 ይሆናል። ግንቦት በባተ በ30ኛው ቀን እኩድ ጳራቅሊጦስ ይውላል።

በላዕላይ ቀመር ጊዜ ጾመ ሐዋርያት የሚውልበት ቀን ሰኞ ሠኔ 20 ቀን ነው። ይህ በሚያዝያ 11 ላይ ሲደመር 31 ይሆናል። 31 በዐውደ ወርጎ ሲቀመር 1 ወር ሆኖ 1 ቀን ይተርፋል። ሠኔ ሰኞ ይብታል። ሠኔ በባተ በ1ኛው ቀን ጾመ ሐዋርያት ይገባል።

በላዕላይ ቀመር ጊዜ ጾመ ድጎነት የሚውልበት ቀን ረቡዕ ሠኔ 22 ቀን ነው። ይህ በሚያዝያ 11 ላይ ሲደመር 33 ይሆናል። 33 በዐውደ ወርጎ ሲቀመር 1 ወር ሆኖ 3 ቀን ይተርፋል። ሠኔ በባተ በ3ኛው ቀን ረቡዕ ጾመ ድጎነት ይገባል።

ከ7501 ዓመተ ዓለም በተገኘው መባጃ ሐመርና ከ2009 ዓመተ ምሕረት በተገኘው አበቅቲ ወርጎ የታወቁት አጽዋማትና በዓላት በ2001 ዓመተ ሥጋዌ ሁሉም በሠርቀ ሌሊትና በሠርቀ መዓልት የዋለባቸው ዕለታት ከላይ እንደተገለጸው ተመሳሳዮች ናቸው። ይኸውም በኢትዮጵያና በአውሮፓ የዘመን አቁጣጠር መካከል ምንም ልዩነት እንደሌለ በድጋሚ ያረጋግጣል።

በ2001 ዓመተ ሥጋዌ የመስከረም መባጃ ጎሙስ፣ ወንጌላዊው ማቴዎስ፣ አበቅቲ 4፣ መጥቅዕ 26 መሆኑ ታውቋል። ስለዚህ በዓለ መጥቅዕ መስከረም በባተ በ26ኛው ቀን ሰኞ ይውላል። የሰኞ ተውሳክ 6 በ26 መጥቅዕ ላይ ሲደመር 32 ይሆናል። ይህ በ30 ሲቀመር 1 ወር ሆኖ 2 ይተርፋል። ይህ የ2001 ዓ.ም. መባጃ ሐመር ነው።

የካቲት እኩድ ይብታል። የካቲት በባተ በ2ኛው ቀን ሰኞ ጾመ ነገዌ ይገባል። የበአተ ጾም ተውሳክ 14 በ2 መባጃ ሐመር ላይ ሲደመር 16 ይሆናል። የካቲት በባተ በ16ኛው ቀን ሰኞ በአተ ጾም ይገባል። የደብረ ዘይት ተውሳክ 11 በ2 መባጃ ሐመር ላይ ሲደመር 14 ይሆናል። መጋቢት ማክሰኞ ይብታል። መጋቢት በባተ በ13ኛው ቀን እኩድ ደብረ ዘይት ይውላል። የሆሣዕና ተውሳክ 2 በ2 መባጃ

ሐመር ላይ ሲደመር 4 ይሆናል። ሚያዝያ ሐሙስ ይብታል። ሚያዝያ በባተ በ4ኛው ቀን እሑድ ሆሣዕና ይውላል። የስቅለት ተውሳክ 7 በ2 መባጃ ሐመር ላይ ሲደመር 9 ይሆናል። ሚያዝያ በባተ በ9ኛው ቀን ዓርብ ስቅለት ይውላል።

የትንሣኤ ተውሳክ 9 በ2 መባጃ ሐመር ላይ ሲደመር 11 ይሆናል። ሚያዝያ በባተ በ11ኛው ቀን ትንሣኤ ይውላል። የረክብ ተውሳክ 3 በ2 መባጃ ሐመር ላይ ሲደመር 5 ይሆናል። ግንቦት ቅዳሜ ይብታል። ግንቦት በባተ በ5ኛው ቀን ረቡዕ ረክብ ካህናት ይውላል። የዕርገት ተውሳክ 18 በ2 መባጃ ሐመር ላይ ሲደመር 20 ይሆናል። ግንቦት በባተ በ20ኛው ቀን ጎሙስ ዕርገት ይውላል። የጳራቅሊጦስ ተውሳክ 28 በ2 መባጃ ሐመር ላይ ሲደመር 30 ይሆናል። ግንቦት በባተ በ30ኛው ቀን እሑድ ጳራቅሊጦስ ይውላል። የጾመ ሐዋርያት ተውሳክ 29 በ2 መባጃ ሐመር ላይ ሲደመር 31 ይሆናል። 31 በ30 ሲቀመር 1 ወር ሆኖ 1 ይቀርፋል። ሠኔ በባተ በ11ኛው ቀን ሰኞ ጾመ ሐዋርያት ይገባል። የጾመ ድኅነት ተውሳክ 1 በ2 መባጃ ሐመር ላይ ሲደመር 3 ይሆናል። ሠኔ በባተ በ3ኛው ቀን ረቡዕ ጾመ ድኅነት ይገባል።

የ2001 ዓመት አጽዋማትና በዓላት

ከዓመተ ዓለም በተገኘው መጥቅፅ ጾመ ነነዌን መሠረት በማድረግ፣ ከዓመተ ምሕረት በተገኘው አበቅቴ ወርሳ፣ ትንሣኤን መሠረት በማድረግ አጽዋማትና በዓላት የሚውሉበት ቀንና ወር በሁለቱም መንገድ ከዚህ በላይ በዝርዝር ተጽፏል። አሁን ደግሞ የአሥርቆትን ሥርዓት ለማሳየት አጽዋማትና በዓላት የሚውሉበትን ወርና ቀን ከዚህ በታች ባጭሩ እንጽፋለን።

በ2001 ዓመተ ሥጋዊ የተገኘው መባጃ ሐመር 2 ነው። ስለዚህ ጾመ ነነዌ የካቲት በባተ በ2ኛው ቀን ሰኞ ይገባል። ዐቢይ ጾም ሰኞ የካቲት 16 ቀን ይገባል። ደብረ ዘይት እሑድ መጋቢት 13 ቀን ይውላል። ሆሣዕና እሑድ ሚያዝያ 4 ቀን ይውላል። ስቅለት ዓርብ ሚያዝያ 9 ቀን ይውላል። ትንሣኤ እሑድ ሚያዝያ 11 ቀን ይውላል። ረክብ ካህናት ረቡዕ ግንቦት 5 ቀን ይውላል። ዕርገት ጎሙስ ግንቦት 20 ቀን ይውላል። ጳራቅሊጦስ እሑድ ግንቦት 30 ቀን ይውላል።

ጾመ ሐዋርያት ሰኞ ሠኔ 1 ቀን ይገባል። ጾመ ድኅነት ረቡዕ ሠኔ 3 ቀን ይገባል።

አሥርቆት

አሥርቆት ማለት ከአንድ ዕለት የሚገኙትን ሌሊትና መዓልትን እያፈራረቀ ለሚመግብን ለእግዚአብሔር የሌሊቱን ብተት፣ የመዓልቱን ብተት ስንት እንደሆነ ለይተን አውቀን እርሱን የምናመሰግንበት ሥርዓት ነው። ያውም እንዲህ ነው፡-

ነአኩቶ ለገባሬ ሠናያት ላዕሌን እግዚአብሔር መሐሪ አቡሁ ለእግዚአን ወአምላክነ ወመድኅኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ፡ እስመ ሠወረነ ወረድአነ ዐቀባነ ወአቅረባነ ወተወክፈነ ገቢሁ ወተማኅፀነነ፣ ወአጽንዐነ ወአብጽአነ እስከ ዛቲ ሰዓት ንስአሎ እንክ ከመ ይዕቀባነ በዛቲ ዕለት ቅድስት ኩሎ መዋዕለ ሕይወትነ ወበኩሎ ሰላም አጋዜ ኩሎ እግዚአብሔር አምላክነ (ጸልዩ።)

እግዚእ እግዚእ እግዚአብሔር አጋዜ ኩሎ አቡሁ ለእግዚአን ወአምላክነ ወመድኅኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ነአኩተክ ለዕለ ኩሎ ግብር፣ ወውስተ ኩሎ ግብር፣ በእንተ ኩሎ ግብር እስመ ሠወርክነ ወረዳእክነ፣ ዐቀብክነ ወአቅርብክነ ወተወክፍክነ ገቢክ፣ ወተማኅፀንክነ ወአጽናዕክነ፣ ወአብጽአክነ እስከ ዛቲ ሰዓት።

ጎሠ ወአስተብቀው ከመ ይምሐረነ እግዚአብሔር ወይሃህል ላዕሌነ፣ ወይትወክፍ ጸሎተ ወስእለተ እምነ ቅዱሳኒሁ በእንቲአን፣ በዘይሄኒ ኩሎ ጊዜ ይረስየነ ድልዋነ ከመ ንንሣኤ እምሱታፊ ምሥጢር በሩክ ወይሥረይ ለነ ኃጣውኢነ ኪርያላይሶን።

በእንተ ዝንቱ ንስእለክ ወነጎሥሥ እምነ ጊሩትክ ኦ መፍቀሬ ሰብእ ሀበነ ከመ ንፊጽም ዛተ ዕለተ ቅድስተ ኩሎ መዋዕለ ሕይወትነ ወበኩሎ ሰላም ምስለ ፈረሆትክ ኩሎ ቅንዓተ ወኩሎ መከራ ወኩሎ ግብረ ሰይጣን፣ ወምክረ ሰብእ እኩያን፣ ወትንሣኤ ፀር ዘንቡዕ ወዘገሀድ አርጎቅ እግዚእ እምነ ወእምነ ኩሎ ሕዝብክ ወእምዝንቱ መካነ ቅዱስ ዘዚአክ ወላዕለ እለ ሀለው በምሥዋዕ ኩሎ ሠናያተ ዘይሄኒ ወዘይጌይስ አዝዝ ለነ እስመ አንተ ዘወሀበክነ ሥልጣነ ከመ ንኪድ ከይሴ ወአቃርብተ ወዲበ ኩሎ ኃይለ ጸላኢ። ኢታብክነ ወስተ መንሱት አላ አድጎነ ወባልሐነ እምኩሎ እኩይ በጸጋ ወሃህል ዘለፍቅረ ሰብእ፣ ዘበወልድክ ዋሕድ እግዚአን

ወአምላክነ ወመድኅኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘቦቱ ለከ ስብሐት ወክብር ወእዘዝ ይደሉ ምስሌሁ ወምስለ መንፈስ ቅዱስ ማሕየዊ ዘዕሩይ ምስሌክ ይእዜኒ ወዘልፈኒ ወለዓለም ዓለም አሜን።

ሃሌ ሉያ ዮም በዘንዘከር ሐሳባት ሕጉ እምትእዛዛቲሁ ለእግዚእን ወአምላክነ ወመድኅኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ፣ ወሐሳባት አዝማነ ዓለም ወዓመታት ወሠርቀ አውራኅ ዘሌሊት ወዘመዓልት እንዘ ሀሎን በዘመነ ቅዱስ ማቴዎስ ወንጌላዊ ቡሩክ ያብጽሐነ እስከ ዘመነ ቅዱስ ማርቆስ ዜናዊ አሜን።

በሠርቀ ፀሐይ ጀወጃጀወጃ ዓመተ፣ በሠርቀ ወርኅ ጀወጃጀወጃ ዓመተ ጁ አውራኃ፣ ወጁተ ዕለተ ኮነ ዓመተ ዓለም መዋዕለ ዓለም ወእምኔሁ።

- በሠርቀ ፀሐይ ጀወጃጀ ዓመተ፣ በሠርቀ ወርኅ ጀወጃጀወጃ ዓመተ ፲ አውራኃ ወጁ ዕለተ ኮነ ዓመተ ፍዳ ዓመተ ኩነኔ ዘመነ ብሉይ
- በሠርቀ ፀሐይ ጃጀወጃ ዓመተ፣ በሠርቀ ወርኅ ጃጀወጃ ዓመተ አውራኃ ጃወጃ ዕለተ ኮነ ዓመተ ሥጋዊ ዘመነ መሢሕ
- በሠርቀ ዕምረተ ፀሐይ ወወርኅ ጃጀወጃ ዓመተ ኮነ ዓመተ ምሕረት ዘመነ ሐዲስ።

ዮም በታተ ዕለት በፀሐይ ሠረቀ ለነ ወርኃ መስከረም ቡሩክ ያብጽሐነ እስከ ወርኃ ጥቅምት ሰላመ እግዚአብሔር አሜን።

- ሰዱሱ ሠርቀ ሌሊት፣
- ዐሠሩ ሠርቀ ወርኅ፣
- አሚሩ ሠርቀ መዓልት፣
- ኅሙሱ ጥንተ ዕለት (ሐሳብ ሰማይ ወምድር)፣
- ሠሉሱ ጥንተ ቀመር
- ሰነዩ ጥንተዮን (ሐሳብ ፀሐይ)

ኮነ በዛቲ ዕለት እንዘ አበቅቲ ወርኅ አርባዕቱ፣ ወአበቅቲ ፀሐይ ክልኤቱ ለሕልመልሜሌክ በዘመነ ዕብራቱ ወእንዘ ሀሎ ፀሐይ በአሐዱ መዓርግ እመዓርጋት ዐቢያን በማገፈገገ ሚዛን በራብዕ ጥገት ወለእግዚአብሔር አኩቴት አሜን።

ወንላይኩ መዋዕለ ትካት ተዘክርኩ ዓመተ ዓለም ወአንብብኩ። ሌሊተ ተዛዋዕኩ ምስለ ልብዩ ወአንቃሕክዎ ለነፍሱዮ። ቡኑ ለዓለም ይገጽፍ እግዚአብሔር። ወኢይደግምኑ እንከ ተሣህሎ ወቡኑ ለግሙራ ይመትር ምሕረቶ ለትውልድ ትውልድ። ወይረስዕኑ እግዚአብሔር ተሣህሎ። ወይደፍንኑ ምሕረቶ በመዓቱ። ወእቤ እምይእዜ ወጠንኩ። ከመ ዘያስተብረ የማኖ ልዑል። ወተዘክርኩ ግብር ለእግዚአብሔር። እስመ እዜክር ዘትካት ምሕረተከ። (መዝ.76) ወትባርክ አክሲሰ ዓመተ ምሕረተከ። ይጸርኩ እንዘ ይሴብሐ። (መዝ. 64) ስብሐት ለአብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ለዓለም ወለዓለመ ዓለም። ዝ ጸሎት ወዘዕጣን ይዕርግ በእንተ ስመ እግዚአብሔር አብ መስተሣህል ወመሐረ በቃሉ ወበመንፈሱ ኩሎ ዓለመ ሣራረ፣ ወበእንተ ስመ እግዚአብሔር ወልድ ቃለ አብ ነባቢ፣ ወቃለ መንፈስ ቅዱስ ተናጋሪ ኩሎ ፍጥረተ በክሐቲ ምክር ገባሪ። ወበእንተ ስመ እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ መንፈስ አብ ወወልድ ኅጢአተነ ዘይሰረ ኅቡዓ ወክሡተ በአሐቲ ሥምረተ ፈጣሪ። እንዘ ናስምክ በዝ ጉንደ ሃይማኖት አስካለ በረከት ዘይፈራ። ወበእንተ ስማ ለእግዚእትነ ቅድስት ድንግል ማርያም ወላዲተ አምላክ እመ መሐሪ አሜን።

ስብሐት ለአብ፣ ስብሐት ለወልድ፣ ስብሐት ለመንፈስ ቅዱስ (ሦስት ጊዜ) ስብሐት ለእግዚእትነ ድንግል ማርያም ወላዲተ አምላክ ስብሐት ለመስቀለ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ። ክርስቶስ በምሕረቱ ይዘከረነ፣ እመ ዳግም ምጽአቱ ኢየሱስተንፍረነ፣ ለስብሐተ ስሙ ያንቅሐነ ወበአምልኮቱ ያድንዓነ። እግዚእትነ ማርያም አዕርጊ ጸሎተን፣ ወአስተሰርዩ ኩሎ ኃጢአተነ፣ ቅድ መንበሩ ለእግዚእነ። ለዘሐብልዐነ ዘንተ ኅብስተ ወለዘአ ስተየነ ዘንተ ጽዋዓ፣ ወለዘሠርዐ ለነ ሲሳየነ ወአራዘነ ወለዘተ ዐገሠ ለነ ኩሎ ኃጢአተነ፣ ወለዘወሀበነ ሥጋሁ ቅዱስ ወደሞ ክቡረ ወለዘአብ ጽሐነ እስከ ዛቲ ሰዓት።

ነሀብ ሎቱ ስብሐተ ወአኩቴተ ለእግዚአብሔር ልዑል ወለወላዲቱ ድንግል ወለመስቀሉ ክቡር። ይትአኩት ወይሳባሕ ስሙ ለእግዚአብሔር አምላክነ ወጎረ በኩሉ ጊዜ ወበኩሉ ሰዓት፣ የሚለው የምስጋና ጸሎት ሲፈጸም፣ ታላቁ ካህን ጸሎተ ቡራኬን አድርሰው አቡነ ዘበሰማያት እንዲጸለይ ያዛሉ። ቀጥሎም የብፁ ለእግዚአብሔር በኩሎ ምድር፣ የሚለው መዝሙር 99 ከተነበበ

በኋላ፣ የነበረው ወንጌላዊ ዘመን አለፈ፤ የሚመጣው ወንጌላዊ ዘመን ተተካ ተብሎ ሲታወጅ፣ የብቡ ለእግዚአብሔር ተብሎ እንደተነገረው ሁሉም ሕዝብ ከዚህ ላይረሰን ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን ብሎ እልል፣ አልል ይላል። እግዚአብሔርንም ያመሰግናል።

የአሥርቆት ሥርዓት በአማርኛ

አሥርቆት ማለት የሌሊቱን መባቻ በጨረቃ የመጻፍቱን መባቻ በፀሐይ ቁጥሮ ለይቶ መናገር ነው። የአሥርቆቱ ሥርዓት በልሳነ ግእዝ ተጽፏል። አሁን ደግሞ ከግእዝ ወደ አማርኛ ተርጉመን የ2003 ዓ.ም. ምሳሌ አድርገን ከዚህ በታች እናሳያለን።

የምስጋና ጸሎት

በጎ ነገር ያደረገልንን ቸር ይቅር ባይ የሚሆን የጌታችንና የአምላካችን የመድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የባሕርይ አባት እግዚአብሔርን እናመሰግናለን። ከመከራ ሰውሮ ረድቶናልና፣ ጠብቆናልና፣ በረድኤትም ተቀብሎናልና፣ አጽንቶ ጠብቆ እስከዚች ሰዓት አድርሰናልና። አሁንም ባለ ዘመናችን ሁሉ ይጠብቀን ዘንድ ክብርት በምትሆን በዚች ቀን ሁሉን የሚገዛ እግዚአብሔርን በፍጹም ፍቅር እንለምነው።

ጸልዩ፡- (በሰማያት የምትኖር አባታችን ሆይ ... ይጸለያል)

ሁሉን የምትገዛ አቤቱ ጌታችን እግዚአብሔር የጌታችን የመድኃኒታችንና የአምላካችን የኢየሱስ ክርስቶስ አባት በሁሉ ላይ፣ ስለ ሁሉም በምትሠራው ሥራ እናመሰግናለን። ከመከራ ሠውረኸናልና፣ በመከራም ጊዜ ረድተኸናልና፣ ከመከራ ጠብቀኸናልና፣ በልጅነትም አቅርበኸናልና፣ በረድኤት ጠብቀኸናልና፣ አጽንተህ ጠብቀህ እስከዚች ሰዓት አድርሰኸናልና።

እግዚአብሔር ይምረን ዘንድ ይቅርታውም በላያችን ያደርግ ዘንድ እኛ ለምኑ። ስለእኛ ጸሎቱን ልመናውን ከቅዱሳን ይቀበል ዘንድ። ሁልጊዜ በጎ ነገር በሚደረግልን ገንዘብ ክቡር ከሚሆን

ከመንፈሳዊ ምሥጢር አንድነቱን እንድንቀበል የበቃን ያደርገን ዘንድ ኃጢአታችንንም ይቅር ይለን ዘንድ። ኪርያላይሰን።

ስለዚህም ከቸርነትህ እንሻለን እንማልዳለን። ሰውን የምትወድ አቤቱ! ክብርት የምትሆን ይህችን ዕለት እንፈጽም ዘንድ መፈጸሙን ስጠን። ያለ ዘመናችን ሁሉ በፍጹም ፍቅር አንተን ከመፍራት ጋራ ቅንዓትን ሁሉ፣ መከራውንም ሁሉ፣ የሰይጣንን ሥራ ሁሉ፣ የክፉ ሰዎችንም፣ የሰይጣንን ጦር፣ የተሠወረውንም፣ የተገለጸውንም እቤቱ ከእኔ አርቅ። ከሕዝብህም ሁሉ አርቅላቸው። ያንተ ማደሪያ ከሚሆን ከዚህም ቦታ አርቅ። በጎዉን ነገር ሁሉ ያማረውን የሚሻለውን ስጠን።

ዲያብሎስን ድል እንነግ ዘንድ ሥልጣንን የለጠኸን አንተ ነህና። ወደ መከራ አታግባን፣ ከክፉ ነገር ሁሉ አድነን እንጂ። እንደ ልጅህ ጌታችንና አምላካችን መድኃኒታችንም ኢየሱስ ክርስቶስ ለሰው ፍቅር ብሎ ባደረገው ቸርነት ክብር ምስጋና ያለው ጽንዕ ይገባዋል። ከርሱ ጋር መድኃኒት ከሚሆን ከመንፈስ ቅዱስም ጋር ካንተ ጋር የሚተካከል ቀድሞም፣ ዛሬም መቸውንም ለዘለዓለሙ አሜን።

ከጌታችንና ከአምላካችን ከመድኃኒታችንም ኢየሱስ ክርስቶስ ሕግና ትእዛዝ የተገኘው የዘመናትና የዓመታት ቁጥር፣ የሌሊትና የመጻፍት ወሮች መባቻ አቁጣጠር ሥርዓት በምንናገርበት በዛሬው ቀን ለእግዚአብሔር ምስጋናን እያቀረብን፣ አሁን ካለንበት ከወንጌላዊው ቅዱስ ሱቃስ ዘመን እንዳደረሰን እንዲሁም ወደ ዜናዊው ቅዱስ ዮሐንስ ዘመን እንዳይደርሰን ፈቃዱ ይሁን አሜን።

ዓመተ ዓለም በፀሐይ 7503 ዓመት፣ በጨረቃ 7732 ዓመት ከ9 ወር ነው። ይህ ዓመተ ዓለም መዋዕለ ዓለም ይባላል። ከዚሁም፡- በፀሐይ 5500 ዓመት፣ በጨረቃ 5668 ዓመት 10 ወር ከ9 ቀን ዓመተ ፍጹ ዓመተ ኩነኔ ዘመነ ብሉይ ይባላል። እንዲሁም በፀሐይ 2003 ዓመት፣ በጨረቃ 2063 ዓመት 10 ወር 21 ቀን ዓመተ ሥጋዊ ዘመነ መሢሕ ይባላል። በፀሐይና በጨረቃ ጥምር

አቁጣጠርም 2011 ዓመት ይሆናል። ይህም ዓመተ ምሕረት ዘመነ ሐዲስ ይባላል። (እቡሻህር አንቀጽ 26)።

ዛሬ በዚሁ ቀን ከመስከረም ወር መባቻ እንደደረሰን እንዲሁም ወደ ጥቅምት ወር መባቻ በሰላም እንዲያደርሰን ፈቃዱ ይሁን አሜን።

- የሌሊት መባቻ 28፣
- የጨረቃ መባቻ 2፣
- የመዓልት መባቻ 1፣
- ዕለተ ዮሐንስ 7፣
- ጥንተ ቀመር 5፣
- ጥንተዮን 4 ነው።

ፀሐይ ከታላላቆቹ መዓርጋት በእንደኛው ማዕርግ በአራተኛው ደኛና በሚኛው ማኅፈድ፣ በሕልመልጫሴክ የምግብና ወራት በፀጋመ ለማይ ሳለ፣ የጨረቃ ተረፍ 26፣ የፀሐይ ተረፍ 4 ሆነ። ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን። አሜን። ይህ የመስከረም 1 ቀን የአሥርቆት ሥርዓት ነው። የሌሎቹ ዕለታት አሥርቆትም በዚሁ መንገድ ማውጣት ይቻላል።

ስብሐት ለእግዚአብሔር እዝማን ወዓመታት፣ ወመዋዕል ለዓለመ ዓለም አሜን።

የቀመር ጥንታት

የቀመር ጥንታት ማለት ዐቢይ ቀመር የሚነሳባቸው ዕለታት ማለት ነው። ምክንያቱም በሐሳብ ድሜጥሮስ፣ በሐሳብ ቢዘን፣ በሐሳብ ጉንዳጉንዲና በሐሳብ ሳቤላ ዓመተ ዓለም ሲቁጠር ዐቢይ ቀመር የሚነሳባቸው ዕለታት የተለያዩ ስለሆኑ ነው። ያውም እንዲህ ነው፡-

የሐሳብ ድሜጥሮስ ጥንተ ቀመር ማክለኛ ነው። ማክለኛ ደረቅ ምድር የታየበት፣ መገኘቱም ወር ሚያዝያ የባተበት፣ ዕፅዋት አገርዕት አትክልት የበቀሉበት ዕለት ነው። ስለዚህም ዕለተ ጠቢባን የሚባሉትን እሑድና ሰኞን ወደኋላ ትቶ ቀመሩን በማክለኛ ይዠምራል።

የሐሳብ ቢዘን ጥንተ ቀመር እሑድ ነው። እሑድ ዓለም የተፈጠረበትና የዕለታትም ጥንት ስለሆነ የቀመር መነሻ ሊሆን የሚገባ እሑድ ነው እንጂ ሌላ ቀን አይደለም ብለው የደብረ ቢዘን ገዳም ሊቃውንት ስለወሰኑ ነው። ስለዚህም ሊቃውንቱ ዐሥራ ሁለቱን ንኡስ ቀመር ወደኋላ ትተው እሑድ ርእሰ አንቀጽ ከሆነበት ከ13ኛው አንቀጽ አበቅቱ ዠምረው ቀመራቸውን ይቁጥራሉ።

የሐሳብ ጉንዳጉንዲ ጥንተ ቀመር ዓርብ ነው። ምክንያቱም ዓርብ አዳም የተፈጠረበት ቀን ስለሆነና መጽሐፍ ቅዱስም የአበውን ዕድሜ ሲቁጥር ከአዳም ዠምሮ ስለሆነ የጉንዳጉንዲ ገዳም ሊቃውንት የቀመር መገኘቱም ሊሆን የሚገባ ዓርብ ነው እንጂ ሌላ ቀን አይደለም ብለው ስለወሰኑ ነው። ስለዚህ ሊቃውንቱ ስድስቱን ማእከላዊ ቀመር ወደኋላ ትተው ዓርብ ርእሰ አንቀጽ ከሆነበት ከ25ኛው አንቀጽ አበቅቱ ዠምረው ቀመራቸውን ይቁጥራሉ።

ሐሳብ ሳቤላ አንዱን ንኡስ ቀመር ወደኋላ ትቶ ዘመነ ዮሐንስና ዕለተ ዓርብ በሚገናኙበት በሁለተኛው አንቀጽ አበቅቱ ቀመሩን ይዠምራሉ። ምክንያቱም የጌታችንን ቅድምና ለማስረዳት ዮሐንስ ወንጌላዊ በመገኘቱም ቃል ነበረ፣ ቃልም በእግዚአብሔር ዘንድ ነበረ፣ ቃልም እግዚአብሔር ነበር ብሎ የዳግማዊ አዳም የጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ቅድምና ስለጻፈና ዓርብም ቀዳማዊ አዳም የተፈጠረበት ዕለት ስለሆነ የሁለቱን ቅድምና ለማንጻጸር ወንጌላዊውና ዕለተ ዓርብ በሚገናኙበት ርእሰ አንቀጽ ቀመሩን ይዠምራል።

ይህ ሐሳብ ፈካሪተ ሕልም የሆነች ሳቤላ ወለተ ሕርቃል የምትባል ሴት የተናገረችው ነው። ታሪኩ እንዲህ ነው። በሰማይ

ዘጠኝ ፀሐይ በሕልማችን አይተናልና ምሥጢሩ ምንድን ነው ብለው ለጠየቅዎት ሰዎች ዘጠኝ ፀሐይ ማለት ዘጠኝ ክፍለ ዘመን ነው። እግዚአብሔር በዘመናት የሚሆነውን ሁሉ ገልጸላችኋል ብላ በያንዳንዱ ፀሐይ ማለት በያንዳንዱ ክፍለ ዘመን የሚሆነውን ነገር ሁሉ አስረድታቸዋለች።

በተለይም በስድስተኛው ፀሐይ ማለት በስድስተኛው ክፍለ ዘመን በአርያም የሚኖር ልዑል በድንግል ማገፀን ተፀንሶ በይሁዳ አገር ይወለዳል ብላ ትንቢት ተናግራለች። (መጽሐፈ ሳቤላ)።

መምህራንም ይህ ራእይ ምሥጢረ ሥጋዊን የሚገልጽ ስለሆነ፣ 7 ሺህ ዓመት በ9 ቀምረው ከዘጠኙ ፀሐይ ስምንቱ ለያንዳንዳቸው 778 ዓመት ሊደርሳቸው የዘጠነኛው ፀሐይ ድርሻ ግን 776 ዓመት ሆኖ ጠቅላላው ድምር 7000 ዓመት በመሆኑ ከቀመር ገብቶ እንዲቁጠር ወስነዋል።

በዚህ ውሳኔ መሠረት የጉንደር ሊቃውንት በ7 ሺህ 177 ዓመተ ዓለም እጼ ኢየሱ በነገሡ በ3ኛው ዓመት በ1677 ዓ.ም. የሐሳብ ሳቤላን፣ የሐሳብ ቢዘንን፣ የሐሳብ ጉንዳጉንዲን ልዩነት መርምረውና አጥንተው ውጤቱን በግእዝ ቋንቋ መዘግበውታል። ያውም እንዲህ ነው።

ሐሳብ ሳቤላ ፫ወጀጃወጃ ውስቱ። ሶበ ይትቁመር ዝንቱ ይከውን ፲ወ፫ ቀመረ ተረፈ ቀመሩ ይከውን ፪፫፵ወጀ ዓመት። ወእም ዓመተ ዚእን ፲ወ፱ ዓመት የሐጽጽ።

ሐሳብ ቢዘን ፳ወ፱፫፵ወ፱ ዓመት ውስቱ ሶበ ይትቁመር ዝንቱ ይከውን ፲ወ፫ ቀመረ። ወተረፈ ቀመሩሂ ይከውን ፴ወ፫ ዓመት ወእም ዓመተ ዚእን ፪፫፳ወጃ ዓመት የሐጽጽ።

ሐሳብ ጉንዳጉንዲ ፳ወ፯፫፳ወ፳ ዓመት ውስቱ ወሶበ ይትቁመር ይከውን ፲ወ፪ ቀመረ ወተረፈ ቀመሩሂ ይከውን ፫፫፵ወጃ ዓመት። ወእም ዓመተ ዚእን ፱፫፻ወጃ ዓመት የሐጽጽ።

ሐሳብ ግብጻውያን ዘውስቱ ዓመተ ሰማዕታት ፲ወ፬፫ ዓመት ወሶበ ይትቁመር ይከውን ፪ ቀመረ። ወተረፈ ቀመሩሂ ፫፫፵ወጃ ዓመት ወእም ዓመተ ዚእን ፶ወ፯፫፻ወጃ ዓመት የሐጽጽ። ማለትም፡-

እሊህ የሐሳብ ዘመን መምህራን እንዲህ ዘመናትን በልዩ ልዩ ሐሳብና ቀመር እየቀመሩ የተነገረውን ትንቢት የተቁጠረውን ሱባዔ ሐተታ ያስተምራሉ።

ይህ ወደ አማርኛ ሲተረጎምም እንዲህ ነው

ሐሳብ ሳቤላ የሚባለው የዘመን ቍጥር 7158 ዓመት ነው። ይህ በ532 ዐቢይ ቀመር ሲቀመር 13 ዐቢይ ቀመር ሆኖ 242 ዓመት ይተርፋል። ከተቀመረበት 7177 ዓመተ ዓለም 19 ዓመትን ያገድላል።

ሐሳብ ቢዘን የሚባለው የዘመን ቍጥር 6949 ዓመት ነው። ይህ በዐቢይ ቀመር ሲቀመር 13 ቀመር ሆኖ 33 ዓመት ይተርፋል። ከተቀመረበት 7177 ዓመተ ዓለም 228 ዓመትን ያገድላል።

ሐሳብ ጉንዳጉንዲ የተባለው የዘመን ቍጥር 6721 ዓመት ነው። ይህ በዐቢይ ቀመር ሲቀመር 12 ዐቢይ ቀመር ሆኖ 237 ዓመት ይተርፋል። ከተቀመረበት 7177 ዓመተ ዓለም 456 ዓመትን ያገድላል።

ሐሳብ ግብጻውያን የተባለው ዓመተ ሰማዕታት 1400 ዓመት ነው። ይህ በዐቢይ ቀመር ሲቀመር 2 ዐቢይ ቀመር ሆኖ 336 ዓመት ይተርፋል። ከተቀመረበት 7177 ዓመተ ዓለም 5777 ዓመትን ያገድላል።

ይህን ስሌት ያጠነና የመረመሩ መምህራን ዓመተ ዓለምን በዐቢይ ቀመር እየቀመሩ ልዩ ልዩ መነሻ ባላቸው ሐሳባት መካከል ያለውን ልዩነት ያስተምራሉ።

ምዕራፍ ሦስት መጽሔተ ሕርግራግ

መጽሔተ ሕርግራግ ማለት በአንድ ዐቢይ ቀመር የሚመላለስ የአጽዋማትና የበዓላት አወጣጥ ሥርዓት በዝርዝር የተጻፈበት ሠንጠረዥ ማለት ነው። በሠንጠረዥ ውስጥም የዓመታት ሥራ፣ የሰንበታት አከፋፈልና ሱባዕያቸው፣ የዕለቶቻቸውም መፈራረቅ፣ በጠቅላላው የአቅማራት ምሥጢር ተጽፎበታል። ይህ ሠንጠረዥ በማቴዎስ ወንጌላዊ በዕለተ ሠሎስ (ማክሰኞ) ተዠምሮ በዮሐንስ ወንጌላዊ በዕለተ ሰነይ (ሰኞ) እየተፈጸመ ለዘለዓለሙ በያንዳንዱ ቀመር ሲመላለስ የሚኖር ነው። በዚህ ሠንጠረዥ የተገለጸው የዓመታት ቍጥርም 532 ነው። ይህም ዐቢይ ቀመር ይባላል።

በዚህ ባንዱ ቀመር ሠንጠረዥ የተጻፈው ሥርዓት በሌሎቹ አቅማራት ሁሉ እንዲያገለግል ወይም እንዲሠራበት ሆኖ የተዘጋጀ ስለሆነ በያንዳንዱ ቀመር በሌሊትና በመዓልት ብተት ስለሚውሉ አጽዋማትና በዓላት፣ ስለ ክፍለ ሰንበታትና ሱባዕያቸው፣ ስለዕለቶቻቸውም መፈራረቅ በተሰጠው ሠንጠረዥ መሠረት ማዘጋጀት ይቻላል። በመገናኛው የሚፈራረቁ ዕለታትም ማክሰኞና ዓርብ፣ አሁኑና ርብ፣ ቀዳምና ማክሰኞ፣ ንሙስም ናቸው። እነዚህም እስከ ዘለዓለም ድረስ ከዚህ አይፋለሱም፣ አይለወጡም፣ አይነዋወጡም። ይህ ስሌት ያለፈውን የዘመናት ቍጥር ለማወቅ በተፈለገ ጊዜ እስከ ጥንተ ዓለም ድረስ ያደርሳል። የሚመጣውን ዘመን ለማወቅ በተፈለገ ጊዜም እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ መርቶ ያደርሳል።

እነሆ ዓለም ከተፈጠረ ዠምሮ ዓለም እስኪያልፍ ድረስ ቀድሞ የሆኑትን ባለብት፣ ኋላም የሚሆኑትን በሚሆኑበት የአቅማራት ሥርዓት ሁሉ ማለት በሌሊትና በመዓልት ብተት የሚውሉ አጽዋማትና በዓላት፣ ክፍለ ሰንበታትና ሱባዕያቸው፣ የዕለቶቻቸው መፈራረቅ በየክፍላቸው እንደ ጠቢባን ሥርዓት ተጽፏልና አንባቢ ሆይ ይህን በመመርመር ዕወቅ፣ ሥርዓቱንም አስተውል።

ሰንበታትና ወንጌላውያን

አራቱ ሰንበታትን ለማወቅ የአቅማራት ሁሉ ቀዳሚ የሆነው አንዱ ዐቢይ ቀመር ለ4 ሲከፈል እያንዳንዱ ክፍል 133 ዓመት ይሆናል። ይህም አንድ ሰንበት ይባላል። ሰንበት ማለት በዚሁ ገጽ ሰብዓ ማለት ነው። እንዲሁ የ15ቱ አቅማራት ሁሉ ሰንበታትም በዚሁ መንገድ ሲሰሉ 60 ይሆናል። ከእነሱም ከአዳም ዠምሮ እስከ ዓለም ፍጻሜ የምትገኝ ቀዳሚት ክፍለ ሰንበት ከክርስቶስ ልደት በኋላ በማቴዎስ ስም ተሰይሟል። እርሱም ሰንበተ ማቴዎስ ትባላለች። ሁለተኛይቱ ክፍለ ሰንበትም ከጌታችን ልደት በኋላ በማርቆስ ስም ተሰይሟለች። እርሱም ሰንበተ ማርቆስ ትባላለች። ሦስተኛይቱ ክፍለ ሰንበትም ከጌታ ልደት በኋላ በሉቃስ ስም ተሰይሟለች። እርሱም ሰንበተ ሉቃስ ትባላለች። አራተኛይቱ ሰንበትም ከጌታ ልደት በኋላ በዮሐንስ ስም ተሰይሟለች። እርሱም ሰንበተ ዮሐንስ ትባላለች። እያንዳንዱ ሰንበትም 7 አናቅጸ አበቅቴን ይፈጽማል። እያንዳንዱ አንቀጸ አበቅቴም 19 ምዕዋደ ዓመትን ይፈጽማል። የአንቀጸ አበቅቴ ሁሉ መነሻ (ርእስ) አልቦ አበቅቴ ነው። መፈጸሚያውም 18 አበቅቴ ነው።

በአቅማራት ሁሉ ያለ የሰንበታት ቍጥርን ለማወቅ በተፈለገ ጊዜም እያንዳንዱ ቀመር ባራት ባራት ተከፍሎ ለአራቱ ወንጌላውያን ለያንዳንዳቸው ሰንበት ሰንበታቸው ይሰጣቸዋል። ያውም እንዲህ ነው። ርእስ ቀመር፣ ጥንተ ቀመር የምትባለው መገናኛያይቱ ሰንበት ማቴዎስ በማክሰኞ ዠምሮ እርሱ ራሱ በቀዳም ይፈጽማል። ሁለተኛይቱን ሰንበት ማርቆስ በአሁኑ ዠምሮ እርሱ ራሱ በንሙስ ይፈጽማል። ሦስተኛይቱን ሰንበት ሉቃስ በዓርብ ዠምሮ እርሱ ራሱ በማክሰኞ ይፈጽማል። በረቡዕ ሠግር ይሆናል። አራተኛይቱን ሰንበት ዮሐንስ በንሙስ ዠምሮ በሰኞ ይፈጽማል። በአንድ ዐቢይ ቀመር ያለ የሰንበታት ቍጥር አራት ነው። በያንዳንዱ ሰንበት ያለ የዓመታት ቍጥርም 133 ነው። ለርሱም 7 አናቅጸ አበቅቴ አሉት። እንዲሁም ለያንዳንዱ ቀመር 28 አናቅጸ አበቅቴ አሉት። ስለዚህ ለሰንበታት ሁሉ ሰባት ሰባት አናቅጸ አበቅቴ፣ ለአቅማራት ሁሉም ሃያ ስምንት፣ ሃያ ስምንት አናቅጸ አበቅቴ አላቸው። የእሊህ ሥርዓታቸው ከፍጥረተ ዓለም ዠምሮ እንዲህ ነውና፤ አንባቢ ሆይ እንዳትሳሳት፤ ይኸን ዕወቅ፤ ሥርዓቱንም በልቡናህ ጠብቅ። ከዚህ ቀጥሎ በያንዳንዱ ወንጌላዊ ስም የሚጠሩትን ሰንበታት ሥርዓት እንጽፋለን።

ሰንበተ ማቴዎስ

በአንድ ዐቢይ ቀመር ከሚገኙ ሰንበታት መዠመርያይቱ ሰንበተ ማቴዎስ ናት። እርስዎም ርእሰ ቀመር፣ ጥንተ ቀመር ትባላለች። መነሻዎም አልቦ አበቅቱ ነው። ያውም አበቅቱ የለም ማለት ነው። ለርስዎ 7 አናቅጾ አበቅቱ አሏት።

አንቀጽ	መነሻ ዕለት	የዕለቱ አገዝ	መነሻ ወንጌላዊ
1ኛ	ማክሰኞ	3	ማቴዎስ
2ኛ	ዓርብ	6	ዮሐንስ
3ኛ	እሁድ	1	ሉቃስ
4ኛ	ረቡዕ	4	ማርቆስ
5ኛ	ቀዳም	7	ማቴዎስ
6ኛ	ሠሉስ	3	ዮሐንስ
7ኛ	ኅመስ	5	ሉቃስ

እሊሁም በየ19 ዓመት ሲመላለሱ በ7ኛው ዐውደ አበቅቱ ድምራቸው 133 ዓመት ይሆናል። አንደኛዋ ሰንበት በዚህ ትፈጸማለች። እርስዎም መንበረ ማቴዎስ ትባላለች።

ሰንበተ ማርቆስ

ሁለተኛይቱ ሰንበት የማርቆስ ሰንበት ትባላለች። እርስዎም በአልቦ አበቅቱ ትነሣለች። ለርስዎ 7 አናቅጾ አበቅቱ አሏት።

አንቀጽ	መነሻ ዕለት	የዕለቱ አገዝ	መነሻ ወንጌላዊ
1	እሁድ	1	ማርቆስ
2	ረቡዕ	4	ማቴዎስ
3	ቀዳም	7	ዮሐንስ
4	ሰኞ	2	ሉቃስ

5	ኅመስ	5	ማርቆስ
6	እሁድ	1	ማቴዎስ
7	ረቡዕ	4	ዮሐንስ

እሊሁም በየ19 ዓመት ሲመላለሱ በ7ኛው ዐውደ አበቅቱ ድምራቸው 133 ዓመት ይሆናል። ሁለተኛዋ ሰንበት በዚህ ትፈጸማለች። እርስዎም መንበረ ማርቆስ ትባላለች።

ሰንበተ ሉቃስ

ሦስተኛይቱ ሰንበት የሉቃስ ሰንበት ናት። እርስዎም በአልቦ አበቅቱ ትነሣለች። ለርስዎ 7 አናቅጾ አበቅቱ አሏት።

አንቀጽ	መነሻ ዕለት	የዕለቱ አገዝ	መነሻ ወንጌላዊ
1	ዓርብ	6	ሉቃስ
2	ሰኞ	2	ማርቆስ
3	ኅመስ	5	ማቴዎስ
4	እሁድ	1	ዮሐንስ
5	ሠሉስ	3	ሉቃስ
6	ዓርብ	6	ማርቆስ
7	ሰኞ	2	ማቴዎስ

እሊሁም በየ19 ዓመት ሲመላለሱ በ7ኛው ዐውደ አበቅቱ ድምራቸው 133 ዓመት ይሆናል። ሦስተኛዋ ሰንበት በዚህ ትፈጸማለች። እርስዎም መንበረ ሉቃስ ትባላለች።

ሰንበተ ዮሐንስ

አራተኛይቱ ሰንበተ ዮሐንስ ትባላለች። እርስዎም የምትነሣው በአልቦ አበቅቱ ነው። ለርስዎም 7 አናቅጾ አበቅቱ አሏት።

አንቀጽ	መነሻ ዕለት	የዕለቱ አገዝ	መነሻ ወንጌላዊ
1ኛ	ኅመስ	5	ዮሐንስ
2ኛ	ቀዳም	7	ሱቃስ
3ኛ	ሠሉስ	3	ማርቆስ
4ኛ	ዓርብ	6	ማቴዎስ
5ኛ	ሰኑይ	2	ዮሐንስ
6ኛ	ረቡዕ	4	ሱቃስ
7ኛ	ቀዳም	7	ማርቆስ

እሊህም በየ19 ዓመት ሲመላለሱ በ7ኛው ዐውደ አበቅቴ ድምራቸው 133 ዓመት ይሆናል። አራተኛዎ ሰንበት በዚህ ትፈጸማለች። እርስዎም መንበረ ዮሐንስ ትባላለች።

የእነዚህ አራቱ ሰንበታት ዓመት ድምር (133×4)=532 ነው። ይህም ዐቢይ ቀመር ይባላል። እሊህ በአንድ ዐቢይ ቀመር የሚገኙት ሰንበታት ከዚህ በላይ የተጻፉት በምሳሌ ልቃል ነው። አሁን ደግሞ ሰንበታቱ በዝርዝር የሚጻፉበትን መንገድ ለማሳየት ከ7ቱ የማቴዎስ አናቅጽ አበቅቴ አራቱን ብቻ በዝርዝር ቀጥለን እንጽፋለን። ያውም እንዲህ ነው፡-

አናቅጽ አበቅቴ

አንቀጽ 1

አንደኛውን አንቀጽ በአልቦ አበቅቴ የሚዠምር ወንጌላዊ ማቴዎስ ነው።

ዓመት	ወንጌላዊ	ዕለቱ	ዓመት
አልቦ	ማቴዎስ	ማክሰኞ	4
5	ማቴዎስ	እሁድ	8
9	ማቴዎስ	ዓርብ	12
13	ማቴዎስ	ረቡዕ	16
17	ማቴዎስ	ሰኞ	17
18	ማርቆስ	ማክሰኞ	18
19	ሱቃስ	ረቡዕ	19

ኅመስ ዕለተ ሠግር ነው። ማቴዎስ ቀመሩን በሳኒታው ይፈጽማል። ከሚቀበለው ወንጌላዊ አስቀድሞ ሠግር ስላለ ክርሱ የሚቀበል ወንጌላዊ በአራተኛው ቀን ይቀበላል።

አንቀጽ 2

ሁለተኛውን አንቀጽ በአልቦ አበቅቴ የሚዠምር ወንጌላዊ ዮሐንስ ነው።

ዓመት	ወንጌላዊ	ዕለቱ	ዓመት
አልቦ	ዮሐንስ	ዓርብ	4
5	ዮሐንስ	ረቡዕ	8
9	ዮሐንስ	ሰኞ	12
13	ዮሐንስ	ቀዳም	16
17	ዮሐንስ	ኅመስ	17
18	ማቴዎስ	ዓርብ	18
19	ማቴዎስ	ቀዳም	19

ባሕረ ሐሳብ

ዮሐንስ ቀመሩን በሳኒታው ይፈጽማል። ከርሱ የሚቀበል ወንጌላዊ በሦስተኛው ቀን ይቀበላል።

አንቀጽ 3

ሦስተኛውን አንቀጽ በአልቦ አበቅቴ የሚዠምር ወንጌላዊ ሉቃስ፣ (አሁኑ ሠግር ነው)

ዓመት	ወንጌላዊ	ዕለቱ	ዓመት
አልቦ	ሉቃስ	እሁድ	4
5	ሉቃስ	ዓርብ	8
9	ሉቃስ	ረቡዕ	12
13	ሉቃስ	ሰኞ	16
17	ሉቃስ	ቀዳም	17
18	ማቴዎስ	ሰኞ	18
19	ዮሐንስ	ማክሰኞ	19

አንቀጽ 4

አራተኛውን አንቀጽ በአልቦ አበቅቴ የሚዠምር ወንጌላዊ ማርቆስ፣ (ኅመስ ዕለተ ሠግር ነው)

ዓመት	ወንጌላዊ	ዕለቱ	ዓመት
አልቦ	ማርቆስ	ረቡዕ	4
5	ማርቆስ	ሰኞ	8
9	ማርቆስ	ቀዳም	12
13	ማርቆስ	ኅመስ	16
17	ማርቆስ	ማክሰኞ	17
18	ሉቃስ	ረቡዕ	18
19	ዮሐንስ	ዓርብ	19

ማርቆስና ሉቃስ ቀመራቸውን በሦስተኛው ቀን ይፈጽማሉ። የሚቀበላቸው ወንጌላዊ ባራተኛው ቀን ይቀበላል።

አራት አንቀጽ አንድ ማኅተም፣ አንድ ማኅተም 76 ዓመት ነው። በዚህ አበቅቴ ወንጌላዊ ይገናኙበታል። አበቅቴው 18፣

ባሕረ ሐሳብ

ወንጌላዊው ዮሐንስ ነው። አበቅቴው ለአበቅቴ፣ ወንጌላዊው ለወንጌላውያን ፍጻሜ ስለሆነ ማኅተም ተባለ።

በዚህ በላይ በዝርዝር የተጻፈው አንድ ዐውደ ማኅተም ብቻ ነው። የቀረውም ማለት 532 ዓመት ድረስ በዚህ መንገድ መጻፍ ይቻላል። የአጻጻፉ ሥርዓት አንድ ዓይነት ነው፤ አይለወጥም። የዚህ ዓይነት አጻጻፍ መንገድና ስልት በባለሞያዎቹ መምህራን ምሥጢረ አቅማራት ይባላል።

ታሕታይና ሳዕላይ ቀመር

ያሰፈውንና የሚመጣውን የዓመታት መዋዕል ለማወቅ ታሕታይና ሳዕላይ ቀመርን አስተዳድሞ ማወቅ ያስፈልጋል።

ታሕታይ ቀመር

ታሕታይ ቀመር የሚታወቅበት መንገድም እንዲህ ነው፡-

በዓለ መጥቅፅ ዓርብ መስከረም 15 ቀን ሲውል ታሕታይ ቀመር ይባላል። ያንዚኔ በአተ ጾም የካቲት አንድ ቀን፣ ትንሣኤ መጋቢት 26 ቀን ይውላል። እንዲሁም በዓላትና አጽዋማት ሁላቸው በሌሊትና በመዓልት ብተት ወደ ታሕታይ ቀመራቸው ወርደው ይውላሉ። ይህ ታሕታይ ቀመር በአንድ ዐቢይ ቀመር አራት ጊዜ ይውላል። አንድ ጊዜ በሰንበተ ማቴዎስ፣ ሁለት ጊዜ በሰንበተ ማርቆስ ይውላል። በሰንበተ ሉቃስ ግን አይውልም። በሰንበተ ዮሐንስ ደግሞ አንድ ጊዜ ይውላል። እንዲህ የሚሆነውም የማቴዎስና የማርቆስ፣ የሉቃስም ርእሰ አንቀጽ በዕለተ እሁድ፣ የዮሐንስ ርእሰ አንቀጽ በዕለተ ሰነይ ሲዠመር ነው። በታወቁት በእነዚህ አንቀጾች ታሕታይ ቀመር በ16 ዓመተ አበቅቴ፣ በ15 መጥቅፅ ይውላል። ይህም እንዲህ ነው፡-

በመዠመርያይቱ የማቴዎስ ሰንበት በ3ኛው አንቀጽ በ16 ዓመተ አበቅቴ፣ በ54 ዓመተ ቀመር ታሕታይ ቀመር ይሆናል። የዚያች ዓመት ርእሰ አበቅቴ ማቴዎስ፣ የሚያክርማት ዮሐንስ ነው።

ዘጠና አምስት ዓመት ከቆየች በኋላም በሁለተኛይቱ የማርቆስ ሰንበት በአንደኛው አንቀጽ በ16 ዓመተ አበቅቴ፣ በ149 ዓመተ ቀመር ታሕታይ ቀመር ይሆናል። የዚያች ዓመት ርእሰ አበቅቴ ዮሐንስ፣ የሚያከርማት ሉቃስ ነው።

ዘጠና አምስት ዓመት ከቆጠች በኋላም በዚሁ በሰንበተ ማርቆስ በ6ኛው አንቀጽ በ16 ዓመተ አበቅቴ፣ በ244 ዓመተ ቀመር ታሕታይ ቀመር ይውላል። የዚያች ዓመት ርእሰ አበቅቴ ሉቃስ፣ የሚያከርማት ማርቆስ ነው።

በሦስተኛይቱ የሉቃስ ሰንበት ታሕታይ ቀመር አይውልም። ምክንያቱም በማርቆስ ሰንበት ሁለት ጊዜ ስለሞላ ነው። 247 ዓመት ከቆየ በኋላም ባራተኛይቱ የዮሐንስ ሰንበት በ5ኛው አንቀጽ በ16 ዓመተ አበቅቴ በ491 ዓመተ ቀመር ታሕታይ ቀመር ይውላል። የዚያች ዓመት ርእሰ አበቅቴ ማርቆስ፣ የሚያከርማት ማቴዎስ ነው። ይህ ታሕታይ ቀመር በ16 ዓመተ አበቅቴ፣ በ15 መጥቅዕ ሁልጊዜ ይውላል። ይህን ዕውቅ አስተውል፤ እስከዘለዓለም ድረስ ሥርዓቱ ይህ ነው።

ላዕላይ ቀመር

ላዕላይ ቀመር የሚታወቅበት መንገድም እንዲህ ነው። በዓለ መጥቅዕ ቅዳሜ ጥቅምት 13 ቀን ሲውል ላዕላይ ቀመር ይባላል። ያንጊዜ በአተ ጾም መጋቢት በባተ በ5ኛው ቀን፣ ትንሣኤ ሚያዝያ በባተ በ30ኛው ቀን ይውላል። እንዲሁም በዓላትና አጽዋማት ሁላቸው በሌሊትና በመዓልት ብተት ወደ ላይኛው ቀመራቸው ወጥተው ይውላሉ። ይህ ላዕላይ ቀመር በአንዱ ዐቢይ ቀመር አራት ጊዜ ይውላል። ዝርዝሩም እንዲህ ነው።

በማቴዎስ ሰንበት ሁለት ጊዜ ይውላል። በማርቆስና በሉቃስ ሰንበታት አንዳንድ ጊዜ ይውላል። እንዲሁም የሚሆነው የማቴዎስ፣ የማርቆስና የሉቃስ ርእሰ አንቀጽ በዕለተ ኅሙስ፣ የዮሐንስ ርእሰ አንቀጽ በዕለተ ዓርብ ሲዠመር ነው። በታወቁት በእነዚህ አንቀጾች በ8 ዓመተ አበቅቴ በ13 መጥቅዕ ላዕላይ ቀመር ይውላል።

በመዝናኛይቱ በማቴዎስ ሰንበት በ2ኛው አንቀጽ በ8 ዓመተ አበቅቴ በ27 ዓመተ ቀመር ላዕላይ ቀመር ይሆናል። የዚያች ዓመት ርእሰ አበቅቴ ማርቆስ፣ የሚያከርማትም ማቴዎስ ነው።

ዘጠና አምስት ዓመት ከቆየ በኋላም ዳግመኛ በማቴዎስ ሰንበት በ7ኛው አንቀጽ በ122 ዓመተ ቀመር በ8 አበቅቴ ላዕላይ ቀመር ይሆናል። የዚያች ዓመት ርእሰ አበቅቴ ዮሐንስ የሚያከርማትም ሉቃስ ነው።

ዘጠና አምስት ዓመት ከቆየ በኋላም በ3ኛው የሉቃስ ሰንበት በ3ኛው አንቀጽ፣ በ312 ዓመተ ቀመር በ8 ዓመተ አበቅቴ ላዕላይ ቀመር ይሆናል። የዚያች ዓመት ርእሰ አበቅቴ ሉቃስ፣ የሚያከርማትም ማርቆስ ነው።

ባራተኛይቱ የዮሐንስ ሰንበት ግን ላዕላይ ቀመር አይውልም። ቀድሞ በማቴዎስ ሰንበት ሁለት ጊዜ ወላልና፣ 247 ዓመት ከቆየ በኋላም ዳግመኛ ወደ ቀደመው የማቴዎስ ሰንበት ተመልሶ በ2ኛው አንቀጽ፣ በ27 ዓመተ ቀመር፣ በ8 ዓመተ አበቅቴ ይውላል። ይህን እስከ ዘለዓለም ድረስ ዕውቅና አስተውል።

ዐውደ ፀሐይ

የዚህ ዐውድ የዓመታት ቍጥር 28 ነው። ይህ ዐውድ ስምንት ንኡስ ቀመርን ወደ ኋላ ትቶ ሁልጊዜ ረቡዕ ርእሰ አንቀጽ ከሚሆንበት ከዘጠነኛው አንቀጽ አበቅቴ እየተነሣ በአንድ ዐቢይ ቀመር 19 ጊዜ ይመላለሳል። ለዚህ ዐውድ ርብ መነሻ የሆነበት ምክንያትም ፀሐይ የተፈጠረበት ቀን ዕለት ስለሆነ ነው። ይህ ዐውድ ሁልጊዜ በተዠመረ በሰባተኛው ቀን በዕለተ ሠሉስ በዮሐንስ ወንጌላዊ ዘመን እየተፈጸመ በአንድ ዐቢይ ቀመር ሲመላለስ ይኖራል። የዐቢይ ቀመር ዓመታት ቍጥርም 532 ነው።

ዐውደ ማኅተም

የዐውደ ማኅተም ዓመታት ቍጥር 76 ነው። ዐውደ ማኅተም ዘውሎቱ ፪፻፳ ዓመት፣ እንዳለ ሐሳብ ቢዘን። 7 ማኅተም አንድ ዐቢይ ቀመር ይሆናል። አንድ ዐቢይ ቀመር 532 ዘመን

ነው። ዓመታቲሁ ሰከሐዳ ዐቢይ ቀመር ፎቶወጀ እንዳለ ድሜጥርስ። የሰባቱ ማኅተማት አቅማራት መነሻና መድረሻም እንዲህ ነው። አንቀጾቻቸው አራት፣ ዓመቶቻቸው 76 የሆኑ ሰባቱ ማኅተማት አቅማራት በየአንቀጾቻቸው ርእስ በሰባቱ ዕለታት ይነሣሉ። ወደ እነዚያ አንቀጾች ዕለታት ፍጻሜ ሲደርሱም በ18 አበቅቴ፣ በዮሐንስ ወንጌላዊ ዘመን ይፈጸማሉ።

አንቀጽ	ዐውደ ማኅተም	ዓመት
1ኛው	ዘማቴዎስ	76
2ኛው	ዘማርቆስ	76
3ኛው	ዘሉቃስ	76
4ኛው	ዘዮሐንስ	76

ሰባቱ ማኅተም እስኪፈጸም ድረስ እያንዳንዱ 76 ዓመት እንዲሁ በወንጌላውያን ስም ተሰይሟል።

ዐውደ ኢዮቤልዩ

የዐውደ ኢዮቤልዩ ዓመታት ቁጥር 49 ነው። አንዱ ዐቢይ ቀመር በ49 ሲቀመር 10 ዐውደ ኢዮቤልዩ ከ6 ሱባዔ ይሆናል። ከወንጌላውያንም መካከል እያንዳንዱ 49ኑን ዓመት ከዠመረበት ዕለት ባምስተኛው ቀን እርሱ ራሱ ይፈጽመዋል። ለማሳያ እንዲሆን 15ኛው ዐቢይ ቀመር የተነሣበትን 1949 ዓ.ም. እንደው። የዐቢይ ቀመሩ መነሻ 1949 ዓ.ም. የዐውደ ኢዮቤልዩም መነሻ ነው። በዘመነ ማቴዎስ በዕለተ ዮሐንስ ማክሰኞ ተነሥቶ በ49ኛው ዓመት ላይ በዘመነ ማቴዎስ በዕለተ ዮሐንስ ቅዳሜ ይፈጸማል። ይህም ከመነሻው ዕለት ማክሰኞ አምስተኛው ቀን ቅዳሜ መሆኑን ቆጥረው ያገኙታል።

የሰንበታት ሁሉ መነሻ

የአቅማራተ ዓለም ሰንበታት ሁሉ መነሻ የሚታወቅበት መንገድ እንዲህ ነው፡-

መዠመርያይቱ የማቴዎስ ሰንበት ርእስ አንቀጽ በሆነች በራሱ ዓመት ትነሣለች። እርስዎም ጥንተ ቀመር ትባላለች። ከ133 ዓመተ ቀመር ስትደርስም በዚያው ጸንታ ትቆማለች። ከዚያም ሁለተኛይቱ የማርቆስ ሰንበት በራሱ ዓመት ዳግመኛ ትነሣለች። ከ266 ዓመተ ቀመር ስትደርስ በዚያው ጸንታ ትቆማለች። ከዚያም ዳግመኛ ሦስተኛይቱ የሉቃስ ሰንበት በራሱ ዓመት ትነሣለች። ከ399 ዓመተ ቀመር ስትደርስ በዚያው ጸንታ ትቆማለች። ከዚያም ቀጥሎ አራተኛይቱ የዮሐንስ ሰንበት በራሱ ዓመት ትነሣለች። ከ532 ዓመተ ቀመር ስትደርስ በዚያው ጸንታ ትኖራለች። እነሆ እነዚያ የአቅማር ሰንበታት እንዲሁ ይነሣሉ። እንዲሁም ይቆማሉ። ከተዠመሩበት እየተነሡ በ5ኛው ቀን ይፈጸማሉ። እንዲሁም እስከ ዘለዓለም ድረስ ሲመላለሱ ይኖራሉ።

አቅማራተ ዓለም

የአቅማራተ ዓለም መነሻና መድረሻ የሚታወቀው እንዲህ ነው። እነርሱ ሁልጊዜ በማቴዎስ በዕለተ ሠሉስ ይነሣሉ። ከዮሐንስ ከዕለተ ሰነይ ሲደርሱ ይቆማሉ። በተዠመሩበት ሰባተኛ ቀንም ይፈጸማሉ። ከእነርሱ መካከል የሆነች አንድዋ ቀመርም የአቅማር ሥራ ሁሉ አጠቃልላ በውስጥ ስለያዘች ምሥጢረ አቅማር ተብላ ተሰይማለች። ነገር ግን ከጠቢባን መካከል ከጥቂቶቹ በቀር ብዙዎቹ ሥራዋን መረዳት አይችሉም።

ምሥጢረ አቅማራት

ምሥጢረ አቅማራት ማለት፣ የዓመታትን ሥራ የክፍል ሰንበታትና ሱባዕያቸው፣ የዕለታትም መፈራረቅ በዝርዝር የሚያመለክት የአንድ ዐቢይ ቀመር ሠንጠረዥ ነው። የቀመር ሁሉ ጥንትና መሠረት መነሻውም ዕለቱ ማክሰኞ፣ ወንጌላዊው ማቴዎስ ነው። ፍጻሜውም ዕለቱ ሰኞ፣ ወንጌላዊው ዮሐንስ ነው። የአንድ ዐቢይ ቀመር ዓመታት ቁጥር 532 ነው። ይህ በዘመናት መካከል

ባሕረ ሐሳብ

እስከ ዘላለም ድረስ ሲመላለስ ይኖራል። ይህ ባንዲት ቀመር ያለ ሥርዓተ ሐሳብ በሌሎች አቅማራት ሁሉ የሚያገለግል ሆኖ የተዘጋጀ ስለሆነ ያንዲት ቀመር ሥርዓተ ሐሳብ በዝርዝር ተጽፎ ከዚህ በታች ቀርቧል።

በዚህች አንዲት ቀመር ሥርዓተ ሐሳብ ያለ ሁሉ ከሌሎች አቅማራት መካከል በተለይ በምትፈለገው አንዲት ቀመር ላይ ሁልጊዜ ሊሠራና ሊያገለግል የሚችል ነው። እንዲህ ሆኖ ከተዘጋጀ በኋላም በሠንጠረዥ መካከል በሠርቀ ሌሊትና በሠርቀ መዓልት ስለሚውሉ አጽዋማትና በዓላትም ቢሆን በእያንዳንዱ ቀመር በአራት በአራት ክፍል ስለተመደቡ ሰንበታትና ሱባዎቻቸውን የዕለታትን መፈራረቅም ቢሆን የሚፈለገው ሁሉ በሠንጠረዥ ውስጥ ማግኘት ይቻላል። ዕለታቱም ማክሰኞና ዓርብ፣ እሁድና ረቡዕ፣ ቅዳሜና ማክሰኞ፣ ገመ-ስም ናቸው። ይህም ሥርዓት በያንዳንዱ ቀመር ለዘላለሙ ሊዘር፣ ሊመላለስ ይኖራል። ሠንጠረዥም በሁለት ክፍል የተመደበ ነው። 1ኛው በ19 ንኡስ ቀመር ብቻ የሚመላለሱ አጽዋማትና በዓላት ሠንጠረዥ ሰብቻው በመጀመርያው ገጽ ተጽፏል።

2ኛው በ532 ዐቢይ ቀመር የሚመላለሱ አጽዋማትና በዓላት ሠንጠረዥ ከገጽ 1 እስከ ገጽ 28 ቀጥሎ በዝርዝር ተጽፏል። መላው ቀመር ድሜጥሮስ 15 ዐቢይ ቀመር ነው። ከዚህም 14ኛው ቀመር በ1948 ተፈጽሞ 15ኛው ቀመር በ1949 ተገናኝቷል። በዚህ መጽሐፍ ያለው የዐቢይ ቀመር ሠንጠረዥም 7449 ዓመተ ዓለምን፣ 1949 ዓመተ ምሕረትን መነሻ በማድረግ የተጻፈው 15ኛው ቀመር የተገናኘበት ዓመት ስለሆነ ነው።

ቀመር መጠን	ሊያተ ለበቅቱ	ሊቅቱ	መኖቅቶ	በድር	መጻሕፍት	ጾመ አዲሲድ	ፍሰት	ምድር	የዓለ ሰዊት	ጾመ አስቲር	ጾመ የዲት
1	አ	አ	30	ጥቅ/09	ጥቅ/14	የካ/15	ሚያ/10	ግን/03	ግን/30	ነሐ/21	ነሐ/28
2	ነሐ/25	11	19	መስ/28	ጥቅ/03	የካ/04	መ.ጋ/29	ሚያ/22	ግን/19	ነሐ/10	ነሐ/17
3	ነሐ/14	22	8	ጥቅ/17	ጥቅ/22	የካ/23	ሚያ/18	ግን/11	ሠኔ/08	ነሐ/29	መስ/06
4	ጳጉ/03	3	27	ጥቅ/06	ጥቅ/11	የካ/12	ሚያ/07	ሚያ/30	ግን/27	ነሐ/18	ነሐ/25
5	ነሐ/22	14	16	መስ/25	መስ/30	የካ/01	መ.ጋ/26	ሚያ/19	ግን/16	ነሐ/07	ነሐ/14
6	ነሐ/11	25	5	ጥቅ/14	ጥቅ/19	የካ/20	ሚያ/15	ግን/08	ሠኔ/05	ነሐ/26	ጳጉ/03
7	ነሐ/30	6	24	ጥቅ/03	ጥቅ/08	የካ/09	ሚያ/04	ሚያ/27	ግን/24	ነሐ/15	ነሐ/22
8	ነሐ/19	17	13	ጥቅ/22	ጥቅ/27	የካ/28	ሚያ/23	ግን/16	ሠኔ/13	ጳጉ/04	መስ/11
9	ነሐ/08	28	2	ጥቅ/11	ጥቅ/16	የካ/17	ሚያ/12	ግን/05	ሠኔ/02	ነሐ/23	ነሐ/30
10	ነሐ/27	9	21	መስ/30	ጥቅ/05	የካ/06	ሚያ/01	ሚያ/24	ግን/21	ነሐ/12	ነሐ/19
11	ነሐ/16	20	10	ጥቅ/19	ጥቅ/24	የካ/25	ሚያ/20	ግን/13	ሠኔ/10	ጳጉ/01	መስ/08
12	ጳጉ/05	1	29	ጥቅ/08	ጥቅ/13	የካ/14	ሚያ/09	ግን/02	ግን/29	ነሐ/20	ነሐ/27
13	ነሐ/24	12	18	መስ/27	ጥቅ/02	የካ/03	መ.ጋ/28	ሚያ/21	ግን/18	ነሐ/09	ነሐ/16
14	ነሐ/13	23	7	ጥቅ/16	ጥቅ/21	የካ/22	ሚያ/17	ግን/10	ሠኔ/07	ነሐ/28	ጳጉ/05
15	ጳጉ/02	4	26	ጥቅ/05	ጥቅ/10	የካ/11	ሚያ/06	ሚያ/29	ግን/26	ነሐ/17	ነሐ/24
16	ነሐ/21	15	15	መስ/24	መስ/29	ጥር/30	መ.ጋ/25	ግን/18	ግን/15	ነሐ/06	ነሐ/13
17	ነሐ/10	26	4	ጥቅ/13	ጥቅ/18	የካ/19	ሚያ/14	ግን/07	ሠኔ/04	ነሐ/25	ጳጉ/02
18	ነሐ/29	7	23	ጥቅ/02	ጥቅ/07	የካ/08	ሚያ/03	ሚያ/26	ሚያ/23	ነሐ/14	ነሐ/21
19	ነሐ/18	18	12	ጥቅ/21	ጥቅ/26	የካ/27	ሚያ/22	ግን/15	ሠኔ/12	ጳጉ/03	መስ/10

ማሳሰቢያ፡-

የብሉይ አጽዋማትና በዓላት ሠርቀ ሌሊታቸው ሁልጊዜ ይህ ነው። አይለወጥም

- የዕለተ መጥቅዕ ሠርቀ ሌሊት ዘወትር 1 ነው።
- የበድር ሠርቀ ሌሊት ዘወትር 10 ነው።
- የመጻለት ሠርቀ ሌሊት ዘወትር 15 ነው።
- የጾመ አይሁድ ሠርቀ ሌሊት ዘወትር 18 ነው።
- የዕለተ ፍሥሕ ሠርቀ ሌሊት ዘወትር 14 ነው።
- የልበ ምድር ሠርቀ ሌሊት በሚያዝያ ሲሆን 7 ነው።
- የልበ ምድር ሠርቀ ሌሊት በግንቦት ሲሆን 8 ነው።
- የበዓለ ሰዊት ሠርቀ ሌሊት ዘወትር 5 ነው።
- የጾመ አስቲር ሠርቀ ሌሊት ዘወትር 27 ነው።
- የጾመ የዲት ሠርቀ ሌሊት ዘወትር 4 ነው።

የመተ ገለጫ ቁጥር	የመተ ገለጫ ዓመት	የመተ ገለጫ ቦታ	የመተ ገለጫ ዓይነት	የመተ ገለጫ ቁጥር	የመተ ገለጫ ዓመት	የመተ ገለጫ ቦታ	የመተ ገለጫ ዓይነት	የመተ ገለጫ ቁጥር	የመተ ገለጫ ዓመት	የመተ ገለጫ ቦታ	የመተ ገለጫ ዓይነት	የመተ ገለጫ ቁጥር	የመተ ገለጫ ዓመት	የመተ ገለጫ ቦታ	የመተ ገለጫ ዓይነት	የመተ ገለጫ ቁጥር	የመተ ገለጫ ዓመት	የመተ ገለጫ ቦታ	የመተ ገለጫ ዓይነት	
7487	1987	39	1	አ	ሥር	1	አ	ሥር	1	አ	ሥር	1	አ	ሥር	1	አ	ሥር	1	አ	ሥር
7488	1988	40	2	1	ማክ	7	11	19	ሥር	5	አ	30	ሥር	5	አ	30	ሥር	5	አ	30
7489	1989	41	3	2	ርብ	ማክ	1	22	8	ሥር	1	22	8	ሥር	1	22	8	ሥር	1	22
7490	1990	42	4	3	አ.መ.	ማክ	2	3	27	ሥር	2	3	27	ሥር	2	3	27	ሥር	2	3
7491	1991	43	5	4	ሥር	ሥር	3	14	16	ሥር	3	14	16	ሥር	3	14	16	ሥር	3	14
7492	1992	44	6	5	አ.ሥ.	ሥር	5	25	5	ሥር	5	25	5	ሥር	5	25	5	ሥር	5	25
7493	1993	45	7	6	ሥር	ማክ	6	6	24	ሥር	6	6	24	ሥር	6	6	24	ሥር	6	6
7494	1994	46	8	7	ማክ	ማክ	7	17	13	ሥር	7	17	13	ሥር	7	17	13	ሥር	7	17
7495	1995	47	9	8	ርብ	ሥር	1	28	2	ሥር	1	28	2	ሥር	1	28	2	ሥር	1	28
7496	1996	48	10	9	ሥር	ሥር	3	9	21	ሥር	3	9	21	ሥር	3	9	21	ሥር	3	9
7497	1997	49	11	10	ቶቋ	ማክ	4	20	10	ሥር	4	20	10	ሥር	4	20	10	ሥር	4	20
7498	1998	50	12	11	አ.ሥ.	ማክ	5	1	29	ሥር	5	1	29	ሥር	5	1	29	ሥር	5	1
7499	1999	51	13	12	ሥር	ሥር	6	12	18	ሥር	6	12	18	ሥር	6	12	18	ሥር	6	12
7500	2000	52	14	13	ሥር	ሥር	1	23	7	ሥር	1	23	7	ሥር	1	23	7	ሥር	1	23
7501	2001	53	15	14	አ.መ.	ማክ	2	4	26	ሥር	2	4	26	ሥር	2	4	26	ሥር	2	4
7502	2002	54	16	15	ሥር	ማክ	3	15	15	ሥር	3	15	15	ሥር	3	15	15	ሥር	3	15
7503	2003	55	17	16	ቶቋ	ሥር	4	26	4	ሥር	4	26	4	ሥር	4	26	4	ሥር	4	26
7504	2004	56	18	17	ሥር	ሥር	6	7	23	ሥር	6	7	23	ሥር	6	7	23	ሥር	6	7
7505	2005	57	19	18	ማክ	ማክ	7	18	12	ሥር	7	18	12	ሥር	7	18	12	ሥር	7	18

የመተ ገለጫ ቁጥር	የመተ ገለጫ ዓመት	የመተ ገለጫ ቦታ	የመተ ገለጫ ዓይነት	የመተ ገለጫ ቁጥር	የመተ ገለጫ ዓመት	የመተ ገለጫ ቦታ	የመተ ገለጫ ዓይነት	የመተ ገለጫ ቁጥር	የመተ ገለጫ ዓመት	የመተ ገለጫ ቦታ	የመተ ገለጫ ዓይነት	የመተ ገለጫ ቁጥር	የመተ ገለጫ ዓመት	የመተ ገለጫ ቦታ	የመተ ገለጫ ዓይነት					
7506	2006	58	1	አ	ሥር	1	አ	ሥር	1	አ	ሥር	1	አ	ሥር	1	አ	ሥር	1	አ	ሥር
7507	2007	59	2	1	ሥር	ሥር	2	11	19	ሥር	2	11	19	ሥር	2	11	19	ሥር	2	11
7508	2008	60	3	2	ሥር	ሥር	4	22	8	ሥር	4	22	8	ሥር	4	22	8	ሥር	4	22
7509	2009	61	4	3	ሥር	ማክ	5	3	27	ሥር	5	3	27	ሥር	5	3	27	ሥር	5	3
7510	2010	62	5	4	ሥር	ማክ	6	14	16	ሥር	6	14	16	ሥር	6	14	16	ሥር	6	14
7511	2011	63	6	5	ማክ	ሥር	7	25	5	ሥር	7	25	5	ሥር	7	25	5	ሥር	7	25
7512	2012	64	7	6	ሥር	ሥር	2	6	24	ሥር	2	6	24	ሥር	2	6	24	ሥር	2	6
7513	2013	65	8	7	ሥር	ማክ	3	17	13	ሥር	3	17	13	ሥር	3	17	13	ሥር	3	17
7514	2014	66	9	8	ሥር	ማክ	4	28	2	ሥር	4	28	2	ሥር	4	28	2	ሥር	4	28
7515	2015	67	10	9	ሥር	ሥር	5	9	21	ሥር	5	9	21	ሥር	5	9	21	ሥር	5	9
7516	2016	68	11	10	ማክ	ሥር	7	20	10	ሥር	7	20	10	ሥር	7	20	10	ሥር	7	20
7517	2017	69	12	11	ሥር	ማክ	1	1	29	ሥር	1	1	29	ሥር	1	1	29	ሥር	1	29
7518	2018	70	13	12	ሥር	ማክ	2	12	18	ሥር	2	12	18	ሥር	2	12	18	ሥር	2	12
7519	2019	71	14	13	ሥር	ሥር	3	23	7	ሥር	3	23	7	ሥር	3	23	7	ሥር	3	23
7520	2020	72	15	14	ሥር	ሥር	5	4	26	ሥር	5	4	26	ሥር	5	4	26	ሥር	5	4
7521	2021	73	16	15	ሥር	ማክ	6	15	15	ሥር	6	15	15	ሥር	6	15	15	ሥር	6	15
7522	2022	74	17	16	ማክ	ማክ	7	26	4	ሥር	7	26	4	ሥር	7	26	4	ሥር	7	26
7523	2023	75	18	17	ሥር	ሥር	1	7	23	ሥር	1	7	23	ሥር	1	7	23	ሥር	1	7
7524	2024	76	19	18	ሥር	ሥር	3	18	12	ሥር	3	18	12	ሥር	3	18	12	ሥር	3	18

Table with 17 columns and 24 rows containing dates and church-related information. Columns include: የመቶ ቆይታ (hundreds of stay), የወሩ (month), የቀን (day), የዓመት (year), የሀገር (country), የቦታ (location), የደረጃ (rank), የሰዓት (hour), የቀን (day), የወሩ (month), የዓመት (year), የሀገር (country), የቦታ (location), የደረጃ (rank), የሰዓት (hour), የቀን (day), የወሩ (month), የዓመት (year).

Table with 17 columns and 24 rows containing dates and church-related information. Columns include: የመቶ ቆይታ (hundreds of stay), የወሩ (month), የቀን (day), የዓመት (year), የሀገር (country), የቦታ (location), የደረጃ (rank), የሰዓት (hour), የቀን (day), የወሩ (month), የዓመት (year), የሀገር (country), የቦታ (location), የደረጃ (rank), የሰዓት (hour), የቀን (day), የወሩ (month), የዓመት (year).

አንቀጽ 5

ዓመት	ግብር	ዓመት		ቀን	ዓመት	ቀን	ሰዓት	ዓመት	ቀን	ሰዓት	ዓመት	ቀን	ሰዓት	ዓመት	ቀን	ሰዓት	ዓመት	ቀን	ሰዓት	
		የግብር	የሰዓት																	
7791	2291	343	1	ሐ	2291	343	1	ሐ	2291	343	1	ሐ	2291	343	1	ሐ	2291	343	1	ሐ
7792	2292	344	2	ሐ	2292	344	2	ሐ	2292	344	2	ሐ	2292	344	2	ሐ	2292	344	2	ሐ
7793	2293	345	3	ሐ	2293	345	3	ሐ	2293	345	3	ሐ	2293	345	3	ሐ	2293	345	3	ሐ
7794	2294	346	4	ሐ	2294	346	4	ሐ	2294	346	4	ሐ	2294	346	4	ሐ	2294	346	4	ሐ
7795	2295	347	5	ሐ	2295	347	5	ሐ	2295	347	5	ሐ	2295	347	5	ሐ	2295	347	5	ሐ
7796	2296	348	6	ሐ	2296	348	6	ሐ	2296	348	6	ሐ	2296	348	6	ሐ	2296	348	6	ሐ
7797	2297	349	7	ሐ	2297	349	7	ሐ	2297	349	7	ሐ	2297	349	7	ሐ	2297	349	7	ሐ
7798	2298	350	8	ሐ	2298	350	8	ሐ	2298	350	8	ሐ	2298	350	8	ሐ	2298	350	8	ሐ
7799	2299	351	9	ሐ	2299	351	9	ሐ	2299	351	9	ሐ	2299	351	9	ሐ	2299	351	9	ሐ
7800	2300	352	10	ሐ	2300	352	10	ሐ	2300	352	10	ሐ	2300	352	10	ሐ	2300	352	10	ሐ
7801	2301	353	11	ሐ	2301	353	11	ሐ	2301	353	11	ሐ	2301	353	11	ሐ	2301	353	11	ሐ
7802	2302	354	12	ሐ	2302	354	12	ሐ	2302	354	12	ሐ	2302	354	12	ሐ	2302	354	12	ሐ
7803	2303	355	13	ሐ	2303	355	13	ሐ	2303	355	13	ሐ	2303	355	13	ሐ	2303	355	13	ሐ
7804	2304	356	14	ሐ	2304	356	14	ሐ	2304	356	14	ሐ	2304	356	14	ሐ	2304	356	14	ሐ
7805	2305	357	15	ሐ	2305	357	15	ሐ	2305	357	15	ሐ	2305	357	15	ሐ	2305	357	15	ሐ
7806	2306	358	16	ሐ	2306	358	16	ሐ	2306	358	16	ሐ	2306	358	16	ሐ	2306	358	16	ሐ
7807	2307	359	17	ሐ	2307	359	17	ሐ	2307	359	17	ሐ	2307	359	17	ሐ	2307	359	17	ሐ
7808	2308	360	18	ሐ	2308	360	18	ሐ	2308	360	18	ሐ	2308	360	18	ሐ	2308	360	18	ሐ
7809	2309	361	19	ሐ	2309	361	19	ሐ	2309	361	19	ሐ	2309	361	19	ሐ	2309	361	19	ሐ

አንቀጽ 6

ዓመት	ግብር	ዓመት		ቀን	ዓመት	ቀን	ሰዓት	ዓመት	ቀን	ሰዓት	ዓመት	ቀን	ሰዓት	ዓመት	ቀን	ሰዓት	ዓመት	ቀን	ሰዓት	
		የግብር	የሰዓት																	
7810	2310	362	1	ሐ	2310	362	1	ሐ	2310	362	1	ሐ	2310	362	1	ሐ	2310	362	1	ሐ
7811	2311	363	2	ሐ	2311	363	2	ሐ	2311	363	2	ሐ	2311	363	2	ሐ	2311	363	2	ሐ
7812	2312	364	3	ሐ	2312	364	3	ሐ	2312	364	3	ሐ	2312	364	3	ሐ	2312	364	3	ሐ
7813	2313	365	4	ሐ	2313	365	4	ሐ	2313	365	4	ሐ	2313	365	4	ሐ	2313	365	4	ሐ
7814	2314	366	5	ሐ	2314	366	5	ሐ	2314	366	5	ሐ	2314	366	5	ሐ	2314	366	5	ሐ
7815	2315	367	6	ሐ	2315	367	6	ሐ	2315	367	6	ሐ	2315	367	6	ሐ	2315	367	6	ሐ
7816	2316	368	7	ሐ	2316	368	7	ሐ	2316	368	7	ሐ	2316	368	7	ሐ	2316	368	7	ሐ
7817	2317	369	8	ሐ	2317	369	8	ሐ	2317	369	8	ሐ	2317	369	8	ሐ	2317	369	8	ሐ
7818	2318	370	9	ሐ	2318	370	9	ሐ	2318	370	9	ሐ	2318	370	9	ሐ	2318	370	9	ሐ
7819	2319	371	10	ሐ	2319	371	10	ሐ	2319	371	10	ሐ	2319	371	10	ሐ	2319	371	10	ሐ
7820	2320	372	11	ሐ	2320	372	11	ሐ	2320	372	11	ሐ	2320	372	11	ሐ	2320	372	11	ሐ
7821	2321	373	12	ሐ	2321	373	12	ሐ	2321	373	12	ሐ	2321	373	12	ሐ	2321	373	12	ሐ
7822	2322	374	13	ሐ	2322	374	13	ሐ	2322	374	13	ሐ	2322	374	13	ሐ	2322	374	13	ሐ
7823	2323	375	14	ሐ	2323	375	14	ሐ	2323	375	14	ሐ	2323	375	14	ሐ	2323	375	14	ሐ
7824	2324	376	15	ሐ	2324	376	15	ሐ	2324	376	15	ሐ	2324	376	15	ሐ	2324	376	15	ሐ
7825	2325	377	16	ሐ	2325	377	16	ሐ	2325	377	16	ሐ	2325	377	16	ሐ	2325	377	16	ሐ
7826	2326	378	17	ሐ	2326	378	17	ሐ	2326	378	17	ሐ	2326	378	17	ሐ	2326	378	17	ሐ
7827	2327	379	18	ሐ	2327	379	18	ሐ	2327	379	18	ሐ	2327	379	18	ሐ	2327	379	18	ሐ
7828	2328	380	19	ሐ	2328	380	19	ሐ	2328	380	19	ሐ	2328	380	19	ሐ	2328	380	19	ሐ

ምዕራፍ አራት እምርት ዕለት

እምርት ዕለት ማለት የታወቀች ዕለት ማለት ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ ታሪክ የተከናወኑ ታሪኮች የተፈጸሙበትን ዓመትና ዕለት በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ባሕረ ሐሳብ መሠረት ጠንቅቆ የሚያሳይ ነው።

ቀመረ አዳም

አዳም ከተፈጠረበት ጊዜ ገምሮ 7 ሺሕ ዓመት እስኪፈጸም ድረስ ያለ ዘመን ቀመረ አዳም ይባላል። ናሁ ሐልቀ ቀመርን ዘተውህሶ ለአቡነ አዳም ዘውእቱ ሰበዓ ምእት ዓመት። ለአዳም ተሰጥቶት የነበረ ቀመርም 7 ሺሕ ዓመት ነበር። እርሱም እነሆ አለቀ እንዲል (ትውፊታዊ ሐሳብ ዘመን ፲፮ 4)።

እግዚአብሔር ለይኩን ብርሃኑ ብርሃን ይሁን ብሎ በሦስቱ የብርሃን ዕለታት የተፈጠሩትን ፍጥረታት ፈጠረ። እግዚአብሔርም ያንን መልካም እንደሆነ አየ። ማታም ሆነ ጥቀትም ሆነ ሦስተኛ ቀን፤ እስከዚህ ድረስ ፀሐይ፣ ጨረቃና ከዋክብት አልተፈጠሩም ነበር። በአራተኛው ቀን በምድር ላይ ያበሩ ዘንድ ሁለት ታላላቅ ብርሃናትን በሰማይ ጠፈር ላይ አደረገ። እግዚአብሔርም ያንን መልካም እንደ ሆነ አየ። ማታም ሆነ ጥቀትም ሆነ አራተኛ ቀን። በእምስተኛው ቀን እግዚአብሔር እንዲሁ ሥራውን ሠራ። እግዚአብሔርም ያንን መልካም እንደሆነ አየ። ዓለም ከተፈጠረበት ከአሁኑ ገምሮ እስከ ገመስ ያሉትን ቀኖች የጳጉሜን ዕለታት ናቸው። እስከዚህ ድረስ ሰው አልተፈጠረም ነበር። በስድስተኛውም ቀን እግዚአብሔር ሰውን ፈጠረ። በመልኩ በእግዚአብሔር መልክ ወንድና ሴት አድርጎ ፈጠራቸው ባረካቸውም፤ ፍጥረት ሁሉ ይዘቱ ዘንድም ሥልጣን ሰጣቸው። እግዚአብሔርም ያደረገውን ሁሉ አየ። እነሆም አጅግ መልካም ሆነ። ማታም ሆነ ጥቀትም ሆነ ስድስተኛ ቀን (ዘፍ. 1+3-31)።

ዓመተ ሕይወቱ ለአዳም

በመገጠመርያው የአዳም ዓመተ ሕይወት አልቦ አበቅቱ ነበር። በ2ኛው የአዳም ዓመተ ሕይወት 1 ወንበር፣ 11 አበቅቱ፣ 19 መጥቅዕ ነበር። በ3ኛው የአዳም ዓመተ ሕይወት 2 ወንበር፣ 22 አበቅቱ፣ 8 መጥቅዕ ነበር። በ4ኛው የአዳም ዓመተ ሕይወት 3 ወንበር 3 አበቅቱ፣ 27 መጥቅዕ ነበር። እንዲህ እየተቀመረ እስከ 18 ዓመተ አበቅቱ ይቆጠራል። በ19ኛው የአዳም ዓመተ ሕይወት አልቦ አበቅቱ ሆነ። ይህ የዓመተ አበቅቱ መመላለሻ የሆነው 19 ዓመት ንኡስ ቀመር፣ ዐውደ አበቅቱ ወይም ዐውደ ወርኅ ይባላል። እስመ ለዛቲስ ዓመት ፲ወ፱ ገብራ መሴ በጥበበ እግዚአብሔር ለደቂቀ አስራኤል ዘውእቱ ፲ወ፱ ዓመት ዘይገብሩ ባቲ ፍሥሐ አይሁድኒ ወክርስቲያን። (እቡሻህር አንቀጽ ፵፱) ማለት ይህ 19 ዓመት መሴ በእግዚአብሔር ጥበብ ለእስራኤል ልጆች የሠራላቸው የቀመር ሥርዓት ነው። ይህም 19 ዓመት አይሁድና ክርስቲያኖች በዓለ ፍሥሐ የሚውልበትን ዕለት ለይተው የሚያውቁበት ስሌት ነው።

አንድ ንኡስ ቀመር አራት ጊዜ ሲመላለስ አንድ ማእከላዊ ቀመር ይሆናል። የማእከላዊ ቀመር ቍጥሩ (19x4)=76 ዓመት ነው። አንድ ማእከላዊ ቀመርም ሰባት ጊዜ ሲመላለስ አንድ ዐቢይ ቀመር ይሆናል። የዐቢይ ቀመር ቍጥሩ (76x7)=532 ዓመት ነው። ቀመረ አዳም የተባለው 7 ሺሕ ዓመት እስኪፈጸም ድረስ እንዲሁ እየተቀመረ ይቆጠራል።

እሊህ ሰባት ሺሕ ዓመታት ከ7 ዕለታት የተገኙ ናቸው። ዓለም ብሂል ሰባቱ ዕለታት እማንቱ ወተውህሶን ለለአሐቲ በበዐሠርቱ ምእት ዓመት። ዓለም ማለት፡- ሰባቱ ዕለታት ናቸው። ለያንዳንዳቸውም እንዳንድ ሺሕ ዓመት ተሰጥቷቸዋል እንዲል (መርሐ ዕወር)። ቅዱስ ጳይትም እስመ ዐሠርቱ ምእት ዓመት በቅድሚካ ከመ ዕለት አንተ ትማልም ገለፈት፣ ወሰዓተ ሲሊት ምኑን ዓመታት በቅድሚኩ በሰው ዘንድ ሺሕ ዓመት ባንተ ዘንድ ትናንት እንደ አለፈች እንደ አንዲት ቀን ናት። በሰው ዘንድ ሺሕ ሌሊትና ብዙ ዘመን ባንተ ዘንድ እንደ ተናቀች እንዳንዲት ሰባት ናት ብሏል (መገ. 8+94.5)። መጽሐፈ ኩፋሌም እስመ ዐሠርቱ ምእት ዓመት ከመ አሐቲ ዕለት ውስተ ሰምዐ ሰማይት፤ አንድ ሺሕ ዓመት በሰማይ ጸላት እንደአንዲት ቀን ናት (ኩፋሌ 6+4) ብሏል። ከዚህ በላይ እንደ ተገለጸው አንድ ሺሕ ዓመት በ7 ዕለታት ሲበዛ

(1000x7)=7000 ዓመት ይሆናል። ሰዓቱ ሺሕ ዓመት ከ7 ዕለታት የተገኘ መሆኑ በዚህ ይታወቃል።

ዳግመኛም፣

ወወሀቦ እግዚአብሔር ሰብዓ መዋዕለ ለዕንላ እመሕያው ይንበር ዲበ ምድር እስመ ዐሠርቱ ምእት ዓመት አሐቲ ዕለት በጎበ እግዚአብሔር በእንተ ዝንቱ ተጽኑል በእንተ ዕፀ አእምሮ እስመ በዕለተ ትበልዑ እምኔሁ ትመውቱ። ወሶበ ዐለወ አዳም ዘንተ ትእዛዘ በጽሐ ሥልጣነ ሞት ላዕሲሁ በተሰዓቱ ምእት ወሠላሳ ዓመተ ሕይወቱ ወበእንተዝ ኢፊጸመ አዳም ዓመታቲሃ ለዛቲ ዕለት። ወአሕጸጸ ሰብዓ ዓመተ እምዕለተ እግዚአብሔር ወውእቱ መቅድመ ተቀብረ ውስተ ምድር ።

ይህም ማለት፣

እግዚአብሔር በምድር ላይ ይኖር ዘንድ ለሰው ልጅ ሰዓት ዕለታትን ሰጠው ሺሕ ዓመት በሰው ዘንድ በእግዚአብሔር ዘንድ እንደ አንዲት ቀን ናትና። ስለዚህም መልካሙንና ክፉውን ከምስታስታውቅ ዛፍ በበላችሁበት ቶን ትሞታላችሁ ተብሎ ተጻፈ። አዳም ይህን ትእዛዝ በተላለፈ ጊዜ በዘጠኝ መቶ ሠላሳ ዓመት ዕድሜው ሞት በርሱ ላይ ሠለጠነ። ስለዚህም አዳም የዚች ዕለት ዓመታትን አልፏል። ከእግዚአብሔር ዕለት ለባ ዓመትን አገደለ እንጂ። እርሱም አስቀድሞ በምድር ውስጥ ተቀበረ (ኩፋሌ 6፥3፣ 4)።

ነገር ግን አዳም እስከ ሺሕ ዓመት ድረስ በጽድቅና በርትዕ፣ በንጽሐ ጠባይዕ ጸንቶ ኑሮ ቢሆን ብልዩትና ሞት ሳያገኙት ረቆ ታድሶ ከዓለመ ሥጋ ወደ ዓለመ ነፍስ ሊያርግ መንግሥተ ሰማያትንም ሊገባ ነበር። ነገር ግን አዳም በሕይወተ ሥጋ በኖረበት ዘመን በጽድቅና በርትዕ ጸንቶ ከእግዚአብሔር የተሰጠውን ትእዛዝ ስላልፈጸመ በርሱና በልጆቹ ሞተ ሥጋ ሞተ ነፍስ ተፈረደባቸው። ስለዚህም ቅጳውሎስ በሮሜ 5፥14 ነገር ግን በአዳም ኃጢአት ምክንያት ከአዳም እስከ ሙሴ የበደሉትንም ያልበደሉትንም ሞት ገዛቸው። ሁሉ በአዳም አምሳል ተፈጥረዋልና ብሎ ጻፈ።

ዓመተ አዳም ወኖላ

ወከሠተ እግዚአብሔር ለሙሴ ከመ ተልቄ ኃምስቱ አውራጎ ምእት ወንምሳ ዕለት ውእቱ። ወበዝንቱ ቃል አንቅሐ ለአእምሮ ዓመተ አዳም ወኖሎ።

ይህም ማለት፡- እግዚአብሔር ያምስት ወር ቀን ቍጥር 150 ዕለት እንደሆነ ለሙሴ ገልጸለታል። በዚህም ቃል የአዳምንና የኖላን ዓመት ለማወቅ እነቃቃው ማለት ነው (አቡሻህር)።

ዳግመኛም የወሮቹ ቀን በጨረቃ ወር በቄጠር አንዱ ወር 30፣ አንዱ ወር 29 ሆኖ የመዝናኛዎቹ 5 ወሮች ቀን ጠቅላላ ቍጥር 148 ዕለት ይሆናል። የቀደምት ሮማውያን ሰዎችም የዓመታቸው ወሮች ቍጥር የያንዳንዱ ወር ቀን 36 ሆኖ 10 ወር ይሆናል። በዚሁ ስሌት ያምስት ወሮች ቀን ጠቅላላ ድምር 180 ቀን ይሆናል። እንዲሁም በዮናናውያንና በሶርያውያን ዓመትም ላንዱ ወር 31፣ ላንዱ ወር 30 ቀን ይደርሳል። በዚሁ ስሌት ያምስት ወር ቀን ቍጥር በእነርሱ ዘንድ 153 ቀን ይሆናል።

በኤሪት ዘፍጥረት 8፥3 የተጠቀሱት 150 ዕለታት ግን 5 ወሮች እንደሆኑ በሌሊት ተረጋግጧል። የእነዚህ 5 ወሮች ቀን ቍጥር እንዲሁ ተስተካክሎ የተገኘው የያንዳንዱ ወር ቍጥር 30 በሆነው በግብጻውያንና በኢትዮጵያውያን ወሮች እንጂ በጨረቃ ወር ወይም በዮናናውያንና በሶርያውያንም ወሮች ቀን ቍጥር አንዳይደለ ከዚህ በላይ በተጻፈው ሐተታ ተገልጿል።

የግብጻውያን (ኩፕት/ቅብጥ) እና የኢትዮጵያውያን ዓመት መዝናኛዎም የመስከረም ወር መባቻ ነው። የዓመታቸው መነሻም የዓመተ ዓለም መዝናኛዎ (ዘፀ 12፥2) ከሆነው ወር በ208 ዕለት ትቀድማለች። መነሻዋ ዕለተ ሠሎሴ መድረሻዋ ዕለተ ሰንበት ነው። የዓመተ ዓለም መዝናኛዎ የተባለውም እሑድ መጋቢት 29 ዕለት ነው። እሑድም የዕለታት መነሻ ወይም ጥንት ናት። ይህንንም የሚያስረዳ በኤሪት ዘፍጥረት ምዕራፍ 7 ቍጥር 11 ይገኛል። ያውም እንዲህ ነው፡-

በኖላ ዕድሜ በፊኛው መቶ ዓመት በ2ኛው ወር ከወሩም በ17ኛው ቀን የጥፋት ውሀ ሆነ ከ150 ቀን በጎላም ውሀው ጉደለ። መርከቢቱም በ7ኛው ወር ከወሩም በ17ኛው ቀን በእራራት ተራሮች ላይ ዐረፈች ይላል።

ኖኅ ከመርከብ ከወጣ በኋላም ልጆቹ ልጆችን ወለዱ ተባዙም። ከእነርሱም መካከል ተለይቶ የከነዓን ልጅ የካም ልጅ የኖኅ የልጅ ልጅ የሆነው ስሙ ናምሩድ የሚባል ሰው በእነርሱ ላይ ነገሠ። እርሱም የባቢሎን ሰዎች ለሆኑ ለከለዳውያን አባታቸው ሆነ። በምድር ላይ የነገሠ የመገመርያ ንጉሥ እርሱ ነበር።

እንዲሁም የምስር አገር ሰዎች ስሙ መንቅዕ የሚባለውን ሰው በምስር አገራቸው ላይ አነገሡት። የምስርን ከተማ በኒል ባሕር ወለን ላይ መንፍ በሚባል ቦታ የመሠረታት እርሱ ነው። እርሱም የመስሪም ልጅ የካም ልጅ የኖኅ የልጅ ልጅ ነው። ከተማይቱንም ባባቱ ስም መስሪም ብሎ ሰየማት። በምድር ላይ የነገሠው ሁለተኛው ንጉሥ እርሱ ነበር። ታሪክንና ሕግን የሠሩና የመሠረቱ እሊህ ሁለቱ ነገሥታት ናቸው ይባላል።

ይህን ታሪክ የገለጸና ያስረዳ የፀሐይንና የጨረቃን የከዋክብትንም አቁጣጠር መርምሮ የጻፈ በጥሊሞስ የሚባል ጸሐፊ እንደ ሆነ በመጽሐፈ አቡሻህር ተገልጿል። በተጨማሪም ይህ ዓለም ከተፈጠረ ዝምሮ የምስራውያን ወሮችና ዓመታት መጠን እንደ ኖኅና ሴት እንደ አዳምም ወሮችና ዓመታት እንደሆኑ ያስረዳል። ይህም አቁጣጠር በአይሁድ የሌሊት መባቻ በሚያዝያ ወር (ኒሳን) በ14ኛው ሠርቀ ሌሊት ለገሙስ አጥቢያ እስራኤል በሌሊት ከግብጽ እስከ ወጡ ድረስ ጸንቶ የቆየ ነው። ንጉሡ አስከንድር የዐውደ ዓመታቸውን መገመርያ እርሱ ወደ ነገሠበት ዕለት ወደ ታሰረን ቀዳማይ (ጥቅምት) መባቻ እስኪለወጠው ድረስ የእስራኤል የቀን አቁጣጠር እንዲሁ ነበር። እንዲሁም የምስር ሰዎች መገመርያ ዓመት ከንጉሥታቸው አንዱ እርሱ ወደ ነገሠበት ወደ መስከረም (ተውት) መባቻ ቀን ለወጠው። ዳግመኛም በዐውደ ጳጉሜን ከሚመለሱት አራት ዓመታት ሦስቱ የያንዳንዱ ዓመት ዕለት ቍጥር 365 ቀን ሲሆን፣ ያራተኛው ዓመት ዕለት ቍጥር ግን በሠግር ምክንያት 366 ይሆናል። የዓመታቸው መገመርያም በነሐሴ (አብ) በ29ኛው ቀን ያውም የመስከረም (ተውት) መባቻ ዕለት ነው። በሠግር ጊዜ ግን መባቻው በዚህ ወር በ30ኛው ቀን ይሆናል።

ኢትዮጵያውያንም የዓመታቸው መገመርያ የመስከረም መባቻን ያደርጋሉ። እነርሱም ሁለት ታሪኮችን ይከተላሉ። እነዚህም ታሪክ ሥጋዌና ታሪክ ዳዮቅልጥያኖስ ናቸው (አቡሻህር አንቀጽ 8)።

የሺሕ ዓመት መነሻና መድረሻ ዕለት

የብለይና የሐሳብ ዘመን መምህራን ጥንተ ቀመር ማክሰኞን መነሻ በማድረግ በዐውደ ፀሐይና በሰብዓ እየቀመሩ ከሰባቱ ሺሕ ዓመት የያንዳንዱን ሺሕ መነሻና መድረሻ ቀን በነበራቸው የሐሳብ ዘመን ስሌት ችሎታ ለይተው ዐውቀውና ተረድተው ከዚያ ያደረሳቸውን አምላክ በማመስገን የያንዳንዱን ሺሕ መፈጸሚያ ዕለት በጸሎትና በምስላ እያሰቡት ይውሉ ነበር። ስለዚህ የሺሕ ዓመት በዓልን ማክበር ከጥንት የነበረ ሥርዓት ነው እንጂ በዘመናችን የተዘመረ አይደለም። ከቀዳማይ አዳም ዝምሮ የያንዳንዱ ሺሕ ዓመት መነሻና መድረሻ የሚሆኑ ዕለታትም ተለይተው ሲነገሩ እንዲህ ነው።

ሺሕ ዓመት	መነሻ ዓመት	መነሻ ዕለት	ፍጻሜ ዓመት	ፍጻሜ ዕለት
1ኛው	1 ዓ.ዓ.	ማክሰኞ	1000ዓ.ዓ.	ዓርብ
2ኛው	1001ዓ.ዓ.	ቅዳሜ	2000ዓ.ዓ.	ማክሰኞ
3ኛው	2001ዓ.ዓ.	ረቡዕ	3000ዓ.ዓ.	ቅዳሜ
4ኛው	3001ዓ.ዓ.	እሁድ	4000ዓ.ዓ.	ረቡዕ
5ኛው	4001ዓ.ዓ.	ሐሙስ	5000ዓ.ዓ.	እሁድ
6ኛው	5001ዓ.ዓ.	ሰኞ	6000ዓ.ዓ.	ሐሙስ
7ኛው	6001ዓ.ዓ.	ዓርብ	7000ዓ.ዓ.	ሰኞ
8ኛው	7001ዓ.ዓ.	ማክሰኞ	8000ዓ.ዓ.	ዓርብ

ይህ የ7 ሺሕ ዓመት ዐደት በጥንተ ቀመር ማክሰኞ ተገምሮ በሰባተኛው ቀን ሰኞ መፈጸሙን መምህራኑ በነበራቸው የሐሳብ ዘመን ችሎታ አስልተው፣ ዐውቀውና ተረድተው ለመጭት ውልድ መዝገበው ያቆዩት ነውና ምስጋና ይገባቸዋል።

የዘመነ ሐዲስ ሺሕ ዓመታት መነሻና መድረሻ

ከዳግማይ አዳም እግዚአብሔር ሊያሱስ ክርስቶስ ልደት ዝምሮ እስካላንበት ሦስተኛው ሺሕ ድረስ ያሉት ሺሕ ዓመታት መነሻና መድረሻ የሚሆኑ ዕለታትም ተለይተው ሲነገሩ እንዲህ ነው።

ባሕረ ሐሳብ

ሺሕ ዓመት	መነሻ ዓመት	መነሻ ዕለት	ፍጻሜ ዓመት	ፍጻሜ ዕለት
1ኛው	19.ም.	ረቡዕ	1000ዓ.ም.	ቅዳሜ
2ኛው	1001ዓ.ም.	እሁድ	2000ዓ.ም.	ረቡዕ
3ኛው	2001ዓ.ም.	ሐሙስ	3000ዓ.ም.	እሁድ

ከመገመርያው አዳም እስከ ሁለተኛው አዳም

የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን የብሉይና የቀዳሚ መምህራን ግን የዘመን አቆጣጠራቸውን ታሪክ በቅዱሳት መጻሕፍት መሠረት ለማቃናት እጅግ ይተጉ፤ ይደክሙም ነበርና አዳም ከተፈጠረበት ጊዜ ገናም ክርስቶስ በሥጋ እስከ ተገለጸበት ዘመን ድረስ 5500 ዓመት እንደሆነ በእነርሱ ዘንድ ታወቀ፤ ተረዳ። ይህም ከመጽሐፍ ቅዱስ ዘርዕ መካከል ዋናው በሆነው አራተ ሊቃናት ላይ የተመሠረተ ነው። ይህ ዘርዕ ከ5240 ዓመተ ዓለም እስከ 5278 ዓ.ዓ. (ከክርስቶስ ልደት በፊት ከ260 እስከ 222 ዓመት) ድረስ ነግሥ በነበረው ፊላደልፍስ በጥሊሞስ ትእዛዝ በሰባ የአይሁድ ሊቃውንት (መተርጉማን) ከዕብራይስጥ ወደግሪክ የተተረጎመ ነው። የባሕረ ሐሳብ ሊቃውንት ከመገመርያው ሰው አዳም አንሥቶ እስከ ሁለተኛው አዳም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ድረስ የነበረውን የተቆጠረውንና በዘመናት መካከል ያሉ ታሪኮችንም በአንዝ ለይቶ ለማስረዳት 5500ውን ዓመት እየደመሩና እያሟሉ ተርትረውና ቁጥረው በክፍል በክፍል መደበውታል። አከፋፈሉም እንዲህ ነው፡-

መደብ	ታሪክ	ዓመት
1	ከአዳም እስከ ርደተ አይኅ	2256
2	ከርደተአይኅ እስከ ሕንጻ ማኅፈድ	571
3	ከሕንጻ ማኅፈድ እስከ	501

ባሕረ ሐሳብ

	አብርሃም	
4	ከአብርሃም እስከ ሙሴ	425
5	ከሙሴ እስከ ዳዊት	694
6	ከዳዊት እስከ ናቡከደነጾር	469
7	ከናቡከደነጾር እስከ እስክንድር	265
8	ከእስክንድር እስከ ክርስቶስ	319
	ድምር	5500

ከአዳም እስከ ልደተ ክርስቶስ 5500 ዓመት ነው ተብሎ የተቆጠረው የተስፋ ዘመን በዚህ ስሌት የተረጋገጠ ሆኖ ተገኝቷል። ይህም ስሌት የሴቲቱ ዘር የእባቡን ራስ ይቀጠቅጣል ተብሎ የተሰጠው የተስፋ ቃል ኪዳንም በዚህ ጊዜ መፈጸሙን ያመለክታል (ዘፍ. 3፥15)።

ዳግመኛም አበው ሊቃውንት በ5500 ዓመት የተፈጸሙ ታላላቅ የመጽሐፍ ቅዱስ ታሪኮች ክፍለ ጊዜን በዓመታት፣ በዐቢይ ቀመርና በዓመተ ምሕረት ክፍለው የመደቡትን ዝርዝር ከዚህ በታች እንመለከታለን። በዚህ አገባብ ዓመተ ምሕረት ማለት ዓመተ ዓለሙ ለዐቢይ ቀመር 532 ተካፍሎ የሚገኘውን ቀሪ የሚያመለክት ነው።

ታሪክ	በታሪኮች መካከል ያለ ክፍለ ጊዜ		
	ዓመታት	ዐቢይ ቀመር	ዓመተ ምሕረት
ከአዳም እስከ ርደተ አይኅ	2256	4	128
ከአዳም እስከ ሕንጻ ማግፈድ	2827	5	167
ከአዳም እስከ አብርሃም	3328	6	136
ከአዳም እስከ ሙሴ	3753	7	29
ከአዳም እስከ ዳዊት	4447	8	191
ከአዳም እስከ ናቡከደነጾር	4916	9	128
ከአዳም እስከ እስክንድር	5181	9	393
ከአዳም እስከ ክርስቶስ	5500	10	180

ከዚህ በላይ እንደተገለጸው መምህራኑ ከአዳም እስከ ክርስቶስ ልደት ያለውን ዘመን በዓመታት፣ በዐቢይ ቀመርና በዓመተ ምሕረት ከፍለውና መድበው ዳግመኛ ቢቁጥሩትም 5500 ዓመት ሆኖላቸዋል። በዚያም ሆነ በዚህ ቢቁጠር የዘመኑ የቀጥር ሚዛን ትክክል ሆኖ ተገኝቷል። በስምዖን ክልሉ ወሠለስቱ ይቀውም ነገር። በሁለት ወይም በሦስት ምስክሮች ነገር ጸንቶ ይኖራል እንዲል (ዘጸ. 17፥6፣ ዮሐ. 8፥17)።

ዳግመኛም፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ግበር ታቦተ ዘመርጡል እምዕዕ ዘኢይነቅዝ ዘነዕበ እመት ወመንፈቀ እመት ኑት፣ እመት ወመንፈቀ እመት ራንቡ፣ እመት ወመንፈቀ እመት ቆሙ። ማለት፣ ርዘመቱ ሁለት ክንድ ከስንዝር ወርዱ አንድ ክንድ ከስንዝር ቁመቱ አንድ ክንድ ከስንዝር የሚሆን የማይነቅዝ እንጨት ቁርጠህ ታቦትን ሥራ እኔ በዚያ ላይ ሆኜ እገለጽልሁለሁና ብሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ነግሮታል። የታቦቱ ትርብዕት መጠን ሲደመርም 5 ተኩል ክንድ ይሆናል። በእግዚአብሔር ዘንድ አንዲቱ ቀን በሰው ዘንድ ሺሕ ዘመን ነው። ብሎ ዳዊት እንደተናገረው፣ በእግዚአብሔር ዘንድ 5 ተኩል ክንድም በሰው ዘንድ 5500 ዓመት ይሆናል። (መዝ. 89፥4፣ 2ጴጥ. 3፥8፣ ዘኩል. 14፥34) ይህም ምሳሌ ነው ብለው መምህራን ከአዳም እስከ ክርስቶስ ያለውን ዘመን እንደሚያመለክት በትርጓሜያቸው ገልጸውታል። ያውም እንዲህ ነው።

ርዘመቱ ሁለት ክንድ ከስንዝር ማለት ከአዳም እስከ ኖህ ያለ ዘመን ነው። ይህም ሲቁጠር 2256 ዓመት ይሆናል። በሁለት ሺህ ሁለት መቶ ሃምሳ ስድስት ዘመን አርአያ ድንግል የሆነች ታቦተ ኖህ ለመገኘት ምሳሌ ነው። ወርዱ ንጉድ ክንድ ከስንዝር ማለት ከኖህ እስከ ሙሴ ያለው ዘመን ነው። ይህ ሲቁጠር 1622 ዓመት ይሆናል። በአንድ ሺህ ስድስት መቶ ሃያ ሁለት ዘመን አርአያ ድንግል የሆነች ታቦተ ሙሴ ለመገኘት ምሳሌ ነው። ቁመቱ አንድ ክንድ ከስንዝር ማለት ከሙሴ እስከ አማናዊት ድንግል ያለው ዘመን ነው። ይህም ሲቁጠር 1622 ዓመት ይሆናል። በሺህ ስድስት መቶ ሃያ ሁለት ዘመን አርአያ ድንግል ታቦተ ኖህ፣ አርአያ ድንግል ታቦተ ሙሴ ምሳሌዎቹ የሆኑ አማናዊት ድንግል ለመገኘት ምሳሌ ነው። መላው ሲደመር 5500 ዘመን ይሆናል። እነዚህ ምሳሌዎች ሁሉ አማናዊት ድንግል በሆነች በእመቤታችን ማርያም በዚህ ዘመን ተፈጽመዋል (ዘፀ. 25፥10፣ 21፥22)።

ዳግመኛም «ወውስተ ታቦት ትውዲ ትእዛዘ ዘአን እሁበኪ» ማለት ከዚህ አስቀድሞ እኔ የሰጠሁህ ዐሠርቱ ቃላት የተጻፉላቸው ሁለቱን ጽላቶች በታቦቲቱ ውስጥ አኑር ብሎታል። ይህም ምሳሌ ነው። ታቦት የእመቤታችን ምሳሌ፣ ሁለቱ ጽላቶች የሥጋዋ የነፍስዋ ምሳሌ፣ በጽላቶቹ የተጻፈው ቃል እነሳዊ ቃል ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከሥጋዋ ሥጋ ከነፍስዋ ነፍስ ነሥቶ ሰው የሚሆንበትን ምሥጢር የማያመለክት ምሳሌ ነው። ወውእቱ ቃል ሥጋ ከነ ወገደረ ሳዕሌነ፣ ማለት ቃል ሥጋ ሆነ ጸጋንና እውነትንም ተመልቶ በኛ አደረ እንዲል። (ዮሐ. 1፥14)

ምሥጢረ ትስብእትን ከሚመራመሩ መምህራን አንዱ ቅዱስ ያሬድ ማሕሌታይ ነው። እርሱም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በ5 ሺሕ 5 መቶ ዘመን ሰው መሆኑን ለማስረዳት ሃሌን አምስት ጊዜ ለገንባታ ሁለት ጊዜ ጽፎና እዚህም በዚሁ ቀጥር መሠረት የጌታ ሰው የመሆን ምክር ተፈጸመ። መልእኩ ገብርኤልም ከእግዚአብሔር ዘንድ ተላከ። ክርሱ በጊላም ንጉሠ ሰላም መድኅኔ ዓለም መጣ ብሎ ድምፁን አለምቶ ዘምሯል። ምሥጢሩም እንዲህ ነው። አምስት ጊዜ «ሃሌ» ማለቱ 5 ሺሕ ዓመት፣ ሁለት ጊዜ «ሱያ» ማለቱ አምስት መቶ ዓመት ማለት ነው። ሁለቱ ሲደመርም 5500 ዓመት

ይሆናል። ይህም በ5 ሺሕ 5 መቶ ዘመን ጌታችን ሰው ሆነ ማለት ነው።

የግእዙ ንባብም እንዲህ ነው፤ ሃሌ ሃሌ ሃሌ ሉያ፣ ሃሌ ሃሌ ሉያ በዝንቱ ቀጽር ከነ ዝንቱ ምክር ተፈነወ ገብርኤል መልአክ እምነብ እግዚአብሔር መጽሐ እምድገራሁ ንጉሠ ሰላም መድኃኔ ዓለም፤ እንዲል (ድን ታኅሣሥ 22)።

በዝንቱ ቀጽር ከነ ዝንቱ ምክር ማለት፡- ይህ ምክር ሰውን በአርአያችንና በእምሳላችን እንፍጠር እነሆ አዳም መልካምንና ክፉን ለማወቅ ከእኛ እንደ አንዱ ሆነ ብለው የመከሩና የተናገሩ የአብና የወልድ የመንፈስ ቅዱስም ምክር ነው። በዚህ ምክር መሠረትም የሰላም ንጉሥ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በራሱ ፈቃድ፣ ባባቱ ፈቃድ፣ በመንፈስ ቅዱስም ፈቃድ 5500 ዘመን ሲፈጸም ሰው ሆኖ ሲያድነን መጣ ብለው መምህራን ያስተምራሉ፤ ይተርጉማሉ። እስመ በፈቃዱ ወበሥምረተ አቡሁ ወመንፈስ ቅዱስ መጽሐ ወአድገነን እንዲል (ውዳሴ ዘሠሉስ፤ ዘፍ. 1+26፣ 3+22)።

ዐበይትና ንኡሳን ሱባዕያት

ቀመረ ምጽአት

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በደብረ ዘይት ተቀምጦ ሳለ ደቀ መዛሙርቱ ለብቻቸው ወደ እርሱ ቀርበው፤

“የመምጣትህና የዓለም መጨረሻ ምልክቱ ምንድን ነው? ይህ መቼ ይሆናል? ንገረኝ” አሉት። ኢየሱስም “ማንም እንዳያስታችሁ ተጠንቀቁ ብዙዎች እኔ ክርስቶስ ነኝ እያሉ በስሜ ይመጣሉና። ብዙዎችም ያስታሉ” ብሎ መለሰላቸው (ማቴ. 24+3-5)።

ዳግመኛም እነሆ ሁሉን ገለጥሁላችሁ ያንጊዜ ነገሥታትና ሴሎችም ወገኖች የሚመጡ መሆናቸውን ነግራችኋለሁ። እናንተ ግን ነገራን አትርሱ። በመገመርያ ሰማያትንና ምድርን እንደፈጠርሁ፤ በሰባቱ ዕለታትም ሥራዬን ሁሉ እንደፈጸምሁ እውቁ። እንዲሁም የዓለም መኖር በዚች ዓለም ባሉ ዘመናት ውስጥ

ከሚገኙ 7 ሺሕ ዓመታት ይሆናል። የዚች ዓለም ኅልፈትም ከዕለታት ተለይታ መገመሪያ በሆነችው ዕለት ይሆናል። በርስዋ ዓለምን ፈጥራያታለሁና ኅልፈትም በዚያች ዕለት ይሆናል። በዚያች ዕለት ከመቃብር እንደተነሣሁም ሙታንን በዚያች ዕለት ከመቃብራቸው አስነሣቸዋለሁ። ከእንቅልፈ በነቃሁበት ጊዜም እንዲሁ ሙታን ከመቃብራቸው ይነሣሉ። በዚያች ዕለትም ነጋሪትን ይመታ ዘንድ ሚካኤልን አዘዋለሁ። የካህናቶቹ አዕቃ ገብርኤልንም በመጠኑ አለምቶ ይጮህ ዘንድ አዝዘዋለሁ። በዚያች ዕለት የነቢያት ትንቢት፣ የኦሪት ሕግ ይፈጸማልና ዕወቁ ከዚህ ጊዜ ገምሮ ለፍርድ እስከምመጣበት ጊዜ ድረስ 250 ሱባዕያት ዐበይት ይሆናልና ዕወቁ ብሎ ለሰባክያን ነግሯቸዋል። በ71 ንኡሳን ሱባዕያትና በ3 ዓመታት ጊዜ ውስጥ የወንድሞቻቸውን በደል የሚተው ወንድሞቹ የተመሰገኑ ናቸው። በደላቸውንም እደመስሰላቸዋለሁ፤ ወንድሞቹ ሆይ ንጹሐን ለሆኑ መላእክቶቹ ያልገለጸሁትን ለናንተ ገልጫለሁና የነገርኋችሁን ሁሉ ጠብቁ። ይህ 71 ሱባዕያት ከ3 ዓመት የሆነው 500 ዓመትም የስምንተኛው ሺሕ ዘመን ግማሽ ነው (መርሐ ዕዉር)።

ሰባት ሺሕ ዓመት በሱባዔ ሲቀመር ሺሕ ሱባዔ ይሆናል። ሺሕ ሱባዔ በ4 ሲቀመር 250 ሱባዕያት ዐበይት ይሆናል። 500 ዓመት በሱባዔ ሲቀመር 71 ሱባዕያት ንኡሳን ሆኖ 3 ዓመት ይተርፋል።

ዳግመኛም 250 ሱባዕያት ዐበይት በ7 ሲባዛ 1750 ይሆናል። 1750 በ4 ሲባዛ 7000 ዓመት ይሆናል። 71 ሱባዕያት ንኡሳንም በ7 ተባዛቶ 3 ዓመት ሲደመርበት 500 ዓመት ይሆናል። ስለዚህም መላው ሱባዔ 7500 ዓመት ነው።

ሐሳብ ዕዝራ

ሱቱኤል ዕዝራ የነበረው ይህ ዓለም በተፈጠረ በ5 ሺሕ ዓመት ነው (ዕዝራ 14+48)። ይህ ዓለም የሚያልፍበትን ጊዜ በቀመር ሲያስረዳም እንዲህ ይላል፡- ዓለምሰ ኅላፈ ውርዘቱ ወረሰበ መዋዕሊሁ እስመ ለዐሠርቱ ክፍል ተሠርዐ ዓለም፤ ወበጽሐ ውስተ ዐሥር ወተርፈ መንፈቀ ዐሥር። ማለት ይህ ዓለም የሕፃንነቱ ወራት አልፎ ዘመኑ አርጅቷል። ይህ ዓለም የሚያልፍበት ዘመኑ ከዐሥር ተከፍሎ እስከ ዐሥር ደርሷል። የዐሥሩ እኩሴታ ቀርቷል ይላል (ዘዕዘ. 14+10-42)። ምሥጢሩም እንዲህ ነው፡-

የዕዝራ መስፈርያ 500 ነው። የቁጠረበት ዘመንም ከ5 ሺሕ ዓመተ ዓለም ገናም ነው። 5000 ዓመት በ500 ሲቀመር 10 ክፍል ይሆናል። እስከ ዐሥር ደረሰ ያለው ይህ ነው። ዐሥር ክፍል የሆነው 5000 ዓመት ለ2 ሲከፈል 2500 ዓመት ይሆናል። የዐሥሩ እኩሌታ ቀረ ያለውም ይህ ነው። ዐሥር ክፍል የሆነው 5000 ዓመትና የዐሥር እኩሌታ የሆነው 2500 ዓመት ሲደመር 7500 ዓመት ይሆናል። ሱቱኤል ዕዝራ ዓለም ከተፈጠረ ገናም እስከ ዳግም ምጽአት የቁጠረው ዘመን ይህ ነው።

ይህ ዓለም የሚያልፍበትን ጊዜ ለማስረዳት ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በሱባዔ፣ ሱቱኤል ዕዝራ በቀመር በተለያየ ስሌት ሁለቱ ቢቁጥሩትም ውጤቱ አንድ ሆኖ ተገኝቷል። ያውም 7500 ዓመት ነው።

7500 ዓመት አልፏል። ዓለም ግን አላለፈችም የሚል ጠያቂ ቢኖር ጌታችን የሰጠውን ምልክት አስተውሎ ሊመለከት ይገባል። ያውም ምልክቱ እንዲህ ነው። ጦርነትን የጦርነትንም ወሬ ትሰሙ ዘንድ አላችሁ፣ ይህ ሊሆን የግድ ነውና ተጠንቀቁ አትደንግጡ። ነገር ግን ፍጻሜው ገና ነው። ሕዝብ በሕዝብ ላይ፣ መንግሥት በመንግሥት ላይ ይነሳሉ። በየሀገሩም ረጎብ፣ ቸነፈርም፣ የምድር መናወጥም ይሆናል። እነዚህም ሁሉ የምጥ ጣር መገናኛም ናቸው (ማቴ. 24፥6-8)። የሚለው ንባብ አሁን ዓለም የደረሰችበት የመገናኛም ማስጠንቀቅያ መስሎ ይታያል። ስለዚህ ነገ የሚሆነውን እናውቀውምና ተጠንቀቁ አትደንግጡ፣ ፍጻሜው ገና ነው በሚለው የጌታችን ቃል አምነን ዳግም ምጽአቱን በተስፋ ልንጠብቅ ይገባል።

ዳግመኛም በዘፍጥረት 15፥13፣ በገላትያ 3፥17 እንደተጻፈው ትርፋን ትቶ ሻምሩን መልቶ መቀጠር ልማድ መጽሐፍ ስለሆነ ስምንተኛው ሺሕ ባይፈጸምም ሻምሩን መልቶው ቁጥረውታል ብለው የሐሳብ ዘመን መምህራን ያትታሉ።

ሱባዔ ነቢያት

ከአዳም እስከ ክርስቶስ ድረስ የተቆጠረው 5500 ዓመት ነቢያት እንደገና በሱባዔ እየቀመሩ በመቀጠር ጌታችን

የተወለደበትን ዓመትና ቀን ለይተው ያመለክታሉ። ያውም እንዲህ ነው።

ኤርምያስ ነቢይ ከፍጥረት እስከ ልደተ ክርስቶስ ያለውን ዘመን በሱባዔ ቁጥሮ አስረድቷል። ሱባዔውን የገናኛበት ራእይን ያየበት፣ ትንቢቱን የተናገረበት ዘመን ዓለም በተፈጠረ በ5053 ዓመት ነው። ኤርምያስ ሱባዔውን የቁጠረው በዕለት ነው። ሰባቱ ዕለታት በ10 ሲባዙ (7x10)=70 ይሆናሉ። ሰባው ዕለት በ7 ሲባዛ (70x7)=490 ዕለት ይሆናል። በኤርምያስ ቀመር ይህ አንድ ሱባዔ ይባላል። በዚህ ቀመር ሲቀመር መላው የኤርምያስ ሱባዔ 333 ነው። ወይከውን ምጽአቱ ውስተ ምድር በ፫፻፵፱፣ ሱባዔ፣ ማለት ጌታ ሰው ሊሆን ሥጋ ሊለብስ ወደዚህ ዓለም ሊመጣ የቀረው ዘመን ሦስት መቶ ሠላሳ ሦስት የዕለት ሱባዔ ነው እንዲል (ተረፈ ኤር.11፥48)።

333 ሱባዔ በ490 ሲባዛ 16 እልፍ 3 ሺሕ 170 (163170) ዕለት ይሆናል። ይህ ወደ ዓመት ሲጠቀለል 447 ዓመት ሆኖ 15 ቀን ይተርፋል። ትርፋን ትቶ ሻምሩን ሞልቶ መቁጠር ልማድ መጽሐፍ ነውና (ዘፍ. 15፥13፣ ገላ. 3፥17) 15 ቀን ቀርቶ 447 ዓመት ብቻ ይሆናል። ስለዚህ፦

ሱባዔው የተገናኛበት ዓለም በተፈጠረ በ5053 ዓመት ሱባዔው ከተገናኛበት እስከ ክርስቶስ ልደት 447 ዓመት

ድምር 5500 ዓመት ይሆናል።

ይህም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በተነገረው ትንቢት በተቆጠረው ሱባዔ መሠረት መወለዱን ያረጋግጣል።

ዳንኤል ነቢይም ኤርምያስ በተናገረው ትንቢት መሠረት ሰባው (70) የምርኮ ዘመን (ኤር. 25፥11-12) መፈጸሙን አውቆ ወገኖቹ እስራኤል ወደ አገራቸው እንዲመለሱ «እቤቱ ልመናችንን ስማን፣ እቤቱ ይቅር በሰን» እያለ ወደ እግዚአብሔር ሲጸልይ ሳለ መልአኩ ገብርኤል በሰው እምሳል ተገልጾ ኤርምያስ ከተናገረው ሰባ ዓመት ሌላ ከአዳራሳሌም መታደስ እስከ መሢሕ ድረስ ገና ሰባ ሱባዔ የቀረ መዋገን ገለጸለት። ሰብዓ ሰንበታተ አድምመ

ለሕዝብ፤ እንዲል (ዳን. 9፥24)። ወገኖቻህ እስራኤልን ሰባ ሱባዔ ቅጠራቸው ማለት በሰባ ሱባዔ ጌታ ይወለዳል ብለህ ንገራቸው ማለት ነው።

የሰባው ሱባዔ ቀጠሮ ምክንያትም በቅድስት አገርሀ ላይ ዐመፃና ኃጢአት ይፈጸም ዘንድ፣ በደልም ይጠፋ ዘንድ፣ የዘለዓለም ጽድቅ ይመጣ ዘንድ፣ ራእይና ትንቢትም ይገለጥ ዘንድ፣ ቅዱስ ቅዱሳን ጌታም የባሕርይ ክብሩን ገንዘብ ያደርግ ዘንድ ነውና ነገሩን መርምር። ራእዩንም አስተውል ብሎታል።

ዳግመኛም ሰባውን ሱባዔ በሦስት ክፍል ከፍሎ ምጥጠሩን አስረድቶታል። የመገናኛው ክፍል ሰባት ሱባዔ ወይም 49 ዓመት ነው። የዚህ ሱባዔ ዋና ተግባር ክፋርስ ነገሥታት ከቂርስና ከዳርዮስ፣ ከአርጤክስም በወጣው ትእዛዝ መሠረት የኢየሩሳሌም መታደስና መሠራት መሆኑን ገልጸለታል (ዕዝራ 6፥14)። ስለዚህ በትእዛዙ መሠረት በኢየሩሳሌም የነበረው ቤተ እግዚአብሔር በዚህ ሱባዔ ተሠርቶ ተፈጽሟል።

ሁለተኛው ክፍል 62 ሱባዔ ነው። ይህም ከዳግም ሕንጻ እስከ ልደተ ክርስቶስ ያለውን ጊዜ ያመለክታል። ያውም እንዲህ ነው፡-

ከዳግም ሕንጻ እስከ ልደተ ክርስቶስ (62x7)	434 ዓመት
ዳግም ሕንጻ የተፈጸመበት ዓመተ ዓለም	5066 ዓመት
ድምር	5500 ዓመት ይሆናል

(አቡሻህር አንቀጽ 20)።

ከ62 ሱባዔ በኋላም መሢሕ የሚገደል መሆኑን ገልጸለታል (ዳን. 9፥26)። 7 ሱባዔና 62 ሱባዔ ሲደመር (7+62)=69 ሱባዔ ወይም 483 ዓመት ይሆናል። ይህም ትንቢቱ ከተነገረበት ሱባዔው ከተቆጠረበት ጊዜ ገምሮ ጌታችን እስከ ተጠመቀበት ዓመት ያለውን ጊዜ ያመለክታል።

ሦስተኛው ክፍል ሰባኛው ሱባዔ ወይም 7 ዓመት ነው። ይህ ሱባዔ ከጌታችን ጥምቀት ገምሮ ያለው 7 ዓመት ነው። በዚህ ሱባዔ እኩልታ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በሕገ ኦሪት ፈንታ ሕገ ወንጌልን ሠራ። የመጨረሻውን ፋሲካ አክብሮ በመሥዋዕተ ኦሪት ፈንታ ራሱን መሥዋዕት አድርጎ በመስቀል ላይ ተሰቀለ። «መሢሕ

ይገደላል» ተብሎ እንደተነገረ። በዚህ ጊዜ ጌታችን አምላክነቱን ሊቶ ካህናትነቱን ንጉሥነቱን ገለጠ።

ዳግመኛም ጊዜው ደረሰ፣ ዘመኑ ተፈጸመ፣ የእግዚአብሔር መንግሥት ቀርባለችና ንስሐ ግቡ በወንጌልም እመኑ ብሎ ጌታችን አስተምሯል (ማር. 1፥14-15)። ዘመኑ ተፈጸመ ማለቱ ዳንኤል የቆጠራቸውን ሱባዕያት መፈጸማቸውን ሲያስረዳ ነው። የዳንኤል ሱባዔ ዓለም ከተፈጠረ ገምሮ እስከ ጌታችን ስቅለት ሲቆጠርም እንዲህ ነው።

ከፍጥረተ ዓለም እስከ ሕንጻ ቤት ቀዳማይ	4981 ዓመት
ዘመነ ዕረፍት ወይም ዘመነ ሂዋዌ	70 ዓመት
ስድሳ ዘጠኝ ሱባዔ (69 x 7)	483 ዓመት
ድምር	5534 ዓመት ነው።

ዳንኤል ከፍጥረት እስከ ክርስቶስ ስቅለት ያለውን ዘመን 5534 ዓመት መሆኑን በሱባዔ ቁጥሮና ቀምሮ ያስረዳውን ከዚህ በላይ ተመልክተናል። አሁን ደግሞ ይህ ነቢይ ከፍጥረት እስከ ዳግም ምጽአት ያለውን ዘመን በሱባዔ ቁጥሮና መርምሮ የገለጸውን ጠቅሶ የመልክዓ ኢየሱስ ደራሲ ሲጽፍ እንዲህ ይላል፡- ኢየሱስ ክርስቶስ ምገስ ዳንኤል ነቢያ ሱሳ፣ ድኅረ ተፈጸመ ሱባዔ ሰንበታት ስድሳ፣ በምጽአትክ ተንትመ አበሳ ማለት የሱሳ ነቢይ ዳንኤል ክብርና ሞገስ የሆኑ ኢየሱስ ክርስቶስ ሆይ ስድሳው ሱባዔ ከተፈጸመ በኋላ በደልና ኃጢአት ሁሉ ባንተ መምጣት ይደመሰሳል ማለት ነው።

የሐሳብ ዘመን መምህራንም የስድሳውን ሱባዔ ምስጢር ሲያስረዱ እንዲህ ይላሉ። አንዱ ዐቢይ ቀመር ማለት 532 ዓመት ለአራቱ ወንጌላውያን ሲከፈል ለያንዳንዳቸው 133 ዓመት ይደርሳቸዋል። ይህም ሰንበተ ማቴዎስ፣ ሰንበተ ማርቆስ፣ ሰንበተ ሱቃስ፣ ሰንበተ ዮሐንስ ይባላል። ሰንበት ማለት በዚህ ገጽ ሱባዔ ማለት ነው። ስለዚህ በአንድ ዐቢይ ቀመር አራት ሰንበታት ከተገኙ በ15 ቀመረ ድሜጥርስ (4x15)=60 ሰንበታት ይገኛሉ። አንዱ ሰንበት 133 ዓመት ከሆነም 60 ሰንበታት (60x133)=7980 ዓመት ይሆናል። ስለዚህ የጌታችን ዳግም መምጣት 7980 ዘመን ሲፈጸም መሆኑን የዳንኤል ሱባዔ ያስረዳል ብለው መምህራኑ ያትታሉ።

ከአዳም እስከ ክርስቶስ ልደት ያለውን ዘመን ነቢያት በሰብዓ፣ የብሉይና የሐሳብ ዘመን መምህራንም በልዩ ልዩ ቀመርና ስሌት እየቀመሩ ቢቁጥሩትም ውጤታቸው አንድ ነው። ያውም 5500 ዘመን ነው። ምክንያቱም የሰብዓውንና የቀመሩን ምሥጢር የሚገልጽላቸው መንፈስ ቅዱስ አንድ ስለሆነ ነው። ስለዚህም ቤተ ክርስቲያን መንፈስ ቅዱስን «ባሕርያዊ አካላዊ ሕይወት ነው። እንደ ነፍስ ፍጡር፣ እንደ ነፍስ ዝርው ያይደለ፣ የሥላሴ ሦስተኛ አካል፣ ከአብ የሚሠርፅ፣ ከወልድ የሚነሣ፣ ለሰው ለመላእክት ጸጋ ሀብት ሆኖ የሚሰጥ» እያሉት ዘወትር ስታመሰግነው ትኖራላች (ዮሐ. 15፥26፣ 16፥14፣ መ/ሰዋ.ወግስ ፲፮ 648)።

የጌታችን ሐረግ ትውልድ

የጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሐረግ ትውልድና የአምላክ ሰው መሆንን ምሥጢር በቅዱሳት መጻሕፍት በልዩ ልዩ መንገድ ተገልጿል። በብሉይ ኪዳን ይወርዳል፣ ይወለዳል ተብሎ ይነገር የነበረ በሐዲስ ኪዳን ወረደ ተወለደ ተብሎ ተተርጉሟል። የብሉይ ኪዳን ጸሐፊዎች እግዚአብሔር እንዲህ አለ፣ ወይም መልአክ እግዚአብሔር እንዲህ ብሎ ነገረኝ፣ ወይም እንዲህ ያለ ራዕይ እየሁ ብለው ሲጻፉ፣ የሐዲስ ኪዳን ጸሐፊዎች ግን ጌታችን ያስተማረውን ትምህርት ሰምተው፣ ያደረገውን ተአምራት አይተው የጻፉ ስለሆነ የአምላክ ሰው መሆንን ምሥጢር ሲገልጹ ቃል ሥጋ ሆነ፣ ተወለደ በሚል የጋላራ አንቀጽ ዘይቤ ገልጸውታል።

አራቱ ወንጌላውያንም ስለጌታችን ሰው የመሆን ምሥጢርና ትውልድ ሲጻፉ እንዲህ ይላሉ። ማቴዎስ መጻሕፍ. ልደቱ ለኢየሱስ ክርስቶስ ወልደ ዳዊት፣ ወልደ አብርሃም፣ ማርቆስ ቀዳሚሁ ሰውንጌላ ኢየሱስ ክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር፣ ሱቃስ ወልደ አዳም ወልደ እግዚአብሔር፣ ዮሐንስ ቃል ሥጋ ሆነ ብለው የአምላክ ሰው መሆንን ምሥጢር ባንድነት አስረድተዋል።

ማቴዎስ የጌታችንን ሐረግ ትውልድ ሲጻፍ ወልደ ዳዊት፣ ወልደ አብርሃም፣ ... ብሎ ዝምሮ አልዳዘር ማታንን፣ ማታን ያዕቆብን፣ ያዕቆብ ክርስቶስ የተባለውን ኢየሱስ የወለደች የማርያም አራኛ የሴፍን ወለደ ብሎ ክርስቶስ የዳዊት ልጅ መሆኑን ለማስረዳት በዮሴፍ አማካይነት ወይም አንጻር ትወልዱን ወደ እመቤታችን ድንገል ማርያም አደረሰው። ምክንያቱም በዕብራውያን ዘንድ ሐረግ ትውልድ በሴቶች በኩል የማይቁጠር ስለሆነ ነው (ማቴ.

1፥16)። የዳዊት ልጅ የአብርሃም ልጅ ማለቱ ግን ክርስቶስ ከሁለቱ እንዲወለድ፡- ለአብርሃም በዘርዕክ ይትባረኩ ኩሎሙ አሕዛብ ምድር፣ ለዳዊት፡- እስመ እምፍሬ ከርሥክ አነብር ዲበ መንበርክ፤ ተብሎ ከእግዚአብሔር ዘንድ የተሰጣቸው ተስፋ ጌታችን በመወለዱ የተፈጸመ መሆኑን ያመለክታል (ዘፍ. 12፥3፣ መዝ. 131)።

ማቴዎስ የዮሴፍን ሐረግ ትውልድ የሰሎሞንና የዳዊት ዘር በሆነው በማትያን ልጅ በያዕቆብ በኩል እንዲህ አድርጎ ቁጥሮ ሲጻፍ ሱቃስ ደግሞ የናታንና የዳዊት ዘር በሆነው በማጣት (ማቴ) ልጅ በኤሊ በኩል መወለዱን ጽፎለታል። ምክንያቱም ዮሴፍ ከያዕቆብ በሥጋ፣ ከኤሊ በሕግ የተወለደ ስለሆነ ሁለቱም አባቶቹ ናቸውና። አቅም ዘርዐ ለአጉሳ፤ ለወንድምህ ዘር ተካለት እንዲል (ዘዳ. 25፥5-6፣ ሉቃ. 3፥24፣ ማቴ. 1፥14-16)። የዮሴፍና የኤሊ ወንድማማችነትም እንዲህ ነው፡- የሰሎሞንና የዳዊት ዘር የሆነው ማትያን አሽታ የምትባለውን ሴት አግብቶ ያዕቆብን ከወለደ በኋላ ሞተ። ከርሱ በኋላ ሚስቱ አሽታ የናታንና የዳዊት ዘር የሆነውን ማጣትን (ማቴን) አግብታ ኤሊን ወለደች። ኤሊ ሳይወልድ ስለሞተ በአሪቱ ሕግ መሠረት ዘር ይተካለት ዘንድ ሚስቱን ወንድሙ ያዕቆብ ስላገባት ክርስቶስ የሴፍ ተወለደ። ስለዚህ የሴፍ በሥጋ የያዕቆብ ልጅ በሕግ የኤሊ ልጅ ተባለ።

የእመቤታችን ሐረግ ትውልድ

የእመቤታችን ድንገል ማርያም ሐረግ ትውልድም እንዲህ ነው፡- የእመቤታችን አባት ስም ዮናኪር የተባለ ሳዶቅ ነው። የእናትዋም ስም ሐና ወይም ዲና ይባላል። የዳዊትና የሰሎሞን ዘር የሆነው አልዳዘር ኢዮአታም የተባለ ቅስራን፣ ቅስራ ሳዶቅን፣ ሳዶቅ እመቤታችን ድንገል ማርያምን ይወልዳል። ሳዶቅ የተባለ ዮናኪርና የዮሴፍ አባት ያዕቆብ የወንድማማች ልጆች ናቸው። ያውም እንዲህ ነው፡- እመቤታችን ድንገል ማርያም የአልዳዘር ልጅ የኢዮአታም (ቅስራ) ልጅ የሳዶቅ ልጅ ናት። ዮሴፍም የአልዳዘር ልጅ የያዕቆብ ልጅ ነው። ዮሴፍና እመቤታችን ሐረግ ትውልዳቸው ከዳዊትና ከሰሎሞን ዘር የወረደ ስለሆነ የዳዊት ልጆች ይባላሉ።

በእናትዋም በኩል ያለው ሐረግ ትውልድ እንዲህ ነው፡- ሚልኪ ሌዊን፣ ሌዊ ማቴን (ማጣትን) ይወልዳል። ማቴ ሦስት ሴቶች ልጆችን ወለደ። እነርሱም ማርያም፣ ሶፊያና ሐና ይባላሉ። ማርያም የሰሎሜ መወልዳት እናት ናት። ሶፊያ የዮሐንስ እናት

ኤልሳቤጥን ወልዳለች። ሐና ኢያቄም የተባለ ሳዶቅን አግብታ አመቤታችን ድንግል ማርያምን ወልዳለች። ስለዚህ አመቤታችን፣ ሰሎሜና ኤልሳቤጥ የእጎትማማች ልጆች ናቸው (ስንክሳር ኅዳር 11)።

ብሥራተ ገብርኤል

ገብርኤል መልአክ በስድስተኛው ወር ከእግዚአብሔር ዘንድ ተልኮ፣ ማርያም ሆይ እነሆ ትግንሻለሽ፣ ወንድ ልጅንም ትወልዳለሽ፣ ስሙንም ኢየሱስ ትይዋለሽ። ብሎ የምሥራች በነገራት ጊዜ ነፃ ዓመተ እግዚአብሔር ይኩነኒ በከመ ትቤለኒ/ እነሆኝ የእግዚአብሔር ባርያው እንደ ቃልህ ይሁንልኝ ብላ ስትመልስለት፣ ያን ጊዜ የቃል ገንዘብ፡- እምላክነት፣ ንጉሥነት፣ ነቢይነት፣ ካህንነት ለሥጋ፣ የሥጋ ገንዘብ፡- ሕማም፣ ሞት፣ መቃብር ለቃል ስለሆነ፣ ሥግው ቃል በተዋሕዶ ከበረ ብለን እናምናለን። ከበረ ማለትም ተመሰገነ ማለት ነው። አማኑኤል ሞተ ከመ ሞተ ዚአን ዘውእቱ ተፈልጦተ ነፍስ እምሥጋ፣ እንዲል። አማኑኤል የተዋሕዶ፣ ኢየሱስ የቤዛነት፣ ክርስቶስ የፈራጅነት ስሙ ነው (ትር. ወንጌል ዘመ.መን.ገብርኤል)፣ (ሉቃ. 1፥26-38)። ስድስተኛ ወር ማለቱ ግን ኤልሳቤጥ ከፀነሰችበት ወር ገርምሮ ላለው ጊዜ ነው እንጂ ለዓመቱ ስድስተኛ ወር ለሆነው ለየካቲት አይደለም። ኤልሳቤጥ ከፀነሰችበት ከጥቅምት ወር ገርምሮ ሲቆጠር ስድስተኛ ወር የሚሆነው በፀሐይ መጋቢት፣ በጨረቃ ሚያዝያ ነው። ስለዚህ መልአኩ ትግንሻለሽ ብሎ ለአመቤታችን የምሥራች የነገራት በፀሐይ አቆጣጠር መጋቢት 29 ቀን፣ በጨረቃ አቆጣጠር ሚያዝያ 10 ቀን መሆኑ ነው። ምክንያቱም መልአኩ ለዘካርያስ የምሥራች የነገረው (ሉቃ. 1፥13) በጨረቃ አቆጣጠር ጥቅምት 10 ቀን ስለሆነ ነው። እስመ ለዘካርያስ ሲያብሠርም ዘእእንበለ አመ ዐሠሩ ለወርኃ ታስሪን ቀዳማይ በሐሳብ ወርገ፣ እንዲል ማለት ለዘካርያስ የምሥራች የተነገረው በጨረቃ አቆጣጠር ታስሪን ቀዳማይ (ጥቅምት) በባተ በዐሥረኛው ቀን ይላልና (ትርጓሜ ወንጌል ዘመንበረ መንግሥት ገብርኤል)።

አመቤታችን ድንግል ማርያም በአራተኛው ወይም በአምስተኛው ወር ሳይሆን በስድስተኛው ወር እንድትግንብ የተነገረበት ምክንያትም ፈጠረ ፍጥረታት በስድስተኛው ቀን እንደ ተፈጸመ የፍጥረታት ተሐድሶም በዚህ ዕለት እንዲሆን የፈጠረ ፈቃድ ስለሆነ ነው። እግዚአብሔር ሰውን በስድስተኛው ቀን

እንደፈጠረውና ሰውም በራሱ ፈቃድ በዚህ ዕለት ወደ ኃጢአት አዘቅት እንደወደቀ የተሐድሶው መፀነስ የምሥራችም በዚህ ዕለት እንዲነገር የፈጣሪ ፈቃድ ሆነ። በተጨማሪም ዓለም በተፈጠረ በስድስተኛው ሺሕ መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ መሥዋዕት መሆኑን ያስረዳል። ድርጊቱ በሚያዝያ ወር እንዲሆን የተደረገበት ምክንያትም ሚያዝያ የወሮች መዝናኛ መርዶ ስለሆነና ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም የዳግማዊት ዓለም ወጣኒ ስለሆነ ነው (ዘፍ. 12፥2)።

ዳግመኛም እግዚአብሔር ፈጠረ ፍጥረትን በዚህ ወር እንደገና ሐዳሴ ፍጥረት የሆነው መድኃኒታችን ክርስቶስም የመዝናኛውን ፋሲካ በርሱ አደረገ። ያውም ስለእኛ የፈለሰው የክርስቶስ ደም ምሥጢርን ያመለክታል። በርስዎም እንዲታመምና እንዲነሣ ፈቃዱ ሆነ። መድኃኒታችን ዳግመኛ በሚመጣበት ጊዜም በርስዎ ትንሣኤ ይሆናል ብለው መምህራን ያስተምራሉ።

ብሥራቱ እንደ ጨረቃ አቆጣጠር ወሩ በባተ በዐሥረኛው ቀን መሆኑም ዐሥር ቍጥር ሙሉ ስለሆነ ነው። ዳግመኛም አስቀድሞ የተሰጠውን ምልክት ለመፈጸም ነው። ያውም እስራኤል ከግብጽ በወጡበት ጊዜ በዚህ ወር በዐሥረኛው ቀን ለአንድ ቤት አንድ በግ ለመሥዋዕት እንዲመደብ መታዘዙን ለማስረዳት ነው (ዘፍ. 12፥3)። የዓለምን ኃጢአት እንዲሸከም በዚያ በግ የተመሰለውም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ራሱ ነው።

ጥንተ ፅንሰቱ ለክርስቶስ

ዓለም በተፈጠረ በ5500 ዓመት፣ በ11ኛው ዐቢይ ቀመር፣ በሰንበተ ማርቆስ፣ በ180 ዓመተ ምሕረት (ቀመር)፣ በሦስተኛ አንቀጽ፣ በ9 ዓመተ አበቅቱ፣ በዘመነ ዮሐንስ፣ እሑድ መጋቢት 29 ቀን መልአኩ ገብርኤል በተናገረው የምሥራች መሠረት ጌታችን በድንግል ማርያም ማኅፀን ተፀነሰ። ዕለቱ እሑድ ጊዜው 3 ሰዓት እንደሆነም ሐዋርያት አስተምረዋል። ያንጊዜ አበቅቱ ወርኅ 28፣ አበቅቱ ፀሐይ 7፣ ሐሳብ ሰማይ ወምድር 3 ዞኖ ነበር።

ጥንተ ልደቱ ለክርስቶስ

ዓለም በተፈጠረ በ5501 ዓመት በ11ኛው ዐቢይ ቀመር፣ በሰንበተ ማርቆስ በ181 ዓመተ ምሕረት (ቀመር) በሦስተኛው አንቀጽ

በ10 ዓመተ አበቅቴ በዘመነ ማቴዎስ ማክሰኞ ታኅሣሥ 29 ቀን ተወለደ። ያንጊዜ አበቅቴ ወርኅ 9፣ አበቅቴ ፀሐይ 1፣ ሐሳብ ሰማይ ወምድር 4 ሆኖ ነበር።

ጥንተ ጥምቀቱ ለክርስቶስ

ዓለም በተፈጠረ በ5531 ዓመት በ11ኛው ዐቢይ ቀመር በሰንበተ ማርቆስ በ211 ዓመተ ምሕረት (ቀመር)፣ በአምስተኛው አንቀጽ በ2 ዓመተ አበቅቴ በዘመነ ሉቃስ ማክሰኞ ጥር 11 ቀን ተጠመቀ። ያንጊዜ አበቅቴ ወርኅ 11፣ አበቅቴ ፀሐይ 3፣ ሐሳብ ሰማይ ወምድር 6 ሆኖ ነበር።

ምሥጢረ መለኮቱ ለክርስቶስ

ዓለም በተፈጠረ በ5533 ዓመት በ11ኛው ዐቢይ ቀመር በሰንበተ ማርቆስ በ214 ዓመተ ምሕረት (ቀመር) በአምስተኛው አንቀጽ፣ በ4 ዓመተ አበቅቴ በዘመነ ማቴዎስ አሁኑ ነሐሴ 13 ቀን ምሥጢረ መለኮቱን ታቦር በሚባል ተራራ ላይ ገለጠ (ማቴ. 17፡1-2)። ያንጊዜ አበቅቴ ወርኅ 3፣ አበቅቴ ፀሐይ 6፣ ሐሳብ ሰማይ ወምድር 2 ሆኖ ነበር።

ጥንተ ስቅለቱ ለክርስቶስ

ዓለም በተፈጠረ በ5534 ዓመት በ11ኛው ዐቢይ ቀመር በሰንበተ ማርቆስ በ214 ዓመተ ቀመር (ዓ.ም.) በአምስተኛው አንቀጽ፣ በ5 ዓመተ አበቅቴ በዘመነ ማርቆስ ጌታችን ዓርብ መጋቢት 27 ቀን፣ በመስቀል ላይ ተሰቅሎ ጸዋትወ መከራን ሁሉ ፈጸመ። ወይቤ ተፈጸመ ኩሉ እንዲል (ዮሐ. 19፡30)። ያንጊዜ አበቅቴ ወርኅ 14፣ አበቅቴ ፀሐይ 7፣ ሐሳብ ሰማይ ወምድር 3 ሆኖ ነበር።

ፍሥሕ የሚባል የአይሁድ በዓልም ጌታችን በተሰቀለበት ዓመት ኅመስ መጋቢት 26 ቀን ውሎ ነበር። በዚሁ ዕለት ማታ ጌታችን ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ፋሲካን በላ። ከራት በኋላም በ1ኛው ሰዓተ ሌሊት የደቀ መዛሙርቱን እግር አጠበ። በ2ኛው ሰዓተ ሌሊት ይህ ሥጋዬ ነው፣ ይህ ደሜ ነው ብሎ ኅብስቱንና ጸዋዉን ሰጣቸው (መ.ምሥጢር ምዕ. 15)።

ጥንተ ትንሣኤሁ ለክርስቶስ

ዓለም በተፈጠረ በ5534 ዓመት፣ በ11ኛው ዐቢይ ቀመር፣ በሰንበተ ማርቆስ፣ በ214 ዓመተ ምሕረት (ቀመር)፣ በአምስተኛው አንቀጽ፣ በ5 ዓመተ አበቅቴ፣ በዘመነ ማርቆስ፣ ጌታችን አሁኑ መጋቢት 29 ቀን ትንሣኤው ሆነ ።

ጌታችን የተጠመቀበት ቀን እሁድ፣ የተወለደበትና የተጠመቀበት ቀን ማክሰኞ፣ በዓለ ፍሥሕ የዋለበት ቀን ኅመስ፣ የተሰቀለበት ዓርብ፣ የተነሣበት እሁድ እንደሆነ በምን ይታወቃል? ብሎ የሚጠይቅ ሰው ቢኖር፣ ከዚህ በታች የተጻፈውን አስተውሎ በመመልከት መልሱን ያገኛል።

የትስብእት አበቅቴ ፀሐይ

የትስብእት አበቅቴ ፀሐይ ማለት ጌታችን በተጠመቀበት ዓመት የነበረ ጥንተዮን (መስከረም 1 ቀን) ማለት ነው። የዓመተ ትስብእትን አበቅቴ ፀሐይ ወይም ሐሳብ ፀሐይ ለማወቅ ከአዳም እስከ ዕለተ ትስብእት ካለው 5500 ዓመት ዕለተ ምርያንና ዕለተ ሠግርን ለይቶ አውጥቶና ደምሮ ለ7 ይከፈላል። ከ7 የተረፈው አበቅቴ ፀሐይ ይሆናል። 1 ቢተርፍ አበቅቴ ፀሐይ ሮብ ይሆናል። 2 ቢተርፍ አመስ፣ 3 ቢተርፍ ዓርብ፣ 4 ቢተርፍ ቀዳም፣ 5 ቢተርፍ እሁድ 6 ቢተርፍ ሰኞ፣ 7 ወይም አልቦ ቢሆን ማክሰኞ ይሆናል። ያውም እንዲህ ነው። የ5500 ዓመተ ዓለም፡-

ዕለተ ምርያ (5ኛ ጳጉሜን)	5500 ዕለት
ዕለተ ሠግር (6ኛ ጳጉሜን)	1375 ዕለት
ድምር	6875 ዕለት ይሆናል።

ከ6875 ዕለት 1 ሲቀነስ (6875-1) = 6874 ዕለት ይተርፋል። 6874 ዕለት በ7 ዐውደ ዕለት ሲቀመር (6874፡7) = 982 ስብዓ ዕለት ሆኖ 7 ይተርፋል። ይህ የዓመተ ትስብእት አበቅቴ ፀሐይ ይባላል።

ዕለተ ትስብእት

ዕለተ ትስብእትን ለማወቅ:-

የ6 ወር ዐጽፈ አውራጎ	12 ዕለት
የመጋቢት ሠርቀ መዓልት	29 ዕለት
ዕለተ ጠቢባን	2 ዕለት
አበቅቴ ፀሐይ	7 ዕለት

ድምር 50 ዕለት ይሆናል።

50 ዕለት ለ7 ዐውደ ዕለት ሲከፈል 7 ሱባዔ ዕለት ሆኖ 1 ይተርፋል። ስለዚህ የክርስቶስ ዕለተ ትስብእት እሑድ መሆኑ በዚህ ይታወቃል።

የልደት አበቅቴ ፀሐይ

የልደት አበቅቴ ፀሐይ ማለት ጌታችን በተወለደበት ዓመት የነበረ ጥንተጥን ማለት ነው። የዓመተ ልደትን አበቅቴ ፀሐይ ወይም ሐሳብ ፀሐይ ለማወቅ ከአዳም እስከ ልደተ ክርስቶስ ካለው 5501 ዓመት ዕለተ ምርያንና ዕለተ ሠግርን ለይቶ አወጥቶና ደምር ለ7 ይከፈላል። ከ7 የተረፈው አበቅቴ ፀሐይ ይሆናል። ያውም እንዲህ ነው፡-

የ5501 ዓመተ ዓለም:-	
ዕለተ ምርያ	5501 ዕለት
ሠግረ የሐንሰ	1375 ዕለት
ድምር	6876 ዕለት

ከ6876 ዕለት 1 ሲቀነስ (6876-1)=6875 ዕለት ይተርፋል። 6875 ዕለት በ7 ዐውደ ዕለት ሲቀመር (6875÷7)=982 ሱባዔ ዕለት ሆኖ 1 ይተርፋል። ይህ የልደተ ክርስቶስ አበቅቴ ፀሐይ ነው። ያውም ረቡዕ ዕለት ነው።

ዕለተ ልደቱ ለክርስቶስ

የክርስቶስን ዕለተ ልደት ለማወቅ:-

የ3 ወር ዐጽፈ አውራጎ	6 ዕለት
የታኅሣሥ ሠርቀ መዓልት	29 ዕለት

ዕለተ ጠቢባን
አበቅቴ ፀሐይ
ድምር

2 ዕለት
1 ዕለት
38 ዕለት ይሆናል።

38 ዕለት በሱባዔ ሲቀመር (38÷7)=5 ሱባዔ ዕለት ሆኖ 3 ይተርፋል። ስለዚህ የክርስቶስ ዕለተ ልደት ማክሰኞ መሆኑ በዚህ ይታወቃል።

የጥምቀት አበቅቴ ፀሐይ

የጥምቀት አበቅቴ ፀሐይ ማለት ጌታችን በተጠመቀበት ዓመት የነበረ ጥንተጥን ማለት ነው። የዓመተ ጥምቀት አበቅቴ ፀሐይን ወይም ሐሳብ ፀሐይ ለማወቅ ከአዳም እስከ ጥምቀተ ክርስቶስ ካለው 5531 ዓመት ዕለተ ምርያንና ዕለተ ሠግርን ለይቶ አወጥቶና ደምር ለ7 ዐውደ ዕለት ይከፈላል። ከ7 የተረፈው አበቅቴ ፀሐይ ይሆናል። ያውም እንዲህ ነው። የ5531 ዓመተ ዓለም:-

ዕለተ ምርያ	5531 ዕለት
ዕለተ ሠግር	1382 ዕለት
ድምር	6913 ዕለት ይሆናል።

ከ6913 ዕለት 1 ሲቀነስ (6913-1)=6912 ዕለት ይተርፋል። ይህ በ7 ሲቀመር (6912÷7)=987 ሱባዔ ዕለት ሆኖ 3 ይተርፋል። ይህ የጥምቀተ ክርስቶስ ዓመት አበቅቴ ፀሐይ ነው።

ዕለተ ጥምቀቱ ለክርስቶስ

የክርስቶስን ዕለተ ጥምቀት ለማወቅ:-

የ4 ወር ዐጽፈ አውራጎ	8 ዕለት
የጥር ሠርቀ መዓልት	11 ዕለት
ዕለተ ጠቢባን	2 ዕለት
አበቅቴ ፀሐይ	3 ዕለት
ድምር	24 ዕለት ይሆናል።

24 ዕለት በሱባዔ ሲቀመር (24÷7)=3 ሱባዔ ዕለት ሆኖ 3 ይተርፋል። ስለዚህ የክርስቶስ ዕለተ ጥምቀት ማክሰኞ መሆኑ በዚህ ይታወቃል።

የስቅለት አበቅቴ ፀሐይ

የስቅለት አበቅቴ ፀሐይ ማለት ጌታችን በተሰቀለበት ዓመት የነበረ ጥንተጥን ማለት ነው። የዓመተ ስቅለት አበቅቴ ፀሐይን ለማወቅ ከአዳም እስከ ስቅለተ ክርስቶስ ካለው 5534 ዓመት ዕለተ ምርያንና ዕለተ ሠግርን ለይቶ አውጥቶና ደምሮ ለ7 ዐውደ ዕለት ይከፈላል። ከ7 የተረፈው አበቅቴ ፀሐይ ይሆናል። ያውም እንዲህ ነው፡- የ5534 ዓመተ ዓለም፡-

ዕለተ ምርያ	5534 ዕለት
ዕለተ ሠግር	1383 ዕለት
ድምር	6917 ዕለት ይሆናል።

ከ6917 ዕለት 1 ሲቀነስ (6917-1)=6916 ዕለት ይተርፋል። ይህ በ7 ሲቀመር 988 ሱባዔ ዕለት ሆኖ 7 ይተርፋል ወይም አልቦ ይሆናል። ይህ የዓመተ ስቅለት አበቅቴ ፀሐይ ነው። ያውም ማክሰኞ ነው።

የክርስቶስ ዕለተ ስቅለትንና ዕለተ ፍጥሕን ለማወቅ፡-

የ6 ወር ዐጽፈ አውራጎ	12 ዕለት
የመጋቢት ሠርቀ መዓልት	26 ዕለት
ዕለተ ጠቢባን	2 ዕለት
አበቅቴ ፀሐይ	7 ዕለት
ድምር	47 ዕለት

47 ዕለት በ7 ዐውደ ዕለት ሲቀመር 6 ሱባዔ ዕለት ሆኖ 5 ይተርፋል። ስለዚህ ጌታችን በተሰቀለበት ዓመት በዓለ ፍጥሕ ኅሙስ መጋቢት 26 ቀን መዋሉ በዚህ ይታወቃል። ሠርቀ ሌሊቱም 14 ነበር። በማግስቱም ዓርብ መጋቢት 27 ቀን ጌታችን ተሰቅሏል። ያንጊዜ ሠርቀ ሌሊቱ 15 ነበር።

ጌታችን ከሙታን ተለይቶ የተነሣውም በተሰቀለ በ3ኛው ቀን እሁድ መጋቢት 29 ቀን በ17 ሠርቀ ሌሊት በ6 ሰዓተ ሌሊት ነበር። በተነሣ በ40 ቀን ግንቦት በባተ በ8 ቀን በ27 ሠርቀ ሌሊት ኅሙስ ዕለት በመላእክት ምስጋና ወደ ሰማይ ፀረገ። በተነሣ በ50ኛው ቀን ባረገ በ10ኛው ቀን ግንቦት በባተ በ18 ቀን በ6 ሠርቀ ሌሊት ንሁድ በ3 ሰዓተ መዓልት ለሐዋርያት መንፈስ ቅዱስን ላከላቸው።

ምዕራፍ አምስት ሐሳብ አቡሻህር

ይህ መጽሐፍ አቡሻህር የተባለ የሐንሰ የጻፈው ታላቅ የቅዱሳን መጽሐፍ ነው። መጽሐፉ የጻፈውን ቃል ስለያዘ በጸሐፊው ስም ይጠራል። ይህ መጽሐፍ የፀሐይን፣ የጨረቃን የከዋክብትን ነገር ይናገራል። ከጨረቃ፣ ከከዋክብት አስቀድሞ የፀሐይ ነገር ይናገራል።

አቡሻህር ማለት በዓለ ስብሐት፣ በዓለ አኩሪት ማለት ነው። በዐረብ እሽኩር አላህ፣ በግእዝ ስብሐት ይኩኖ ስብሐት ለአሉ ማለት ነው።

ጥንታት

ጥንታት አምስት ናቸው። እነርሱም ዓለም የተፈጠረበት ዕለተ አሁን ጥንተ ዕለት፣ ዕዎዎት፣ አዝርዕት፣ አትክልት የተፈጠሩበት ዕለተ ሠሉስ ጥንተ ቀመር፣ ብርሃናት የተፈጠሩበት ዕለተ ረቡዕ ጥንተዮን፣ ጨረቃ የተወለደችበት ዕለተ ግሙስ የጨረቃ ጥንተዮን፣ አዳም የተፈጠረበት ዕለተ ዓርብ እንድቅትዮን ናቸው። ዕለተ ንድቆሙ ለፍጡራን ወንደቃ ለሔዋን እንዲል።

ዓመተ ዓለም በፀሐይና በጨረቃ

ይህ ዓለም ከተፈጠረ ገምሮ እስከ ዛሬ ድረስ ያለ ዘመን ቢቁጠር በፀሐይ 7 ሺሕ 5 መቶ አንድ፣ በጨረቃ 7 ሺሕ 730 ዓመት 8 ወር ከ8 ቀን ነው።

ይህ ዓለም ከተፈጠረ ገምሮ እስከ ልደተ ክርስቶስ ያለ ዘመን ቢቁጠር በፀሐይ 5 ሺሕ 5 መቶ፣ በጨረቃ 5 ሺሕ 668 ዓመት 10 ወር 9 ቀን ነው። ከልደተ ክርስቶስ ገምሮ እስከ ዛሬ ድረስ ያለ ዘመን በፀሐይ 2 ሺሕ አንድ፣ በጨረቃ 2 ሺሕ 61 ዓመት 9 ወር 29 ቀን ነው።

ዓለም ከተፈጠረ ገምሮ እስከ ልደተ ክርስቶስ ያለ 5 ሺሕ 5 መቶ ዓመተ ፀሐይ በጨረቃ 5 ሺሕ 668 ዓመት፣ 10 ወር፣ 9

ዕለት እንደሆነ ለማጠየቅ ዓመተ ፀሐይን በቀመረ ዐረብ፣ በንኡስ ቀመር ቢቀምሩት 24 ቀመረ ዐረብ 1 ንኡስ ቀመር ሆኖ 9 ዓመተ አበቅቴ ይተርፋል። የቀመረ ዐረብ ልክ 228 ዓመት፣ የንኡስ ቀመር ልክ 19 ዓመት ነው። ከቀመረ ዐረብ 7፡7 ዓመት ከንኡስ ቀመር 7፡7 ወር፣ ከዓመተ አበቅቴ 11፡11 ዕለት ይገኛል። ያውም ከ9ኛ ዓመተ አበቅቴ ምንም ሳይታተትለት 11፡11 ቀን ይገኛል ማለት ነው። ይህን እንደምን ነው ቢሉ? 5 ሺሕ 5 መቶ ዓመተ ፀሐይን በ228 ቢቀምሩት 24 ቀመረ ዐረብ አንድ ንኡስ ቀመር ሆኖ 9 ዓመተ አበቅቴ ይተርፋል። 24 ቀመረ ዐረብ $24 \times 7 = 168$ ዓመት ይሆናል። 1 ንኡስ ቀመር $1 \times 7 = 7$ ወር ይሆናል። 9 ዓመተ አበቅቴ $9 \times 11 + 30 = 3$ ወር ከ9 ቀን ይሆናል። ከ24 ቀመረ ዐረብ፣ ከ1 ንኡስ ቀመር፣ ከ9 ዓመተ አበቅቴ የተገኘው 168 ዓመት 10 ወር ከ9 ቀን በ5 ሺሕ 5 መቶ ዓመተ ፀሐይ ላይ ቢደመር 5 ሺሕ 668 ዓመት 10 ወር ከ9 ዕለት ይሆናል ማለት ስለዚህ ነው።

ከልደተ ክርስቶስ ገምሮ እስከ ዛሬ ያለ 2 ሺሕ አንድ ዓመተ ፀሐይ በጨረቃ 2 ሺሕ 61 ዓመት 9 ወር፣ 29 ዕለት እንደሆነ ለማጠየቅ ዓመተ ፀሐይን በቀመረ ዐረብ፣ በንኡስ ቀመር ቢቀምሩት 8 ቀመረ ዐረብ፣ 9 ንኡስ ቀመር ሆኖ 6 ዓመተ አበቅቴ ይተርፋል። ይህን እንደምን ነው ቢሉ? 2 ሺሕ አንድ ዓመተ ፀሐይን በ228 ቢቀምሩት 8 ቀመረ ዐረብ 9 ንኡስ ቀመር ሆኖ 6 ዓመተ አበቅቴ ይተርፋል። ከ8 ቀመረ ዐረብ የሚገኝ 7፡7 ዓመት 56 ዓመት ይሆናል። ከ9 ንኡስ ቀመር የሚገኝ 7፡7 ወር 5 ዓመት ከ3 ወር ይሆናል። ከ6 ዓመተ አበቅቴ 1 ቢታተት 5 ይተርፋል። ከ5 ዓመተ አበቅቴ የሚገኝ $5 \times 11 + 30 = 1$ ወር 25 ቀን ይሆናል። ለጨረቃ ዘመን መሠረት የሆነ 4 ወር 10 ቀን፣ ከትራፋተ ዐውድ የተገኘ 24 ዕለት ይህ ሁሉ ሲደመር 61 ዓመት 9 ወር 29 ዕለት ይሆናል። ከ2001 ዓመት 1 ቢታተት 2000 ዓመት ይሆናል። በ2000 ዓመት ላይ 61 ዓመት 9 ወር 29 ዕለት ሲደመር 2061 ዓመት 9 ወር፣ 29 ዕለት ይሆናል መሳሉ ስለዚህ ነው።

ዓለም ከተፈጠረ ገምሮ እስከ ልደተ ክርስቶስ ያለ ዘመን ዓመተ ፍጹ፣ ዓመተ ኡነኔ፣ ዘመነ ብሉይ ይባላል። ከክርስቶስ ልደት ገምሮ እስከ ዛሬ ድረስ ያለ ዘመን ዓመተ ምሕረት፣ ዓመተ ሥጋዌ ይባላል። መላው ዓመተ ዓለም መዋዕለ ዓለም ይባላል።

የቍጥር ቤት

አራቱ ትራፋተ ዐውድ ወይም አምስቱ ትራፋተ ዐውድ ቀመረ ዐረብ፣ በጨረቃ ዓመት ፍጻሜ የጨረቃ ጥንተጥን የሚታወቅባቸውና የሚቁጠርባቸው የቍጥር ቤቶች ስድስት ወይም ሰባት ናቸው። ምንና ምን ናቸው ቢሉ፡- ዕለት፣ ኬክሮስ፣ ካልዲት፣ ሣልሲት፣ ራብዲት፣ ኃምሲት፣ ሳድሲት ናቸው። አቡሻህር በዘጠኛው አንቀጽ ወለኦመ ፈቀድክ ታእምር ዘይንእስ እምዘንቱ አንዝ ዓመተ እልሁጅራ ፍጽምተ በስድስቱ መካናት እንዲል። እልሁጅራ ዓመተ አጋራውያን ማለት ነው። ዘውእቱ ዓመተ ተንባላት።

ቍጥሩ ሲከፈልም 1 ዕለት 60 ኬክሮስ፣ 1 ኬክሮስ 60 ካልዲት 1 ካልዲት 60 ሣልሲት፣ 1 ሣልሲት 60 ራብዲት፣ 1 ራብዲት 60 ኃምሲት፣ 1 ኃምሲት 60 ሳድሲት ይሆናል። ወሚም በመካነ ቀዳማይ ዕለታተ ዓመት ወርኃዊት፣ ወበመካነ ዕለት ጉልቄ ኬክሮስ፣ ወበመካነ ኬክሮስ ጉልቄ ካልዲት፣ ወበመካነ ካልዲት ጉልቄ ሣልሲት፣ ወበመካነ ሣልሲት ጉልቄ ራብዲት፣ ወበመካነ ራብዲት ጉልቄ ኃምሲት ወበመካነ ኃምሲት ጉልቄ ሳድሲት እንዲል። ይህ አንድ አርአስት ነው።

ቍጥሩ ሲጠቀለልም 60 ሳድሲት 1 ኃምሲት፣ 60 ኃምሲት 1 ራብዲት፣ 60 ራብዲት 1 ሣልሲት፣ 60 ሣልሲት 1 ካልዲት፣ 60 ካልዲት 1 ኬክሮስ፣ 60 ኬክሮስ 1 ዕለት ይሆናል። ወሚም ካዕበ በመካነ ካዕብ ዕለተ፣ ወበመካነ ካልዲት፣ ጉልቄ ኬክሮስ፣ ወበመካነ ሣልሲት ጉልቄ ካልዲት፣ ወበመካነ ራብዲት ጉልቄ ሣልሲት፣ ወበመካነ ኃምሲት ጉልቄ ራብዲት፣ ወበመካነ ሳድሲት ጉልቄ ኃምሲት ከመ ትኩን ፍጽምተ ጉልቄ ዓመት ወርኃዊት ወኬክሮሳቲሃ እንዲል። ይህ ሁለተኛ አርአስት ነው።

የብርሃናት ተፈጥሮ

እግዚአብሔር ዓለምን በፈጠረ ባራተኛ ቀን፣ ሚያዝያ በባተ በ2ኛው ቀን፣ አዳር በባተ በ28ኛ ቀን፣ ጥር በባተ በ15ኛ ቀን፣ አመ ሰንደብ ለሚያዝያ አመ ዐሥሩ ወኃሙሱ ለዝልሁጅ እንዲል። በጥንተ ሌሊት፣ በጥንተ ሌሊት ባለው በጥንተ እስራ ሌሊት ይላል። ጥንተ ሌሊት ቢል በመገጥመርያው ሰዓተ ሌሊት፣ በጥንተ እስራ ቢል

በዐሥረኛው ሰዓተ ሌሊት ሲል ነው። ጥንትነቱ ዐሥሩ ለዐሥሩ ነው። ጥንትነቱ ዐሥሩ ለዐሥሩ ነው ያለው የጨረቃ ዘመን መሠረት ዐሥሩን ዕለት ነው። በአራተኛው ጥንት ፀሐይን በምዕራብ፣ ጨረቃን በምሥራቅ በሁለተኛው ሣልሲት ከከዋክብት ጋራ ለዘመን መታወቅያ ሊሆኑ ፈጠረ። ከኒሳን እስከ አዳር፣ ከመሐረም እስከ ዝልሁጅ ቢቁጥሩ በመጋቢት 29 ሠርቀ መዓልት በ12 ሠርቀ ሌሊት ዓለም እንደተፈጠረ ይታወቃል።

የጨረቃ የዕለት መንገድና ሕጻጽ

ጨረቃ በ15 ሌሊት በምታበራበት ዐቅም ተፈጥራ የዕለት መንገድዋ በፀሐይ መንገድ ቢሰፍር 59 ኬክሮስ፣ 3 ካልዲት፣ 40 ሣልሲት፣ 16 ራብዲት፣ 18 ኃምሲት፣ 48 ሳድሲት አብርታ ከምዕራብ ሳትደርስ፣ 56 ካልዲት፣ 19 ሣልሲት፣ 43 ራብዲት፣ 41 ኃምሲት 12 ሳድሲት ሲቀራት ፀሐይ 60ውን ኬክሮስ ፈጽሞ በምሥራቅ ታየ። የጨረቃ የዕለት መንገድዋ፣ የዕለት ሕጻጽዋ በዚህ ይታወቃል። የወር መንገድዋና የዓመት መንገድዋም በዚህ መንገድ ሊታወቅ ይችላል።

በምዕራፍ አንድ በስድስቱ ቀናት የተፈጠሩትን ፍጥረታት ዘርዝረናል። በዚህኛው ክፍል በዝርዝር የምናነሣው በአራተኛው ቀን፣ ረቡዕ ስለተፈጠሩት ብርሃናት ይሆናል። ብርሃን ይሁን ብሎ ከፈጠረው ከደገኛው ብርሃን የስንዴን ቅንጣት ያህል ብርሃንን አመጣ። ይህ ብርሃን ለታላላቅ ብርሃናት ሲለጥ የሚለካባቸው ሰባት መስፈርታት አሉ።

እነርሱም ሳድሲት፣ ኃምሲት፣ ራብዲት፣ ሣልሲት፣ ካልዲት፣ ኬክሮስ ዕለት ናቸው። ወሶበ ትፈቅድ ዘይንእስ እምዘንቱ አንዝ ዓመተ እልትሻራ ፍጽምተ በሰብዓቱ መካናት፣ ማለትም፣ ከዚህ ያነሰውን መስፈሪያ ለማወቅ ብትፈልግ በሰባት መደብ የተመደበውን ፍጽም የሆነውን የእልትሻራን ዓመት ያዝ ተመልከት ይላል (አቡሻህር)። መስፈሪያዎቹ ሲጠቀሉና ሲዘረዘሩም እንዲህ ነው፡-

ሳድሲት 60 ሲሞላ ኃምሲት ይሆናል፣ ኃምሲት 60 ሲመላ ራብዲት፣ ራብዲት 60 ሲመላ ሣልሲት፣ ሣልሲት 60 ሲመላ ካልዲት፣ ካልዲት 60 ሲመላ ኬክሮስ፣ ኬክሮስ 60 ሲመላ ዕለት ይሆናል። በዚህ ጊዜ በደቂቅነቱ 12 የነበረ ክንትሮስ 6 ይሆናል። 6

ክንትሮስ 1 ኬክሮስ ነው። ስለዚህ 5 ኬክሮስ (5x6) = 30 ክንትሮስ ይሆናል። እነዚህ መስፈርቶች ፀሐይ በመዓልት፣ ጨረቃ በሌሊት በየምዕራፋቸው የሚያበሩትን የብርሃን መጠን በየሰዓቱ የሚለካቸው ናቸው። የምዕራፋቸው መክፈትና መዘጋትንም ያመለክታሉ። ምዕራፍ ማለት ስቀረት ማለት ነው። ሲበዙም ምዕራፍት፣ ስቀረታት ያሰኛሉ።

ምዕራፍ ወይም ስቀረት

ምዕራፍ ወይም ስቀረት ማለት የብርሃን ወንፌት፣ ብርሃን የሚገነዘቡ ብሉ ነዳላው ነው። የሐሳብ ዘመን መምህራን ለፀሐይ 595፣ ለጨረቃ 105 ምዕራፍ አላቸው ብለው ያስተዳራሉ። ይተረጉማሉ። ለሚስረጃ የሚጠቅሱት ንባብም እግዚአብሔር ሁለት ታላላቅ ብርሃናትን ፈጠረ። ትልቁ ብርሃን መዓልትን እንዲመግብ፣ ትንሹም ብርሃን ከከዋክብት ጋራ ሌሊትን እንዲመግብ አደረገ፤ (ዘፍ. 1+16) የሚለውንና እግዚአብሔር ፀሐይ ጨረቃን የፈጠረ ጨልሞት ሲያበሩለት አይደለም፤ ብርሃን ይሁን ካለው የስንዴ ቅንጣት ያህል ማለባቸው እንጂ (ቅዳሴ ግሩም) የሚለውን እነዚህን ሁለት ምንባባት ይጠቅሳሉ። ይህ የስንዴ ቅንጣት የተባለው ብርሃን የሐሳብ ዘመን መምህራን ከሺሕ መጠን ይከፍሱታል። ከሺሕ 595 ለፀሐይ ይደርሳታል። ይህም በምዕራፍ ልክ ነው። ከሺሕ 595 ሲቀነስ (1000-595) 405 ይተርፋል። ከዚህ ደግሞ 105 ለጨረቃ፣ 100 ለከዋክብት፣ 100 ለደመናት፣ 100 ለቀላያት ይደርሳቸዋል።

የፀሐይ ድርሻ የሆነው 595 በ98 ቀመር ሲቀመር 6 ክፍል ሆኖ 7 ይተርፋል። (595÷98=6 ሆኖ ቀሪ 7) ስድስቱ ክፍልም ከነግህ እስከ ቀትር በየሰዓቱ ይሰጣታል። እንዲህም ማለት የምዕራፍን መክፈት መዘጋት መናገር ነው። 7ቱ ምዕራፍ ግን መቸም መቸ አይዘጉም (ኪዳነ ወልድ፣ ገጽ 690)። በሠንጠረዥ መደብ ሲተነተንም እንዲህ ነው።

ምዕራፍ ፀሐይ

ከ595 የፀሐይ ድርሻ ከነግህ እስከ ቀትር በሰዓት፣ በክንትሮስ የተለካ በየሰዓቱ ለፀሐይ የሚሰጣት የብርሃን መጠን አንድ መዓርገ ፀሐይ ይባላል። የብርሃኑ መጠን ከመዓርገ ፀሐይ ሲደርስ ምዕራፍት ይክፈታሉ።

የምዕራፍ ፀሐይ መክፈት

ለፀሐይ የሚሰጣት የብርሃን መጠን በሠንጠረዥ ሲዘረዘርም እንዲህ ነው።

ሰዓት	ኬክሮስ	ክንትሮስ	መዓርገ ፀሐይ	የሚከፈቱ ምዕራፍት መጠን
1	5	30	1	98
2	10	60	2	196
3	15	90	3	294
4	20	120	4	392
5	25	150	5	490
6	30	180	6	588

ያንዲዜ በጣም ቀትር ይሆናል። ወገጽ ብሩህ ከመ ፀሐይ ዘያስተርኢ በኃይል፣ ማለት ፊቱ እጅግ እንደሚያበራ ፀሐይ ብሩህ ነው እንዲል። ወሳብ ይሠርቅ ፀሐይ እምነ ምሥራቅ ይፈኑ ሰቶ ብርሃኖ እግዚአብሔር በበንስቲት እስከ ስድስቱ ሰዓት፣ ማለት ፀሐይ ከምሥራቅ በወጣ ጊዜ እግዚአብሔር እስከ 6 ሰዓት ብርሃኑን በትንሽ በትንሹ ይልክለታል እንዲል። ከዚህ በኋላ የመገናኛው ስቀረት(ምዕራፍ) ይዘጋል።

የምዕራፍ ፀሐይ መዘጋት

ከስድስት ሰዓት በኋላ መጀመርያው ምዕራፍ ይዘጋል። ያውም እንዲህ ነው።

ሰዓት	ኬክሮስ	ክንትሮስ	መዓርገ ፀሐይ	የሚዘገ ምዕዛራት መጠን
7	35	210	7	98
8	40	240	8	196
9	45	270	9	294
10	50	300	10	392
11	55	330	11	490
12	60	360	12	588

እስከ 6 ሰዓት ሁሉም ፈጽሞ ይዘጋል። ባንድ ዕለት 6 ተውሳክ፣ 6 ሕጻን አሉት። ከዚህ በኋላ እግዚአብሔር የሰጠውን ብርሃን በመጠን በመጠኑ ይሰበስባል። ወእምዝ ያስተጋብኝ ብርሃኖ በመድሎት ዘላለማዊ እግዚአብሔር፤ እንዲል፤ መቸም መቸ በማይዘገ ሰዓቱ ምዕዛሮች እያበራች ትዞራላች።

ምዕዛረ ወርን

የጨረቃ ድርሻ የሆነው 105ቱ ደግሞ 15 ሰዓቶች ይሆናል። ይህም ከዕለተ ሠርቅ እስከ ዕለተ ገሀሀ በየዕለቱ ይሰጣታል። ከ15 ቀን በኋላም በየዕለቱ ሰዓት፣ ሰዓት እጅ ይነሣታል እስከ 15 ቀን። እንዲህ ማለትም የምዕዛራትን መክፈት መዘጋት መናገር ነው እንጂ ከአጭክ የሚሰጣት ሌላ ብርሃን አለ ማለት አይደለም። ለፀሐይ ምዕዛር እንዳለት ለጨረቃም አላት ብለው መምህራን ይተረጉማሉ (ኪዳነ ወልድ ክፍሌ ገጽ 690)።

የምዕዛረ ወርን መክፈት

ከ105 የጨረቃ ድርሻ ከዕለተ ሠርቅ እስከ ዕለተ ገሀሀ በኬክሮስ፣ በክንትሮስ እየተለካ በየዕለቱ ለጨረቃ ብርሃን ሲሰጣት ምዕዛራት ይክፈታሉ። የሚሰጣት የብርሃን መጠንም በሠንጠረዥ ሲዘረዘር እንዲህ ነው።

ሰዓት	ኬክሮስ	ክንትሮስ	መዓርገ ፀሐይ	የሚከፈሉ ምዕዛራት መጠን
1	4	24	1 እጅ	7
2	8	48	4 እጅ	14
3	12	72	3 እጅ	21
4	16	96	4 እጅ	28
5	20	120	5 እጅ	35
6	24	144	6 እጅ	42
7	28	168	7 እጅ	49
8	32	192	8 እጅ	56
9	36	216	9 እጅ	63
10	40	240	10 እጅ	70
11	44	264	11 እጅ	77
12	48	288	12 እጅ	84
13	52	312	13 እጅ	91
14	56	336	14 እጅ	98
15	60	360	15 እጅ	105

እንዲህ እያለች በምልዓት እስከ 15፣ በሕጻን እስከ 14 ዕለት ትኼዳለች በ15ኛው ቀን ብርሃንንም ፈጽሞ ታገኛለች። ከዚህ በኋላ አየጉደለች ትኼዳለች።

የምዕዛረ ወርን መዘጋት

ከ16ኛው ቀን ገምሮ እስከ 30 በኬክሮስ፣ በክንትሮስ እየተለካ በየዕለቱ ብርሃን ሲነሣት ጨረቃ በዝቶ ብርሃን ስለሚያንስ ምዕዛራት ይዘጋሉ። የጨለማው መጠን ማለት ሕጻንዎ በሠንጠረዥ ሲዘረዘርም እንዲህ ነው።

ሰዓት	የሚነሣት የብርሃን መጠን		የሕጻጽ ልክ	የሚዘገ ምዕላራት መጠን
	ኬክሮስ	ክንትሮስ		
16	4	24	1	7
17	8	48	2	14
18	12	72	3	21
19	16	96	4	28
20	20	120	5	35
21	24	144	6	42
22	28	168	7	49
23	32	192	8	56
24	36	216	9	63
25	40	240	10	70
26	44	264	11	77
27	48	288	12	84
28	52	312	13	91
29	56	356	14	98
30	60	380	15	105

ይህም ልቦ አብድ የሕጻጽ ከመ እንተ ወርጎ፤ የሰነፍ ልቡ እንደ ጨረቃ እየጉደለ ይኼዳል እንደተባለው የጨረቃን ሕጻጽ የሚያመለክት ነው። ይህ 12 መዓርገ ወርጎ ይባላል። 12 መዓርገ ወርጎ ማለት 12 ሰዓተ ሌሊት ማለት ነው። ደግሞም በአምጣኑ ጽልመታ ከማሁ ብርሃኑ፤ እንዲል 12 መዓርገ ፀሐይ ማለት 12 ሰዓተ መዓልት ማለት ነው።

የጨረቃ ብርሃን

ጨረቃ ከተወለደችበት ቀን ዝምሮ እስከ 15 ቀን በኬክሮስና በክንትሮስ እየተለካ በየቀኑ የሚለጣት የብርሃን መጠን በምታብራብት ጊዜ ብርሃኑ በዝቶ ጨለማው ብለሚያንስ በየቀኑ የምታተርፈው የኬክሮስና የክንትሮስ መጠን ይታወቃል። የምታብራውና የምታተርፈው በሠንጠረዥ ሲዘረዘርም እንዲህ ነው፡-

ሰዓት	ኬክሮስ	ክንትሮስ	የብርሃን መጠን		
			የምታብራው	የምታተርፈው	
1	4	24	1 እጅ	56 ኬክሮስ	336 ክንትሮስ
2	8	48	2 እጅ	52 ኬክሮስ	312 ክንትሮስ
3	12	72	3 እጅ	48 ኬክሮስ	288 ክንትሮስ
4	16	96	4 እጅ	44 ኬክሮስ	264 ክንትሮስ
5	20	120	5 እጅ	40 ኬክሮስ	240 ክንትሮስ
6	24	144	6 እጅ	36 ኬክሮስ	216 ክንትሮስ
7	28	168	7 እጅ	32 ኬክሮስ	192 ክንትሮስ
8	32	192	8 እጅ	28 ኬክሮስ	168 ክንትሮስ
9	36	216	9 እጅ	24 ኬክሮስ	144 ክንትሮስ
10	40	240	10 እጅ	20 ኬክሮስ	120 ክንትሮስ
11	44	264	11 እጅ	16 ኬክሮስ	96 ክንትሮስ
12	48	288	12 እጅ	12 ኬክሮስ	72 ክንትሮስ
13	52	312	13 እጅ	8 ኬክሮስ	48 ክንትሮስ
14	56	336	14 እጅ	4 ኬክሮስ	24 ክንትሮስ
15	60	360	15 እጅ	0 (አልቦ)	0 (አልቦ)

እንዲህ እያለ ብርሃንዎ ይፈጸማል። ይህ 12 መዓርገ ወርጎ ነው። 12 መዓርገ ወርጎ ማለት 12 ሰዓተ ሌሊት ማለት ነው። በዚህ ላይ 12 መዓርገ ፀሐይ ማለት 12 ሰዓተ መዓልት ሲጸመር 24 ሰዓት ይሆናል። 24ቱ ሰዓታት የፀሐይንና የጨረቃ ዕለትን

ለማስገኘት በዚህ ሲመላለሱ ይኖራሉ። ወሰመዮ ለጽልመት ሌሊተ ወለብርሃን መዓልተ ኮነ ምኔተ ወጸብሐ ወኮነ አሐደ ዕለተ። ዕለት ብሂል ዘያስተዛውጎሙ ለመዓልት ወለሌሊት፤ እንዲል፡- እግዚአብሔርም ብርሃኑን መዓልት ጨለማውንም ሌሊት ብሎ ጠራው። ማታም ሆነ፣ ጥዋትም ሆነ፣ አንደኛ ቀን ሆነ። ዕለት ማለትም መዓልትንና ሌሊትን የሚያዛውግ የሚያዛምድ ማለት ነው። በዚህም በወዲያኛውም ያሉ መላእክት በዚህ ዓለም ያሉ ቅዱሳን ያመሰግኑበታል። ከእነዚህም በዚህ ዓለም ያሉ ምእመናን ሊያመሰግኑባቸው 7 ሰዓታት ተለይተዋል። ሰብዓ ለዕለትዮ እሴብሐክ፤ ማለት ለኔ ብለህ በፈጠርህልኝ ቀን ሰባት ጊዜ አመሰግንሃለሁ ማለት ነው። (መዝ. 188፥165፣ ዘፍ. 1፥5)።

የከዋክብት ምግብና

የ12ቱ መገብተ አውራጎች ከዋክብት ተከታዮች 28 ንኡሳን ከዋክብት አሉ። ከአራቱ መገብተ አዝማን አንዱም አንዱም ኮከብ 91፣91 ቀን ይመግባል። ከ12ቱ መገብተ አውራጎች ከዋክብት ሦስት ሦስቱ ተለይተው አለቆቻቸውን ተከትለው ከ90ው ቀን ጌያንዳንዳቸው አንዳንድ ወር ይመግባሉ። ከ28ቱ ንኡሳን ከዋክብት ሰባት ሰባቱ ተለይተው አለቆቻቸውን ተከትለው ከ91 ቀን፣ 13፣13 ቀን ይመግባሉ። ስማቸውም በአቡሻህር ተጽፎ ይገኛል።

ከ12ቱ መገብተ አውራጎች ከዋክብት ሐመል፣ ተውር፣ ጀውዛ ዕለታቸው 90፣ ኬክሮሳቸው 85 አለቃቸው ምልክሌል ምግብናቸው መሬት ነው። ሸርጣን፣ አለድ፣ ሰንባህ ዕለታቸው 90 ኬክሮሳቸው 78 አለቃቸው ሕልመልሚሌክ፣ ምግብናቸው ውሀ ነው። ሚሃን፣ ዐቅራብ፣ ቀውስ፣ ዕለታቸው 90 ኬክሮሳቸው 78፣ አለቃቸው ሚላኤል፣ ምግብናቸው ነፋስ ነው። ጆደይ፣ ደላዊ፣ ሑት ዕለታቸው 90 ኬክሮሳቸው 74፣ አለቃቸው ናርኤል ምግብናቸው እሳት ነው። አራቱ 90 ቀን 360 ዕለት ነው። ኬክሮሱም ሲደመር 315 ይሆናል። 360ው ዕለት 12 ወር ይሆናል። 300 ኬክሮስ 5 ዕለት ማለት 5 ጳጉሜን ነው። 15 ኬክሮስ ባራት ዓመት አንድ ዕለት ይሆናል። ያውም 6ኛ ጳጉሜን ነው።

የፀሐይና የከዋክብት ምግብና

ከ	ሐ	ተ	ጀ	ሀ	ዐ	ሰ	ሚ	ዐ	ቀ	ጀ	ደ	ሑ
ከ	መ	ው	ው	ር	ሰ	ን	ዘ	ቅ	ው	ደ	ለ	ት
ብ	ል	ር	ዛ	ጣ	ድ	ቡ	ን	ራ	ስ	ይ	ዊ	
ዕለት	30	30	31	31	31	30	30	29	29	29	30	30
ኬክሮስ	43	12	30	26	10	42	10	40	28	23	41	10

ድምር 360 ዕለት ከ315 ኬክሮስ ይሆናል።

315፥60= 5 ጳጉሜን፣ 15 ኬክሮስ ነው። ይህ በ360 ላይ ሲደመር 365 ዕለት ከ15 ኬክሮስ ይሆናል።

የያንዳንዱ ወር መነሻና መድረሻም እንዲህ ይገለጻል። ሐመል ምግብናውን በመጋቢት በ17 ይገኛል። በሚያዝያ በ17 ይፈጽማል። ከመጋቢት 16 ቢነሳለት 14 ይተርፋል። በመጋቢት 14 ላይ የሚያዝያን 16 ቢያክሱ 30 ይሆናል። 17ኛው ዕለት 60 ኬክሮስ ነው። ከ60 ኬክሮስ 43ቱን ነገሶቹ፣ በ30 ዕለት ላይ አክሱ ለሐመል ቢለጡ ከሚያዝያ 13 ዕለት ከ17 ኬክሮስ ይተርፋል። በሚያዝያ 13 ላይ የግንቦት 17 ዕለት ቢታክል 30 ዕለት ይሆናል። ከ17 ኬክሮስ 12ቱን ነሱቶ፣ በ30 ዕለት ላይ አክሱ ለተውር ቢለጡ ከግንቦት 13 ዕለት 5 ኬክሮስ ይተርፋል። በግንቦት 13 ዕለት ላይ የሠኔ 18 ቀን ቢታክል 31 ቀን ይሆናል። 19ኛው ዕለት 60 ኬክሮስ ነው። ይህ በ5 ኬክሮስ ላይ ቢታክል 65 ኬክሮስ ይሆናል። ከ65 ኬክሮስ 30ውን ነገሶቹ በ31 ላይ አክሱ ለጀውዛ ቢለጡ ከሠኔ 11 ዕለት ከ35 ኬክሮስ ይተርፋል።

እሊህ ሦስቱ አውራግ ሚያዝያ፣ ግንቦትና ሰኔ ናቸው። በዕብራውያን ዘመነ መጠው፣ በኢትዮጵያ ዘመነ ጸደይ ይባላሉ። የሦስቱ ከዋክብት አለቃም ምልክት ይባላል።

በሠኔ 11 ዕለት ላይ የሐምሌ 20 ዕለት ቢታክል 31 ዕለት ይሆናል። ከ35 ኬክሮስ 26 ኬክሮስ ነገሥቱ፣ በ31 ዕለት ላይ እክሎ ለሽርጣን ቢሰጡ ከሐምሌ 10 ዕለት ከ9 ኬክሮስ ይተርፋል። በሐምሌ 10 ዕለት ላይ የነሐሴ 21 ዕለት ቢታክል 31 ዕለት ይሆናል። 22ኛው ዕለት 60 ኬክሮስ ነው። ይህ በ9 ኬክሮስ ላይ ቢታክል 69 ኬክሮስ ይሆናል። ከ69 ኬክሮስ 10 ነገሥቱ በ31 ዕለት ላይ እክሎ ለዕለድ ቢሰጡ ከነሐሴ 8 ዕለት 59 ኬክሮስ ይተርፋል። ከነሐሴ 8 ዕለት ላይ 5 ጳጉሜን፣ የመስከረም 17 ዕለት ቢታክል 30 ዕለት ይሆናል። ከ59 ኬክሮስ 42ቱን ነገሥቱ በ30 ዕለት ላይ እክሎ ለሰንበላህ ቢሰጡ ከመስከረም 13 ዕለት 17 ኬክሮስ ይተርፋል።

እሊህ ሦስቱ አውራግ ሐምሌ፣ ነሐሴ፣ መስከረም ናቸው። በዕብራውያን ዘመነ ሐጋይ፣ በኢትዮጵያ ዘመነ ክረምት ይባላሉ። የሦስቱ ከዋክብት አለቃ ሕልመልሚሌክ ይባላል።

በመስከረም 13 ዕለት ላይ የጥቅምት 17 ቢታክል 30 ዕለት ይሆናል። ከ17ቱ ኬክሮስ 10 ነገሥቱ፣ በ30 ዕለት ላይ እክሎ ለሚዛን ቢሰጡ ከጥቅምት 13 ዕለት 7 ኬክሮስ ይተርፋል። በጥቅምት 13 ላይ የገዳር 16 ዕለት ቢታክል 29 ዕለት ይሆናል። 17ኛው ዕለት 60 ኬክሮስ ነው። በ7 ኬክሮስ ላይ ቢታክል 67 ኬክሮስ ይሆናል። ከ67 ኬክሮስ 40 ኬክሮስ ነገሥቱ በ29 ዕለት ላይ እክሎ ለዐቅራብ ቢሰጡ ከገዳር 13 ዕለት 27 ኬክሮስ ይተርፋል። በገዳር 13 ዕለት ላይ የታገሣሥ 16 ዕለት ቢያክሉ 29 ዕለት ይሆናል። 17ኛው ዕለት 60 ኬክሮስ ነው። በ27 ኬክሮስ ላይ ቢታክል 87 ኬክሮስ ይሆናል። ከ87 ኬክሮስ 28 ኬክሮስ ነገሥቱ በ29 ዕለት ላይ እክሎ ለቀውስ ቢሰጡ ከታገሣሥ 13 ዕለት 59 ኬክሮስ ይተርፋል።

እሊህ ሦስቱ አውራግ ጥቅምት፣ ገዳር፣ ታገሣሥ ናቸው። በዕብራውያን ዘመነ ጸደይ፣ በኢትዮጵያ ዘመነ መጠው ይባላሉ። የሦስቱ ከዋክብት አለቃ ሚላኤል ይባላል።

በታገሣሥ 13 ዕለት ላይ የጥር 16 ዕለት ቢታክል 29 ዕለት ይሆናል። ከ59 ኬክሮስ 23ቱን ነገሥቱ በ29 ዕለት ላይ እክሎ ለጀይይ ቢሰጡ ከጥር 14 ዕለት 36 ኬክሮስ ይተርፋል። በጥር 14 ዕለት ላይ

የየካቲት 16 ዕለት ቢታክል 30 ዕለት ይሆናል። 17ኛው ዕለት 60 ኬክሮስ ነው። በ36 ኬክሮስ ላይ ቢታክል 96 ኬክሮስ ይሆናል። ከ96 ኬክሮስ 41 ነገሥቱ በ30 ዕለት ላይ እክሎ ለደለው ቢሰጡ ከየካቲት 13 ዕለት 55 ኬክሮስ ይተርፋል። በየካቲት 13 ዕለት ላይ የመጋቢት 16 ዕለት ቢታክል 29 ዕለት ይሆናል። በዐረፍተ ሃህል ውስጥ የሚገኝ 15 ኬክሮስ አለ። በ55 ኬክሮስ ላይ ቢታክል 70 ኬክሮስ ይሆናል። ከ70 ኬክሮስ 60ውን ኬክሮስ ነገሥቱ 1 ዕለት አድርጎ በ29 ዕለት ላይ እክሎ ለሐት 30 ዕለት 10 ኬክሮስ ይሰጠዋል።

እሊህ ሦስቱ አውራግ ጥር የካቲት መጋቢት ናቸው። በዕብራውያን ዘመነ ክረምት፣ በኢትዮጵያ ዘመነ ሐጋይ ይባላሉ። የሦስቱ ከዋክብት አለቃ ናርኤል ይባላል። ይህ ሁሉ ተሰብሶ ቢቆጠር በፀሐይ 365 ዕለት 15 ኬክሮስ ይሆናል። የሚገድለው አንዳንድ ሃልሲት ነው። ፀሐይ ከ12 መገብተ አውራግ ከዋክብት ጋር የሚመግበው የፀሐይ ዐውደ ዓመት ይህ ነው። የ12ቱ መገብተ አውራግ ከዋክብት ነገር ደረሰ ተፈጸመ። ከዕለታት 360 ዕለት፣ ከኬክሮስ 5 ጳጉሜን 15 ኬክሮስ ይገኛል።

የከዋክብት ባሕርይና ግብር

የ12 መገብተ አውራግ ከዋክብት ባሕርይና ግብር እንዲህ ነው፡-

ባሕርይ	ኮከብ	ኮከብ	ኮከብ
እሳት	ሐመል፣	ዐሰድ	ቀውስ
መሬት	ተውር	ሳንቦላህ	ጀይይ
ነፋስ	ጀውዛ	ሚዛን	ደለው
ውሃ	ሸርጣን	ዐቅራብ	ሐት

ዕረና መዓልትና ሌሊት

ብርሃናት ያልተፈጠሩበት አንዳንድ ሃልሲትም በዓመት 360 ሃልሲት ይሆናል። ይህም በ60 ቢቀመር (360÷60) 6 ካልዲት ይሆናል። ይህ እስከ 600 ዓመት ቢሰበሰብ (600×6÷60) 60 ኬክሮስ ይሆናል። 60ውን 1 ዕለት ብሎ ዕረና ሌሊት ዕረና መዓልት ይሆናል። ዓለም ከተፈጠረ ገጥሞሮ እስከ ዛሬ ያለ ዘመን ቢቆጠር 7501 ዓመት ነው። ይህ በ600 ዓመት ቢቀመር 12 ዕረና ሆኖ 13ኛው ዕረና ከተዘመረ 301 ዓመት ሆኖታል። ዓለም የተፈጠረ በዕረና

መዓልት በዕሪና ሌሊት ነው። እስራኤልም ከግብጽ የወጡት በዕሪና መዓልት በዕሪና ሌሊት ነው። ዓለም ያልፋል ተብሎ የሚጠረጠረውም በዚያን ጊዜ ነው።

ጥንተ ጨረቃ

ጨረቃ በተፈጠረች በ15 ቀን ረቡዕ ጠፍ ሆነች። ማክሰኞን ቢያክሉ 16 ይሆናል። ይህ ከቁጥር አልገባም። በ17 ቀን ጎሙስ ተወለደች። ቍጥር ከጎሙስ ተገርመረ። ጥንተ የንም ተባለ። ዐውደ ዓመትዋን በፀሐይ በነሐሴ 24 ዕለት ትፈጽማለች። በጨረቃም ሠኔ (ጀማዲ) 10 ዕለት ትፈጽማለች። አመ ዕሥራ ወረቡዕ ለነሐሴ፣ አመ ዐሥሩ ሰሠርቀ ጀማጂ ቀደማይ እንዲል የጨረቃን ዘመን የሚቁጥር 4ቱን ወር መሠረት አድርጎ ይቁጥራል። ትራፋተ ዐውድን የሚቁጥር 10ፋን ዕለት መሠረት አድርጎ ይቁጥራል። ይህ 4 ወር ከ10 ቀን ይሆናል። ያውም እንዲህ ነው።

ከረቡዕ እስከ ረቡዕ 15 ቀን ማክሰኞን ቢጨምሩ 16 ዕለት ይሆናል። ከሚያዝያ 16 ቢነሣ 14 ዕለት ይተርፋል። በዚህ ላይ የግንቦት 16 ቢታከል 30 ዕለት ይሆናል። ይህ አንድ ሙሉ ወር ነው። ከግንቦት 16 ዕለት ቢነሣ 14 ዕለት ይተርፋል። በዚህ ላይ የሠኔ 15 ዕለት ቢታከል 29 ዕለት ይሆናል። ይህ ሕጻጽ ወር ነው። ሁለት ወር። ከሠኔ 15 ቢነሣ 15 ዕለት ይተርፋል። በዚህ ላይ የሐምሌ 15 ቀን ቢታከል 30 ዕለት ይሆናል። ይህ ሙሉ ወር ነው። 3 ወር። ከሐምሌ 15 ቢነሣ 15 ቀን ይተርፋል። በዚህ ላይ የነሐሴ 14 ቀን ቢታከል 29 ዕለት ይሆናል። ይህ ሕጻጽ ወር ነው። 4 ወር 10 ቀን ይሆናል። ስለዚህ የጨረቃን ወር የሚቁጥር 4ቱን ወር መሠረት አድርጎ ይቁጥራል የተባለው ስለዚህ ነው።

የጨረቃ የ15 ቀን መንገድና ሕጻጽዋ

የጨረቃ የ15 ቀን መንገድዋ በፀሐይ መንገድ ቢሰፍር 14 ዕለት፣ 45 ኬክሮስ፣ 55 ካልዲት፣ 4 ሣልሲት፣ 4 ራብዲት፣ 42 ኃምሲት ይሆናል። ሳድሲት ግን በዕለት መንገድዋ ካልሆነ በቀር በሌላ አትገኝም። የ15 ቀን ሕጻጽዋም 14 ኬክሮስ፣ 4 ካልዲት፣ 55 ሣልሲት፣ 55 ራብዲት፣ 18 ኃምሲት ነው።

የጨረቃ የወር መንገድና ሕጻጽዋ

የጨረቃ የወር መንገድዋ በፀሐይ መንገድ ቢሰፈር 29 ዕለት፣ 31 ኬክሮስ፣ 50 ካልዲት፣ 8 ሣልሲት፣ 9 ራብዲት፣ 24 ኃምሲት ይሆናል። የወር ሕጻጽዋም 28 ኬክሮስ፣ 9 ካልዲት፣ 51 ሣልሲት፣ 50 ራብዲት፣ 36 ኃምሲት ይሆናል።

የጨረቃ የዓመት መንገድና ሕጻጽ

የጨረቃ የዓመት መንገድዋ በፀሐይ መንገድ ቢሰፈር 354 ዕለት፣ 22 ኬክሮስ፣ 1 ካልዲት፣ 37 ሣልሲት፣ 52 ራብዲት፣ 48 ኃምሲት ይሆናል። የዓመት ሕጻጽዋም 5 ዕለት፣ 37 ኬክሮስ፣ 58 ካልዲት፣ 22 ሣልሲት፣ 7 ራብዲት፣ 12 ኃምሲት ይሆናል።

ሌሊቱ ነግቶ ፀሐይ እስኪወጣ ድረስ 26 ካልዲት፣ 15 ሣልሲት፣ 30 ራብዲት ይገኛል። ማታም ፀሐይ ገብቶ እስኪጠፋ ድረስ 26 ካልዲት፣ 15 ሣልሲት፣ 30 ራብዲት ይገኛል።

ይህ በቀን፣ በወር፣ በዓመት ሲታሰብና ሲሰበሰብ ስሌቱ እንዲህ ነው።

የጥዋትና የማታ በቀን ሲታሰብ 52 ካል፣ 31 ሣል፣ 00 ራብ ይሆናል። የቀኑ በወር ሲሰላና ሲሰበሰብ 26 ኬክ፣ 15 ካል፣ 30 ሣል፣ 00 ካል ይሆናል። የወሩ በዓመት ሲሰላና ሲሰበሰብ 5 ዕለት፣ 15 ኬክ፣ 6 ካል፣ 00 ሣል ይሆናል።

የዓመቱ ውጤት 5 ጳጉሜን፣ 15 ኬክሮስ፣ 6 ካልዲት ነው። 15 ኬክሮስ ባራት ዓመት 1 ዕለት ይሆናል። ያውም 6ኛ ጳጉሜን ነው። 6 ካልዲት በ600 ዓመት 1 ዕለት ይሆናል። ያውም 7ኛ ጳጉሜን ነው።

5 ጳጉሜን በዐረፍተ ሣህል ውስጥ ያለ 15 ኬክሮስ በጨረቃ የዓመት ሕጻጽ ላይ ሲደመርም እንዲህ ነው።

5 ዕለት 37 ኬክ፣ 58 ካል፣ 22 ሣል፣ 7 ራብዲት፣ 12 ኃምሲት (የጨረቃ የዓመት ሕጻጽ)

በ5 ጳጉሜን 15 ኬክሮስ ላይ ሲደመር

10 ዕለት 52 ኬክ፣ 58 ካል፣ 22 ሣል፣ 7 ራብዒት፣ 12 ኃምሴት ይሆናል።

52ቱን ኬክሮስ 1 ዕለት ብሎ በ10ፋ ዕለት ላይ ሲደመር 11 ዕለት ይሆናል። ጉንደ አበቅቴ የሚባለው ይህ ነው።

10 ዕለት 52 ኬክ፣ 58 ካል፣ 22 ሣል፣ 7 ራብ፣ 12 ኃምሴት እስከ 19 ዓመት ቢቁጠር 206 ዕለት 46 ኬክ፣ 29 ካል፣ ሣልሲት ጠፍ፣ 16 ራብ፣ 48 ኃምሴት ይሆናል። ይህ በጨረቃ 7 ወር ሆኖ 3 ኬክ፣ 38 ካል፣ 3 ሣል፣ 11 ራብዒት ይተርፋል። ኃምሴት ጠፍ ነው። ይህ 7 ወር ጎሳ በሥፍራው እስኪመጣ ድረስ ይቆያል።

ቀመረ ትራፋተ ዐውድ

3 ኬክሮስ፣ 38 ካል፣ 3 ሣል፣ 11 ራብዒት ይህ ሁሉ ተሰብስቦ እስከ 16½ ዐውድ ቢቁጠር 59 ኬክሮስ 57 ካል፣ 52 ሣል፣ 31 ራብዒት፣ 30 ኃምሴት ይሆናል። ይህ በጨረቃ የዕለት መንገድ ቢሰፈር 1 ዕለት ሆኖ 54 ካል፣ 12 ሣል፣ 15 ራብ፣ 11 ኃምሴት፣ 12 ሳድ ትርፍ ሆኖ ይገኛል። ትርፍ ደቃይቅ ተብሎ ይቀራል። ይህ 1 ዕለት የተገኘበት 16½ ዐውድ በዓመት ተዘርዘሮ ቢቁጠር (16½×19) 313 ዓመት ተመንፈቅ ይሆናል። ቀመረ ትራፋተ ዐውድ የሚባል ይህ ነው።

7501 ዓመተ ዓለም በቀመረ ትራፋተ ዐውድ፣ በንኡስ ቀመር ቢቀመር 23 ቀመረ ትራፋተ ዐውድ፣ 15 ንኡስ ቀመር ሆኖ 5 ዓመት ተመንፈቅ ይተርፋል። ከ1 ቀመረ ትራፋተ ዐውድ 1 ዕለት 54 ካልዒት፣ ከ23 ቀመር ትራፋተ ዐውድ 23 ዕለት 1242 ካልዒት፣ ከ15 ንኡስ ቀመር 45 ኬክ፣ 570 ካልዒት ይገኛል።

በ23 ዕለት በ1242 ካልዒት ላይ 45 ኬክ፣ 570 ካል ቢደመር 24 ዕለት 15 ኬክ፣ 12 ካል ይሆናል። 12 ካልዒት 60 እስከጥላ ድረስ ተቀማጭ ነው። ኬክሮስ 30 ቢመላ ወይም ከ30 ቢተርፍ ይቆያል። ባይመላ ግን ይገደፋል። ኬክሮስ ለእመ ኮነ 30 አው ተርፈ እም 30 ረስዮ አሐዶ ዕለተ ወለእመ አካነ 30 ግድፎ እንዲል።

የጨረቃ ተውሳክ የተባለ 10 ዕለት በ24 ዕለት ላይ ቢታከል 34 ዕለት ይሆናል። ጨረቃ 28 ቀን አብርታ በ29 ጠፍ ትሆናለች። ከ34ቱ 29ኙ ሕጽጽ ወርጎ ተብሎ ቢገደፍ 5 ይተርፋል። ትራፋተ

ዐውድ 5 መባሉ ስለዚህ ነው። ወይም ጨረቃ 29 ቀን አብርታ በ30ኛው ቀን ጠፍ ትሆናለች። ከ34ቱ ቀን 30ው መሆኑ ወርጎ ተብሎ ቢገደፍ 4 ይተርፋል። ትራፋተ ዐውድ 4 ነው መባሉ ስለዚህ ነው። ትራፋተ ዐውድ 4 ነው ቢባል የታየችበትን 5 ነው ቢባል የተወለደችበትን መናገር ነው። የጨረቃ ተውሳክ 10ፋ ከምን ይገኛል ቢሉ በአቡሻህር በ23ኛው አንቀጽ ይገኛል። ወትደስክ ዲቦ ዕለታት ዐሠርተ ዘልፈ፣ ብሎ እንደተናገረ የተመረ ትራፋተ ዐውድ ነገር ተፈጸመ።

ቀመረ ትራፋተ ዐውድ፡- 16 1/2 ዐውድ ወይም 313 1/2 ዓመት ነው። ይህም 5ወይም 4 ትራፋተ ዐውድ የሚገኝበት ስሌት ነው። ትራፋተ ዐውድም ከሌሊት ብተት እየተደመረ የጨረቃ ወር ብተትን ያመለክታል።

ከዚህ ቀጥሎ የጨረቃ ወሮች ስም ይነበባል፡-

የጨረቃ ወሮች ስም የ1912 እና የ2004 ዓ.ም. ምሳሌ

ዕረብ	ግእዝ	ግእዝ	ዕለታቱ
	1912	2004	
መሐረም	የካቲት	ታኅሣሥ	30
ሰፈር	መጋቢት	ጥር	29
ረቢዕ	ሚያዝያ	የካቲት	30
ቀዳማይ			
ረቢዕ	ግንቦት	መጋቢት	29
ደኃራይ			
ጀማጂ	ሠኔ	ሚያዝያ	30
ቀዳማይ			
ጀማጂ	ሐምሌ	ግንቦት	29
ደኃራይ			
ረጀብ	ነሐሴ	ሠኔ	30
ሽዕባን	መስከረም	ሐምሌ	29
ረመዳን	ጥቅምት	ነሐሴ	30
ሀዋል	ኅዳር	መስከረም	29
ዝልሁቅዳ	ታኅሣሥ	ጥቅምት	30
ዝልሁጅ	ጥር	ኅዳር	29

የእነዚህ ወሮች ቍጥር የሚቆጠረው በሠርቀ ሌሊት ነው። ዝልሁጅ ዘውእቱ ጥር ወጉልቁ ዕሥራ ወተሰዓቱ እንዲል (አቡሻ)።

ቀመረ ዐረብ

በሥፍራው እስኪመጣ ይቁይ ተብሎ የነበረው 7 ወር እስከ 12 ንኡስ ቀመር ቢቆጠር 7 ዓመት ይሆናል። 7 ዓመት የተገኘበት 12 ንኡስ ቀመር በዓመት ተዘርዘሮ ቢቆጠር 228 ዓመተ ፀሐይ ይሆናል። ቀመረ ዐረብ የሚባል ይህ ነው። 7501 ዓመተ ዓለም በቀመረ ዐረብ፣ በንኡስ ቀመር ቢቀመር 32 ቀመረ ዐረብ፣ 10 ንኡስ ቀመር፣ ሆኖ 15 ዓመተ አበቅቴ ይተርፋል።

ያውም እንዲህ ነው። 7501 ዓመት ለ228 ሲከፈል 32 ቀመረ ዐረብ ሆኖ 205 ዓመት ይተርፋል። 205 ዓመት ለ19 ሲከፈል 10 ንኡስ ቀመር ሆኖ 15 ዓመት ይተርፋል። ከ15ቱ ዓመት 1 ሲቀነስ 14 ይተርፋል። ከ14 ዓመት 11፣ 11 ዕለት ተሰብስቦ ለ30 ሲከፈል 5 ወር ከ4 ቀን ይገኛል። ከ10 ንኡስ ቀመር 7:7 ወር ቢሰበሰብ 70 ወር ይሆናል። ከ32 ቀመረ ዐረብ 7:7 ዓመት ቢሰበሰብ 224 ዓመት ይሆናል። ይህ ሁሉ ተሰብስቦ ሲደመር 230 ዓመት 3 ወር፣ 4 ቀን ይሆናል። በዚህ ላይ ለጨረቃ ዘመን መሠረት የሆነ 4 ወር ከ10 ቀን፣ ከትራፋተ ዐውድ የተገኘ 24 ዕለት ሲደመር 230 ዓመት 8 ወር ከ8 ቀን ይሆናል። እምዓመታት ክልኢተ አእትት ወእምአውራኅ አርባዕተ ወሰክ የተባለው ተፈጽሞ 230 ዓመት 8 ወር ከ8 ቀን እናገኛለን።

ይህ በ7500 (7501-1) ዓመተ ፀሐይ ላይ ቢደመር በጨረቃ 7730 ዓመት 8 ወር፣ ከ8 ቀን ይሆናል። ለፀሐይ አሐይ አእትት፣ ለጨረቃ ክልኢተ አእትት እንዲል፣ በዚህ አሠራር መሠረት የዘመኑ ዐውደ አበቅቴ ሦስተኛ አንቀጽ የሚያበቃበትን 2005 ዓመተ ፀሐይ በጨረቃ 2065 ዓመት፣ 11 ወር፣ 13 ቀን ሲሆን፣ 7504 ዓመተ ፀሐይ ደግሞ 7734 ዓመት፣ 9 ወር፣ 22 ቀን ይሆናል። የቀመረ ዐረብ ነገር ተፈጸመ።

የጨረቃ ጥንተጥን

በጨረቃ ዓመት ፍጹሜ የጨረቃን ጥንተጥን ለማወቅ 354 የጨረቃ ዓመት በሱባዔ ሲቀመር 50 ሱባዔ ሆኖ 4 ዕለት፣ 22 ኬክሮስ፣ 1 ካልዲት፣ 37 ሣልሲት፣ ይተርፋል። በ7200 ዓመት 37 ሣልሲት 1 ዕለት 14 ኬክሮስ ይሆናል። 1 ካልዲት 2 ዕለት ይሆናል። ያውም እንዲህ ነው። 37 ሣልሲት እስከ 7200 ዓመት ቢሰበሰብ ማለት $7200 \times 37 = 266,400$ ሣልሲት ይሆናል። ይህ ወደ ካልዲት ሲለወጥ ማለት $266400 \div 60 = 4,440$ ካልዲት ይሆናል። ይህ ወደ ኬክሮስ ሲለወጥ ማለት $4440 \div 60 = 74$ ኬክሮስ ይሆናል። ይህም ወደ ዕለት ሲለወጥ 1 ዕለት ሆኖ 14 ኬክሮስ ይቀራል።

1 ካልዲት እስከ 7200 ዓመት ቢሰበሰብ ማለት $7200 \times 1 = 7200$ ካልዲት ይሆናል። ይህ ወደ ኬክሮስ ሲለወጥ ማለት $7200 \div 60 = 120$ ኬክሮስ ይሆናል። ይህ ወደ ዕለት ሲለወጥ $120 \div 60 = 2$ ዕለት ይሆናል። ይህ በ7200 ዓመት ከካልዲትና ከሣልሲት 3 ዕለት ይገኛል ማለት ነው።

ንኡስ ቀመርና ዐቢይ ቀመር

በዚህ ገጽ ንኡስ ቀመር የሚባለው 8 ዓመት ነው። ዐቢይ ቀመር የሚባለው 30 ዓመት ነው። 4 ዕለት እስከ 8 ዓመት ቢሰበሰብ 32 ይሆናል። 22 ኬክሮስ እስከ 8 ዓመት ቢሰበሰብ ማለት $22 \times 8 = 176$ ኬክሮስ ይሆናል። ይህ ወደ ዕለት ሲለወጥ 2 ዕለት ሆኖ 56 ኬክሮስ ይተርፋል። 56ቱን ኬክሮስ 1 ዕለት ብሎ በ2 ዕለት ላይ ቢደመር 3 ዕለት ይሆናል። ይህ በ32 ዕለት ላይ ቢታክል 35 ዕለት ይሆናል። ይህ በሱባዔ ቢቀመር 5 ሱባዔ ይሆናል።

ዳግመኛም 4 ዕለት እስከ 30 ዓመት ቢሰበሰብ ማለት $4 \times 30 = 120$ ዕለት ይሆናል። 22 ኬክሮስ እስከ 30 ዓመት ቢሰበሰብ ማለት $22 \times 30 = 660$ ኬክ ይሆናል። ይህ ወደ ዕለት ሲለወጥ ማለት $660 \div 60 = 11$ ዕለት ይሆናል። ይህ በ120 ዕለት ላይ ሲታክል 131 ዕለት ይሆናል። $131 \div 7 = 18$ ሱባዔ ሆኖ 5 ቀን ይተርፋል።

7730 ዓመተ ጨረቃ በ30 ቢቀመር 257 ዐቢይ ቀመር ሆኖ 20 ዓመት ይተርፋል። ከ1 ዐቢይ ቀመር 5 ዕለት ከተረፈ ከ257 ዐቢይ ቀመር ስንት ይተርፋል $257 \times 5 = 1285$ ዕለት ይሆናል። በዚህ

ላይ ከካልዲትና ከሃልሲት የተገኘው 3 ዕለት ሲደመር 1288 ዕለት ይሆናል። ይህ በሱባዔ ሲቀመር ማለት 1288+7=184 ሱባዔ ይሆናል።

ከዐቢይ ቀመር ከተረፈው 20 ዓመት አራት አራት ዕለት ቢለበሰብ ማለት $20 \times 4 = 80$ ዕለት ይሆናል። ዳግመኛም ከ20 ዓመት 22:22 ኬክሮስ ቢለበሰብ ማለት $20 \times 22 = 440$ ኬክሮስ ይሆናል። ይህ ወደ ዕለት ሲለወጥ $440 \div 60 = 7$ ዕለት ሆኖ 20 ኬክሮስ ይተርፋል። 20ው ኬክሮስ 60 ኬክሮስ እስኪሞላ ይቀመጣል። በ80 ዕለት ላይ 7 ዕለት ሲደመር $(80 \div 7) = 87$ ዕለት ይሆናል። 87 ዕለት በሱባዔ ሲቀመር 12 ሱባዔ ሆኖ 3 ዕለት ይተርፋል። ከ3 ዕለት 1 ሲቀነስ 2 ይቀራል። ስለዚህ የጨረቃ ጥንተ ዮን 2 ነው። በዚህ ምክንያት የጨረቃ ጥንተ ዮን 1 ቢሆን ጎሙስ፣ 2 ቢሆን ዓርብ፣ 3 ቢሆን ቀዳም፣ 4 ቢሆን እሑድ፣ 5 ቢሆን ሰኞ፣ 6 ቢሆን ማክሰኞ፣ 7 ቢሆን ሮብ ነው። የፀሐይ ጥንተ ዮን በመገመሪያ፣ የጨረቃ ጥንተ ዮን በመጨረሻ ይገኛል።

ሰብሐት ለእግዚአ ኣዝማን ወዓመታት ወመዋዕል ለዓለም ዓለም አሜን።

ምዕራፍ ስድስት

ሐሳብ ፈለክ

ሚጠተ ብርሃናት ማለት የብርሃናት መመላለስ ማለት ነው። ብርሃናት የሚወጡባቸው ስድስት ደጃፎች በምሥራቅ አሉ። እንዲሁም ብርሃናት የሚጠልቁባቸው ስድስት ደጃፎች በምዕራብ አሉ። እሊህም ልዑል እግዚብሔር የፈጠራቸው በሰማይ ጠፈር ላይም ያደረጋቸው 12 ኃዋንወ ፈለክ ናቸው።

ዑደተ ፀሐይ

ዑደተ ፀሐይ ማለት የፀሐይ መዞር ወይም አዚዚር ማለት ነው። መገመሪያ ስሙ ፀሐይ የሚባል ታላቁ ብርሃን ወደ ሰሜን ሲንዝ በስድስቱ ደጃፎች ስድስት ወር ይመላለሳል። ሔኖክ 72+3

ወደ ደቡብም ሲመለስ በስድስቱ ደጃፎች ስድስት ወር ይመላለሳል የፀሐይ ዐውደ ዓመትም በ12ቱ መገብተ አውራሳ ከዋክብት አምሳያ በ12 ወሮች ተከፍሏል። 12ቱም ኃዋንወ በ28 መዓርጋት የሚታዩ 12 ከዋክብት ናቸው። ከእነዚህ ክፍሎች የተወጣጡ 360 መዓርጋትም በ30:30 መዓርጋት ተከፍለው በያንዳንዳቸው መካከል ተመድበዋል።

ፀሐይም ከደቡብ ወደ ሰሜን ወይም ከመገመሪያው ፍንት ወደ ስድስተኛው ሲዞር ጀደይ፣ ደለው፣ ሑት፣ ሐመል፣ ተውርና ጀውዛ በተባሉ ከዋክብት ደጃፎች የስድስት ወር ዑደት ይፈጽማል። ወሮቹም ጥር፣ የካቲት፣ መጋቢት፣ ሚያዝያ፣ ግንቦት፣ ሰኔ ናቸው። እንዲሁም ከሰሜን ወደ ደቡብ ወይም ከስድስተኛው ደጃፍ ወደ መገመሪያው ሲመለስ ሸርጣን፣ አሰድ፣ ሰንብላ፣ ሚዛን፣ ዐቅራብና ቀውስ በተባሉ ከዋክብት ደጃፎች የስድስት ወር ዑደቱን ይፈጽማል። ወሮቹም ሐምሌ፣ ነሐሴ፣ መስከረም፣ ጥቅምት፣ ጎዳርና ታኅሣሥ ናቸው።

ስለዚህ ፀሐይ ዐውደ ዓመቱን በ12 ወር ይጨርሳል። ፀሐይ ከ12ቱ ደጃፎች ባንዱ በሚቆይበት መጠን የያንዳንዱ የቀን ብዛት ተወስኗል። ከሁለቱ ጾታ ማኅፈድ ባንደኛው በሰሜናዊ ጾታ በሚገኘው በሸርጣን ደጃፍ በሚቆይበት ጊዜ ሰሜን ከሁለት ክፍሎ በአርእስት መካከል ይሆናል። በዚህ ደጃፍ የሚቆይበት ጊዜ ረዥም ስለሆነ ወሩን በ31 ተኩል ቀን ይፈጽማል። ከዚህም በደቡባዊ ጾታ በጀይ ደጃፍ የሚቆይበት ጊዜ አጭር ስለሆነ ወሩን በ29 ተኩል ቀን ይፈጽማል።

ምክንያቱም እስመ ምድር ክቡብ ከመ ኮራ ማለት ምድር እንደ ጋን ክብ ናት እንደተባለ (ጊዮርጊስ ወልደ አሚድ) የምድር ቅርጽ እንደ ደጋንና እንደ ጅማቱ ስለኾነ ፀሐይ ከደቡብ ወደ ሰሜን ወይም ከመገናኛው ደጃፍ ወደ ስድስተኛው ደጃፍ ሲሄድ ቀን እየረዘመ ይሔዳል።

ከሰሜን ወደ ደቡብ ወይም ከስድስተኛው ደጃፍ ወደ አንደኛው ደጃፍ ሲመለስም ቀን ያጥራል። ምክንያቱም ፀሐይ ወደ ሰሜን ሲሾር ደጋን በመሰለው በምድር ደረት አቅጣጫ፣ ወደ ደቡብ ሲመለስም የደጋን ጅማት በመሰለው ቅርጽ አቅጣጫ ስለሚጓዝ ነው ብለው ሚጠተ ብርሃናትን የሚያስተምሩ ቅዱሳን እበው ያስረዳሉ።

ፀሐይ ከሁለቱ ክፍላት ዓመት ያውም ከዘመነ ሐመልና ከዘመነ ሚዛን ባንዱ ክፍል በሚቆይበት ጊዜ ጉዙው በመካከል ይሆናል። ከዚያም ፀሐይ በያንዳንዱ ኖሳት በሚቆይበት መጠን ተወሳክና ሕጻጽ ይሆናል። ይህም የሚሆነው ርሱ በሰሜይ መካከል ስለሚቆይና በጋላም ከደቡብ ስለሚነሳ ነው።

ስለዚህም 4 ክፍላት ዓመት እንዳሉ ይታወቃል፣ የአንዱ ክፍል ዓመት ቀን ብዛትም 91 ዕለት፣ 18 ኬክሮስ፣ 45 ካልዲት ነው። 4ቱን ክፍላት ዓመት የሚመገቡ አራት መገባተ አገማግን አሉ። እነርሱም ምልክሌል፣ ሕልመልሜሌክ፣ ሚላሌል፣ ናርኤል ይባላሉ። ከ12ቱ መገባተ አውራጃ ከዋክብት ሦስት ሦስቱ ከ28ቱ መገባተ ዕለት ከዋክብት ሰባት ሰባቱ ለያንዳንዳቸው ይከተሉዋቸዋል።

የአራቱ ክፍላት ዓመት ምግብና

ሀ) ጸደይ

አንደኛውን ክፍል ዓመት የሚመገቡ፡- ሐመል፣ ተውርና ጀውዛ ናቸው። ዕለታቸው 90 ኬክሮሳቸው 85፣ አለቃቸው ምልክሌል፣ ዘመናቸው ጸደይ ነው። ከ91ዱ ዕለታት ዐሥራ ሦስት ዐሥራ ሦስት ቀናችን የሚመገቡ 7 መገባተ ዕለታት ከዋክብት ይከተሉዋቸዋል።

ለ) ክረምት

ሁለተኛውን ክፍል ዓመት የሚመገቡ፡- ሸርጣን አለድና ሰንበሳ ናቸው። ዕለታቸው 90፣ ኬክሮሳቸው 78፣ አለቃቸው ሕልመልሜሌክ ዘመናቸው ክረምት ነው። ከ91ዱ ዕለታት ዐሥራ ሦስት ዐሥራ ሦስት ቀናችን የሚመገቡ 7 መገባተ ዕለታት ከዋክብት ይከተሉዋቸዋል።

ሐ) መፀው

ሦስተኛውን ክፍል ዓመት የሚመገቡ፡- ሚዛን ዐቅራብና ቀውስ ናቸው። ዕለታቸው 90፣ ኬክሮሳቸው 78፣ አለቃቸው ሚላሌል፣ ዘመናቸው መፀው ነው። ከ91ዱ ዕለታት ዐሥራ ሦስት ዐሥራ ሦስት ቀናችን የሚመገቡ 7 መገባተ ዕለታት ከዋክብት ይከተሉዋቸዋል።

መ) ሐጋይ (በጋ)

አራተኛውን ክፍል ዓመት የሚመገቡ፡- ጀይ፣ ደለውና ሑት ናቸው። ዕለታቸው 90፣ ኬክሮሳቸው 74፣ አለቃቸው ናርኤል፣ ዘመናቸው ሐጋይ ነው። ከ91ዱ ዕለታት ዐሥራ ሦስት ዐሥራ ሦስት ቀናችን የሚመገቡ 7 መገባተ ዕለታት

ይከተሉዎቸዋል። የአራቱም ዐበይት ከዋክብት ምግብናቸው እሳት፣ መሬት፣ ነፋስና ውሃ ነው።

የፋቱ ክፍላተ ዓመት ዕለት ሲደመር 360 ቀን ከ315 ኬክሮስ ይሆናል። 315ቱ ኬክሮስ 5 ቀን ሆኖ 15 ኬክሮስ ይተርፋል። 5ቱ ቀን ጳጉሜን ነው። 15 ኬክሮስም በ4 ዓመት 1 ዕለት ሆኖ 6ኛ ጳጉሜን ይባላል።

4ቱ መገብተ አዝማን ከዋክብት እያንዳንዳቸው 91፡91 ዕለታትን ይመግባሉ። 12ቱ መገብተ አውራጎ ከዋክብትም በሦስት በሦስት አራት ላይ ተመድበው ከአለቆቻቸው ጋር ሦስት ሦስት ወርን ይመግባሉ። 28ቱ መገብተ ዕለት በሰባት ሰባት አራት ላይ ተመድበው ከ91 ዕለታት ዐሥራ ሦስት ዐሥራ ሦስት ቀኖችን ይመግባሉ።

ፀሐይ በደቡብ ማዕዘን ካለው ጥንተ ማኅፈድ ከጥር 1 ቀን ዠምሮ ወደ ሰሜን ሲዞር መጋቢት 25 ቀን ዕሪና መዓልትና ዕሪና ሌሊት ይሆናል። ከሐምሌ 1 ቀን ዠምሮ ከሰሜን ወደ ደቡብ ሲመለስም መስከረም 25 ቀን ዕሪና ሌሊትና ዕሪና መዓልት ይሆናል።

ዑደተ ወርኅ

ዑደተ ወርኅ ማለት የጨረቃ መዞር ወይም እህዚር ማለት ነው። ክብነትዋ እንደ ሰማይ መጠኗ እንደ ፀሐይ የሆነች ስሟ ጨረቃ የምትባል ታናሽ ብርሃን አለች። ብርሃንም በልክ ይሰጣታል። በወሮቹ ኹሉ መውጭያዎንና መግቢያዎን ትለውጣለች። ዕለታትዋም እንደ ፀሐይ ዕለታት ናቸው። ብርሃንም ሙሉ በሚኾንበት ጊዜ ከፀሐይ ብርሃን ሰባተኛ እጅ ይኾናል። መውጭያዎም በፀሐይ መውጭያ በኩል ነው። እስከ ዐሥራ አምስት ቀንም ዐሥራ አምስት ክፍለ ብርሃን ይሰጣታል። ብርሃንዋን በዐሥራ አራት ቀን የምትፈጽምበት ጊዜ አለ።

ከብርሃን ፀሐይ በምታገኘው ሰባተኛ ክፍለ ብርሃን የሚያገለግሉ አራት ሱባዔዎች አሉዋት። ከነዚህም ሱባዔዎች ሁለቱ ብርሃን እየተጨመረላት፣ ሁለቱ ብርሃን እየተቀነሰባት ሲሔድ የሚያገለግሉ ናቸው።

ጨረቃ በታወቁ ወሮች ሃያዘጠኝ ሃያዘጠኝ ቀን አብርታ በነጋታው ትታጣለች። የወሮቹም ብዛት ስድስት ነው። ዳግመኛም በታወቁ ወሮች ሃያስምንት ሃያስምንት ቀን አብርታ በነጋታው ትታጣለች። የሊህም ወሮች ብዛት ስድስት ነው። የዐውደ ቀመርዋ ሥርዓት በዐሥራ ዘጠኝ ዐሥራ ዘጠኝ አንቀጽ የተመደበ ነው። እንዲሁም እስከ ዘለዓለሙ ጸንቶ ይኖራል።

ጨረቃ በምትወለድበት ጊዜ ፀሐይ ሲጠልቅ በ4 ኬክሮስ ርቀት ከኋላው ትታያለች። በዚያን ጊዜ ከ15ቱ የራስዋ ክፍለ ብርሃን አንዱን እጅ ከ105 የፀሐይ ክፍለ ብርሃን አንዱን እጅ ታበራለች። በዚህ መሠረት በየቀኑ በብርሃንዋ ላይ ብርሃንን እየጨመረች ወደ ምሥራቅ ስትዞር በ15ኛው ቀን በ15ኛው ሰዓት በ60 ኬክሮስ ትታያለች። ይህም በፀሐይ መንገድ አንድ ቀን ነው። ያን ጊዜ ጨረቃ 15ቱን ክፍለ ብርሃን በሙሉ ታበራለች። ከፀሐይ ሱባዔዎች በሰባተኛው ሱባዔ እኩሌታ ፍጹም ብርሃን ትኾናለች።

በዚያች ዕለት ፀሐይ ወደ ምዕራብ ሲጠልቅ ጨረቃ ከምሥራቅ ትወጣለች። ፀሐይ ወደ ምሥራቅ እስኪመለስ ድረስም ሌሊቱን ኹሉ ብቻዋን ስታበራ ታድራለች። ከዚያም በየቀኑ ብርሃንዋ እየጉደለ ሲሔድ ከሰባተኛው የፀሐይ ክፍለ ብርሃን የተረፋትን ብርሃን በ15ኛው ቀን ትፈጽማለች።

ኬክሮስና ክንትሮስ

ኬክሮስ ማለት የሌሊትና የመጻፍት ሰዓታት የሚታወቁበት ዐቢይ ክፍለ ጊዜ ሲኾን፣ ርሱም ከደቡብ እስከ ሰሜን የተዘረጋ ነው። ከምሥራቅ እስከ ምዕራብ ያለው የኬክሮስ ብዛትም ስድሳ ነው። ፀሐይና ጨረቃ ከዋክብት ሁልጊዜ በርሱ ላይ እየኼዱ ስድሳውን ኬክሮስ በአንድ ቀን ይፈጽሙታል።

ክንትሮስ ማለትም ከምሥራቅ እስከ ምዕራብ የተዘረጋ ነው። ክንትሮስ ከኬክሮስ ጋራ እንደ ጥብጣብ አልጋ የተሠራ የረጋ ነፋስ ስለሽነ እንደምድር ሽኖ ፀሐይና ጨረቃ ከዋክብትም ይኼዱበታል። እነርሱ ሲኼዱ የሚጓዙበት ሠረገላም ነፋስ ነው። የጊዜው አከፋፈል ሥርዓትም እንዲህ ነው፡-

- 1 መጻፍት፡- 12 ሰዓት፣ 60 ኬክሮስ፣ 360 ክንትሮስ ነው።
- 1 ሰዓት፡- 5 ኬክሮስ፣ 30 ክንትሮስ ነው
- 1 ኬክሮስ 6 ክንትሮስ ነው።

በምሥራቅ 6 መስኮቶች በምዕራብ 6 መስኮቶች አሉ። ለያንዳንዱ መስኮት 30፣ 30 ክንትሮስ አለው። ፀሐይ አንድ ቀን በአንዱ ክንትሮስ አንድ ቀን በአንዱ ክንትሮስ ይኼዳል። ወር 30 ቀን ተብሎ የሚቆጠረውም በዚያው ልክ ነው።

የፀሐይ የሠሌዳው ስፋት በአንዱ ክንትሮስ ልክ ነው። የአንዱ ክንትሮስ መጠንም 2 ዓመት ከ10 ቀን ያህል የሚያስኬድ ነው። ፀሐይ አንዱን ቀን ሲጓዝ የሚውለው በአንዱ ክንትሮስ ላይ ነው። ከዚህ አይተርፍም ከዚህም አይጉድልም።

የኬክሮስ መጠንም 16 ዓመት ከ8 ወር ያህል የሚያስኬድ ነው። አንዱ ኬክሮስ በድሩ መስፈሪያ ቢሰፈር 6 ክንትሮስ ይሾናል። በዚህ መሠረት በ6ቱ መስኮቶች ያለ 30፣ 30 ክንትሮስም አንዳንድ ሰዓት ነው። ከመጋቢትና ከመስከረም በቀር በዐሥሩ ወር የአንድ

ሰዓት መትረፍ የአንዲት ሰዓት መጉደል የሚታየውም ከቀን መርዘምና ማጠር የተነሣ ነው።

ፍኖተ መራሒ ወተመራሒ (የመሪ ተመሪ መንገድ)

ፍኖተ መራሒ ወተመራሒ ማለት፣ የመሪና የተመሪ መንገድ ማለት ነው። መሪና ተመሪ የሚባሉት ፀሐይን ተከትለው የሚመጡ ዐበይትና ንኡሳን ከዋክብት ናቸው። ፀሐይ በተሠራለት መንገድ ሁልጊዜ ይወጣል፤ ይገባል። ፀሐይን ተከትለው የሚመጡ ከዋክብትም የሚከተሉት ናቸው።

1. መራሕያን ምቅዋማት የሚባሉ አራት ዐበይት ከዋክብት ናቸው። እነርሱም ምልክሌል፣ ሕልመልሜሌክ፣ ሚላኤል፣ ናርኤል ይባላሉ። እነዚህ አራቱን ወቅቶች እየለዩ የሚመጡ ናቸው።
2. መራሕያን ሥርዓታት የሚባሉት ዐሥራ ሁለት መገብተ አውራጎ ከዋክብት ናቸው። እነርሱም ተውር፣ ጀውዛ፣ ሸርጣን፣ አለድ፣ ሰንብላ፣ ሚዛን፣ ዐቅራብ፣ ቀውስ፣ ጀደይ፣ ደለው፣ ሑት፣ ሐመል ይባላሉ። እነዚህ አውራጎን እየተለዩ የሚመጡ ናቸው።
3. በአራቱ ወቅቶች የተመደቡ 28 ንኡሳን ከዋክብት አሉ። እነዚህ እያንዳንዳቸው ዐሥራ ሦስት ዕለታትን እየለዩ የሚመጡ ናቸው።
4. ሙሉውን ዓመት የሚያገለግሉ 364,000 (ሺሕ) ከዋክብት አሉ። እነዚህም በ364 ዕለታት ተመድበው አንድ አንድ ሺሕ እየሆኑ እያንዳንዱን ዕለት ይመጣሉ። ምግብናቸውም ብርሃን ነው።

የእመራራቸው ሥርዓትም እንዲህ ነው፡-

ፀሐይን ተከትለው የሚመጡ አራቱ ዐበይት ከዋክብት ከዐሥራ ሁለቱ ከዋክብት እያንዳንዳቸው ሦስት ሦስቱን፣ ከሃያ ስምንቱ ከዋክብት እያንዳንዳቸው ሰባት ሰባቱን፣ ከ364,000 ከዋክብት እያንዳንዳቸው በየቀኑ አንዳንድ ሺሕ እያስከተሉ ዓመቱ

እስኪፈጸም ድረስ ይመጣሉ። ያመጋገባቸው ሥርዓትም እንዲህ ነው፡-

1. ምልክሌል መጋቢት በባተ በ26ኛው ቀን ይወጣል። ወሮችን ከሚመገቡ 12 ከዋክብት ሦስት፣ ወቅቶችን ከሚመገቡ 28 ከዋክብት ሰባት ሙሉውን ዓመት ከሚመገቡ 364,000 ከዋክብት አንድ ሺሕ ከዋክብት አስከትሎ፣ ሚያዝያን፣ ግንቦትን፣ ሠኔን ይመግባል። በሠኔ 25 ቀን ምግብናውን ይፈጽማል። ዘመኑም «ቀመረ ፍሥሕ ዕርየተ መዓልት ወሌሊት» ማለት፣ የደስታ ቀመር የመዓልትና የሌሊት እኩልነት የሚሆንበት ማለት ነው። ዘመኑም በዕብራይስጥ መጻፍት በኢትዮጵያ ጸደይ ይባላል።
2. ሕልመልሜሌክ ሠኔ በባተ በ26ኛው ቀን ይወጣል። ወሮችን ከሚመገቡ 12 ከዋክብት ሦስት፣ ወቅቶችን ከሚመገቡ 28 ከዋክብት ሰባት፣ ሙሉውን ዓመት ከሚመገቡ 364,000 ከዋክብት አንድ ሺሕ አስከትሎ፣ ሐምሌን፣ ነቀሴን፣ መስከረምን ይመግባል። በመስከረም 25 ቀን ምግብናውን ይፈጽማል። ዘመኑም በዕብራይስጥ ሐጋይ በኢትዮጵያ ክረምት ይባላል።
3. ሚላኤል መስከረም በባተ በ26ኛው ቀን ይወጣል። ወሮችን ከሚመገቡ 12 ከዋክብት ሦስት፣ ወቅቶችን ከሚመገቡ 28 ከዋክብት ሰባት፣ ሙሉውን ዓመት ከሚመገቡ 364,000 ከዋክብት አንድ ሺሕ አስከትሎ፣ ጥቅምትን፣ ጎዳርን፣ ታኅሣሥን ይመግባል። በታኅሣሥ 25 ቀን ምግብናውን ይፈጽማል። ዘመኑም በዕብራይስጥ ጸደይ በኢትዮጵያ መጻፍት ይባላል።
4. ናርኤል ታኅሣሥ በባተ በ26ኛው ቀን ይወጣል። ወሮችን ከሚመገቡ 12 ከዋክብት ሦስት፣ ወቅቶችን ከሚመገቡ 28 ከዋክብት ሰባት፣ ሙሉውን ዓመት ከሚመገቡ 364,000 ከዋክብት አንድ ሺሕ አስከትሎ፣ ጥርን፣ የካቲትን፣ መጋቢትን ይመግባል። በመጋቢት 25 ቀን ምግብናውን ይፈጽማል። ዘመኑም በዕብራይስጥ ክረምት፣ በኢትዮጵያ ሐጋይ ይባላል። በዓመቱ የዕለት ምግብና ሳይመደቡ የቀሩ አንድ ሺሕ ከዋክብትም በአራቱ መዓዘነ ዕለት (የዕለት ማዓዘን) ልክ

ከአራት ተከፍለው 250 እየሆኑ አራቱን መዓዘነ ዕለት ይመግባሉ።

ዓመቱም ለአራት መጋብተ አዘማን (የዘመን መጋቢት) ሲከፈል ለያንዳንዳቸው ዘጠና አንድ ዕለት ይደርሳቸዋል። የዓመቱም ዕለት በከዋክብት አቋጣጠር 364 ብቻ ነው። ያውም 52 ሱባዔ ነው። የከዋክብት ሥርዓት በዚህ ይፈጸማል። በየዘመናቸው ለሠራቸው፣ በየወገናቸው ለመደባቸው ለእግዚአብሔር ምስጋና ይገባል፤ ለዘላለሙ አሜን።

ብርሃን ያላቸው ከዋክብት ሁልጊዜ ያመለግኑታል፤ አያርፉም። ምስጋናቸውና አገልግሎታቸው ለእነርሱ ዕረፍታቸው ነውና። ጨረቃን በጠፍ ጊዜ እንዳታበራ አትውጭ የሚላት፣ የከዋክብትን ብርሃን የሚሠውር፣ ምስጋናም ለዘላለሙ ገንዘብ የሆነ፤ እግዚአብሔር አይደለምን? «እንተ ይብላ ለወርሃ ኢትሥርቂ፣ ወገጸ ከዋክብት የነትም እኩኑ እግዚአብሔር ዘሎቱ ስብሐት ለዓለመ ዓለም አሜን።» (ኢዮብ 9+7 ቀመረ ከዋክብት)።

የአራቱ ዐበይት ከዋክብት ሥርዓት

አራቱ ዐበይት ከዋክብት ከተከታዮቻቸው ጋር ሆነው አራቱን ክፍለ ዓመት የሚያገለግሉበት ሥርዓት ከዚህ በታች ባጭሩ ተገልጿል። ያውም እንዲህ ነው፡-

፩ ምልክሌል

1. እስሩጣይን	13 ቀን ይመግባል
2. እልብጣይን	13 ቀን ይመግባል
3. ኦትሩይ	13 ቀን ይመግባል
4. እድብራን	13 ቀን ይመግባል
5. እልሀቅዓ	13 ቀን ይመግባል
6. እልሀንዓ	13 ቀን ይመግባል
7. እድራዕ	13 ቀን ይመግባል

ድምር 91 ቀን

ምልክኤል ከ7 ተከታዮቹ ጋር 91 ቀን ይመግባል።

፩ ሕልመልሜሌክ

- 1. እነትራ 13 ቀን ይመግባል
- 2. እጠርፍ 13 ቀን ይመግባል
- 3. እዛብሌ 13 ቀን ይመግባል
- 4. እልክትራን 13 ቀን ይመግባል
- 5. እሰርፍ 13 ቀን ይመግባል
- 6. እልዓዊ 13 ቀን ይመግባል
- 7. እሴማክ 13 ቀን ይመግባል

ድምር 91 ቀን

ሕልመልሜሌክ ከ7 ተከታዮቹ ጋር 91 ቀን ይመግባል።

፫ ሚላኤል

- 1. እልቀፍር 13 ቀን ይመግባል
- 2. እዝብናን 13 ቀን ይመግባል
- 3. እልእክሊል 13 ቀን ይመግባል
- 4. እልቀልብ 13 ቀን ይመግባል
- 5. እስውሌ 13 ቀን ይመግባል
- 6. እንዓይምን 13 ቀን ይመግባል
- 7. እልብልድህ 13 ቀን ይመግባል

ድምር 91 ቀን

ሚላኤል ከ7 ተከታዮቹ ጋር 91 ቀን ይመግባል።

፬ ናርኤል

- 1. ሳዕድ ዕድባህ 13 ቀን ይመግባል
- 2. ሳዕድ በላዕ 13 ቀን ይመግባል
- 3. ሳዕድ ሰዑድ 13 ቀን ይመግባል
- 4. ሳዕድ ለክብዩ 13 ቀን ይመግባል

- 5. እልፈር ዕልመቅድም 13 ቀን ይመግባል
- 6. እልፈር እልመከር 13 ቀን ይመግባል
- 7. በጥን እልሐት 13 ቀን ይመግባል

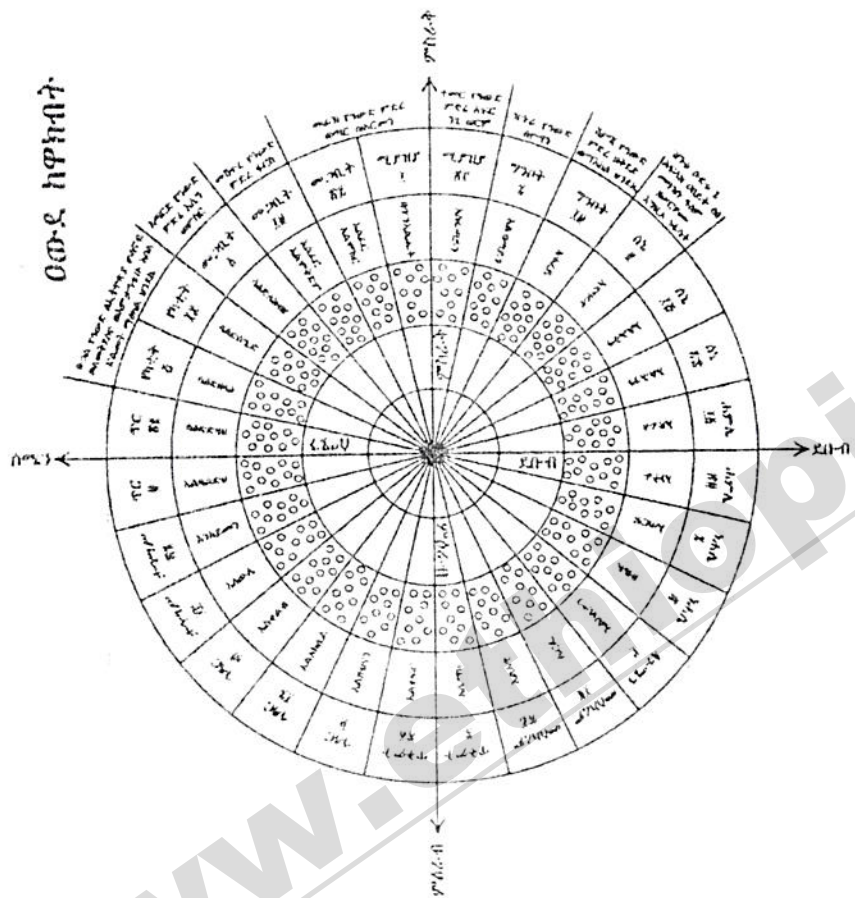
ድምር 91 ቀን

ናርኤል ከ7 ተከታዮቹ ጋር 91 ቀን ይመግባል።

በጠቅላላ እራቱ ዐበይት ከዋክብት ከተከታዮቻቸው ጋር ሆነው በእራቱ ክፍለ ዓመት (ወቅት) የሚመግቧቸው ዕለታት (91x4) 364 ናቸው። የከዋክብት ዐውደ ዓመት 364 ቀን ብቻ ነው የሚባለውም ስለዚህ ነው።

መገብተ ዕለታት ከዋክብት

ሃያ ስምንቱ መገብተ ዕለታት ከዋክብት በነግህና በመንፈቀ ሌሊት በማዕከል ሰማይ ኹነው የሚታዩባቸው ዕለታትና አውራጎች በዚህ ወውድ ዙርያ በዝርዝር እንደተጻፈው ነው።

ሐሳብ መናዝል

ሐሳብ መናዝል ማለት የከዋክብትን ሥራና ግብር የሚገልጽ ስሌት ማለት ነው። መናዝል ማለትም የዐ/ሥራ ሁለት ፀር ከዋክብት ከእልሐመል እስከ ሐት ያሉ በእነዚህ ስም የሚጠሩ መገብተ አውራጎች ከዋክብት ናቸው።

ምዕራፍ ሰባት

ሐሳብ ነፋሳት

ነፋስ ከአራቱ ባሕርያት መሬትና አሳት፣ነፋስና ውኃ ምስተኛው ነው። ደምፀ የሚሰማ፣አካሉ የማይታይ ነው።የማይታወቅ ነፋስ የፍጥረት ሁሉ ሕይወት አንቀሳቃሽ ነው (ደስታ፣1962)። በቅዱሳት መጻሕፍት ስለነፋሳት ተጽፏል። በተለይ የመጽሐፈ ሔኖክ ሁለት ክፍሎች የነፋሳቱን አቅጣጫና ተጽዕኖ በግልጽ እትም ምዕራፍ 76፣በአማርኛው ከምዕራፍ 34 እስከ 36 ይገልጻል።

ሔኖክ በአራቱ የሰማይ ማዕዘን 12 ነፋሳት የሚነፍሱባቸው 12 ደጃፎች መኖራቸውን ገልጿ፣ በ12ቱ ደጃፎች ከሚወጡ ነፋሳት 4ቱ ነፋሳተ ምሕረት፣ 8ቱ ነፋሳተ መዓት መሆናቸውን አስረድቷል።

ሕዝቅኤልም፡- ነፋስ ሆይ ከአራቱ ነፋሳት ዘንድ ና እነዚህ የተገደሉት በሕይወት ይኖሩ ዘንድ እፍ በልባቸው ብለህ ተናገር ብሎ እግዚአብሔር አምላክ እንዳዘዘኝ ተናገርሁ። እነርሱም ሕያዋን ሆኑ ብሎ ሕይወትን የሚሰጡ 4 ነፋሳተ ምሕረት መኖራቸውን ገልጿል (ሕዝ 37፥9)።

ዮሐንስ ወንጌላዊም፡- በአራቱ የምድር ማዕዘን አራት መላእክት ቆመው ማየቱን ነፋስም በምድርና በባሕር በዛፍም ላይ ቢሆን እንዳይነፍስ አራቱን የምድር ነፋሳት መያዛቸውን አስረድቷል(ራእይ 7፥1፣ ማቴ. 24፥31)።

ሕዝቅኤልና ሆሴዕም ስለ 8ቱ ነፋሳተ መዓት ባሕርይና ግብር ሲያስረዱ፡- የምሥራቅ ነፋስ የተተከለውንና ፍሬውንም ሁሉ ያደርቃል ምንጩና ፈሳሹንም ያጠፋል ብለዋል (ሕዝ.17፥19-12፣ ሆሴ.13፥15)።

ዳንኤልም እንዲህ አሲጸኔ ዳንኤል ራእይ አየሁ፣እነሆም እራቱ የሰማይ ነፋሳት በታላቁ ባሕር ላይ ይነፍሱ ነበር (ዳን 7፥ 2)።

ሔኖክ ስለ4ቱ ነፋሳተ ምሕረትና ስለ3ቱ ነፋሳተ መዓት ባሕርይና ግብር ለልጁ ለማቱሳላ በዝርዝር ያስተማረውን ትምህርት ከዚህ ቀጥለን እንጽፋለን።

እኔ በምድር ዳርቻዎች ነፋሳት የሚወጡባቸውና በምድርም ላይ የሚነፍሱባቸው ወደ ሰማይ ማዕዘናት ሹሉ የተከፈቱ ዐሥራ ሁለት ደጃፎችን አየሁ።

ከእነርሱም ሦስቱ በገጸ ሰማይ ሆነው የተከፈቱ ናቸው። ሦስቱ በምዕራብ፣ ሦስቱ በሰማይ ቀኝ ሦስቱ በግራ ናቸው።

የመዝሙርያዎቹ ሦስቱ እነዚያ በምሥራቅ ያሉት ናቸው። ሦስቱም በሰሜን ሦስቱም በደቡብ ሦስቱም በምዕራብ ናቸው።

ከነዚያም ደጃፎች በ4ቱ የበረከትና የሰላም ነፋሳት ይወጣሉ። ከስምንቱም መቅሰፍትን የሚያመጡ ነፋሳት ይወጣሉ። እነርሱም በተለኩ ጊዜ በምድር ሹሉ ላይ በርስዋ ላይም ባለው ውሃ ላይ ከዚያም በሚኖሩት ሹሉ ላይ በውሃና በየብስ ባለው ማንኛውም ላይ ድምሳሴን ያመጣሉ።

ስሙ ጸባሐዊ የተባለ የመዝሙርያው ነፋስም ከነዚያ ደጃፎች በምሥራቅ፣ በደቡብ አቅጣጫ ከሚገኝ ከእንደኛው ደጃፍ ውስጥ ይወጣል። ከርሱም ድምሳሴና ድርቅ ሞትና ጥፋት ይወጣሉ።

በመካከል ካለች ሁለተኛይቱ ደጃፍ ውስጥም ተስማሚ የሆነ ነገር ይወጣል። ከርሷም ዝናምና ፍሬ ሰላምና ጠል ይወጣሉ። በሰሜን አቅጣጫ ከምትገኝ ሦስተኛይቱ ደጃፍም ውርጭና ድርቅ ይወጣሉ።

ከእነዚህም በኋላ የደቡብ ነፋሳት ከሦስት ደጃፎች ውስጥ ይወጣሉ። ከእነርሱም በምሥራቅ እቅጣጫ ከምትገኝ ከእንደኛይቱ ደጃፍ ውስጥ የሞቀ ነፋስ ይወጣል።

አጠገብዎ ካላች ከመካከለኛይቱ ደጃፍ ውስጥም በጎ ሽቱ ጠልና ዝናም፣ ሰላምና ሕይወት ይወጣሉ።

በምዕራብ እቅጣጫ ከምትገኝ ከሦስተኛይቱ ደጃፍ ውስጥም ጠልና ዝናም ኩብኩባና ድምሳሴ ይወጣሉ።

ከእነዚህም በኋላ የሰሜን ነፋሳት በአሉባት በምሥራቅ ከምትገኝ ከሰባተኛይቱ ደጃፍ ጠልና ዝናም ኩብኩባና ድምሳሴ ይወጣሉ።

ከመካከለኛይቱ ደጃፍም ቀጥተኛ በሽነ መንገድ ዝናምና ጠል ሕይወትና ሰላም ይወጣሉ። በምዕራብ ከምትገኝ ሦስተኛይቱ ደጃፍም ጎም ውርጭና ዋግ፣ ዝናምና ጠል ኩብኩባም ይወጣሉ።

ከእነዚህም በኋላ (አራት) የምዕራብ ነፋሳት አሉ። ከሰሜን ጋር ተያይዞ ከምትገኝ ከመገጠመሪያይቱ ደጃፍ ውስጥ ጠልና ዝናም ውርጭና ብርድ ዋግና ቀቅ ይወጣሉ።

ከመካከለኛይቱ ደጃፍም ጠልና ዝናም ሰላም በረከት ይወጣሉ። ከደቡብ ጋር ተያይዞ ከምትገኝ ከመጨረሻይቱ ደጃፍም ድርቅና ድምሳሴ፣ ዋዕይና ጥፋት ይወጣሉ።

በአራቱ የሰማይ ማእዘን ያሉ ዐሥራ ሁለቱ የሰማይ ደጃፎች በዚህ ተፈጸሙ። ልጅ ማቱሳላ ሆይ ትእዛዛቸውን ኹሉ መቅሠፍታቸውንም ኹሉ ተድላ ደስታቸውንም ኹሉ ለእንተ ለሳይቻለሁ (ሐኖክ 76+1-14) ።

በአራቱ ማዕዘን የሚነፍሱ ነፋሳት

የመገጠመሪያው ነፋስ ቀዳማዊ ስለሽነ ስሙ ጸባሐዊ ይባላል። ሁለተኛውም ነፋስ ስሙ አዜብ ይባላል። ምክንያቱም ገናና ልዑል በዚያ ይወርዳልና። ይልቁንም ለዘለዓለሙ የክበረው እግዚአብሔር በዚያ ስለሚወርድ ነው።

በምዕራብ የሚነፍሰውም ነፋስ ስሙ ንቱግ (የጎደሰ) ይሉታል። ምክንያቱም የሰማይ ብርሃናት ኹሉ በዚያ ሕጸጽ ስለሚያደርጉና ወደዚያም ስለሚገቡ ነው።

ስሙ መስዕ ተብሎ የሚጠራው እራተኛው ነፋስም በሦስት ክፍሎች ይከፈላል። ከእነርሱ አንደኛው የሰዎችን ማደርያ የሚያጸና ነው። ሁለተኛውም በውሃ ባሕሮችና በቀላይት፣ በደኖችና በወንዞች በጨለማና በደመናት የተሾመ ነው። ሦስተኛው ክፍልም በቸርነቱ በምትወረስ በገነተ ጽድቅ የተሾመ ነው (ሐኖክ 77+1-3)።

ዳግመኛም ከዚህ ከመስዕ ክረምት ይነግሳል። ከዚያም ጨለማ ይመጣል። ሌሊቱና መዓልትም ይሸናል። መዓልት ግን ከንጋት ይወለዳል። የእሊህም ሥርዓታቸው ለዘለዓለሙ እንዲህ ነው።

ሌሎችም ቅዱሳት መጻሕፍት እንደሐኖክ መዝገበ ነፋሳት መጻሕፍት ነፋሳት መኖሩን ሲያስረዱ፡- ፀውሎ ነፋስ ከተሰወረ ማደሪያው ብርድም ከሰሜን ይወጣል። ነፋሳትን ከሞገጥናቸው የሚያወጣቸው እርሱ ነው። መብረቅን ለዝናም ያደርጋል። ነፋሳትንም ከሞገጥ ያወጣል ብለዋል(ኢዮ. 37+9፣ መዝ. 13+57፣ ኤር. 10+13)።

አራቱ ነፋሳት ምሕረትም እነሆ ዛሬ መራቱን ያጸኑልናል። ውሃውን ያቀዘቅዡልናል። እስመ ኃይለ ነፋስ ይስልጡ ሰቀመተ ሥጋን፡- ሰውነታችን እንዲያድግ የነፋስ ኃይል ይስበዋል ተብሎ እንደተጻፈው፡- እኛንም እህሉንም በእግዚአብሔር ትዕዛዝ የሚያሳድጉ እነርሱ ናቸው (1ቆሮ. 3+7)።

የሰው ልጅ ኹሉ ኃጢአት ክፋት ሠርቶ እግዚአብሔርን በሚበድልበት ጊዜ ፀቱ ነፋሳት መፍት የሰው ትንፋሽ ያህል የተነፈሱ እንደሆነ አባር፣ ቸንፈር፣ ሐሩር ፀሐይ፣ ችጋር፣ ድርቅ ይሸናል። ከመከራው ጸናት የተነሣ ሰውም ከብትም በየዱሩ በየመንገዱ ወድቆ ይገኛል።

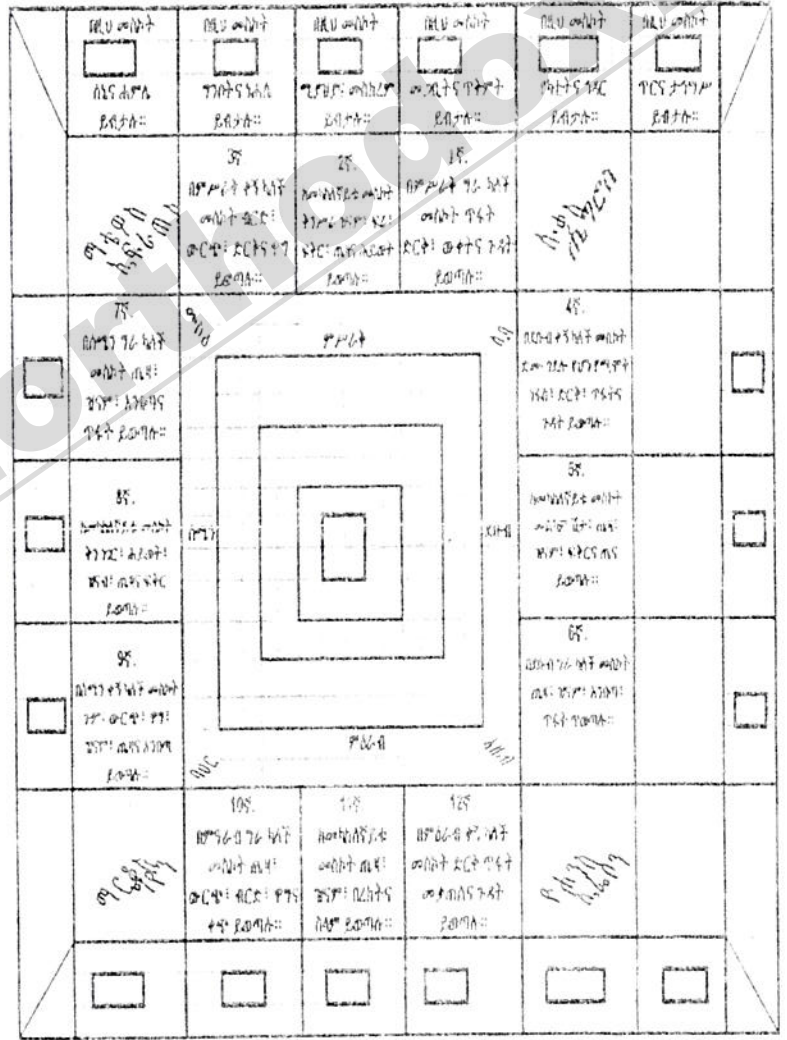
ዳግመኛም በምጽአት ጊዜ እነሆ ዛሬ ገበሬ ፍሬን ከገለባ ለመለየት ዐውድማ እንዲያወጣ ምድርም ጌታ ጸድቃንና ኃጥአንን የሚለይባት ስለኾነች፡- ዘያወጽአሙ ለነፋሳት እመዛግብቲሆሙ፡- ነፋሳትን ከሣጥናቸው የሚያወጣቸው እርሱ ነው ተብሎ እንደተጻፈው እለሀ ነፋሳተ መዓት ዛፋን እየነቀሉ ድንጊያውን እያንከባለሉ ከአድማስ ወዲህ፣ ከናጌብ ወዲያ ወስደው ይጥሉታል፡፡

ተራራውን ከጉድጉዳው ደጋውን ከቄላው ይደለድሉታል፡፡ ይመደምዱታል፣ የምሥራቁ ወደ ምዕራቡ የምዕራቡ ወደ ምሥራቅ የሰሜኑ ወደ ደቡብ የደቡቡ ወደ ሰሜን በተመላለሱባት ጊዜ ምድር እንደብራና ትዳመጣለች፡፡ እንደ መዳመጫ ትለዝባለች(ራዕ. 20+11፣ 21+1፣ ኢሊ. 13+3)፡፡

ከዚያም በጎሳ ፈታሒ በጽድቅ ኩናኒ በርትዕ ጌታ አላፍ መላክነትን በፊት በጎሳ በቀኝ በግራ አስከትሎ ሰማይ በመብረቅ እየታረሰ ከወደምሥራቅ ይመጣል፡፡ ማቴ. 24+27፣ 25+31 ከሰማይ ዝቅ ከምድር ከፍ ያለ የብርሃን ድንኳን ይተክልለታል፡፡ የብርሃን ኩፋን ይሸረጋሉታል፡፡ የብርሃን ምንጻፍ ይነጸፍለታል፡፡ ጌታም ርሱ በፈቀደው ለኹሉ እንዲታይ ኾኖ በርሱ ላይ ተቀምጦ ጸድቃንን ኑ ያባቴ ብሩካን መንግሥትን ውረሱ ይላቸዋል፡፡ ኃጥአንን ከእኔ ሒዱ እላንት ርጉማን ወደ ዘለዓለም እሳት ብሎ ያለናብታቸዋል ብለው ኢትዮጵያውያን መተርጉማን ያትታሉ(ማቴ. 25+31፣ 34+41)፡፡

ቅዱሳን አበውና ነዚያትም ስለገልፈተ ዓለምና ኑ ያባቴ ቡሩካን የተባሉ ምእመናን ስለሚወርሱት አዲስ ሰማይ አዲስ ምድር ሲያስረዱ የመዝሙሪያው ሰማይ ይጠፋል፡፡ ፈጽሞ ያልፋል፡፡ አዲስ ሰማይም ይገለጻል፡፡ የሰማይ ሠራዊት ኹሉም ሰባት እጽፍ ብርሃንን ያበራሱ ብለው አስተምረዋል (2ጴጥ. 3+3-13፣ ራዕ. 21+1)፡፡

4. የ12ቱ ነፋሳት መስኮቶች

ምዕራፍ ስምንት

ሐሳብ ሰዓታት

መዓልትና ሌሊት 24 ሰዓት ናቸው። በመስከረምና በመጋቢት ሁለቱም ዕኩል ይሆናሉ። በቀረው መዓልት ሲያንስ ሌሊት እየበዛ፣ ሌሊት ሲያንስ መዓልት እየበዛ ሌሊትም ቢበዛ ከ15 በላይ አይወጣም፤ ቢያንስ ከ9 በታች አይወርድም። ከ15 እስከ 9 ከ9 እስከ 15 ይመሳሰላሉ።

1. መስከረም መዓልቱ 12፣ ሌሊቱ 12 ሰዓት ነው።
2. ጥቅምት መዓልቱ 11፣ ሌሊቱ 13 ሰዓት ነው።
3. ኅዳር መዓልቱ 10፣ ሌሊቱ 14 ሰዓት ነው።
4. ታኅሣሥ መዓልቱ 9፣ ሌሊቱ 15 ሰዓት ነው።
5. ጥር መዓልቱ 10፣ ሌሊቱ 14 ሰዓት ነው።
6. የካቲት መዓልቱ 11፣ ሌሊቱ 13 ሰዓት ነው።
7. መጋቢት መዓልቱ 12፣ ሌሊቱ 12 ሰዓት ነው።
8. ሚያዝያ መዓልቱ 11፣ ሌሊቱ 13 ሰዓት ነው።
9. ግንቦት መዓልቱ 14፣ ሌሊቱ 10 ሰዓት ነው።
10. ሠኔ መዓልቱ 15፣ ሌሊቱ 9 ሰዓት ነው።
11. ሐምሌ መዓልቱ 14፣ ሌሊቱ 10 ሰዓት ነው።
12. ነሐሴ መዓልቱ 13፣ ሌሊቱ 11 ሰዓት ነው።

መንፈቀ ሌሊትም በዶሮ ጩኸት ይታወቃል።

ሰዓታት በየወሩ እንዴት እንደሚመሳሰሉ ከዚህ ቀጥሎ እንመለከታለን። አንተ በትክክል ቁመህ የራስህ ጥላ በደረሰበት ላይ ምልክት ታደርጋለህ። ሰዓቱንም ለማወቅ እግርህን በማፈራረቅ እየሰፈርህ ትቁጥራለህ። ከመዝናዎት ሰዓተ መዓልት እስከ ሠርክ ዐሥራ ሁለት ሰዓት ነው። ከታኅሣሥ ወር እስከ ሠኔ ወር 1½ ጫማ በየወሩ ትቀንሳለህ። ዳግመኛም ከሠኔ ወር እስከ ታኅሣሥ ወር 1½ ጫማ በየወሩ ትጨምራለህ።

በታኅሣሥም ወር መዝናዎት ሰዓት 29 ጫማ እንደሆነ በዚህ ታወቃለህ። ሰዓቱ በጥር ወር 27½ ጫማ ነው። በየካቲት ወር 26 ጫማ፣ በመጋቢት ወር 24½ ጫማ፣ በሚያዝያ ወር 23 ጫማ፣ በግንቦት ወር 21½ ጫማ፣ በሠኔ ወር 20 ጫማ፣ ከዚህ በኋላ ፀሐይ ይመሰሰላል፤ ሰዓታትም ይተካከላሉ። ያውም እንዲህ ነው።

ሐምሌ ከግንቦት ጋር፣ ነሐሴ ከሚያዝያ ጋር፣ መስከረም ከመጋቢት ጋር፣ ጥቅምት ከየካቲት ጋር፣ ኅዳር ከጥር ጋር ሰዓታቸው አንድ ነው።

የታኅሣሥ ሰዓት ግን የሚሰፈረው ብቻውን ነው። ያንጊዜ የመዓልት ስፍራ ሰዓት አንሶ፣ የሌሊት ስፍራ ሰዓት ይበዛልና። ዳግመኛም የሠኔ ሰዓት የሚሰፈረው ብቻውን ነው። ያንጊዜ የመዓልቱ ስፍራ ሰዓት ረዝሞ፣ የሌሊቱ ስፍራ ሰዓት ያጥራል።

ዳግመኛም አንድ ሰዓት ካገኘህ፣ ክርሱ ዐሥር ቀንሰህ ሁለት ሰዓት ታገኛለህ። ሁለት ሰዓት ካገኘህ፣ ክርሱ አራት ቀንሰህ ሦስት ሰዓት ታገኛለህ። ሦስት ሰዓት ካገኘህ፣ ክርሱ ሦስት ቀንሰህ አራት ሰዓት ታገኛለህ። አራት ሰዓት ካገኘህ፣ ክርሱ ሁለት ቀንሰህ አምስት ሰዓት ታገኛለህ። አምስት ሰዓት ካገኘህ ክርሱ አንድ ቀንሰህ፣ ስድስት ሰዓት ታገኛለህ። ስድስተኛው ሰዓት የሚሰፈረው ብቻውን ነው። ያውም የቀትር ጊዜ ነው። ከዚህ በኋላ ጥላ ይመሰሰላል፤ ሰዓቶችም ይተካከላሉ። ያውም እንዲህ ነው።

7 ሰዓት ከ5 ሰዓት ጋር አንድ ነው ፣ 8 ከ4 ሰዓት ጋር፣ 9 ከ3 ሰዓት ጋር፣ 10 ከ2 ሰዓት ጋር፣ 11 ከ ሰዓት ጋር አኩል ነው። 12 ሰዓት ግን የሚሰፈረው ብቻውን ነው። ዓውም 70 ጫማ ነው። ይህም የፀሐይ መግባት ጊዜ ነው።

አንተ ግን፣ ይህን የጸም ሥርዓት ስተውለህ ጠብቅ። ጠይቀህም ተረዳ። ሰነፎች ሰዎች አሉና ጸም በገሰ ሰዓት ይፈታል የሚል ከመጸኢዎች በሰሙ ጊዜ፣ በዘጠኝ ጫማ ያለ መስጲቸው ጸማቸውን በዚያን ጊዜ ይፈታሉ። ስለዚህ እነርሱ ይህ ስፍራ ሰዓት

በየወሩ እንዴት እንደሚመላለስ ባለማወቃቸው፣ ታላቅ በደልን ይበድላሉ። አንተ ግን ተሳስተህ እንዳትበድል ይህን ተረድተህ እውቅ። ዳግመኛም በየወሩ የሚሆነው የሰዓታት ዑደት ይህ ነው። ከታኅሣሥ ወር እስከ ሠኔ ወር 1½ ጫማ በየወሩ ይቀነሳል። ከሠኔ ወር እስከ ታኅሣሥ ወር በየወሩ 1½ ጫማ ይጨምራል።

ስፍረ ሰዓት

ተመሳሳይ የሆኑ ወሮችን በሁለት በሁለት መድበን ስፍረ ሰዓታቸውን ከዚህ በታች እናሳያለን።

1. የመስከረምና የመጋቢት ስፍረ ሰዓት እንዲህ ነው፡- 1 ሰዓት 24 ጫማ ነው። 2 ሰዓት 14 ጫማ፣ 3 ሰዓት 10 ጫማ፣ 4 ሰዓት 7 ጫማ፣ 5 ሰዓት 5 ጫማ ነው። የ6 ሰዓት ስፍራ ብቸኛ ነው። ያውም የቀትር ጊዜ ነው። ከዚህ በኋላ ጥላ ይመለሳል። ሰዓቶችም ይተካከላሉ። ያውም 7 ከ5 ሰዓት ጋር፣ 8 ከ4 ሰዓት ጋር፣ 9 ከ3 ሰዓት ጋር፣ 10 ከ2 ሰዓት ጋር፣ 11 ከ1 ሰዓት ጋር እኩል ናቸው ማለት ነው። የ12 ሰዓት ስፍር ግን ብቸኛ ነው። ያውም 70 ጫማ ነው። ይህም ፀሐይ የምትገባበት ጊዜ ነው።
2. የጥቅምትና የየካቲት ስፍረ ሰዓትም እንዲህ ነው፡- 1 ሰዓት 26 ጫማ ነው። 2 ሰዓት 16 ጫማ፣ 3 ሰዓት 12 ጫማ፣ 4 ሰዓት 9 ጫማ፣ 5 ሰዓት 7 ጫማ፣ 6 ሰዓት 6 ጫማ ነው። ከዚህ በኋላ ጥላ ይመለሳል። ሰዓቶችም ይተካከላሉ። ያውም 7 ከ5 ሰዓት ጋር፣ 8 ከ4 ሰዓት ጋር፣ 9 ከ3 ሰዓት ጋር፣ 10 ከ2 ሰዓት ጋር፣ 11 ከ1 ሰዓት ጋር እኩል ናቸው ማለት ነው። የ12 ሰዓት ስፍር ግን ብቸኛ ነው። ያውም 70 ጫማ ነው።
3. የኅዳርና የጥር ስፍረ ሰዓትም እንዲህ ነው፡- 1 ሰዓት 27 ጫማ ነው። 2 ሰዓት 17 ጫማ፣ 3 ሰዓት 13 ጫማ፣ 4 ሰዓት 10 ጫማ፣ 5 ሰዓት 8 ጫማ ነው። 6 ሰዓት 7 ጫማ ነው። ከዚህ በኋላ ጥላ ይመለሳል። ሰዓቶችም ይተካከላሉ። ያውም 7 ከ5 ሰዓት ጋር፣ 8 ከ4 ሰዓት ጋር፣ 9 ከ3 ሰዓት ጋር፣ 10 ከ2 ሰዓት ጋር፣ 11 ከ1 ሰዓት ጋር እኩል ናቸው ማለት ነው። የ12 ሰዓት ስፍር ግን ብቸኛ ነው። ያውም 70 ጫማ ነው።

4. ታኅሣሥ ብቸኛ ወር ነው። የርሱ ስፍረ ሰዓትም እንዲህ ነው፡- 1 ሰዓት 29 ጫማ ነው። 2 ሰዓት 19 ጫማ፣ 3 ሰዓት 15 ጫማ፣ 4 ሰዓት 12 ጫማ ነው። 5 ሰዓት 10 ጫማ ነው። 6 ሰዓት 9 ጫማ ነው። ከዚህ በኋላ ጥላ ይመለሳል። ሰዓቶችም ይተካከላሉ። ያውም 7 ከ5 ሰዓት ጋር፣ 8 ከ4 ሰዓት ጋር፣ 9 ከ3 ሰዓት ጋር፣ 10 ከ2 ሰዓት ጋር፣ 11 ከ1 ሰዓት ጋር እኩል ናቸው ማለት ነው። የ12 ሰዓት ስፍር ግን ብቸኛ ነው። ያውም 70 ጫማ ነው።
5. የሚያዝያና የነሐሴ ስፍረ ሰዓትም እንዲህ ነው፡- 1 ሰዓት 23 ጫማ ነው። 2 ሰዓት 13 ጫማ፣ 3 ሰዓት 9 ጫማ ነው። 4 ሰዓት 6 ጫማ ነው። 5 ሰዓት 4 ጫማ ነው። 6 ሰዓት 3 ጫማ ነው። ከዚህ በኋላ ጥላ ይመለሳል። ሰዓቶችም ይተካከላሉ። ያውም 7 ከ5 ሰዓት ጋር፣ 8 ከ4 ሰዓት ጋር፣ 9 ከ3 ሰዓት ጋር፣ 10 ከ2 ሰዓት ጋር፣ 11 ከ1 ሰዓት ጋር እኩል ናቸው ማለት ነው። የ12 ሰዓት ስፍር ግን ብቸኛ ነው። ያውም 70 ጫማ ነው።
6. የግንቦትና የሐምሌ ስፍረ ሰዓትም እንዲህ ነው፡- 1 ሰዓት 21 ጫማ ነው። 2 ሰዓት 11 ጫማ ነው። 3 ሰዓት 7 ጫማ ነው። 4 ሰዓት 4 ጫማ ነው። 5 ሰዓት 2 ጫማ ነው። 6 ሰዓት 1 ጫማ ነው። ከዚህ በኋላ ጥላ ይመለሳል። ሰዓቶችም ይተካከላሉ። ያውም 7 ከ5 ሰዓት ጋር፣ 8 ከ4 ሰዓት ጋር፣ 9 ከ3 ሰዓት ጋር፣ 10 ከ2 ሰዓት ጋር፣ 11 ከ1 ሰዓት ጋር እኩል ናቸው ማለት ነው። የ12 ሰዓት ስፍር ግን ብቸኛ ነው። ያውም 70 ጫማ ነው።
7. ሠኔ ብቸኛ ወር ነው። የርሱ ስፍረ ሰዓትም እንዲህ ነው፡- 1 ሰዓት 20 ጫማ ነው። 2 ሰዓት 10 ጫማ ነው። 3 ሰዓት 6 ጫማ ነው። 4 ሰዓት 3 ጫማ ነው። 5 ሰዓት 1 ጫማ ነው። 6 ሰዓት አልቦ ወይም ዜሮ ነው። ከዚህ በኋላ ጥላ ይመለሳል። ሰዓታትም ይተካከላሉ። ያውም 7 ከ5 ሰዓት ጋር፣ 8 ከ4 ሰዓት ጋር፣ 9 ከ3 ሰዓት ጋር፣ 10 ከ2 ሰዓት ጋር፣ 11 ከ1 ሰዓት ጋር እኩል ናቸው ማለት ነው። የ12 ሰዓት ስፍር ግን ብቸኛ ነው። ያውም 70 ጫማ ነው።

የወሮቹ ጥላ ስፍር በጫማ

የዕለቱ ክፍለ ጊዜያት	ሰዓት	መስከረም መጋቢት	ጥቅምት የዛቲት	ጋራ ጥር	ታህሣሥ	ሚያዝያ ነሐሴ	ግንቦት ሐምሌ	ሠኔ
ዐቢይ ነግሀ	1	24	26	27	29	23	21	20
ንኡስ ነግሀ	2	14	16	17	19	13	11	10
ዐቢይ ሠለስት	3	10	12	13	15	9	7	6
ማእከላዊ ሠለስት	4	7	9	10	12	6	4	3
ንኡስ ሠለስት	5	5	7	8	10	4	2	1
ዐቢይ ቀትር	6	4	6	7	9	3	1	አልቦ
ማእከላዊ ቀትር	7	5	7	8	10	4	2	1
ንኡስ ቀትር	8	7	9	10	12	6	4	3
ዐቢይ ተሰዓት	9	10	12	13	15	9	7	6
ማእከላዊ ተሰዓት	10	14	16	17	19	13	11	10
ንኡስ ተሰዓት	11	24	26	27	29	23	21	20
ሠርክ	12	70	70	70	70	70	70	70

የሌሊትና የመዓልት ጥላ ስፍር መበላለጥ ባጭሩ

	መስከረም መጋቢት	ጥቅምት የዛቲት	ጋራ ጥር	ታህሣሥ	ሚያዝያ ነሐሴ	ግንቦት ሐምሌ	ሠኔ
የሌሊቱ	12	13	14	15	11	10	9
የመዓልት	12	11	10	9	13	14	15

መክደኛ

፩. ስም ለበስ ሰደፌ ግጥም፤
የመጽሐፉን ምሥጢር የሚተረጉም፤

እነ ድሜጥሮስ የሠሩት ቤት ተቀይሷል ሲመሠረት ባራቱ ማዕዘን ክፍለ ስንበት፤ በመሐንዲሱ በድሜጥሮስ የሚተረጉም ብሉይ ክሐዲስ መነሻው ብሉይ መድረሻው ሐዲስ ጽንፍ ከጽንፍ የሚያመላልስ፤ የመግቢያው አንቀጽ ሃያ ስምንት አምስት መቶ ነው የክፍሉ ብዛት ከነበረንዳው ሠላሳ ሁለት የክፍሉም ብዛት ዞሮ ለማየት አይጨረሰም በአንድ ስንበት ሦስቱን ስንበት ካልጨመሩበት የሰንበትን ትርጉም እንረዳው መቶ ሠላሳ ከሦስት ነው። በሌላ መንገድም ብንመረምረው ሰባት ጊዜ አሥራ ዘጠኝ ነው፤ ማኸል የቆመው ተቅዋሙ ማኅቶት ሰባ ስድስት ነው ያምጋሉ ብዛት ሲያበራ ይኖራል እስካለም ኅልፈት፤ ከዚህ ይታያል የብርሃን ጮራ ጽንፍ እስከ ጽንፍ የሚያበራ፤ ይህን ብርሃን ማየት የማይችል የዓይኑን ብሉን የሀገር ባህል፤ ይታከም ተግቶ በየዕለቱ

ባገር ሐኪሞች በሊቃውንቱ፤
 የዓይን ሕመም ለሚጋርደው
 እንዲታከም የተዘጋጀው
 የመጽሐፍ ስሙ መርሐ ዕጢር ነው።
 ከዓይን ሕመም እንድትድኑ
 ይህንን መጽሐፍ ተግታችሁ አጥኑ፤
 ዳፍንት ከኾነ የዓይኑ ሕመም
 አሻግሮ እንጂ የግሩን አያይም፤
 የሚያሰናክለውን የግሩን ካላየ
 እገደል ገብቶ ይላል እየየ፤
 ከዚህ አደጋ ለመጠንቀቅ
 ያገሩን መንገድ ቅድሞ ይወቅ።
 ከመንገዶቹም አንዱ ይኸው ነው
 ከፍጥረት እስከ ምጽአት የተዘረጋው፤
 ይህንም መንገድ ብንለካው
 ባገር መስፈርያ በተዘጋጀው
 ለስምንት ሺሕ ሃያ ፈሪ ነው፤
 ያለሙም ዕድሜ አለጥርጥር
 ተወስኗል በስምንት ቁጥር
 ሐሰት እንደኾነ ዳዊት ይመስክር
 ባሥር ቢበዛ ስምንቱ ቁጥር
 ሰማንያ ይሆናል እንዳለው መዝሙር፤
 ሰማንያም ማለት ስምንት ሺሕ ነው
 የስምንተኛው ሺሕ ትርጉም ይህ ነው፤
 የሚልም ቢገኝ እንዴት ታወቀ
 ብዙ መልስ አለ የተራቀቀ፤
 እንደሚታወቅ ዛፍ በፍሬው
 ስምንተኛም ሺሕ ታውቋል በሥራው፤
 ፍቅርም ጠፍቷል ከሰው መንፈስ
 እንደተጻፈው በማቴዎስ፤
 ወዳዳሪሽ አሁን እንመለስ

ከባለቤቱ ከድሜጥሮስ፤
 ምንም ጨለማ የለ በቤቱ
 ኹላችኑ ገብኩት በየዕለቱ፤
 የቤቱ ወለል ቀድሞ ቢሠፈር
 በነቢያት ዘንግ በሐዋርያት በትር
 በሊቃውንትም በነሐሴ-ሻህር
 አሥራ አምስት ሜትር በ15 ቀመር
 መጠኑ ኾናል አለጥርጥር
 ከዚያም አይበልጥ ከዚያም አያጥር፤
 ግድግዳው ንኡስ ጣራው ዐቢይ
 ሰማየ ሰማያት ዕመቀ ዕመቃት የሚያሳይ፤
 እንድትረዱ የቀመር ምሥጢር
 በዚሁ ያለው የዘመን ቁጥር
 የተረጋገጠ በሰባት ምስክር
 ሒዳችኑ እዩት በማለብ እግር፤
 ይንቀጹ መግቢያ እንደው አሁን
 የተክፈለ በሰባት እርክን፤
 በዚህ እርክን ካልተራመዱ
 አይታወቅም ዙርያ መንገዱ፤
 እየተባዛ ደግሞም ቢቁጠር
 ስድሳው ሰባኤ በዐሥራ አምስት ቀመር
 ከዘጠኝ መቶ ሰማንያ ሜትር
 ሰባት ሺሕ ነው የቁጥሩ ድምር፤
 የግጥሙን ምሥጢር ለመረዳት
 አንብቡት ዛሬ መጽሐፉን ከቤት፤
 ብዙ ጥያቄ እያሰባችኑ
 ቢወጣ ቢወርድ ከኅሊናችኑ
 መጽሐፉን እዩት ተመልሳችኑ
 መልሱን ለማግኘት ትችላላችኑ፤
 ቀርቦላችኋል የአዝማን ቀመር
 ከፍጥረት እስከ ምጽአት የሚያበሥር

የሰማይና የምድርን ነገር
 የቤቱ እናጢ የቤቱ መምህር
 ሠርቶላችኋል መባጃ ሐመር፤
 በጸም በጸሎት በወንድም ፍቅር
 እየዋኛችሁ በዘመን ባሕር
 ተሻግራችሁ የባሕሩን ድንበር
 ባዲሱ ሰማይ ባዲሱቱ ምድር
 እንድትኖሩ ከአብርሃም ጋር፤
 የዘመኑ ቁጥር ሐሳብ ባሕር
 የጸሙም ማውጫ መባጃ ሐመር
 ተሠይሟል በነአቡሻህር
 ስሙን ከግብሩ ለማስተባበር
 እያቆራች ንባብ ክምሥጢር።

፩. ሐተታዊ ወዳጅ ግጥም፤
 የሚተረጎም የዘመናት ሕልም ፤

ጻዊት በመዘመሩ ቀንና ሌሊት
 እድህነኒ ብሎ የጸለየው ጸሎት
 ለዚሁ ጊዜ ነው ለሌለው ሃይማኖት
 የሚነጋገረው በከናፍረ ጉጎሎት፤
 ከናፍረ ጉጎሎት ፖለቲካ ነው
 የሚናገርበት የዘመኑ ሰው
 በስምንተኛ ሺሕ የተፈጠረው፤
 የስምንተኛ ሺሕ መለያ ሥዕል
 ከናፍረ ጉጎሎት መሆኑ ታውቋል
 እንዲሁም ጦርነት ረጋብና በቀል
 እንደተጻፈው በማቴዎስ ወንጌል፤
 ቀዳማዊ አዳም የመጣበት ቀን
 ሲታወቅ ተችሏል በእንድቅትዮን፤
 የእንድቅትዮን ትርጉም የእንድቅትዮን ምሥጢር

እንደሚታወቀው በአሥራ አምስት ቁጥር
 ጎልፈትም ታውቋል በ15 ቀመር፤
 እንድቅትዮን ማለት ዓርብ ዕለት ናት
 ቀዳማዊ አዳም የተፈጠረባት፤
 ጎልፈትም ማለት ዕለተ ምጽአት ናት
 ዳግማዊ አዳም ፍርድ የሚሰጥባት፤
 ጳውሎስ በላከው ለጢሞቴዎስ
 ፍቅር የሌለበት መሐላም የሚያፈርስ፤
 በኋለኛው ዘመን ይመጣል ትውልድ
 ከራሱ በስተቀር ወንድሙን የማይወድ
 በክሥተት አምኖ አምላኩን የሚክድ
 ተብሎ ተጽፏል በዚሁ ምዕላድ፤
 የኋለኛው ዘመን ስምንተኛ ሺሕ ነው
 ብለው ተርጉመውታል የቀድሞ አበው፤
 « ንዑና ሐሩ » የሚለው አዋጅ
 ያን ጊዜ ይለማል በክርስቶስ ደጅ፤
 በሰባቱ ዕለታት የተሠራው ዓለም
 ምሥጢሩ ታወቀ በሰባት ማኅተም
 በዮሐንስ ራዕይ በዳንኤል ሕልም
 ከፍጥረት እስከ ምጽአት የሚተረጎም፤

፪. ወርቃ ወርቅ ሰይፌ ግጥም፤
 ላዲሱ ትውልድ እጅግ የሚጠቅም ፤

የቀድሞ አባቶች የፈለሰፉት
 ባሕረ ሐሳብ ነው ባሕረ ጥበባት
 ተዘጋጅቷል በአዲስ ሥርዓት
 አዲሱ ትውልድ እንዲማርበት፤
 ይህን መጽሐፍ ተግተን እናንብብ
 እንዳይረሳ የአበው ጥበብ
 ተዘግቶ ያለው ከጥንቱ መዝገብ

በገዳምና በአድባራት ግንብ፤
 የአበው ጥበብ የተበደለ
 አዲሱን ትውልድ ሰማኝ እያለ
 ያቀርባል ዛሬ አቤቱታውን
 በሰማይ ላለ ለአምላካችን፤
 ወጣቶች ሁሉ ይኸንን ተማሩ
 በሀገር ባህል እንድትኮሩ፤
 ያገሩን ታሪክ ያገሩን ባህል
 የማይረዳ የማያስተውል
 ይባል የለም ወይ ማወቅ የማይችል
 የወለደችው እናቱን በገድል
 ተቀምጣ ሳለች በሴቶች ማካል፤
 የእናቱን መልክ ለማያውቅ ሰው
 ሁሉም ይለዋል የእንጀራ ልጅ ነው፤
 በተውሶ ልብስ የሚከራ ወንድ
 ይናቅ የለም ባለተዋዮች ዘንድ፤
 ሲመለከቱት ያንን ይመስላል
 በባዕድ ቋንቋ በባዕድ ባህል
 የሚከራ የሚያፈችል
 ያልተረዳውን ባህል ለሚንቅ
 ይተረትበታል ተብሎ በሊቅ
 አባቱን አያውቅ አያቱን ናፈቅ፤
 ያገርን ባህል ኹሉም ይወቀው
 ለሀገር ፍቅር መሠረቱ ነው፤
 በአረንጓዴ በብጫ በቀይ
 በኹሉም አገር አገጦ ሚታይ
 ያገር ባህል ነው ከኹሉም በላይ፤
 ቀይና ብጫ አረንጓዴማ
 የምነት የተስፋ የኪዳን አርማ
 ቀድሞ የመጣ ለኖኅ ከራማ
 በመስቀለ ወልድ ሰንደቅ ዓላማ

ተሰቅሎ ታየ በመፍርህ ግርማ
 በአዲሲቱ ወንጌል ከተማ፤
 በዚህ ከተማ በዚህ መንደር
 መኖር የሚሻ በሰላም በክብር
 የአምላክና የወንድም ፍቅር
 የቁጥሩ ተራ የኸነ ዐሥር
 መታወቂያው ነው ይዞ ይሞክር
 መግባት ይችላል በጠባብዎ በር፤
 እንደ ኅምስቱ ደናግል ጠባባት
 እንድንችል ቀድመን ለመግባት፤
 ይዘን እንቅረብ መታወቂያውን
 ሰዓቱ ሳይደርስ በሩ ሳይዘጋብን፤
 ወጣቱ ትውልድ የአገር ልጅ
 በዕውቀት በሥራ እንዲደረጅ
 ትምህርቱ ሲለጥ ከዚህም ከዚያም
 ክውጭው በፊት ያገሩ ይቅደም፤
 ከአገር ትምህርት ካቆዩት አበው
 አስትሮኖሚ የሚባል ይኸ ነው፤
 በግእዝ ቋንቋ ተጽፎ ያለው
 ፈለክ ፈለካት የሚያሳየው፤
 አንርሳቸው አባቶችን
 ይህንን ቅርስ ያቁዩልን
 እናስባቸው በኅሊናችን
 መርገመ ጌባል እንዳይደርስብን፤ (ዘዳ.27+13)
 ለሚያከብር ያባቱን ቃል
 በረከተ ገሪዛን ይሰጠዋል፤
 አባትና እናት አክብር የሚለው
 ከዐሥሩ ትእዛዝ ከተወሰነው
 የአምላክን ሕግ ከሚያስረዳው
 በመዓርግ አራተኛ ነው፤
 ከትእዛዛቱም መገጠመርያ

ለኤፌሶን ሕዝብ እንደተጻፈው
 በጳውሎስ በሐዋርያው፤
 አባት እናቱን የሚያከብር
 ዕድሜው ይረዝማል በዚህ ምድር፤
 እንዲህ የሚለው የተስፋ ቃል
 በብሉይ በሐዲስ ተጽፏል፤
 የተስፋው ፍሬ እንዲሰጠን
 እናክብራቸው ወላጆችን፤
 አባትና እናት የሚለው ቃል
 ይተረጎማል በብዙ ክፍል፤
 በሥጋ ብቻ የወለዱን አባትና
 ማለት አይደለም የትርጓሜው ስልት፤
 ሁሉንም በዕድሜ የሸመገለው
 እንዳባት እናት አክብር ማለት ነው፤
 ወጣቶች ሁሉ በኅሊናችሁ
 ይህንን ምሥጢር ተገንዝባችሁ
 አባት እናትን እርዱ እባካችሁ፤
 በዚህ ዓለም ላይ ለምንሠራው
 ይከፈለናል ሲደርስ ቀጠሮው
 አይለወጥም ቁናው አንድ ነው፤
 ወደ ጥንተ ነገር እንመለስ
 ያገርን ባህል ለማስታወስ፤
 ይህ ብቻ አይደለም ያበው ትምህርት
 ተዘግቶ ያለው በዕቃ ቤት
 እጅግ ብዙ ነው ሒዳችሁ እዩት፤
 ትምህርቱን አጥኑት ከዚያም ሒዳችሁ
 ኢትዮጵያዊ ለመሆናችሁ
 እርሱ ነውና መታወቂያችሁ፤
 በዓለም ኹሉ እንድትፈሩ
 በሀብት በጸጋ እንድትከብሩ
 በተዋሕዶ ጸንታችሁ ኑሩ፤

ስብሐት ለእግዚአብሔር በአርያም
 በምድርም ሰላም፤
 በጎ ፈቃዱም ለሰው ልጆች ይሁን። አሜን።
 (ያሬድ ፈንታ ወልደ ዮሐንስ፤ 1975 ዓ.ሥ.)

ስምዓት

መሠረት ስብሐት ለአብ፣ ትውፊታዊ ንሳብ ዘመንና ታሪኩ በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን አቋም፣ ሆንግ ኮንግ፣ ኒው ላይፍ ሊትሬቸር፣ 1981 ዓ.ም.።

መጽሐፍ ቅዱስ- የብሉይና የሐዲስ ኪዳን መጻሕፍት፣ አዲስ አበባ፣ ብርሃንና ሰላም ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ማተሚያ ቤት፣ 1953 ዓ.ም.።

ማኅበረ ሐዋርያት፣ ዘሄናክ ነቢይ፣ በመጽሐፈ ነገሥት፣ አሥመራ፣ ኮከበ ጽባሕ ቤት ማኅተም፣ 1983 ዓ.ም.።

ሞገስ ዕቁበ ጊዮርጊያስ (ሊቀ መዘምራን)፣ ሥነ ፍጥረት ምስላ ንምስቱ አዕማደ ምሥጢር፣ አሥመራ፣ ኮከበ ጽባሕ ዘማኅበረ ሐዋርያት ፍሬ ሃይማኖት ማተሚያ ቤት፣ 1957 ዓ.ም.።

ማኅበረ ሐዋርያት፣ ብሉይ ኪዳን ሰመንቱ ብሔረ ኦሪት፣ አሥመራ፣ ኮከበ ጽባሕ ዘማኅበረ ሐዋርያት ፍሬ ሃይማኖት ማተሚያ ቤት፣ 1959 ዓ.ም.።

አባ ቴዎፍሎስ ሊቀ ጳጳስ፣ መዝሙረ ዳዊት ንባቡ ከትርጓሜው ከጥንት የኢትዮጵያ ሊቃውንት ሲወርድ ሲዋረድ እንደመጣ፣ አዲስ አበባ፣ አርቲስቲክ ማተሚያ ቤት፣ 1950 ዓ.ም.።

አባ ዞሲማስ ዘውሎቱ በጎይላ ሚካኤል፣ ነገር ወይና ሕይወት ትርጓሜ ራእዩ ለዮሐንስ፣ በPatrologia Orientalis No.28, Tunhout/Belgique, 1980. Das Hexaëmeron, Munchen, 1882.

ኪዳን ወልድ ክፍሌ፣ መጽሐፈ ሰዋሰው ወግስ ወመዝገብ ቃላት ሐዲስ፣ አዲስ አበባ፣ አርቲስቲክ ማተሚያ ቤት፣ 1948 ዓ.ም.።

-----፣ መጽሐፈ ሕዝቅኤል ከትርጓሜው ጋራ ንባቡ በግእዝ ትርጓሜው በአማርኛ፣ 1916 ዓ.ም.።

ወንጌል ቅዱስ ንባቡ ከትርጓሜው ከቀድሞ አባቶች ሲወርድ ሲዋረድ የመጣ፣ አዲስ አበባ፣ ብርሃንና ሰላም

ማተሚያ ቤት፣ 1959 ዓ.ም.

ያሬድ ፈንታ፣ የኢትዮጵያ ዘመን አቋጣጠር፣ ውስተ የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ታሪክ ክልደተ ክርስቶስ እስከ ፳፫ ዓ.ም.(2000)፣ አዲስ አበባ ሜጋ ማተሚያ ኢንተርፕራይዝ፣ 2000 ዓ.ም.።

ያሬድ ፈንታ ወልደ ዮሐንስ፣ መጽሐፈ ግጽዋ ሐዲስ ዘተሰንአው በአርባዕቱ ክፍላተ አዝማን፣ አዲስ አበባ፣ ብርሃንና ሰላም ማተሚያ ቤት፣ 7489 ዓ.ዓ. (1989 ዓ.ም.)።

-----፣ ፍኖተ ግእዝ (ዘመናዊ)፣ አሥመራ፣ ፍራንቸስካና ማተሚያ ቤት፣ 7486 ዓ.ዓ. (1986 ዓ.ም.)።

-----፣ ባሕረ ሐሳብ፣ ውስተ-Review Of Ethiopian Culture, CFIPT, 1995.

-----፣ አርአያና አምሳል፣ ውስተ ፈለገ ጥበብ መጽሔት፣ 3ኛ ዓመት፣ ቍጥር 9፣ ሐምሌ-ነሐሴ 1993 ዓ.ም.።

-----፣ ሐሳብ ዘመን ዘኢትዮጵያ፣ ውስተ ሰዋሰው - ብርሃን መጽሔት፣ 1ኛ ዓመት፣ ቍጥር 2፣ 1988 ዓ.ም.።

-----፣ የዘመን አቋጣጠር-ዓመተ አዳም ወኖኅ፣ ውስተ ፈለገ ጥበብ መጽሔት፣ 2ኛ ዓመት፣ ቍጥር 2፣ መስከረም 1992 ዓ.ም. ።

ድን ዘቅዱስ ያሬድ፣ አዲስ አበባ፣ ብርሃንና ሰላም ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ማተሚያ ቤት፣ 1959 ዓ.ም.።

ጌራ ወርቅ ጥበቡ (መጋቤ ምሥጢር)፣ ዳንኤልና አሥራ ሁለቱ ደቂቅ ነቢያት፣ አዲስ አበባ፣ ትንሣኤ ማተሚያ ድርጅት፣ 1998 ዓ.ም.።

-----፤ መጻሕፍት ብሉያት፡-አሪት ዘፍጥረት፣
አሪት ዘፀአት አንድምታ ትርጓሜ፤ አዲስ
አበባ፣ ትንሣኤ ማሳተሚያ ድርጅት፣
1999 ዓ.ም.።

ፍትሐ ነገሥት ንባብና ትርጓሜው፤ አዲስ አበባ፣ ብርሃንና
ሰላም ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ማተሚያ
ቤት፣ 1958 ዓ.ም.።

ያልታተሙ

- መጽሐፈ ሔኖክ ዘግእዥ በስመ እግዚአብሔር ሥሉስ
ዘእንበለ ፍልጠት ዘሔኖክ ነቢይ ብሎ የሚጀምር።
- ትርጓሜ ወንጌል ዘመንበረ መንግሥት ቅዱስ
ገብርኤል፣ ቅዱስ ዮሐንስ አፈወርቅ እንደተረጉመው።
- ሂዮርጊስ ወልደ አሚድ
- መርሐ ዕዉር
- አቡሻክር

ስለ ደራሲው

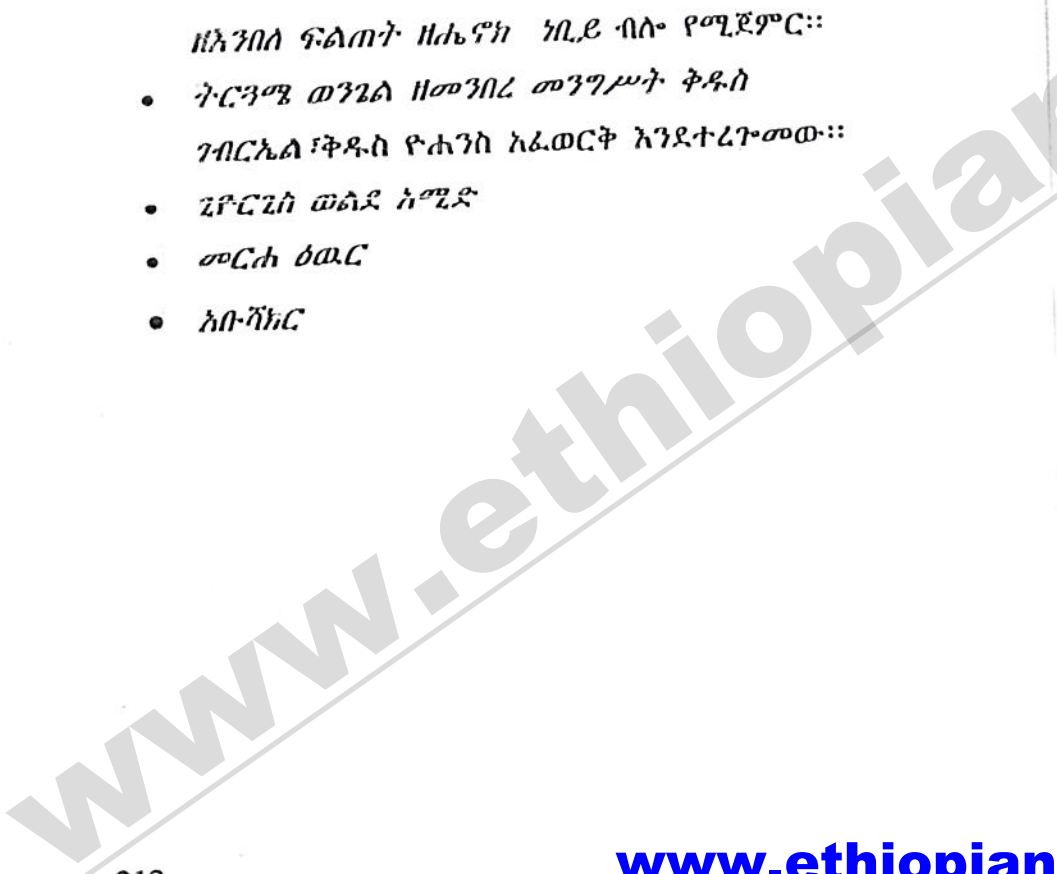
አለቃ ያሬድ ፈንታ ወልደ ዮሐንስ ሐረቆ ማርያም፣ ሕንጣሎ
ወረዳ፣ እንደርታ አውራጃ ትግራይ ጠቅላይ ግዛት በ፳፻፲፮ (7415)
ዓመተ ዓለም፣ ፲፱፻፲፮ (1915) ዓመተ ሥጋዊ፣ ፲፱፻፳፫ (1923)
ዓመተ ምሕረት፣ በዘመነ ማቴዎስ ወንጌላዊ፣ ሚያዝያ መባቻ
ተወለዱ።

ከፊደል እስከ ድን በተወለዱበት አካባቢ፣ ከዚያም ቅኔን ከመምህር
ጌራ ወርቅ ገብረ እግዚአብሔር፣ ባሕረ ሐሳብን ከአለቃ ወልደ
ኪርስ ገብረ መድኅን ተምረዋል። በጨለቆት ደብረ ምሕረት ቅድስት
ሥላሴ ከመምህር ቀለመ ወርቅ ድን፣ ምሥራቅ አዲጉደም አራ
በምትገኘው ደብረ መዊዕ ቅዱስ ሚካኤል ከመምህር ስብሐተ ሥላሴ
መዋሥዕት፣ በመቀጠልም ወደ ጎንደር ሔደው ከመምህር ክፍሌ
ትግሬው አቋቋም ተምረዋል። ዝማሬ መዋሥዕት በመምህርነት
አስመስክረዋል።

አንዲሁም በአዲስ አበባ ቅድስት ሥላሴ መንፈሳዊ ኮሌጅ አራት
ዓመት ተምረው ተመርቀዋል። በቤተ ክርስቲያን አገልግሎት
በቅድስት ሥላሴ ኮሌጅ ሳሉ በ1940ዎቹ በኢትዮጵያ ሬዲዮ
በየሳምንቱ አሁኑ ቃለ ወንጌል አስተምረዋል። በሰዋስወ ብርሃን
ቅዱስ ጳውሎስ መንፈሳዊ ኮሌጅም ከ1976 እስከ 2000 ዓ.ም. ለ24
ዓመታት ባሕረ ሐሳብን አስተምረዋል። ካሳተሟቸው የአማርኛና
እንግሊዝኛ ሰዋስወ፣ የግእዝና የግጻዊ መጻሕፍት ሌላ በነገረ
መለኮትና ነገረ ማርያም፣ ባሕረ ሐሳብ ዙርያ በርካታ ጥናታዊ
ጽሑፎች በተለያዩ መጽሔቶች ላይ አውጥተዋል።

በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ጥንታዊ ሥርዓተ ትምህርት መሠረት፣

1. በግእዝ ቋንቋና ሰዋስወ፣ ቅኔም ከነአገባቡ፣
2. ጸዋትወ ዜማ (ጸመ ድንና ምዕራፍ፣ ዝማሬና
መዋሥዕት፣ ድንም)
3. ሥርዓተ ማሕሌት (ጸዋትወ ዜማውና ቅኔው በቤተ
ክርስቲያን አገልግሎት የሚውልበት
ይትበሃል ወይም የአቋቋም አደራረስ)

ባሕረ ሐሳብ

4. ባሕረ ሐሳብ (በአዕዋዳት፣ በአቅማራትና በሉባዕያት
እየቀመረ የዘመናትን ምሥጢር እስከ
ዓለም ፍጻሜ ድረስ ቁጥሮና ሰፍሮ
የሚያስረዳ)

በእነዚህ ትምህርቶች አገልግሎት ለመስጠት በቂ ሙያ አላቸው።

www.ethiopianorthodox.org